

دهزگای توپژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

بو فوئندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتیبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مالپه‌ری دهزگای موکریانی بکه...

www.mukiryani.com

بو په‌یوه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

گه پانه وه به ره و به خته وه ری

رۆمان

گهړانهوه بهرہو بهختهوهری

فهیمه رحیمی

وهرگیړانی

پهریناز محمدهد کهریم

دهزگای توژیښنهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

گهړانهوه بهرہو بهختهوهری (رۆمان)

- نویسی: فهیمه رحیمی
- وهرگیړانی: پهریناز محمدهد کهریم
- نهخشهسازی ناوهوه: گوزان جهمال رواندزی
- بهرگ: مورد بههرامیان
- ژماره‌ی سپاردن: ۱۸۲۹
- نرخ: ۲۰۰۰ دینار
- چاپی په‌که‌م ۲۰۰۸
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (دهوک)

زنجیره‌ی کتیب (۲۳۴)

هه‌موو مافیکی بۆ دهزگای موکریانی پارزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

نیمه‌یل: info@mukiryani.com

گەرانهوه بۆ به خته وهري، چاره نووسى كه له واندهيه له م شيوهيه، لاي كه سانيك رووي داييت، ئەم حه كايه ته چاره نووسى كچىكى گه نجه، له دهره وهى ئيران به دواى ناواته كانى خويدا ده گه ريت، ئەم كچه له ريكردنىكى بهرده وامدايه به شيوهيه كه سه ره راي بوونى خيزانىكى باش و خو شه ويستى بى مه رامى لاويكى خويندكار كه دلئى پى به ستووه، ناتوانيت ئەو بوشاييهى كه له ژيانيدا هه ستى پى ده كات، پر كاته وه، تا ئەو جيگه ي كه ده ست بۆ شوو كردنىكى چاوه روان نه كراو له گه ل لاويك كه له دهره وهى ئيران ده ژى ده بات، پا له سه ر پيله كانى كو شكى ناواتى داده نييت و به لام...

به شى به ك

پا كه ته سپي دريو كه ي برا كه م له سه ر ميژه كه هه لگرت، له حالئيكدا كه ده سه ته كام به هوى قورسييه وه به ره و خوار شو ره وه بوون، رووم كرده دايكم و وتم: ((زور قورسه)) پي كه نيني كى بى رهن گ له سه ر ليوى نيش ت و وتى: ((ئه گه ر هه ست ده كه يت كه ناتوانيت هه ليگريت، وازى لى بينه تاخوى بي بات)) په ستييه كه له سين گم رام گرتبوو، به هه ناسه دانه وه يه كى گه و ره ده رم كرده وتم: ((ئيس تا كه زه حمه ته كه يم گرتۆته ئەستۆ، ده ييه م و ده يگه يه م))

تا نزيكى ده رگا كه بۆ يارمه تيم هات و ده رگا كه ي بۆ چوونه دهره وه م كرده وه، به دل سو زى دا يكا نه وه وتى: ((ئا كا دار به نه كه ويت، چا كتر وايه به ته كسى بچيت)). په سه ندم كرد، چون كه به راستى پا كه ته كه قورس بوو، قورسييه كه ي بۆ من دوور له توانا، بۆ ساتي ك له خه يالى سه عيدي برام و نه وهى كه داواى له من كرده بوو پا كه تى كتي به ئەمانه تيه كه ي ها وري كه ي بگه رپنمه وه، تو ره بووم، له سه ر شه قامه كه ما وه يه ك چاوه رپى ته كسيم كرد، به لام به گه يشتنى پاس برپاره كه م گو رى، سوار بووم، ناو پاسه كه زور قه ره بالغ بوو، به لام پيا وى كى گه نج كورسييه كه ي خوى به مند، منيش به وتنى ((سو پاس)) له جيگه ي ئەو دانيشتم، ديسان هه ناسه م تازه كرده وه، نيگام برپيه به رامبه رم، قه ره بالغى خه لكه كه فرسه تى بينينى شه قامى له من گرتبوو، پاشان هه ولما له شو وشه كه ي پا ل ده ستم سه يرى شه قامه كه بكه م، له كاتي كدا چاوم برپيسوه دهره وه بيرم له خوم ده كرده وه، له وه هژده به هاره ي كه تپه پرم كرده بوو، ئەمه ي

که ئیستا به ناوی شیوازنامهیه کی بئ ئیش، چیم دهویت و بهدوای کام هیوادا ده گهریم، بۆ داهاتووم بپارپیکم نه بوو، دوازه سالی خویندن نه بهمه بهستی بوونه ساحیبی ئیشیک به لکو به خاتر ئه وهی که ده بیته بخوینیت و شه هاده بهک بگری، تیپه رم کردبوو، ناخرین منالی ماله ورم، دوو خوشکه گه و ره کهم شوویان کردوو و رویشتون تا هه رکامیان باوه شی خیزانیک گهرم بکه نه وه، من له گه ل دوو برا مابوو مه وه، به کینکیان خویندکاره و پزیشکی ده خوینیت، ئه وهی دیکه له کۆمپانیایه کی بازرگانی شه ریکه، هه ردووکیان بئ ژن، به کئ به بیانوی دریزه پیدانی خویندن، ئه وهی دیکه، به قسه ی خۆی، له دوای به خت، نازانم له بهرچی کاتی بیر له باوکم ده که مه وه، به کسه ر مووی ره ش و سپی دیته بهرچاوم، بالا بهرزه وه همیشه نیعمه تانه ی که پینی داوه سوپاسگوزاره، باوکم بۆ گهرم هیشته نه وهی ماله وه درییی له هیچ هه ولتیک نه کردوو، تا ئه وه جیگایه ی که له توانایا بووه بۆ ئاسایشی ئیمه زه همتی کیشاوه، ئه وه وه ک ژنیکی ته واو و بئ عه یب ناوی دایکم ده هینئ، داوا له ئیمه ده کات ئه وه بکه یه نه منوونه بهک بۆ خۆمان له وانه یه به هۆی ئه وه وه بیته که دایکم مامۆستایه کی خانه نشینه و هه موو موچه که ی ده خاته بهرده ستی و باوکیشم تاریفی ده کات، به لام ده بیته ئیعتراف بکه م، که باشرین دایکی دنیا یه، به شیوه یه ک رووخۆش و نزیکه لیمانه وه، نه ته نیا باوکم، به لکو ئه وانی تریش خۆشیان ده ویت، هه ست ده که م هه ردوو پام ته زیوه، په نجه کانی پام ده جو لینم، له وه ته زینه ی که له په نجه کانی پام په یدا ده بیته، دلنیا ده م که تووشی ته زینه ی پابووم، هه ندئ خۆم ده جو لینم، پاکه ته که م له سه ر ئه ژنۆم گیر ده که م، تا مه قسه د ریگه یه کی زۆر نه ماوه، خوابکات له م ماوه یه دا ته زینه ی پام چاک بیته وه، ئیسته زۆربه ی ریبواره کان دابه زیون، هه تاو به گهرمی له ناو پاسه که ده دات، سایه قه که جارنه جارنیک ناره قی ناوچاوی ده سریت، کاتی گه یشتمه گه راج ئیتر ته زینه ی پام نه مابوو، دابه زیم، خه لگ وها به توندی له لای یه کدا تیپه رده بوون، ده توت له شتیک راده که ن، له سه ر کۆلانه که هه ندئ وه ستام، سه یری ناو کۆلانه که م کرد، بۆ دلنیا یی زۆرتر ئه و ناویشانه ی که سه عید دابووی دووباره

خویندمه وه، کۆلانه که راست بوو، چوومه ناو ده رگای سییه م، ده ستهم برده پی شه وه و زه نگم لیدا، چاوه روانیم زۆری نه خایاند، ئافره تیکی گه نچ له چوارچیه ی ده رگا که ده رکه وت. ئه ده ب و شیوازی هه لسوکه وتم له بیر چوو، سه لامیکی ساردم کردو پاشان بئ ئه وهی خۆم بناسینم، پاکه ته که م خسته بهرده می وتم ((ئهم پاکه ته هی به هرامه تکایه پینی بلین سه عید زۆر سوپاسی کرد))، ئه و ئافره ته پاکه ته که ی لی وه رگرم له حاله تیکدا که پیکه نینیکی گالته ئامیز له سه ر لیوی بوو، وتی ((تۆ کاک سه عیدی)) سه رم شوپ کردو له حالیکدا که هه ولتم ده دا خۆم راگرم وتم، ((نه ختیر، سه عید برای منه و منیش هه لگری په یامی ئه وم))، به داخه وه نه متوانیبوو له رزینی ده نگم بشارمه وه و له کاتی وتنی ئهم وشانه دا ده نگم به ئاشکرا ده لهرزی، ئه و ئافره ته عه باکه ی ریک کردو وتی ((مه به ستیکی خراپم نه بوو، هیوادرم له گالته که ی من دلگیر نه بوو بیته، تکا ده که م بیره ژوو ره وه)) ده نگی گهرم و ئارام بوو، به زاراوه کانیدا، هه ستهم کرد کورد بیته، وتم ((نا سوپاس، زه همتت ناده م)) خواحافیزیم لی کردوو به په له له وئ دوورکه وتمه وه، تووره بوو بووم، نازانم زۆرتر له خۆم ناره حه ت بووم یان له و ئافره ته ی که ویستبووی ریو ره سی قسه کردنم فیر بکات، چۆن ریگم دابوو ژنیکی شارستانی بئ ریزیم پئ بکات، له گه رانه وه دا، کاتی سواری پاس بووم، ئافره تیک که کچیکی (۴-۵) ساله ی له باوه شدا بوو، له ته نیشتم دانیشتوو، کچه که به راده یه ک هارو هاج بوو که ته وای ورده پسکیته که ی رشته باوه شم، به توپه یی سه یرم کرد، که ترساو سه ری کرده باوه شی دایکی، پیکه نینیی ئه و ئافره ته ی جانتای لی وه رگرم بۆ ساتیکیش له بهرچاوم ون نه ده بوو، چهن باش ده بوو ئه گه ر به شیوه یه کی تر ئه وم بناسیایه، به که م جار خۆم بناساندا یه، پاشان به رسته یه کی جوان ده ستخۆشی سه عیدم پئ بوتایه، ئه سلن چهن باش ده بوو ئه گه ر به هرام خۆی ده رگا که ی بکر دایه وه، من مه جبوور نه ده بووم له گه ل ئه و ژنه دا قسه بکه م، ئه و نه ده له و بیرانه دا نوقوم بوو بووم، که کات و ریگام له بیر چو بوو، ته نیا کاتیک زانیم گه یشتومه ته شوینی خۆم، که له بهرامبه ری خۆم چهن دیمه نیکی ئاشنام بینی، له ماله وه به راده یه ک

خراپه‌ی ئه‌و ژنه‌م وت که ده‌توت له‌گه‌ڵ دێوینکدا روو به‌رووبومه‌ته‌وه، به‌لام قسه‌کانی دایکم جارێکی تر منی تیگه‌یاندا که هه‌له‌ له‌خۆمه‌وه بووه، کاتی سه‌عید هاته‌وه، به‌تورپه‌یه‌وه داوام لێ کرد که ئیتر ئیشی خۆی نه‌خاته ئه‌ستۆی من، له‌به‌رامبه‌ری چاره‌ماته‌کانی ئه‌ودا ژورره‌که‌م جێ هێشت، ئه‌و ماله‌ی که ئیهمه‌ی تیدا ده‌ژین له‌ هه‌ردوو لای هه‌وشه‌که‌ خانووی تیدایه، تاماوه‌یه‌که‌ له‌مه‌وپه‌ش ئیهمه‌ له‌گه‌ڵ مامه‌م و خه‌زانه‌که‌ی له‌م ماله‌دا ئه‌ژیاين، خانووی لایه‌کی هه‌وشه‌که‌ ماله‌ی ئیهمه‌ بوو، خانووه‌که‌ی دیکه‌ ماله‌ی ئه‌وان، به‌لام ئیستا ئه‌وان بۆ ماله‌ی گه‌وره‌تر باریان کردوه، خانووی ئه‌وبه‌ری هه‌وشه‌که‌ چۆل و بێ مه‌سره‌ف مابوو، باوکم ده‌یه‌وێت بیداته‌ کرێ، به‌لام پێوێستیه‌کی باشی به‌ره‌نگ کردنه، کاتی له‌ ژورره‌که‌ هاته‌م ده‌روه‌ خۆم گه‌یانده‌ ژورریکی چۆلی ئه‌و خانووه‌ له‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که‌دا دانیشتم، بیرم ده‌کرده‌وه‌ چ روژانیه‌کی جوان و خۆشم له‌گه‌ڵ کچی مام و خوشکه‌کامم له‌م خانووه‌دا تێپه‌رکردوه، به‌لام ئیستا ئه‌وان شوویان کردوه و رویشتون، من ماوم و دوویرا، چهند هه‌نگاو به‌دریژایی ژورره‌که‌ رویشتم، دایکم خه‌ریکی پاک کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌بوو له‌ ئیشه‌کانی ماله‌وه‌ که به‌ شیوه‌ی ئۆتوماتیکی روو ده‌دات بێزارم، که‌مترین شت لی‌ره‌ گوژانکاری دروست ده‌کات، دایکم به‌ ئه‌رکی خۆی ده‌زانیت که له‌به‌یانی تا ئیواره‌ خه‌ریکی ئیشی ماله‌ی بیت، ئه‌و چاکه‌ ده‌کات و له‌به‌رامبه‌ردا هیچی ناویت، ته‌نانه‌ت روژی ئیسراحت به‌خۆی نادات، بۆچی ده‌بیت وابی کاتی گه‌رامه‌وه‌ بۆلای دایکم ئیشی پاک کردنه‌وه‌ ته‌واو بوو بوو، خه‌ریک بوو ده‌ستی ده‌شت، منیش له‌نیوان کتیبی روژمانه‌کان کتیبیکم هه‌لگرت و خۆم خسته‌ بان قه‌نه‌فه‌که‌، به‌بێ مه‌یلی ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ کرد، ده‌بیت پاش خویندنه‌وه‌ی، پوخته‌یه‌کی کورت کراوه‌ی لێ بنوسم، مه‌سه‌ودی برام ره‌خنه‌م لێ ده‌گرێ و ده‌لێت، ئه‌گه‌ر له‌بیری خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبانه‌ وانه‌کامم بخویندایه‌ به‌ئاسانی به‌کالۆریم تێپه‌ر ده‌کرد، باشه‌ له‌وانه‌یه‌ حه‌ق لای ئه‌و بیت، به‌لام من ئیتر نامه‌وێت خۆم ئاوێته‌ی یاسای فیساکۆرس بکه‌م، کتیبه‌که‌م نایه‌ ئه‌و لاره‌، ده‌ستم خسته‌ ژیر چه‌ناگه‌م، چاوم برپه‌ خالێک، دایکم بێ ده‌نگی ژورره‌که‌ی شکاندو پرسى ((عه‌سر

له‌گه‌ڵ ئیهمه‌دا دیت؟)) وتم ((بۆ کوێ؟)): ((مالی مامه‌ت))، ((نا نایه‌م))، بۆچی؟ ((ده‌مه‌وێت کتیبه‌که‌م بخوینمه‌وه)) پرسى ((پاشان چی؟ تاکه‌ی ده‌ته‌وێت ته‌نیا دانیشی و کتیب بخوینیته‌وه؟ تو خۆت له‌ هه‌مووان دوور ده‌گریت، کچم تو له‌ ته‌مه‌نیکدای که ده‌بیت زۆرتر له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا هه‌لسوکه‌وتت هه‌بیت، تا له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا نه‌بیت نازانیت کیشه‌ی ئه‌وان چیه‌)) دامه‌ ناو قسه‌که‌یاو وتم ((کتیشه‌ی خه‌لکی چ پێوه‌ندیه‌کی به‌منه‌وه‌ هه‌یه؟ مه‌گه‌ر من دکتۆرم، هه‌رکه‌سه‌ی به‌رپرسیاری چاره‌نووسی خۆیه‌تی، تۆبه‌ شیوه‌یه‌که‌ قسه‌ ده‌که‌یت که ده‌لێی کۆمه‌ڵ له‌یه‌که‌ نه‌فه‌ردا کورت کراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌و یه‌که‌ نه‌فه‌ره‌ به‌راوه‌یه‌که‌ نه‌خۆشه‌ که هه‌رکاتێک بۆی هه‌یه‌ به‌ریت، تازه‌ له‌و کاته‌شدا هیچ پێوه‌ندیه‌کی به‌منه‌وه‌ نییه‌، هیوادارم کۆمه‌لێکی نوێ به‌ باوه‌ری ته‌واو و نوێ په‌یدا بێت، که پێوێست نه‌کات تو خه‌فه‌تی بۆ بخۆیت، تو دايم قسه‌ له‌ زنجیره‌ی خۆشه‌وێستی نیوان خه‌لکی کۆمه‌ڵ ده‌که‌یت، چهند جاره‌ بیستومه‌ که وتوته‌ شتێک ئه‌م خه‌لکه‌ی تا ئیستا له‌سه‌ر پێ وه‌ستاندوه، هه‌ستی خۆشه‌وێستی و نیشتمان په‌روه‌ریه‌، وتوته‌ زنجیرێک له‌ یاسای کۆمه‌لایه‌تی ئه‌م خه‌لکه‌ به‌یه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیت، ئایا له‌ راستیدا وایه‌، یان ته‌نیا وێستوته‌ رسته‌کانت جوان بکه‌یت؟ باشه‌ ئه‌گه‌ر هه‌یه‌، بلێ چیه‌؟ له‌ کام زنجیره‌ قسه‌ ده‌که‌یت؟)) دایکم به‌نووی په‌نجه‌ی تۆزی سه‌ر ده‌سکی قه‌نه‌فه‌که‌ی سه‌ریه‌وه))، پر به‌دل نیگای برییه‌ چاوم، وێستی ده‌ست بکاته‌ قسه‌کردن، بۆنی سووتاوی هات، دایکم به‌په‌له‌ چوو بۆ چیشته‌خانه‌که‌، پاش سه‌عاتێک شیو خورا، خه‌ریکی ئیشیک بووین، سه‌عید له‌ باوکمی پرسى، ((باوکه‌ حازری یه‌کی له‌ ژورره‌کان بده‌یت به‌کرێ بۆ هاوڕێکه‌م؟)) باوکم نیگای له‌سه‌ر جه‌ریده‌که‌ لابرد و وتی ((ئهی دوو ژورره‌که‌ی تر چی به‌سه‌ر دیت؟ هاوڕێکه‌ت ناماده‌یه‌ کرێی هه‌موو ژورره‌کان بدات؟)). سه‌عید بزه‌ هاته‌ سه‌رلیوی و وتی ((به‌دلنیا یه‌وه‌ ناتوانیت، ئه‌ویش وه‌ک من قوتابیه‌، ئه‌گه‌ر من بتوانم، ئه‌ویش ده‌توانیت)) دایکم چینه‌که‌ی ده‌ستی داناو وتی ((ئیمه‌ ناتوانین هه‌رکام له‌ ژورره‌کان به‌نه‌فه‌رێک بده‌ین به‌کرێ، ئی‌ره‌ به‌که‌لکی خه‌زانیک دیت به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌وه‌ نه‌دریته‌ کرێ باشته‌)) پاشان وه‌کو که‌سه‌یک که هه‌موو

وتەكانى وتبېت، دووبارە چىننەكەي گرتەو دەست و دەستى بە چىنن كردهو لەو ھەوا گەرمەدا بىننى شىلە بە دەستى داىكەمەو، گەرمای لەشى زۆر دەکرد. بەلام ئەو زۆر ئاسان دانەكانى لە شىشىكەو بە شىشىكى تر دەگواستەو، دواتر داىكەم سەرقال بوو بۆ نامادەکردنى جىگەي نووستن بۆ منالەكەي سارا، مەسعود پرسى ((من ئەم ھاوړىيەت دەناسم؟)) سەعید سەرى بە نىشانەي رەزامەندى ھاوردە خوارەو و وتى ((بەلى ژوورەكەم بۆ بەھرام دەوێت، خۆتان دەزانن ئىستا ئەو لەگەل خوشكەكەي دەژى، بەلام مېردى خوشكەكەي بۆ شىراز گواسترايەو، ئەو مەجبورە بۆ خۆى ژوورىك بە كرى بگرېت)) پرسىم ((بۆچى لەو مالە نامىنئىتەو)) سەعید كە لە جىي خۆى ھەلئەسايەو وتى ((چۆن مانگىك (٤٠٠٠) تەن بەت بە كرى؟)) پاش وتنى ئەم رستەيە ژوورەكەي بەجى ھىشت، پرسىم ((مەسعود، بەھرام ئەوئەيە كە خوشكەكەي بى ئەدەبە؟)) مەسعود چاوى تى برىم و وتى ((ئىستەش لەبىرت نەچووە؟ بەلى بەھرام ئەو)) پاشان رووى كرده باوكم وتى ((ئەو كورپىكى باشە، خەلكى كوردستانە، خىزانەكەي لەوئ دەژىن، تەنبا خوشكەكەي و مېردى خوشكەكەي لىرەن، كە ئەوانىش نەقل كراون، بەھرام لە سەعید گەورەترە، بەھەولئىكى زۆر دەرسى خويئندووە، دەزانى بابە ھەولئى زۆرى دەوێت كە كەسىك خۆى لەدئ وە بۆشار و پاشان بە زانكۆ بگەيەنئ، ئەوئىش بەجى يارمەتییەك لەلایەن خىزان، يان ئەوانى دىكە. ئەوئەندە زىرەكى لەخۆى نىشان بەت بەناوى خويئندكارى يەكەمى زانكۆ خەرىكى خويئند بىت، ئەگەر من لەجىي تۆ بوومايە قەبولم دەکرد، چونكە ھاتنى يارمەتییەكى گەورەيە بۆ سەعید، سەعید دەتوانئت لە بوونى ئەو كەلك وەربگرئ، ئىتر خۆت ئەزانئ)) ئەوئىش بە وتنى ئەم رستەيە ژوورەكەي بەجى ھىشت، لە نيوان داىكەم و باوكمدا پرس و راكراو گەيشتنە ئەم ئەنجامە كە بەھرام بەناوى كرىچى قەبول بكن، بەقسەي باوكم بە تىرىك دوو نىشان ئەپىكرا، ھەم سەعیديان خۆشحال دەكرد و لە ھەمان كاتئشدا بەھراميان بەناوى مامۆستاي تايبەت دا ئەمەزانند، بەيانى ئەو رۆژە سەعید بە خۆشحالئەو لەدەرگا چووەدەر، من لە دلئدا بەرامبەر بەھرام، كە ھەرگىز

نەم دىبوون ھەستم بە بىزارى دەكرد، لەوانەيە تەنبا كەسىك بووبىت كە بەھاتنى رازى نەبووم، بەھەر شىوئەيك برىاردرايو، ژوورىكيان بەتايبەتى بۆ بەھرام دانا، سەعیدىش كە دەيوست لە ھاوړىكەي نرىك بىت، گواستىيەو بە خانووى بەرامبەر و يەكئ لە ژوورەكانى ھەلبژارد، بەمەيان رازى بووم، چونكە ژوورەكەي سەعید بۆمن دەمايەو، ئىستا ئەمەتوانى بەخەيالئ رەحەت دەرگاى ژوورەكەم داخەم و بى ئەوئەي كەسىك بۆژۆم بكات، ھەرچەندە دلئ دەيوست كتىب بخويئنمەو، ئەو رۆژەي كە بەھرام ھات بۆ مالمان، رۆژئىك بوو وەكو رۆژەكانى تر، ھەتاوى بە تىنى ھاوین ھەروا بىزاركەر بوو، من لە ژوورەكەمدا سەرقالئ خويئندەوئى كتىب بووم، كە داىكەم سەرى ھىنايە ژوورەو و وتى: ((مەپۆش يارمەتيم نادەيت؟)) سەرم بەرزكردەو و تم ((مەگەر ئەمپۆ لەگەل رۆژانى تر دا چ فەرقئىكى ھەيە؟)) لە حالئىكدا كە ھەولئ دەدا تورەيى خۆى بشارئتەو وتى ((ئىمپۆ كرىچىيەكەمان دىت، زۆر چاكە كە تۆش يارمەتيم بەدەيت)).

((دايە شىوئەي چۆنە؟)) ((باش وەكو ھەموو گەنجەكانى دىكە، بەلام وابزانم لە سەعید زۆر گەورەترە، سەعید دەلئ تەمەنى تەنبا ٢٥ سالئ)): ((ھۆيەك بۆ درۆكردن نىبە بۆچى دەبىت تەمەنى بەكەمتر بلئىن؟ بزائم ئەوئەوئى كوردى لەبەردايە؟))

((نا، وەك براكەت قەمىس و پانتۆل دەكاتە بەرى)) عەسركاتئ لەگەل سەعید لەمالئەو چوونە دەرەو، لەپشتەو بىننىم، پىاويكى چوارشانە بە قۆئىكى پىر و رەش، چەند رۆژئىك لە نىشتەجىبوونى ئەو لە مالئ ئىمە تىپەر بوو كە سەعید كلىئىكى پى داوو، تا ھاتو چۆى بى كىشە بىت، كاتئكە دەھاتەو زەنگىكى لئ دەدا، پاش كەمئ وەستان دەرگاكەي دەكردەو، پىكەنىم بەو ئىشەي دەھات، ئايا خۆى بە چاكتر لە ئىمە دەزانئ و ئەويست بە زەنگ لئدان ئىمە بە پىو بوەستىنئ، رۆژئىك باوكم بۆ خواردنى شىو دەعوئى كرد تايبئ بۆ لاي ئىمە، تا ئەو كاتە خۆم لە بەھرام شارذبويەو، بەلام ئەو شەو بەناچارى بۆ حازركردنى مېزى نان خواردن چوومە ژوورى مېوان، لەوئ بە ھۆى سەعید يەكمان ناسى، چەنئ لئى ترسام چاوەگەورە و سەرنج راكئشەكەي بەتوندى منى راجلەكاند، برۆ و سمىلئى پرى لەگەل دەموو چاوە

گهوره كهيدا ته گونجا، منيش باوهرم كرد تهمه نى له ۲۵ سال زياتره، كاتى پينده كهنى ريزيك دانى سپى له ژير لىوى ئه دره وشايه وه، هيچ له گه نجانى ته مپوى نه ده كرد، نه به مليوه ملوان كه يهك نه ئه نگوستيله يهك له په نجه كانيدا، تهنيا سه عاتى كى دهسك چرمى رهش له دهستيا بوو، بوچى وابوو؟ مه گهر نه زوربهى لاوه كان قوپچهى قه ميسه كه يان ده كه نه وه بو لاسايي كردنه وه، له لاوه ئه وروپيه كان، بوچى پانتوله كهى ئه وئنده ساده بوو، ريك وهك باوكم... كاتيك قاپه كانم له سهر ميژه كه داده نا به هرام رووى كرده من وتى: «بهراى خوشكه كه تۆ كچينكى خوئينگهرم و ميه ره بانى» ده مويست زرده خه نه يهك بكه له بهرانبهر تارييف كردهى سوپاسگوزارى م، به لام له جياتى ئه وه به شيويه كهى سارد وتم «به راسته»، پاشان به رده وام بووم له ريكخستنى ميژه كه، ئه گهر به خاترى ماله وه نه بوايه، داخى دلّم له جياتى خوشكه كهى به سهر ئه ودا خالى ده كرد، به لام چاره يه كم نه بوو ده بوايه بى دهنگ بومايه، له سهر ميژى نان خواردن زور نارام ده هاته بهرچاو، تهنيا دهنكى كه وچك و چه تال بى دهنگان ده شكاند، له كه شهى كه دروست بوو بوو بيژار بووم، به سه عيديم وت «نازنام بوچى ته سجيله كه باش ئيش ناكات، هه موو شريته كان ده خواته وه» سه عييد وتى: «به يانى ده بيه م بولاى وهستا، له وان هيه خه تاي هيره كهى بيت» به پينكه نينه وه وتم «له وان هيه شكابيت»، به سهر سورماويه وه سه يرى كردم و پرسى «مه گهر كه وتوتته عهرز؟»: «خوى نا، به لام من توربه بووم و دام به عه رزا»، مه سعود وتى «كه واته ده بيت فاتيحه كهى بخوينيت» به هرام سه رى به رز كرده وه و سه يريكى منى كرد له وان هيه له دللى خويدا ده بيو تهم كچه شيتته. پاش خواردى شيو، دوو برا ئه ويان له نيوان خويان داناو كه وتنه قسه كردن سه باره ت به و بابه تانهى كه هه زيان لى بوو، كاتى خواحافيزى كرد، داواى له داىكم كرد كه هه رگيز به خاترى ئه و خوى نه خاته زه هه تبه وه و پيوه ندى هاو رپيه تى له گه ل سه عييد له بير بباته وه و له گه ل ئه ودا تهنيا وهك كرىچيه كه هه لسوكه وت بكات، ده بويست سه ره خو بيت، له وان هيه هه ستي بكردايه كه نازاديمان لى سه ندره وه، مانگيك له هاتنى تپهر ده بوو، له سهر ئه و

به لئينهى كه داىكم پى دابوو، سه ره خو يى خوى هه بوو، به تهنيا خواردى بو خوى دروست ده كرد، جله كانيشى ده برد بو وشك شووى يان له ماله وه ئه يشور دن، ئه گهر من ئه وم له كاتى شتنى جل يان دروست كردنى خواردن بينايه، شه رمى نه ده كرد، يان كاتى بو پاكردى پياز فرميسك له چارى ده هاته خواره وه، ده بيت ئيعتراف كه م كه هه ندى جار به دزييه وه سه يرى ئيشه كانم ده كرد، به لام هه ر لى بيژار بووم، كرىچيان نه ده هينا ئيستاش كه هاوردو مانه خوينا كاريكى هه ژاره كه ده بيت جگه له دهرس خویندن وهك ماموستاى تاييه ت وانه بلئته وه و ئه وئنده پارهى نه بيت كه بو خواردن بچيته ريستورانتيك، ئه و له دللى يهك به يه كى ئه ندامانى خيزانه كه دا جگه له من جييه كى بو خوى كرىبوويه وه، سيماو سارا به ريزو شكوه ناويان ده هينا، ميژده كانيشيان كاتى له به رده م قسه كانى ئه و هه لده سانه وه، رازى و خو شحال بوون، ئه ويان به پياويكى هوشمند و سياسه ته دار ده زانى، به لام هيچ كام له و تارييف دانه وهى ئه وان كارى تى نه ده كردم، به پيچه وانه وه رۆژ به رۆژ منيش زورتر رقم لى ده بوو، رۆژانى هه ينى بو ئيمه رۆژى كو بوونه وه بوو، ئه مه ش سونه تى خيزانى بوو كه پشتگوئ خستنى به گونا هه دژميژدا، ئه ويش له م رۆژانه دا ئيشه كانى به شيويه ئوتوماتيكى ئه نجام دده و پاشان جانتا ره شه كهى حه مامى ده گرت هه دست و له مال ده چوه ده رده وه، له ماله وه حه مام هه بوو، به لام ئه و واى به باش ده زانى حه مامى ده رده وه به كاريبيت، دووم مانگى پاييز بوو، به پيچه وانهى هه واو هه ورى رۆژى پيشوو، ئه و رۆژه ئاسمان ساف بوو، هه تاويكى بى رهنگ و خو ش ناو حه وشى داپوشينوو، باوكم ماويهك له پشتى په نجه ره كه وه ستاو سه يرى ئه و داره بچووكه ي ده كرد، كه له نيو باخچه بچووكه كه ماندا رواندبووى، پاشان رووى كرده ئه وانى ديكه و وتى «چاكر وايه ته مپو له حه وشه دا نان بخوين» ئه و داوا منالانهى كه باوكم ده يكرد به ته وارى له گه ل تهمه نيدا ده گونجا، هيچ كاتى كه داىكم له گه ل تهم جوره داوايانهى ئه ودا ناره زا يه تى دهرنه ده برى، من به توربه ييه وه وتم «ديسان هه وه سى باوكم گولى كرد» به لام سارا به دهنكى به رز رازى بوونى خوى راگه ياند ناچار منيش ته تسليم بووم،

ھەسیرئیکم ھەلگرت و لەحەوشدا رام خست، کاتی بەھرام ھاتەژوورەو، بە بینینی ئیمە کە ھەموومان لەسەر ھەسیر دانیشتبووین و پیاڵە چایی لەبەردەستمان دا، زۆر زۆر دەخەنەبەکی کرد و پاشان لەگەڵ ھەمووان ئەحوالپرسی کرد، قژی تەپریو، دەموو چاری جوان بوو، باوکم پیاڵە چای نایە بەردەستی و لەگەڵیدا کەوتە قسە، من لەکۆمەڵی ئەوان جیابووم، ھەزم نەدەکرد لە جیگەبەیک یم کەئەوی لێیە، چونکە ئەوئەندە لە خۆیایی بوو کە سەیری منیشی نەدەکرد، بەلام لەگەڵ سارا و سیما دادەنیشت و قسە دەکرد، بابەک بە مامە بانگی دەکرد، کە دەبینی خۆی فری دەدایە باوھەشی، پاش خواردنی چای ھەلساو چوو بۆ ژوورەکە، کاتی شیو لەسەر داوای باوکم لەسەر سفرە حازر بوو، من لەو کارە منالانەمی زۆر تۆرەبووم، بۆ ئەو قسەبەیک بەبێ مەیلی ئەوانی دیکە نەبەمە سەرزمان، بۆخۆم خواردنم تێ کردو چووم بۆ ژوورەکەم، ئەم ئیشە لە چاوە تیژەکانی براکەم دوورنەما، ھەسیر کاتی دووبارە ھەمووان لە ژوورەکەدا بەدەوری یەکدا دانیشتن مەسعود ھاتە لام و وتی ((بۆچی ئەو ئیشەت کرد))، شام بەرزکردووە و تم ((کاک بەھرام بەرای ئیو کورپیکی باشە، بەلام من بڕوایەکی دیکەم ھەیە)) قسەکەمی بڕی و وتی ((کەس داوای لە تۆنەکردووە تا ئەوت خۆش بویت، ئەو بەناوی میوان لەسەر سفرە دانیشتبوو ئەمە دوور لە ئیحترام بوو کە تۆ...)) قسەکەم بڕی و تم ((من ھەر وام و نا گۆریم)) سەعید بە تۆرەبەھەوتی وتی ((خاتم خۆی بە کەسیکی کۆمەڵایەتی دەدات لە قەلەم، بەلام ئەگەر رازی منت بویت تۆ نەتەنیا کۆمەڵایەتی نیت، بەلکو نزمترین شیوازی ژیانی کۆمەڵایەتیت ھەلبێژاردووە، ھەلسوکەوت نازانی، من...)) لێرەدا دایکم خۆی خستە ناو گۆلمەزەکە و وتی ((منالەکان، تەواوی کەن، ئەوکارە سەعید ھەلەبوو، ئیستا بێن و ئەم رۆژە خۆشە خراب مەکەن)). ئەو رەقی لە بەھرام ھەلگرتبوو دوو بەرابەر بوو، لەبەرئەوێ ئەو بووبووە ھۆی ئەوێ کە دووبراکەم لە بەرچاوی دوو زاواکەمان، ئیھانەتیا پێ کردم و غورورمیان شکاند، شەو کاتی مائمان لە میوان چۆل بوو، باوکم لەلامان دانیشت و وتی ((سەعیدە، تۆ خۆت چاکتر دەزانی کە من کەسی نەسیحەت کردن نیم، بەلام

دەبینم کە ماوەبەیکە رەوشتت بە تەواوی گۆریو، ئیمە پێشنیاری تەواوکردنی خۆیندغان بە تۆدا، رەتت کردووە، وتمان خۆت بەشتیکەو خەریک کە بەویش رازی نەبوی، من ھەست دەکەم کە ئەم ھەلسوکەوتەمی تۆ بەھۆی بێکارییەو بیت، ھەول بەدە بۆ خۆت ئیشی پەیدا بکەیت، بۆ خەیااتی فێرە، یان ھەرشتیکی کە کچە ھاوتەمەنەکانی خۆت دەیکەن، بەلام مەبەلە گەنجیت پوچ و بێ ئاوات بیت، تێبینییەکی گرنگتر ئەمەبە کە من بە ھیچ شیوئەیک تاقەتی بێ ئەدەبی تۆم نییە)) پاشان ھەلساو ھاوینە عەینەکەکی پاک کردووە و دیسان خستییەو بەرچاوی، نەسیحەت کۆتایی پێ ھاتبوو، ئەوئەو بەبیری جۆراو جۆرەو چوومە ناوچیکە، زۆر ھەستم بەتەنیا دەکرد، ھەستم دەکرد ھیچ کەس لە من تێ ناگات، من لەگەڵ ئەم سونەتە غەلەتانە، ئەم ھەلۆیستە بەناو باشانە، بەم رێوڕەسمە میوانداریە رازی نەبووم، بۆچی ئەبێ بوونی کەسێک کە خۆشم ناوێت بەناوی میوان تەحەموول بکەم؟ بۆچی وایان لە من دەکرد کە بۆ خۆشی خۆیان ریز لە ئەو بگرم؟ دەبواوە من لەئەوانی دیکە جیابوومایەتەو، دەبواوە بۆ جیھە بچوومایە کە ئازاد بوومایە و لەگەڵ کەسانێک ھەلسوکەوتم کردایە کە خۆشم ئەویستن، نەقەیدو مەرجیک، نەرەزا و تەسلیمیک، باوکم داوای لێ کردبووم کە داوای لێبووردن لە براکاتم بکەم بۆ رازی بوونی ئەو ئەم کارەم کرد، ناییت تەسلیمی بێر و باوێری ئەوان یم، بەخۆم وت لە یەکەم دەرفەتتدا کە بەدەستی بێنم ئەوان جێ دێلم، سبەینی بەھرام بەتەنیا ھاتەو بۆ ماڵ چوومە ھەوشە و لەگۆشەیکەدا دانیشتم، ھیشتا ھەتاو کەمیک لەسەر دیوارەکە ما، پالم دا بە دیوارەکە، دەمویست پاشماوی ھەتاو کە لەشم گەرم بکاتەو، دەستم بڕدە ژێر پالم، دەموو چاوم بەرەو لای ھەتاو کە گرت. بایەک دەھات و قۆمی لەسەر ناوچاوم پەرش و بلاو دەکرد، کاتی ھیلاک لەو رۆحی کە لەجەستەمدا قورسی دەکرد، چاوم کردووە، نیگام تیکەلێ نیگای بوو. لەپشتی شووشەکە سەیری منی دەکرد، سەرم شۆرکرد و ھێواش رینگەمی ژوورەکەم گرتەبەر، لە قوولای چاوی ئەم پیاو شتیکی ھەبوو کە منی دەترساند، بۆچی نیگای گیانم دەلەرزینی؟ ئایا بەراستی لەو بێزار بووم؟ عەسر،

سەئید لە حالەتیکدا کە فیکە ی لێدەدا هاتە ژوورەو، ئەو هەمیشە پاش هاتنە ژوورەو، ئامبیزی بۆ دایکەم دەگرتەو، وایر دەکەمەو بەم ئیشە، هیلاکی رۆژانە لە لەشی دەردەچوو، چونکە برسێکە یە، لە چاوەکانی دەردەوشایەو، ئەبوت ((ئازارم مەدە)) سەئید بەساردی وەلامی سەلامەکی دایەو، کاتێ دەستم نایە سەرشان، سەئیدی کردم، بەلام کاتێ داوای لیبوردن کردنی منی بیست، منی کردە باوەشی و وتی ((گرنگ نییە بچکۆل، عاقل ئەبیت)) بەزەردەخەنەکی سەرلێوی زانیم کە بەراستی منی بەخشێو دەمویست گۆی لە ئامۆژگاری ئەوان بگرم، رۆیشتم و لە فێرگە ((ماشین نووسی)) ناوم نووسی، ئەم ئیشەم بوو هۆی خۆشحالی مالهەو، سەئید لەلای یەکی لە هاوڕێکانی دەزگایەکی تایی بەئەمانەت بۆ هێنام، من لە مالهەوش سەرقالی مەشق دەبووم، شەوێک سەئید چەند مەژمە یەکی خستە بەردەستم، تا تایی کەم، باوەری وابوو، ئەم ئیشە بۆ هەرسێکمان قازانجی هەیه، دەبوت ((تۆ دەستت رادیت، من و بەرامیش کاتمان بۆ ئەگەر پێتەو بەزیرەکیه کە لەخۆمدا بەدیم نەدەکرد، بروانامە کەم گرت و بەداویدا چووم بۆ خولی زمان، بۆ سەفەرکردن بۆ دەروە و لات دەبایە زانم بزانیایە، کاتێ مەسعود لە ناووسی من لە خولی زمان ئاگادار بوو، بە پێکەنینەو وتی ((میس سەئید، پتووستی بە خولی زمان نییە، بەم بروانامە ی کە هەتە داتدەمەزینم)) وتم ((ئێستا کە ناچم بۆ زانکۆ، هەزە کەم ژوورە کەم بە بروانامە ی فێرگە پرکەمەو)). لە کۆتاییدا رازی بوون، من لە سەرەتای مانگی دوو می زستان، لە کۆمپانیا بووم، بینایەکی گەورە و جوان بوو، بیناکە لەناوچە یەکی گەورە داوو، کە بەدار دەورە داوو، بوونی بەفر لەسەر چلی دارەکان دیمەنیکی جوانی دروست کردبوو، مەسعود دەستیکرد بە قۆلدا و هەردوو کمان بە مەصعەدە کە چووین بۆ قاتی چوارەم، منی برد بۆ ژوورەکی خۆی و وتی ((لێرە دانیشە تا دەگەریمەو)) ژوورێکی گەورە بوو، بەسێ میتری دارگۆی کە دوور لە یەکتەر دانرا بوون، لەسەر یەکی لە میزەکان تەلەفۆن و لەسەر دوو میزەکی تر دەزگای تایی هەبوو، هەلسام و لە ژوورە کە دا ریم کردو چووم بۆلای پەنجەرە

داخراوە کە، لەویدا دەمتوانی دەورە بەری بینای کۆمپانیاکە و هەروەها شەقامە کە ببینم، هاتو چۆی سەیارەکان بە هۆی بارینی بەفر بەهێواشی رووی دەدا، بەدەنگی دەرگا کە لام کردەو، مەسعود لەگەڵ پیاویک هاتە ژوورەو ئیمە بەیەکتەر ناساند، بەخێر هاتنی کردم و پاشان رووی کردە مەسعود و وتی ((تۆ چاکتر لەهەرکەسیک ئەزانی لەبەر ئەوێ کۆتایی سألە دامەزراندن نییە، بەلام ئەو دەتوانیت لە ئەمەروە ئیشەکی دەست پێ بکات و دامەزراندنیشی بە شیوەی فەرمی ئەکەوتتە سالی تازهو)) سوپاسم کرد، ئەو پاش خواحافیزی کردن لە دەرگا کە چوو دەروە، تا نزیک نیوەرۆ لای مەسعود بووم و دوو هاوکارە کەم ناسی، خانمی موحنسی، ژنیکی ۳۵ سألە، کە ئیشی تایی لاتینی دەکرد، ئاقای وەکیلی سەرۆکی کارگوزاری کۆمپانیا بوو، بۆ خواردنی نیوەروانە چووین بۆ هۆلی نان خوادن، بینینی ژمارە یەکی زۆر خەلکی بیانی لە هۆلە کە دا سەری سوپاماندم، مەسعود کە سەرسوڕماوی منی بینی، وتی ((بەلێ، زۆرن، چەن پارە ی زۆریش دەچیتتە گیرفانی ئەمانە)) وتم: ((باشە، ئەگەر وایر دەکەیتەو کە بوونیان زیادە یە بۆچی دەریان ناکەیت))، زەردەخەنە یەکی گالتە ئامبیزی کردو وتی ((بۆ پاراستنی ناوبانگی کۆمپانیا و ئەوێ کە بتوانین لەسەر پێ بوەستین دەبیت ئیمە لە بوونی ئەم کەسانە کەلک وەر بگرین، چونکە دەولت پشنتیان دەگرت، تۆ هیشتا گەنجی و لەم مەسەلانە تی ناگەیت. بەلام ئەمە بزانه گەنجانیکی زۆر هەن کە زیاتر لەمانە ی لەم بینایە دان موستەحەقی دامەزراندن)) پاشان لێوی خوارەو ی بەدەدان گەستو دەستی بە خواردن کرد، من بە پێچەوانە ی مەسعود بێرم دەکردەو، چونکە لە هۆش دا ئەوانم بە چاکتر لە خۆمان دەبینی، سبە ی ئەو رۆژە لە پشت میتری ئیش دانیشتم، هەستم بە سەربەخۆی دەکرد، وامدەزانی بۆ خۆم بوومە بە کەسیک، براکەم لە بەرامبەرم سەرقالی ئیش بوو، بەزەردەخەنە یە کە جار بە جارێک دەیکرد، دلگەرمی دەکردم یە کەم موچەم هەرچەندە زۆر نەبوو، زۆر خۆشحالی کردم بە شیوە یە کە چەند جار پارە کاتم ژمارد، مەسعود دەستیکیدا لە شام و بە پێکەنینەو وتی ((پارەکان عەسلە، دلنیا بە)) وتم ((دەزانم، بەلام پەشوکاوم))

کاتی گه رانهوه کراسيک و چاکه تیکم بۆ دایکم و هه ندی شیرینیم کړی، به خۆش حالیهوه چوممهوه مان، هه موویان له مالهوه بوون، به هرامیش له وئ بوو، به لām به پیچه وانیه ئه وانیه دیکه که پێ ده که نین و پیرۆزباییان لێ ده کردم، ئه و زۆر وشک و کلێشه یی هه لئسوکه وتی ده کرد قاپی شیرینییه کهم له بهرده میدا راگرت، ئه و قورگ ئیشه ی کرده بیانوو نه بخوارد، ئایا به راستی نه خۆش بوو؟ ئه ی بۆچی کۆکه ی نه ده کرد؟ له گه ل ئه و هدا که هه وای ژووره که گهرم نه بوو، عاره ق له سه ر نێو چاوانی نیشته بوو، له سه ر میزی نان خواردن دووباره نیگامان یه کی گرت هوه، له قوولایی چاوه کانیدا خه فته تیکه نادیار خۆی مه لās دابوو، یاری به خواردنه که ده کرد، هه ناسه ی قوولی هه لده کیشا، زۆر زووتر له وانیه دیکه له سه ر میزه که هه لئسایه وه، له وه لāmی باوکمدا که پرسى: ((بۆچی خواردنه که ت ته و او ناکه ی؟)) ته نیا وتی ((برسیم نییه))، پاشان داوای لیبوردنی له هه مووان کرد و چوو بۆ ژووره که ی خۆی، سه عید به سه رسورماوی وتی ((له زانکۆ باش بوو، بۆچی یه کسه ر وای لێ هات)) دایکم که میزه که ی کۆ ده کرده وه وتی ((هه لām ته خه به ر ناداتن سه به ینی خواردنیکه سووکی بۆ دروست ده که م)) چوومه ژووره که م نه ده ویست ئه و رۆژ و شه وه خۆشه ی که بووم، به هۆی نه خۆشی به هرام خراب بکه م له شوینی کاره که م به رده وام هه ولّم ددا له گه ل خه لکیدا به نه رمی هه لئسوکه وت بکه م، نه م ئه ویست کاریک بکه م که بیته هۆی سه رشۆری مه سعود، له گه ل خانمی محسنی زۆربه ی نمان خۆش بوو له زۆربه ی کات بۆ یارمه تیم ده هات و له ئیشه کاندایارمه تی ده دام، هه ردوو کمان راسته وخۆ له ژیر چاودیری مه سعود ئیشمان ده کرد، به لām له به شه کانی تریشه وه ئیشمان پێ ده سپێردرا، به هاتنی وه رزی به هار یه که م کۆرسی خولی زمانم ته و او کرد، شه وانیه کاتی به شه که تی له خول ده گه رآم هوه، زوو ده چوومه ناو جینگه و له گه ل داها تودا هاوړی له خۆشیدا ئه خنکام، به لām هه میشه هه ر نیگای په شتوی به هرام ئه هاته وه یادم، دنبای خه یالّم داده رما، بۆچی ده بیته وا بیته؟ بۆچی ده بیته ئه و بۆ من مه سه له یه که بیته؟ مه گه ر ئه و بیر له من ده کاته وه، ئه سلّه ن مه گه ر من بۆ ئه و هه م؟

ته نانه ت کاتی که وه لāmی سه لآمه که م ده داته وه سه ری به رز ناکاته وه، بیگومان به وشپوه یه ی که من له و بیزارم، ئه ویش له من بیزاره له پشتی په نجهره که وه ستابووم، سه یری ژووره که یم ده کرد، ئایا ئه و سه رقالی سه عی و خویندن بوو؟ که و تمه بیری ته سه جیله که و وتم ((دایه چیت به ته سه جیله که کرد؟)) باوکم قه لئه مه که ی له سه ر جه ریده که داناو له جیتی دایکم وه لāmی دایه وه ((له به ر ئه وه ی که چاک نه ده کرایه وه، فرۆشتم به وه ستاکه خۆی، ئیستا بیر له کړینی ته سه جیلنیکه نوێ ده که مه وه))، به نزیک بوونه وه ی تاقیکردنه وه ی کۆرسی کۆتایی زۆربه ی هه ولّم ته رخانکرد بۆ زمان، ئه و رۆژه ی که تاقیکردنه وه م بوو زوتر له کۆمپانیا ها تمه ده ره وه، تاقیکردنه وه که سه عاتی ۶ ده ستی پێ ده کرد و من ده مو یست پێش تاقیکردنه وه که سه یریکی مه لزه مه کان بکه م، کاتی ها تمه وه بۆ ما ل دایکم له حه مامم بوو، به په له مه لزه مه که م هه لگرت و چوومه حه وش به و عاده ته ی که هه مبه و ده بوا یه به رپۆشینه وه شتم ده رخ بکرایه هیشتا چهند لاپه رده یه که زۆر تر نه خویند بوویه وه که ده نگه ی جه ره سینک هات، به پێ ئه وه ی خۆم به ویت ده رگا که م کرده وه به هرام بوو ته ریق بوومه وه، به په له سه لآم کرد. چاوه رای کردنه وه ی ده رگا که ی نه کردبوو، بۆ چهند ساتیکه کلیله که له نیوان په نجه کانی مایه وه، پاشان ها ته ژووره وه و ده رگا که ی داخست، که گه یشته نزیک ژووره که ی، که می وه ستا، پاشان رووی کرده من و پرسى ((تاقیکردنه وه ت هه یه)) — ((به لئی)) — ((یارمه تیت ناوی؟)) — ((موزاحیم نیم؟)) ده رگای ژووره که ی کرده وه و وتی ((موزاحیم نیت)) به ئاماژه ی ده ست فه رمووی لێ کردم، پام خسته ژووره که ی، ئه و له داوای من ها ته ژووره وه، جانتاکه ی له سه ر میزه بچووکه که ی دانا، چاکه ته که ی داکنه و هه لئو است، پاشان داوای لیبوردنی کرد و چوو ده ره وه یه که م جار بوو که پام ئه خسته ناو ژووره که، کتیبخانه بچووکه که ی پربوو له کتیب ئه م ژووره چهنی له گه ل ئه و کاته ی که مائی مامم تیبیدا ده ژیان، گۆرابوو شپوه یه کی تری بوو، ژیانیکه ئاسایی و ته نیایی، که من شه یدای بووم، کاتی گه رپایه وه، ده ست و ده موو چاوی وشک کرده وه و پرسى ((کۆرسی کۆتایی؟)) _ ((به لئی))

((ساعاتی چند تاقیکردنه و هت ههیه؟)): ((شهش))

((چند ساعاتی کاتمان ههیه)) پاشان کورسییه که کیشاوه دواوه و دانیشته، بی ئه وهی چاوه پیتی قسه یه که له لای منوهه بیته وتی ((بنوسه)) ههستم کرد له بهرام بهر ماموستای زمان دانیشتوم و ئه و خه ریکه من تاقی ده کاته وه، کاتی پاش هه نووسینی که سهرم بهرز ده کرده وه، چاوه کانی که تاساتیک له مه و پیش بریبوه من، ده یخسته سهر کتیبه که، چ دهنگیکی گری ههیه، ده بوایه له جیاتی دکتور، ببوایه ماموستا، چونکه به باشی دهیتوانی کاربکاته سهر قوتابییه کانی هه له کانی به تاقهت پی ئه و تمه وه، داوای له من ده کرد وشه که به و شیوهی که ئه و دهیوت، دووباره بکه مه وه، جاریک به گالته وتم ((توله هجته ههیه، من ناتوانم وشه کان وه که تو بلیمه وه)) بی ئه وهی پی بکه نیت داوای لیبورردنی کرد و بی دنگ بوو، نازانم چه نیک له ژوره کهی دابوم ئه و گرامه ری زمانی ئینگلیزی به من ئه و ته وه، به لām کاتی سهیری کاتزمیری ده ستیکرد، وتی ((چاکتر وایه خوت حازر بکهیت)) کتیبه کهی داخست و دایه دهستم، هه لاسام و سوپاسم کرد. له جیاتی وه لām ده رگاکه ی کرده وه و وتی ((سه رکه و تو بیته)) کاتی له ئه نجامی تاقیکردنه وه کان ئاگادار بووم، ده مویست بچمه ژوره کهی و بلیم ده رچووم، به لām ترسام که له گه لمدا به ساردی هه لاسوکهوت کات، ته نیا به سه عیدم وت ده رچووم، هه لبهت ده مزانی سه عید پی ده لیت، له گه ل ته و او بوونی خولی زمان بریارمدا ئیشیک تازه په یدابکه م، تائه و بوشاییه ی به هوی بی کاری هه مبوو پرپکاته وه، ده مزانی خانمی محسنی هه همیشه بۆ یارمه تی داتم ئاماده یه، به یانی ئه و رژه له گه لیدا که وتمه قسه و داوام لیتی کرد تا ئیشیک نیوه کاتم بۆ بدوزیتته وه، یه کن له شه وه کانی هه یینی هه موومان له مالی سیما ده عوهت بووین، به هرام و سه عید ده رنکتر له وانی دیکه هاتن، به هرام گولدانیک جوانی هاوردبوو که به لای هه مووانه وه جوان بوو، کاتی چایم ده گه راند، هه لیکرت و وتی ((پیرزبایت لی ده که م))، پرسیم ((بۆچی)) دوو کلوی هه لیکرت و وتی ((به بۆنه ی ده رچوون))، حه زم له خۆم کرد، ده رچوونم بووه هوی ئه وهی که بزاتم بۆ ئه و گرنگم،

هه مووان سه رقالی قسه کردن بوون له باره ی هه موو باه تیکه وه قسه یان ده کرد، تا ئه و جینگه ی که ماندوو بووم، بۆ یارمه تیدانی سیما چووم بۆ چیشته خانه، سیما پرسی ((ئیسناش له به هرام بیزاری)) نا رام گۆریوه، خۆش حال بوو وتی ((ئیسنا بوویته ئه و سه عیده ی که ئیمه خۆشان ده ویت)) کاتی له گه ل سیما چوینه ناو کۆمه له که، قسه له زن هینانی مه سعود بوو، ماوه یه کی زۆربوو دایکم داوای له مه سعود ده کرد که بۆ خوی هاوسه ریک هه لبتیریت، سیما و سارا یه که له دوا یه کچیان بۆ ده دوزیه وه، به لām ئه و سه لیه یه کی تابه تی هه بوو، هیچ کامیانی به دل نه بوو، دایکم رووی کرده به هرام و پرسی، ((تۆ خوشکیکی ترت نییه)) به هرام سه ری جوولاند و وتی ((به داخه وه نا، به لām کچی باش زۆره، به که میک پرس و راکردن ده یدوزنه وه))، له کاتی وتنی ئه م رسته یه نیگای بریه من، به لām زوو رووی گه رانده وه، نایا به رای ئه و من کچیک کی باش بووم؟ ئه مه دووه مین جار بوو که به دریتابی ئه و شه وه ده بووه هوی خۆش حالیم، خانمی موحسنی، به لیتی خوی برده سهر، ئیشیک له موخته به ردا بۆ په یداکردم، له سه عات (۳) تا (۸) ی شه و له وئ سه رقالی ئیش بووم کاتی ده وام چ له کۆمپانیا و چ له موخته به ردا فرسه تی بیرکردنه وه نه بوو، به لām شه وان هه رکه ده چوومه ناو جینگا ئاواته کاتم ده هاته پیش چاو، ئاواتی نازادیبون و به نازادی ژیان به سه ربردن، چه ندی به و ژنانه ی که له به ریوه یه تیبه کاندای ئیشیان ده کرد تیره ییم ده برد ئه گه ر تا دوو سالی تر له سه ر ئیشه که م به م شیوه یه به رده وام بوومایه ئه متوانی ئه وه نده پاره کۆبکه مه وه که به ئاسانی له ئیران ده رچم و تا ماوه یه که له لایه نی دارنده ییه وه بی خه م بم، پاشانیش ئه متوانی ئیشیک کی باش بۆ خۆم بدوزمه وه، کاتی چاوه کاتم ده نوقاند، بیرم له به هرام ده کرده وه، چ ئه بوو ئه گه ر ئه و زهنگین بووایه، چ ئه بوو ئه گه ر له جیاتی ئه م هه موو وشک و برنگییه ی که می قۆشه چی بوایه؟ ئه و کاته ئه گه ر داوای منی بکردایه، په سه ندم ده کرد، یه که م مه رجیشم بۆ شووکردن، مانگی هه نگوینی دووساله له ده ره وه ی ئیران بوو، پاشان به خۆم ده وت: ((هه ی کچی، دوا ی دوو سال چی؟ نایا ده ته ویت وه دایکت بجیته ناو چیشته خانه و قۆت بۆنی بیاز و چیشته بدات؟ نا، ئه و

کاته نیتز هوالی نازادی نییه، ده بیئت مالداری و منالداری بکهیت، ئەوکاته بیری بههرام له میشکم دەرده کرد و دهخەوتم، رۆژەگەر مەکانی هاوین دەهاتنە پیش، من بەردەوام بە گوروتینەوه ئیشم دەکرد، له تاقیگەدا چەند کچیکی لاوم ناسی بوو، پاش ئەوی که ئیشەکه مان کۆتایی پی دەهات، له دەوری یەکدا کۆئەبووینەوه و لەهەر دەرگایەك قسەمان دەکرد، چەند جار بە کۆمەل بۆ خواردنی شیو چوو بووین بۆ رێستۆرانیکی گەورە، له نیوان ئەم هاوڕێیانە کچی هەبوو که باش زمانی ئینگلیزی دەزانی، باوکی ئەوروپایی بوو دایکی ئێرانی، بۆ ئەوی ئەو شانەیی فیروبووم له یادم نەچیت، لەگەڵیدا بە ئینگلیزی قسەم دەکرد، ئەمەش بوو هۆی دروستبوونی خۆشەویستیەکی زۆر له نیوانماندا، ئەو کچی بوو که جوانی و لەسەر خۆیی تەبعی بوو، سەبارەت بە هاوڕێیەتی لەوانی دیکە دڵسۆز تر بوو، زۆر جلوبەرگی سادەو ئاسایی بوون، هەرچەندە هەولێ دەدا بە مۆدیل بروت، بەلام ئەوئەندە له قەید و بەندا نەبوو، له قوولایی چاوه‌شینه‌که‌یدا جۆری له خۆزازی بوون و متمانه بەخۆبوون، شەپۆلی دەدا، رۆژی لیم پرسی: «(باوکت له ئێرانە؟)» زەرەخەنەیه‌کی قەشەنگی کرد و وتی: «(نا، له ئەلمان ئەژی، من و دایکم تەنیاین)» پرسیم: «(هەز ناگەیت لەوی بژیت، دەلێن ژیان له ئەوروپا پری له ئەندێشەیه)» دەستمی له نیو دەستی کردو وتی: «(مالی من ئێرەیه، من لێرە له دایک بووم و ئێرانیم)» دەنگی بەرپادەیه‌ک جدی بوو که منی له پرسیارەکه‌م شەرمەزار کرد، پاش چەند ساتیک، زیاتر لەسەر ئەو مەسەلەیه دوا: «(ئەوروپا جیی ئەوروپاییەکانە، ئێمە رێپۆرەسمی تاییەت بەخۆمانان هەیه، ئەوانیش رێپۆرەسمی تاییەت بە خۆیان هەیه، تا ئیستا بیستوتە کەسی لەوان بەناوی میواندار یاد بکات؟ بێگومان نا، چونکه ئەوان رەوشتی تاییەت بە خۆیان هەیه، بەلام ئەو کتیبانە‌ی که ئەوروپاییەکان سەبارەت بە ئێران نووسیانە، قسە له میوانداری ئێمە دەکەن، لەوانەیه یەکنەناسین، بەلام لەدەرد و خەمی هاوئیشمانەکانمان تێ دەگەین، ئەوان میهر و خۆشەویستی ئێمەیان نییه، لەوی ئەگەر بە هۆی نەخۆشییه‌وه نەتوانی له جیگەت هەلسی، کەسی بۆلات نایەت و دەحوالت ناپرسی، چونکه هەموو کەسی

بیر له خۆی دەکاتەوه تەنیا تا ئەو جیگە هاوڕێی تۆن و لەگەڵ تۆدان کەلکت بگاتە ئەوان، من دووسال لەگەڵ باوکم لەوی ژیاوم رۆژی که گەرمامەوه بریارمدا که چیتز پام لەم ناو و خاکە نەخەمە دەرەوه)» باوەرکردن بە قسەکانی بۆمن قورس بوو، بەلام که بیرم دەکردەوه، دلتیا ئەبووم که بۆ گەواھیدانی قسەکانی بەلنگە‌ی هەیه، سەبارەت بە ریتا و شیو‌ی بیروپروای لەگەڵ مائەو‌ەدا قسەم کردبوو، حەزم دەکرد مائەو‌ە، له نزیکەوه بیبینن، دایکم بۆ ئەم یەکنە ناسینە خۆشحالی خۆی نیشان دا، شەویک پاش دەوام، بەرپیتام وت: «(پێم خۆشە مائەو‌ەمان بناسی)» ریتاش خۆشحالی خۆی دەرپری، پاشان بۆ شەوی پینج شەمە بانگهێشتەم کرد، ئەویش بەلێنیدا بیئت، پینج شەمە هات، پاش دەوام پێکەوه بەرەو مائەو‌ە بەرپیکەوتین، لەپری بچ دەنگ بوو، منیش بچ دەنگ مامەوه، نەدەویست بەقسە‌ی پوچ ناسایشی تیک بەدم، تەنیا بۆ دانی کرێی تەکسی دامە پێشەوه: «(بۆچی نەتھیشت حسیبێ بکەم؟)» بە پێکەنینەوه وتم: «(تۆ میوانیت و منیش میواندار)» زەنگم لێدا دایکم دەرگاکی کردەوه، ریتام پی ناساند و پاش رۆیشتنە ژوورەوه بابەک یەکسەر خۆی فری دایە باوەشی، ریتا ئەندامەکانی خێزانە‌کی ناسی و کەوتە قسە، تا نیو‌ی شەو لەگەڵ ئێمەدا بوو، کاتی گەراندەوه من و مەسعود گەیاندمان، حەزم دەکرد مالیان فیترم، بەلام ئەو چەند کۆلان مابوو بۆ مالیان دابەزی و خواحافیزی کرد، له مەسعودم پرسی: «(رات سەبارەت بەو چییە؟)» وتی: «(رایەکی تاییەتیم نییه، بەلام بۆی هەیه کچیکی باش بیئت)» بە شیو‌یه‌کی گشتی رای مائەو‌ەمان سەبارەت بەریتا باش بوو، مانگی دوومی هاوین مەسعودیش چووه ناو کۆمەلێ ژن دارەکانەوه، شاییه‌کی زۆر سادەیان سازکرد، ریتا تەنیا چەن نەفەر له هاوڕێ و ناسراو‌ەکانی خۆی بانگهێشت کردبوو، ژمارە‌ی میوانەکان زۆر کەم بوو، ریتا لەجلی سپی بوو کینیدا وەکوو فریشتە‌یه‌کی جوان و پاک دەهاتە بەرچاو، بەرپۆیشتنی مەسعود مائەو‌ە چۆل دەهاتە بەرچاو، سارد و سربوو، هیشتا بەرپۆیشتنی مەسعود رانەهاتبووین که سەعید و بههرام رەوانە‌ی کوردستان کران، شەویک که ماندوو له ئیشی رۆژانە گەرمامەوه مان، بینیم مامەم لەمالی ئێمە میوانە، تامنی

بيني له باوهشى گرتم و وتى: ((سعيدده، تو ناتتهويت ئيسراحت بكهيت؟)) وتم: ((بؤچى، زور ماندووم؟)) دهستى هينا به سهرمدا و وتى: ((له گهلا سهره ريكى ده رۆژيدا چۆنى؟)) پرسيم: ((بؤ كوئى؟)) وتى: ((دياره مه شههد)) وتم: ((ئىستا بؤچى مه شههد؟)) مامهم وتى: ((بهختيكي باشى دهويت كه ئينسان بؤ زيارهتى ئىمامى هه شتەم بچيئت)) ئەوان هه موو سالىك ئە چوون بؤ مه شههد، دهتوانم بلييم كه مه شههد مالى دوومى ئەوانه، به مامهم وت: ((بهلام من ئيجازەم وەر نه گرتوه)) دايمكم كه له سهره تاوه له ژيره وه سهبرى ئيمه ي ده كرد وتى: ((ئەمه زور ئاسانه، ئيجازەى كۆمپانيا له ئەستۆى مه سعود و تاقىگەش له ئەستۆى ريتا)) كاتژمير چواری پاش نيوه رۆى رۆژى دوايى، به شه مه نده فەر بؤ مه شههد به ريكه وتين، له دريژى ريگه دا مامهم هه ولى دها من سهرقال بكات، ئەوه نده خهريكى موتالاي كتيب و كتيب خويندنه وه بوو بو، كه بتوانييت له هه ر بابەتيك قسه بكات، ئامۆژم ژينيكي به بروا ديندار بو، له سهره تاى ريگه وه خهريكى دوعا خويندنه وه بو، كاتى گه يشتينه مه شههد له يه كى له هوتيله گه و ره كان ژور ريكمان گرت، من به هۆى ماندووبونه وه، زور زوو خه وتم، كاتى هه لسام، مامهم له به رده م ئاوينه كه دا سه رى شانە ده كرد، وتم: ((وابزانم زور خه تووم ئامۆژم له كوئيه؟)) له وه لامدا وتى: ((ئەو غوسلى زيارهتى كردو چو بؤ مه رقه د، ئىستەش له به رده مى په نجه ره ي فولاد چاوه رپى منه ئە گه ر هه ز ده كه ي، توئيش وه ره)) مه رقه ده كه ئە وه نده قه ره بالغ بو، كه ئيمه له ته نيشتيكه وه وه ستاين و مامهم به ده نگی به رز زياره تنامه ي ده خويندنه وه، پاشان ده ورمان دا به وه و له ده رگا كه ي تر هاتينه ده ره وه، ئامۆژمان له پشتى په نجه ره ي فولاده وه بينى، پيكه وه به ره و شه قامه كانى شار كه وتينه رى، ئيمه زۆره ي كاتژميره كانى رۆژمان له مه رقه د دا ده برده سه ر كاتى پشوو ده گه رايينه وه بؤ هوتيل، كات زور زوو تيبه ر بو، كاتى گه رانه وه دلّم ته نگ بوو بو، چه نى شه يداى ئەو سه روته پا كه ي مه رقه د و ده نگی ئەو بانگد ره كه له رۆژدا چه ند جار خه لكى بۆلاى خوا بانگ ده كرد بووم، سه عيد و به هرام ، رۆژى پيش ئيمه گه رايونه وه، سه عيد له سه فه ره كه ي بؤ كوردستان رازى

بو، يه كسه ر سه باره ت به مالى به هرام قسه ي ده كرد، من شه وقى رازى بووم له ده موو چاوى به هرام ده خويندنه وه. كاتى كه پا كه تى ديارى نايه به رده ست دايمكم به ده موو چاويك كه له شه رمدا سوور هه لگه رايوو وتى: ((له لايه ن دايمكه وه بؤ ئيوه يه)) به گالته وه وتم: ((تو به دا يكتت نه وتوه كه سه عيد خوشكيكي هه يه؟ ئەى ديارى من كوا)) زۆرتر سوور بووه وه و وتى: ((هه ديه كه ي تو، خۆم ئاماده م كردوه، له به ره ئه وه ي كه دايمكم نه يده زانى بؤ كچى له ته مه نى تو دا چ شتيك باشه)) پاشان هه لسا يه وه و له ژوره كه چوه ده ره وه، كاتى گه رايه وه پا كه تيكي دا به ده ستم، سه عيد به سه رسورماوى وتى: ((به هرام تو چى ده كه ي؟ تو بؤ خوتت كرى)) ليوى گه ست و وتى: ((نا، ئەمه تايبه ته به سه عيدە خان)) پاشان رووى كرده من و وتى: ((هيوادارم به دلّت بيت)) پا كه ته كه م كرده وه، ته سجيليكي تا راده يه ك بچوك بو، پرسيم: ((تو دلّنيايت ئەمه تايبه ته به من؟)) ((دلّنيا به تايبه ته به تو)) سه عيد وتى: ((به لام به هرام، مه گه ر تو ئەم ته سجيله ت بؤ زانكو نه كړيوو؟)) ئەم جار ديان نيگاي توره ي بريه سه عيد و وتى: ((نا)) دامه ناو قسه كه يدا و وتم: ((من ته نيا ده مو يست گالته يه كم كردي تو زۆرتر پيوستت پييه تى)) بى هيچ وه لاميك ژوره كه ي به جى هيشت، له گالته نابه جى كه ي خۆم شه رمه زار بووم و داوام له سه عيد كرد بيگه ريتيته وه، به لام سه عيد وتى بى كه لكه، ئەو قه بولى ناكاتن له ناو ته سجيله كه دا شريتيك بو. دام گيرساند گۆرانى كوردى بو، هيچى لى تى نه گه يشتم، ده نگی ته سجيله كه م زور كرد ئىستا كه ته سجيله كه ي به من داوه، بيه له به لاي كه مه وه سوود له ده نگی كه ي وه ر بگريت، شه وى جومعه هات، هه موو به بينى ته سجيله كه دلّنيا بوون كه ئيتر له نيوان من و به هرامدا هيچ كيشه يه ك نيه، من رابردووم له بير بردۆته وه، شه و له حه وشه دا جيّمان راخست و دانيشتين، له نيوان قسه كانماندا ته زوى كاره با پچرا، دايمكم بؤ هينانى لاله چوه ژوره وه، به هرام شقارته يه كى دا گيرساند و به ئارامى وتى: ((مه ترسه، زور ناخايه نى)) كاتى دايمكم به چرايه كه وه هاته وه، به هرام چرا كه ي له ده ستى سه ند و له به رده مى من داينا، له وان ه يه ئەو بى هيچ مه به ستيك ئەم ئيشه ي كرديت، به لام من

ههستم دهکرد شېوه نىگای جياوازه، له کۆتايى وهرزى هاویندا، ژيان رووى دزيوى خۆى به ئىمه نيشاندا، مېردهکەى سارا به هۆى تامپون لهگه‌ل گه‌لابه‌يه‌کدا گيانى خۆى له‌دهست دابوو، ئاسايش و به‌خته‌وه‌رى مائه‌وه له‌ناو چوو جيگه‌ى خۆى به‌خه‌م و موسيبه‌ت گرت‌ه‌وه، سالانى به‌خته‌وه‌رى ئەو دووانه‌ چهنده زوو ته‌واو بوو، ته‌نيا چوار سال پېکه‌وه ژيا‌بوون و سارا چاره‌پي منالتيك بوو که ده‌باويه بي سۆز و خو‌شه‌ويستى باوک گه‌وره‌باويه، ئەو رووداو پشته باوکى شکاند چ گريانيکمان که نه‌کرد چ هسه‌ره‌تيکمان که نه‌کيشا، خوشکه‌زاکه‌م کاتي له‌دايك بوو که تازه هه‌وته‌ى باوکيان ده‌ستی پي کردبوو، له نه‌خوشخانه هه‌مووان دلته‌وايي سارايان ده‌دايه‌وه، هه‌ميد زۆرت له‌وانى ديكه له خه‌فته‌ى له‌دهس دانى براکەى ده‌سوتا، بۆ سارا چاکترين ژووريان ته‌رخانکرد، تا ئاخري سات هه‌موو له‌لاى بوون، کاتي دکتۆر پاي خسته هۆله‌که‌وه، هه‌ميد راى کرده پېشه‌وه و پرسى: ((دکتۆر ..؟)) دکتۆر ده‌ستی خسته سه‌ر شانى هه‌ميد و وتى: ((کوپيکى سالم! ته‌ندروستى داىکيشى زۆر باشه)) به‌و وه‌زعه خراپه‌ى که سارا تپى که‌وتبوو، چاره‌پيمان نه‌ده‌کرد که منالبوونه‌کەى سروشتى بي‌ت، کاتي ک به‌ويستى خوا هه‌موو شتيك به‌باشى ده‌چوه پيش، داىکى مه‌جيد له نه‌خوشخانه مائه‌وه ده‌يوست خۆى چاوديري بوو که‌کەى بگرتته ئەستۆ، له‌حاليکدا که خۆى زۆرت پيويستى به چاوديري بوو، هه‌رچه‌نده داوام لىي کرد که بگه‌رپته‌وه مال قه‌بولى نه‌کرد، سوپاسى کرد و وتى: ((ئيزم بدن خۆم يادگارى کورپه‌که‌م بيه‌مه‌وه بۆ مال)) سارا ناوى کورپه‌کەى نا په‌يمان، ده‌يوست له‌گه‌ل مه‌جيد دا له‌سه‌ر ئەم ناوه رتيك که‌وتووين ئەوانى ديكه‌ش ريزيان له هه‌لبازارنه‌که‌يان گرت و قه‌بووليان کرد، سارايان له نه‌خوشخانه‌وه برده‌وه مالى خويان و په‌يمان خسته ژير چاوديري خويان، رۆژه‌کان زۆر زوو تپه‌ر ده‌بوون، منيش بۆ ماوه‌يه‌ک بيرم له نازادى ژيان له ده‌روه‌ى ولات نه ده‌کرده‌وه، به‌لام به تپه‌رپوونى کات هه‌موو شتيك گه‌رايه‌وه دۆخى جارانى خۆى، ديسان هه‌مووان شه‌وانى هه‌ينى له‌ده‌ورى يه‌ک کۆده‌بوونه‌وه، به‌م جياوازيه‌ى که له جياتى مه‌جيد، هه‌ميدى براى ساراى ده‌هينا بۆ مالى ئيمه‌و نيوه‌ى شه‌و بۆ بردنه‌وه‌ى

ئه‌گه‌رايه‌وه، من ئيت زۆر که‌م به‌هرامم ده‌بينى، سه‌عيديش، سه‌عى ده‌کرد، وه‌زه‌کانى پاييز و زستانيش تپه‌رپوون، به‌هاتنى وه‌رزى به‌هار ديوى خه‌وتوى گيانم له‌خه‌و هه‌لسا، هه‌ستم ده‌کرد به‌راده‌ى پيويست پارهم کۆکردۆته‌وه، به‌يانى سه‌بينى، خانى محسنى لامان دانيشت و وتى: ((ده‌لئى چى ئەم نيوه رۆيه شيو بخۆين؟)) قه‌بولم کرد له هۆلى نان خواردن هه‌ردووگمان سينييه‌کامان برده سوچى هۆله‌که و له جينگه‌يه‌کى تاراده‌يه‌ک چۆل دانيشتين، پاش ئەوه‌ى که ده‌ستمان له خواردن هه‌لگرت، پرسى: ((تا ئيستاي بيرت له شووکردن کردۆته‌وه؟)) به‌يه‌کجار له‌شم ساردبوو، پاش مردنى مه‌جيد، له مائه‌وه هه‌رگيز باسى شووکردن و ژن هينان نه‌کراوو وتم: ((نا)) پرسى: ((بۆچى؟)) — ((له‌به‌ر ئەوه‌ى به ته‌ماى شوونيم و به پيويستى نازانم که بيرى لى بکه‌مه‌وه)) سه‌رى جوولاندو وتى: ((ئه‌وه چى ده‌لئيت، هه‌ر کچيک ده‌بيت رۆژتيك شووبكات)) قسه‌که‌يم پرى و وتم: ((زۆر که‌سپش بووه که تا کۆتايى ته‌مه‌نى به ته‌نيا ژياوه)) نيگايه‌کى پر له پرسىارى کردم و وتى: ((ايا گرتى له‌ژيانتا هه‌يه که له شووکردن راده‌کەى؟)) وتم: ((نا، من نه عاشقم و نه‌که‌سى خو‌شى ده‌ويت، ته‌نيا نامه‌ويت شووبکه‌م، ژيانى بي هاوسه‌ريم زۆرت به‌دلە، نامه‌ويت ئەرک بگه‌رمه ئەستۆ، هه‌رئه‌مه)) ((ته‌نيا تۆ نيت که له‌شووکردن ده‌ترسى، زۆر که‌س هه‌يه وه‌کو تۆن، به‌لام کاتي شوو ده‌که‌ن به ترسى له راده‌به‌ده‌رى پيشووى خويان پي ده‌که‌ن، هيچ شتيك چاکتر له‌باوه‌شى گه‌رمى خيزان نييه، ئەويش خيزانيك که خۆت دروستى بکه‌يت)) هه‌لسام و وتم: ((من ئەو باوه‌شه گه‌رمه‌م هه‌يه، دروست کردنى دووباره‌ى به‌هيچ نازانم)) دستمى گرت و وتى: ((زۆرت بيرکه‌ره‌وه، من له‌گه‌ل مه‌سعوديش قسه‌م کرده‌وه)) وتم: ((نه ده‌باويه وات بکرديه، چونکه له‌مالى ئيمه‌دا شووکردن به زۆرينه، هه‌زم نه‌ده‌کرد مه‌سعود بيزانيايه)) پاش نيوه‌رۆ به‌چوونه ژووره‌وه بۆ تاقينگه ريتا هات بۆلام و پرسى: ((ئه‌مرو خانى محسنت بينى؟)) وتم: ((تۆش ئەزانى؟)) ((مه‌گه‌ر عه‌يه‌ه؟)) دوينى شه‌و به‌منى وت و داواى ليکردم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م: ((پيويستى به قسه‌نيه، من وه‌لامى خۆم داوه‌ته‌وه به خانى محسنى)) بريسه‌که‌يه‌ک له چاوه‌کانيدا

دروهشايه و وتى: ((دەتوانم بپرسم چیت وت؟)): ((بەلێ، پێم وت كه بەتەمای شونیم)) ریتا خۆی خستە سەر كورسییەكە و وتی: ((بۆچی وتت نا؟ بەتەمای تا چەن سالی تر بەتەنیا مینیتەوه؟ سەر ئەنجام رۆژی ماندوو دەبیت و دەبینیت كه ژیان تەبە فیرۆ چوو لەوانەیه ئەو رۆژە دوورییەت سەیری دەورویەرت كه و هەمووان ببینە)) وتم: ((ریتا من ناواتی زۆرم هەیه)) بە پەنجە دام لە سینگم و وتم: ((نامەویت بەشووركردن ناواتەكەم ببەم بۆ گۆر، حەز دەكەم بە تەنیا بژیم و لە ئێران دەرچم، حەز دەكەم بچم و بپروانامەم وەر بگرم)): ((چ بپروانامەیهك؟)): ((نازەم، هەر شتێ كه بتوانی ناوی بپروانامەم لێنرێت، ئەگەر سەرکەوتوو نەبوم ئەگەر پێمەوه شوو دەكەم)) سەری جۆلاندو وتی: ((... تۆ زۆر جێی ریزی بۆمن و منیش خۆشم ئەوییت)) وتم: ((منیش هەر وەها)) وتی: ((دروودەكەم، ئەگەر منت خۆش بووستایە، بەلای كەمەوه ئەوت ئەبینی)): ((كاتی نامەویت شووبەكەم، بۆچی دەبیت ببینم؟)) پێكەم و وتی: ((لەوانەیه رات بگۆر)): ((ریتا! ئەگەر بۆ ئیسباتی هاوڕێتەتیمان بەلێن بەدەم كه بەس ببینم، رازی دەبیت؟ بەلێن دەدەیت، زۆرتر لەمە نەچیتە پێش؟)) دەسمی گرت و وتی: ((دلتیابە، ئێز بەدە بێت و ببینی، ئەگەر بە دلت نەبوو بەهەر شتێهەیهك حەزت كرد، هەلسوكەوت بكە)) ئەو شەوه مەسعود و ریتا هاتن بۆ مالم، مەسعود مەسەلەكەم بەدایەك راگەیان و بەسارایشی وت رۆژی دوو شەممەمە حەوتەم داهاوتویان بۆ رۆژی خوازیبەننی هەلبژارد، ئەو رۆژە نەچومەوه بۆ كۆمپانیا، بەلام وەكو هەموو كچە گەنجەكان چاوەرێتی داواكار بووم، كەمترین ترس و دلەراوكێم نەبوو، دەمزانی كه قەبولی ناكەم ئەندامانی خێزان یەك لە دوا یەك گەیشنت، بەهرا و سەعیدیش بە پێچەوانەم رۆژانی پێشوو، لەمەلەوه مانەوه، خوشكەكەم بە وەسواسییەكی تاییبەتییەوه، لەنیوان جەكەمدا یەكێکی هەلبژاردو وتی: ((ئەمە چاكترە، بەلام نا، لاواز نیشان تەددا، چاكتر وایە ئەم جەلیان لەبەر كەیت، رەنگی شین لەدەموو چاوت دیت)) پێكەنیم بەو ئیشانە دەهات كه دەیانكرد، قۆم كۆكردبۆیهوه، سارا قۆمی بەردایەوه و وتی: ((مەلت بەرزە، دەبیت قۆكەت بچەیتە سەر شانت)) چیان بەسەر من

كه نەهێنا، ریتا پرسى: ((دەترسى؟)): ((نا، چونكه دەزانم شوكردن لە نارادانیهه)) كاتى چركە ژميرەكه شەش جار لێیدا، نینگەرانیم لە سیمایاندا دەخویندەوه، لەوهی كه گرنگیم پێ نەدەدا رازی بووم، زەنگی یەكەم، مەسعود، وەكو كەسێك كه چاوەرێتی میوانێکی گرنگە یەكسەر دەرگاکی كردهوه و بە دەنگی بەرز، بە شتێهەیهك كه هەمووان دەیانبێست بە خێرھاتنی دەكردن، دایكەم بەرە و پیریان چوو، بردنی بۆ ژووری میوان، رێپۆرەسمی ناساندن تەواو بوو، سارا و سیمما بە پەلە هاتنە ژوورەكەم من، دەم و چاویان لە خۆشیدا سوور هەلگەرا بوو، سارا وتی: ((سەعیدە، نازانی چەندە جوان و رێك و پێكە)) خانمی محسنی هاتە ژوورەوه، ماچی كردم و وتی: ((هێوادارم پەرویزت بەدل بێت)) وتم: ((زۆر هێوادار مەبە)) دەستى گرت و بردمى بەرە و ژووری میوان، من لەگەڵ سێ نەفەردا چومە ژوورەوه، خانمی محسنی رێپۆرەسمی یەكتر ناسینی گرتە ئەستۆ، من كەوتە بەرامبەری نیگای كریاری ئەوان، براكەم پەرویز سەیری سەرتاپای منى كرد و وتی: ((خانمی محسنی زۆر تاریفی تۆی دەكرد، ئیستا دەبینم ، بەراستی شاھەنى ئەم هەموو تاريف دانەوہیت)) زەردەخەنە یەكەم كردو سوپاسم كرد، پەرویز زۆر زوو دەستىكرد بەقسەكردن، ئەو گەنجیكى جوان و رووخۆش بوو وە زۆرتر هەولێ دەدا وشەى بیانی بەكاربێنیت وەها بەدلتیابیەكى زۆرە وە قسەى دەكرد كه ئینسان هەستى دەكرد، ئەوهی كه دەلێت راستە، قسە لە دەزگێران دار هاتەكایەوه، ئەمەمى كه ماوهی دەزگێراندارى پێویستە بۆ ئەوهی كچ و كۆر یەكتر بناسن، دایكى پەرویز ژنیكى تیگەبشتوو خوینگەرەم بوو، زۆر زوو چووە دلەمەوه، كەوتە قسە و وتی: ((ئەگەر ئیجازە بەدەن ئاھەنگى بچوك ساز دەكەین، پاشان پیریاری مارەبرین و ئاھەنگەكانى دیکە دەدەین)) تاھاتم بگەمە خۆم بوو بوومە كچىكى دەزگێراندار و حەلقەیهكى زۆر گران بەها لە پەنجەمدا، شەوانە پاش كۆتایی دەوام لە تاقیگە پەرویز دەهات بەشوینما و پێكەوه بۆ نان خواردن دەچووین بۆ یەكێ لە رستۆرێنە گەرەكان، ئەوەندە دیاری بۆ كریبووم كه هەموو شتوو هەموو كەسێكەم لە بیر چوو بۆیهوه، ئەگەر ببینایە لەبەردەم فرۆشگایەكدا راوەستاوم، بەزۆر دەیویست

بزائیت چ شتیك سهرنجی راکیشاوم، تا بۆمی بکریت، کم کم ههستم کرد ته نیا کهسیک که دهتوانم له گه لیدا بژیم، نهوه، ئیتر شهوانه کاتی خهو، چاوه کانی به هرام نه دههات بۆلام، ئیمه له گه ل یه کدا قسه مان ده کرد، به لām هه ندی کات له قسه کانی تی نه ده گه یشتم، گالتهی به ماره برین دههات و دهیوت به لئینی ئه خلاقى بهسه، دهیوت: ((ئهم رپوره سمه بۆ وه چهی ته مرۆ ئیشیکی پوچ و بیهودهیه، به لām کاتی من ههستی خۆم به رامبه ر به رپوره سمی ماره برین وت، وتی: ((من به خاتری تۆ له سه ر سفره ی ماره برین دانه نیشم وه کوو با پیرانان وه لāmی به لئی به مه لاکه ده ده م و پاشان به گالته یه ک بابه ته که ی ده گۆری)) رۆژیک له گه ل ریتا که وتمه قسه و وتم: ((په رویز با وه ری تاییه ت به خۆی هه یه، ئه و به هه موو با وه ره کانی ئیمه پی ده که نی)) ریتا پرسى: ((باشه رای خۆت چیه؟)) ((نازایم، له وانیه من با وه رو ئیمانیکى به هیترم نه بی، به لām ئه و به هیچ عه سلێك با وه ری نییه))، پاش نه وه چه ند جار ی تریش له گه ل یه کدا سه باره ت به رپوره سم و با وه ری میلی و ئایینی قسه مان کرد، هه میشه قسه کانی په رویز منی ده ترساند، جاریک که زۆر له دهستی دلگیر بوو بووم، به ناوی لیبووردن ملوانکه یه کی له بیژیلیان بۆ کریم، کم کم ههستم کرد هه رچه نده زۆرتر ئه و ئه بینم و هه ر چه نده زۆرتر قسه ی له گه ل ده کم، دوورتر ده مه وه لی، هه ولّم ددا که متر قسه بکم و قسه کانی ده ویش به نه بیسترا و بزایم، به شیوه یه ک که شه ویک وتی: ((باله م ولاته بچین، ئه و کاته ئه بینى که قسه کانی من هه مووی راسته)) له ماله وه دايم کچیکى بچ ده نگ و هیمن بووم، به م هۆیه وه که س نه یته توانی له رازم تی بگات، هه مووان وا بیران ده کرده وه که من رازی و به خته وه رم، به لām شتیك وه ک خۆره گیانمی ئه خوارد، ده مزانی که با وه ری په رویز له گه ل با وه ری مندا یه کتیک نییه، ئه مزانی که ئه و هیچ قهید و به ندیک قه بول ناکات و پابه ندی هیچ عه سلێك نییه، دوو دل بووم، ئه گه ر له گه ل ئه ودا بچوومایه، ئاواتم دههاته دی؟ به لām ئه گه ر نه چوومایه ده بوایه ده زگیرانداریم تیک بدایه، نه مده زانی چ چاره نووسیك چا وه رپم ده کات، شه ریکی یه کانگیری قورس بوو، نه مده توانی ئاواتی ژیان له ده ره وه ی ولات له بیر به رم، پاشان بریاری خۆمدا، به خۆم

وت، به سه بر و تا قه ت ده یه پیمه سه ر ری، هه رچی بیّت، ئه و موسلمانه و موسلمان زاده یه))، پاش دوو مانگ له سه ر سفره ی ماره برین دانیشتم و شوو کر دتم بوو به ره سمی، عاشقی نه بووم، نیگای رۆحمی گه رم نه ده کرد، داها تووم تاریک و لیل ده بینى، له فرۆکه خانه به هرام پاکه تیکى دایه دهستم و له حالیکدا که دهنگی به ئاشکرا ده له زری، ئاره زووی به خته وه ری بۆ کردم، پاشان فرمیسه که ی که له گۆشه ی چاری دههاته خواره وه سربیه وه، وتم: ((سوپاس، دیارییه که ت له گه ل خۆم ده به م))، ناماژه ی کرد به پاکه ته که و وتی: ((شایانی تۆی نییه، ته نیا به ناوی یادگاری و بۆ ئه وه ی که ئیمه له یاد نه که ی)) وتم: ((هيوادارم کاتی گه رانه وه م هه ردووکتان له جلی پیروزی نوژداریدا ببینم)) به درپژایی ماوه ی ده زگیران داری ئیمه، به هرام دايم بیته نیینیکى گالته پیکه ری له سه ر لیو بوو، به لām کاتی خواحافیزی، بۆ ساتیک له نیگایدا خه میکی گه وره م خوینده وه، نیگاکه ی ناگری به ردا له گیانم و من به ته واوی بوونم قه بولّم کرد، کاتی فرۆکه که به رز بوویه وه ههستم کرد دلّم بۆ ئه و نیگایه ته نگ بووه و به ده نگیکی نزم وتم: ((ئیمه ده گه رپینه وه؟)) په رویز سه ری لی نزیك کر دمه وه و وتی: ((له مه و به داو هه ست به ژیان ده که ی)) من ته نیا زه رده خه نه یه کم کرد، ئه لمان له به ر چارم ولاتیکی سارد و تووره بوو، به خۆم ده وت که ئه م هه سته به هۆی ئه و رقه یه که له هیتله ر له دلّمدا یه، به په رویزم وت: ((بۆچی ئه لمان، به لامه وه خۆش نییه؟)) به ده نگی به رز دایه قاقای پیکه نین و وتی: ((ئارامت هه بیّت تازه ها تووی))، به لām راستی ئه وه بوو که ئه و هه موو به رفراوانیه کاری تی کر دبووم، به شیوه یه ک که تاما وه یه ک له بیرم کر دبوو که ئیرانیم و ساحیبی با وه ری تاییه ت به خۆم، ژیا مان له ماله جوانه که ی ئه و دهستی پی کرد، کم کم ها ورپی رهنگاو رهنگا کانی ناسی و له و میوانداریانه ی که له داوی یه ک بۆ ئیمه یان ساز ده کرد، حازر ده بووم، پاشا وه ی کاتمان له کلۆپ به سه ر ده برد، یان بۆ بینینی شاره جیاوازه کان ده چووین. په رویز، به قسه ی خۆی ده یویست من له ته نیایی ده ریئیت و بمات بۆ دنیای نوئ و پیشکه وتوو، ئه وه نده سه رقان بووین که فرسه تمان نه ده کرد له سه ر با وه ری یه کتر قسه بکه یین، به لām ههستم ده کرد هاوسه ره که م

سهبارت به پيشهكەى خۆى درۆى كردوه، زۆرتر هاتو چۆى ئەو كلۆپ ((يانەى سينه‌ما)) بوو، شه‌وێك كه‌به پێچه‌وانه‌ى شه‌وانى تر هه‌ميشه ته‌نیا بووين پرسيم: ((په‌رويز، ئەى بازرگانىتى و ئيشى بازرگانى تۆ له‌ كوێيه؟ به‌منت وتبوو كه بازرگانى مافوور ده‌كه‌يت، به‌لام له‌م ماوه‌يه‌دا ته‌نیا شتيك كه نه‌مبيني مافوور بوو)) كه‌وته پي‌كه‌نين و له‌حالى‌كدا كه بۆلاى په‌نجه‌ره‌كه ده‌چوو، وتى: ((ئه‌گه‌ر به‌تۆم بوتايه كه ساحيى سى كلۆيم، شوت پى ده‌كردم؟)) دا‌لغهم ليدا، هيچ وه‌لامى‌كم نه‌دايه‌وه، پرسى: ((بۆچى بى ده‌نگى؟)) وتم: ((نا، رازى نه‌ده‌بووم، ئيستاش له‌كرده‌ى خۆم په‌شيمانم، مه‌گه‌ر ده‌س له‌م ئيشه هه‌لگرى و ئيشيكي به‌ئاپرو هه‌لبۆژى)) به‌ده‌نگى به‌رز پي‌كه‌نى به شيوه‌يه‌ك كه له‌شمى له‌رزاند، پرسيم: ((مه‌گه‌ر قسه‌كه‌ى من نوكته‌بوو))، پي‌ده‌كە‌م چونكه تۆ وا بير ده‌كه‌يته‌وه كه ئيره ئيرانه كه ئه‌گه‌ر ئيشيكت به‌دل نه‌بوو، يه‌كسه‌ر بي‌گۆرى، خانم ئيره ئه‌وروپايه و هه‌ر ئيشيكت ده‌ستوورى تايبه‌ت به‌خۆى هه‌يه، ئيستا وه‌ره و له جياتى قسه‌ى بى سوود، سه‌رى له‌ كلۆپ بده‌ين، سكرتيره‌كه‌م سه‌ماكه‌ريكي تازه‌ى دامه‌زراندوه، ده‌بیت بي‌بينم)) خۆم گۆرى و هه‌ردوو‌كمان كه‌وتينه‌ رى، كاتى گه‌يشتینه ئه‌وى، سه‌ماكه‌ره‌كه هاتبوو، په‌رويز و سكرتيره‌كه‌ى چەن رسته‌يه‌كيان به‌ ئە‌لمانى وت، پاشان په‌رويز كورسيه‌كه‌ى بۆ دانام و وتى زۆر زوو ده‌گه‌رپه‌مه‌وه، خزمه‌تكاره‌كه ساردىيه‌كه‌ى بۆ دانام و جگه‌ره‌يه‌كه‌ى بۆ داگيرساندم په‌رويز دره‌نگ هاته‌وه و كاتى هات داواى لي‌نبووردنى كرد و له ته‌نيشتمه‌وه دانيشت، ده‌ستم كرد به‌قسه، به‌لام بېرى ئەو له‌جيبه‌كه‌ى تر بوو، چەند جار بانگم كرد وه‌كو كه‌سيك كه له‌خه‌و هه‌ليسينى به‌په‌له داواى لي‌نبووردنى كرد. زانيم ني‌گه‌رانه، بۆيه بى ده‌نگ بووم و سه‌رقالى سه‌يركردن بووين، رۆژان و شه‌وانم به‌بى ناگانى تيبه‌ر ده‌كرد، دل‌م به‌و دياربانه‌ى كه بۆى ته‌كريم خۆش كردبوو، ناواتى بي‌نينى ئيرانم هه‌بوو، كه‌م كه‌م له‌ خواردنه‌وه و شه‌و دانيشتنه‌كان و هه‌روه‌ها له‌ ژنان و پياوان كه هه‌موو شه‌وێك له‌ مالممان خه‌ريكي قومار و خواردنه‌وه بوون ماندوو‌بووم، په‌رويز له‌به‌رامبه‌رى نا‌ره‌زايه‌تبييه‌كانم، ته‌نیا پي‌ده‌كه‌نى و ده‌بوت تۆ هيشتا رانه‌هاتووى

خه‌ريك بوو باوه‌رم ده‌كرد كه ژيان هه‌ر نه‌وه‌يه كه په‌رويز ده‌بوت، رۆژى كه ته‌نياو ماندوو له‌ هه‌موو پوچييه‌وه، چو بووم بۆ پارک، خویندكارىكى گه‌نجم بينى كه هاوولاتى نيشتمام بوو، ناوى توره‌ج بوو، ناسينى ئەو دنيايه‌كه‌ى تری به‌پرووم كرده‌وه، دنيايه‌كه له به‌رامبه‌رى دنياى تاريكى من، دنيايه‌كه كه‌نور بوو و پر له‌ رۆناكى)) له‌يه‌كه‌تر بينيمان دووباره بوويه‌وه، له‌م يه‌كه‌تر بينانه‌دا توره‌ج تيبه‌گه‌ياندم كه ژيانى ئيمه زۆر بى شه‌رمانه‌تره له‌ژيانى ئە‌لمانيه‌يه‌كان، ئە‌ومنى تى گه‌ياند كه تاچ راده‌يه‌ك بى ناگام، ده‌رگاكانى راستى به‌پرووما كرده‌وه، له قسه‌كانيدا قوولايبه‌كه هه‌بوو. كه‌زۆر كارى تى ده‌كردم له يه‌كه‌ى له رۆژه‌كاندا پاش قسه‌كردنىكى زۆر كه تووره‌ى كردبووم، له‌حاله‌تياكه‌دا كه‌پي‌كه‌نينيكي گالته پي‌كه‌ر له‌سه‌ر ليوى بوو وتى: ((ده‌زانى ناگات له‌خۆت نييه كه له‌چ چلكاوي‌كدا ده‌ست و پا ته‌كوتى ...))

پاشان كه هه‌ولتى ده‌دا ئارام قسه‌بكات، راستى زۆرتري بۆ روون كرده‌وه، به‌ هۆى پي‌وه‌ندى به‌رده‌وام له‌گه‌ل ئە‌ودا تيبه‌گه‌يشتم ئە‌مه ئه‌نجامه كه ده‌بیت ژيانم له پيسى پاك بكه‌مه‌وه، بۆ خي‌زامه‌كه‌م نه‌نوسيسوو كه زاوا تاجه‌ره‌كه‌ى ئە‌وان له ئە‌لمان خه‌ريكي چ ئيشيكي گلاوه، نەم ئە‌ويست ئاواته جوانه‌كانى ئە‌وان كه بۆ ژيانى من له خه‌يالى خۆياندا دروستيان كردبوو له به‌ين به‌رم، په‌رويز كه هه‌ستى به‌ گۆرينى من كردبوو، ئە‌ويست هۆكه‌ى بزاني‌ت، هاتووچۆى منى له‌گه‌ل توره‌ج به ته‌واوى قه‌ده‌غه‌كرد، توره‌ج ته‌نیا خویندكارىك بوو كه بۆ وه‌رگرتنى شه‌هاده هاتبوو بۆ ده‌ره‌وى ولات، له ژيان هيجى نه‌ئه‌زانى، به‌راى ئەو هه‌ر كه‌سيك له‌ده‌ره‌وى بېرو باوه‌رى ئيمه‌دا‌بوو، فاسيد ده‌ژمي‌درا من له بارودۆخيكي خراب دا‌بووم، ده‌باويه له‌دوو لاوه شه‌رم بگردايه، چونكه به‌ته‌واوى باوه‌رى توره‌جم قه‌بول نه‌كردبوو، هيشتا نيوه‌ى بوونم خوازيارى ئەو ژيانه بوو كه په‌رويز بۆى دا‌بين كردبووم، به‌لام له‌ويوه كه هه‌ر ره‌وشتيكى پاك دوا‌جار به‌ره‌و حه‌ق و راستى ده‌روات، سه‌ره‌نجام ته‌سليمى قسه‌كانى توره‌ج بووم، به‌يارمه‌تى ئە‌و، هاتووچۆى هاوړپي‌كانى په‌رويزم نه‌هيشت، به‌م ئيشه په‌رويزيشم له ده‌سدا، له ماوه‌ى دوو سال ژيان له ئە‌لمان تارا‌ده‌يه‌كه‌ى زمانى ئە‌لمانى

فېرېبوبروم، دەمتوانى ۋەلامى ئەو جىنپوانەى كە پەرويز لەبەردەم ھاورپىكانى بەمنى دەدا بدەمەو، شەوئىك پاش دەمقەرىيەكى زۆر شەبازلەيەكى لى دام و وتى: ((ژيانى من ئەمەيە، ئەگەر بىت خۆش نىيە، بگەراو))، كاتى تورەجم بىنى لە خۆمەو دەسم كرد بەگريان، كلىنسىكى پى دام و وتى: ((ئارام بە، ھىچ كىشەيەك بەگريان چارەناكرپت)) وتم: ((كىشەى ئىمە گەورەيە، ئەو دەى من نازار دەدات بى باوهرى پەرويزە، ناتوانم باوهرىكەم چەن سال لەگەل پياوئىكدا ژياوم كە باوهرى بەھىچ نىيە، نامەوئىت باوهرىكەم كە ئەجمامى ژيانى من لەگەل ئەودا جگە لە گوناھ چ شتى نىيە)) خەيالى ناخۆش بۆ ساتىك وازيان لى دەھىنام، ژيانم لەگەل پەرويز كورت بوو بۆيەو لە دەمقەرى دىژ، رۆژىك پاش دەمقەرىيەكى زۆر، لەھالەتتىكدا كە ئاگر لە چاوانى دەبارى وتى: ((ئەم قسانە، ئەو خويىندكارە كۆنەپەرستە، خستويەتە مېشكتەو، ھەرچەندە بۆم گرنگ نىيە خەلكى لە بارەى منەو چۆن بىردەكەنەو، بەلام پىم خۆش نىيە ئەو خويىندكارە گەمژەيە، سەبارەت بەمن برىار بدات، باوهرى من تەنياو تەنيا پىئەندى بەخۆمەو ھەيە)) وتم: ((ئەگەر ژيانى تۆ باوهرى تۆ تەنيا پىئەندى بە خۆتەو ھەيە، بۆچى لەگەل مندا لەسەر سفەرى مارە برىن دانىشتى؟)) بەدرىژايى ژوورەكە دەسى كرد بەرپىشتن، لەناكاو لەسەر پاشنەى پى خولايەو و سەيرى كردم و بەتورەبىيەو وتى: ((ئىستا پەشىمام سەير كە بەچ نازايەتبيەكەو دان بەھەلەى خۆمدا دەنىم، وابىرم دەكردەو بەھىنانى تۆ بۆ ئىرە، دەتوانم بىرو باوهرى پوچ و بى مانا لە مېشكتا دەرکەم بەلام بەداخەو ئەم باوهرانە بەشپەيە تىكەلى خويىنت بوو، كە ھەولتى دوو سالەى من بى كەلك بوو)) پاش ئەو رووداوە برىارم دا ھەموو راستىيەكان بۆ خىزانەكەم بنوسم، بەلام كاتى دەسم كرد بە نووسىن رووم لەخانى محسنى بوو، داوام لى كرد، رىگە چارەيەك بۆ بدۆزىتەو، كاتى كە نامەكەم پۆست كرد، ھەناسەيەك ھەلكىشا، لە چاوەرپى ۋەلامى نامە رۆژەكانم دەژمارد، لە جياتى نامە كەسىك پى گەشت، خانى محسنى داواى كردبوو سەبركەم تا براكەى پەرويز، بۆ روونكردنەو ھەسەلەكە بىت بۆ ئەلمان، خۆشحال بووم چونكە پىدراى پياوئىكى

تى گەيشتو بوو و دەيتوانى بۆ ھەل كردنى كىشەكانى ژيانم رىنمايىم بكات پىدراى زۆر زووتر لەو ھەى كە چاوەرپىم دەكرد گەشت، كاتى لە فۆكەخانە لە بەرامبەرەم راوہستا، ۋەكو كەسىك كەلە نغزبوندى بىت و گەيشتبيتە كەنار، ھەستم بە ھىمنى دەكرد، ھەستم دەكرد بۆن و بەرامى ۋەتەن دەدا، كاتى ئارام بوو، پىدراى وتى: ((من بۆ يارمەتى دانى تۆ ھاتووم، خۆراگرە بەئىلە بە خەيالى رەھەت كىشەكەت بۆ چارە كەم)) راستە و خۆ نەمبەردەو بۆ مالىەو، بەلكو پىكەو چووين بۆ رىستورانتيك جىگەيەكى ئارام و بى دەنگ بوو، ئەمانتوانى بە ئاسانى پىكەو قسە بكەين، سەرەتا ئەو داواى قاوہيەكى كرد و چاوەروان بوو تا من قسەبكەم، نەمەزانى لە كويە دەست پى بكەم، سەرئەجم دەسم پىكرد و وتم، كاتى كە بى دەنگ بووم ئىتر قسەيەك بۆ وتن نەبوو، پىدراى داواى قاوہيەكى ترى كرد و وتى: ((بەداخەو ئىمە ئاگامان لى نەبوو، سەرسورماوى من لەو ھەدايە كە بۆچى تا ئىستا سەبرت كردە و مەسەلەكەت بە ئىمە رانەگەياندووە؟)) لەو ھەلامدا بى دەنگ بووم، لەبەرئەو ھى تارادەيەك ۋەلامى خۆى ۋەرگرتبوو، بەو قسانەى كەوتبوم، رۆيشتەنەو بۆ مال و چاوەرپى گەرانەو پەرويز بووين، لەبەرئەو ھى لەنيو ھى شەو تىپەرى كرد و پەرويز نەھاتەو، لەگەل پىدراى چووين بۆ كلۆپ، خزمەتكارەكە ئىمەى بردە ژوورەكەى پەرويز، كاتى كە چووينە ژوورەو، پەرويز بە بىنىنى ئىمە سەرى سورما، دەستى برامى گرت و لاي خۆى داينىشان، پىدراى لى پرسى: ((ئەزانى سەعاتى چەندە)) پەرويز سەيرى سەعاتەكەى كرد و وتى: ((ھىشتا زۆرى ماوہ بۆ بەيانى)) پىدراى پرسى: ((لەبەرامبەر ژنەكەتدا ھەست بەئەرك و بەرپرسىارىتى ناكەيت؟)) ئەمە راستە كە ژنىكى گەنج تا بەيانى چاوەرپى مېردەكەى بكات؟)) پەرويز چاوى تىپىم و وتى: ((ناچار نىيە، بەخەبەر بىت، ئەتوانىت بچەوئىت، من خۆم كلىلم ھەيە)) دووركەوتنەو ھى ئەو لە ۋەلام، برامى توورە كرد، بەتورەبىيەو وتى: ((بۆچى بە ئىمەت نەوتبوو لەئەلمان كلۆپت كردۆتەو؟)) پەرويز بە دەنگى بەرز پىكەنى و وتى: ((چ جىاوازيەك ھەيە لە نىوان بازرگانى مافوور و بەرپرسى كلۆپى شەوانە)) پىرام بە توندى مشتىكى

دا لەمیزەکە و تى: «جیاوازی زۆرە» پەرویز قسەکەى برى و تى: «من لێرە ژیايم خۆشە، ئێوەش موحتاجى پارەى منن، لەبیرت چووه کاتى له ئێران بووم، چەنى پارت لى قەرز کردم»، پێدram به توورەپەوه هاوارى کرد: «ئەگەر ئەمزانى لەم رێگەوه پارە بەدەست ئەهینى هەرگیز قەرزىم له تۆ نەدەکرد، من هاتووم کيشەى سەعیده چاره بکەم، ئەگەر هاوسەرەکەت خۆش دەوێت ئەبى هەرچى زوو بەگەرێتەوه ئێران، بە پێچەوانەى ئەمەوه من لەگەڵ خۆمدا ئەیبەم»

پەرویز پەرداخى عارەقى بۆخۆى تێکرد و زۆر بە خوێنساردیەوه و تى: «بەراستە، ئەم چاکەیه لەحەقى من ئەکەیت» پێدram ملیوانەکەى گرت و تى: «تۆ کە ئەوەندە مەعشوقەت هەبوو بۆچى هاتیتەوه بۆ ئێران و داوات لە ئێمە کرد کچیکى باشت بۆ هەلبێزێن؟» دەستى پێدramى لە ملیوانەکەى کردەوه و تى: «دەمویست ئێرانیهک لە خۆشیه کاتم دا بکەم بە هاوبەش ئیستاش کە شایانى نییه چاکتر وایه بگەرندریتەوه» قسەکردن لەگەڵ ئەودا بى سوود بوو، هەردوو کمان گەراينهوه بۆ ماڵ، مانگیکی خایاند تاوهکو هەموو پێداویستیهکان، بەتایبەتى وەکالەت نامەى تەلەق نامادە بوو، لەم ماوهیەدا، تورەج و پێدram، چەند جار هەولیان دەدا پەرویز رازى کەن کە بگەرێتەوه، بەلام بى سوود بوو، ناخرى رۆژى گەراينهوه گەشت، پێدram له دواى يەك جگەرەى دا دەگیرساند و له ژێرەوه لەگەڵ خۆیدا قسەى دەکرد و هەندى جار ناخى له سینگەوه هەلده کيشا، جانتای جله کاتم هەلگرت و بۆ ناخرين جار سەیری ماله کەم کرد، ئایا بەراستى هەموو شتى کوتایى پى هاتبوو؟ گریام، پێدram دەستى گرت و یەكسەر بەرى داو و تى: «سەعیده تۆ نەخۆشى؟ خەریكى له تادا ئەسوتی» وتم: «گرینگ نییه. حەبێکم خواردوو، هەرچى زووتره من لەم جەهەنمەم رزگار کە!» چاوم نوقاند دوو سال ژيان لەگەڵ پەرویز وەکو فیلمێک هاته بەرچاوم، بە هۆى کاربگەرى حەبەکانەوه، خەوم لى کەوت کاتى چاوم کردەوه پرسیم: «کەى دەگەينه تاران»: «کەمى تەحەمولى هەبى، ئەوەندەى نەماوه، خەوتبوی» کاتى گەشتینه خاکی ئێران، دیسان گریام، بەلام ئەمجارەیان فرمیسكى خۆشى بوو کە له چاوه کاتم

دەهاته خوارەوه، له فرۆکەخانەکە هەمووان بەرەو پیریم هاتبوون، پاش گومرگ کردن چوینه هۆلى فرۆکەخانەکەوه، یەكەم کەس کە بینیم باوکم بوو چەندى خۆشحال بووم سەرم خستە سەر سینگی، فرمیسكى کەوتە سەر روومەتى و تى: «خوا شوکر» دایکم لەو عەبا رەشه وەکو فریشتەیه کى پاك و بى گوناھ ئەهاته بەرچاوم، باوەشم کرد بە سەعید و مەسعودا و تم: «تەنیا دوو سال لیتان دووربووم، بۆ من وەك سەدەیهك بوو» مەسعود دەستى پێدramى بەگەرمى گوشى و سوپاسى کرد، پێدram له فرۆکەخانە له ئیمە جیابوویهوه، بەلام بەلینى دا بۆ بینیم بیتەوه، له مالهوه به بۆنەى هاتنەوهم میواندارییان سازکردبوو، هەموو خزمان کۆبوو بوونەوه و منیان کردە ژیر پرسىارى جۆرا و جۆرەوه، لەگەڵ مامەم قسەم دەکرد کە پەردەیه کى رەش بەرچاوى گرت و ئیتر هیچم نەزانى، کاتى هاتمەوه هۆش خۆم، لەسەر قەرەویلهى نەخۆشخانه بووم، دایکم خاوییه کى تەرى خستبۆیه سەر ناوچاوم، بەهرام به نیگەرانییهوه سەیری دەکردم، به وردى سەیری دەوروبەرى خۆم کرد، کاتى دلنیا بووم له کوێم دووباره خەوتەوه، حەوتەیه کى رێک نەخۆش بووم، دەوروبەره کاتم به دلسۆزییهوه ئاگیان لیم بوو، کاتى سەلامەتى خۆم دەست هینایهوه باوکم به میهرەبانیهوه داواى لیتکردم کە رابردووم لەیادبکەم بىر له داهاوو بکەمەوه، وتم: «منیش حەز دەکەم، لەیادى بکەم، بەلام دلنیا نیم کە بتوانم» دەستى گرتە نێو دەستە پیاوانەکەى و تى: «ئەگەر بتەوێت دەتوانى، تەنیا بتەوێت» ئیشى دادگا بەباشى دەچووه پيش، رۆژى کە تەلەق نامەکەیان داوه دەستم، پێدram و تى: «من له جياتى پەرویز دەلیم بەداخهوه، تۆ کچیکى باشو پاکى، بەلام ئەو شایستەى تۆ نەبوو، هیوادارم بەختەوهرى راستەقینه لەژیانتدا بدۆزیتەوه» له نێو ئەندامانى خێزان، بەهرام تەنیا کەسێک بوو کە هیشتا بۆ بینیم نەهاتبوو، کاتى له پشتى پەنجەرەکەوه سەیری ژورره بچۆله کیم کرد، قورگم پر دەبوو لەگریان، بیرهوه ریه کاتم دەهاتهوه یاد، له پشتى پەردەى ئەو ژورره بوو کە بەدزییهوه سەیریم دەکرد، زۆر بەدل ژورره کەى کۆ دەکردەوه، پاشان خەریكى چیش لیتان ئەبوو، چ داهاوو یه کەم لەبەردەمدایه؟ بۆچى

ئەوئەندە ھەست بە پوچى دەكەم، ديسان لەبەردەمى پەنجەرەكەدام و سەيرى ژوررەكەى دەكەم، دەمووچاوى ماتن لەو رۆژەدا كە رۆن و پيازەكەى لەسەر ئاگرەكە ھەلقرا دىنمەوھە ياد پىكەنىنم دى، داىكم دىتتە لام و ئەپرسى: «بىر لە چى دەكەيتەوھە؟»: «ھىچ دلم بۆ ھەموو سووچ و پەنايەكى ئەم مائە تەنگ بوو بوو، ھىچ شتىك نەگۆراوھ، تەنيا منم لە كچىكەوھ گۆراوم بۆ بىئوھژنىك»: «بىرپەرەوھ، ديسان خەرىكى خۆت نازار دەدەى، مەگەر بەلئىنت نەدا...» قسەكەيم لەدەم وەرگرتەوھ و وتم: «بۆچى نا، بەلام بەدەستى خۆم نىيە» لافاوى فرمىسك ئەمانى نەدا، پەنام برده ژوررەكەم، خۆم فرى دايە سەر قەرەوئەكەم، ھاتەوھ يادام كە چۆن بۆ تاقىكردنەوھى ئىنگىلىزى يارمەتى دام، بەلام ئىستا تەلەفۆنىكىش ناكات، ئايا داواى زۆرم لىي ھەيە، ئايا بەناوى خوشكى سەعيد نابى داوام لى ھەبى؟ دلسۆزى و خۆشەويستى لە رادەبەدەرى مائەوھ، نەتەنيا خەمەكافى كەم نەدەكردەوھ، زۆرىشى دەكرد، ئىسا تىدەگەم كە تاج رادەيەك نەزان بووم، ھاورپىيەتى و خۆشەويستى دەوربەرم نەدەبىنى، بەداوى ئاواتە ژەھراوييەكانى خۆم، ژيان و داھاتووم لەناوبرد، ئايا من خىانەتم لە لاوتىم نەكردبوو؟ دیدارى بەھرام كەم كەم تاوناتووى چاوەروان بووم ھەركاتى كە قسەيەك سەبارەت بەو دىتتە كايەوھ، سەرتاپا دەبە گوى، دەزانم كە ژنى نەھىناوھ و لەو بەيانىيەدا كە سەعيد عەيادەى ھەيە، عیادەيەكى كردۆتەوھ، ئىجازە نادەم بەخۆم كە لەبارەى ئەو پرسیار لە سەعيد بكەم، زۆر كات لەگەل پەرويز بەراوردى دەكەم، پىاوئىك كە دوو ساڵ لە چاكتىن سائەكانى تەمەنم لە پىناويدا ھەوتاند بوو، ئىستاش بىرى لى دەكەمەوھ، ژيان و داھاتووى بۆم گزنگە، ئايا لەو كاتەوھى كە من گەراومەتەوھ، بەختەوھە؟ ئايا لە ژيانىدا ھەست بە جى چۆلى من دەكات؟ بەھەر جەرپەستىكى تەلەفۇنا دەچلەكەم، ھىواى ئەوھم بەخۆم كە ئەو دەيەوئىت پەشمانى خۆى، دەربرىت، بەلام وانەبوو و من ھەر جارەو بى ھىواتر لەجارى پىشوو دەگەرامە بۆجى خۆم، تەنيا سەرگەرمىم سەھەرى كچە بچووكەكەى مەسعود و رىتا بوو كە بە قسە خۆشەكانى بى تاقەتىمى دەردەكرد، شەوانەش سەعيد باسى ئىشى رۆژانەى خۆى بۆم دەكرد،

بەلام جارىك باسى بەھرام نەدەكرد دەبى بە شىپەيەك كە ئەوانى دىكە تى نەگەن ھەوالى بەھرام بىرسم، سەرئەنجام ئەو شەوھ گەيشت، سەعيد ماندوو لەئىشى رۆژانە گەراپوويەوھ، چايم بۆ داناو بۆ ئەوھى سەرى قسە بكەمەوھ، وتم: «ماندوو دىتتە بەرچاو»: «ماندووى لەش گزنگ نىيە، مئىشكماندووھ»: «خۆى دەزانى»: «نا، بەلام خىزانەكەى دەزانن، ھەر كاتى سەيرى ناو چاوى دەكەم، لەبەرئەوھى ناتوانم يارمەتى بەدەم، زۆر رقم لە خۆم ھەلدەسى، ھەرچەندە باوك و دايكىشى ئەزانن چەن رۆژئىك زياتر لە تەمەنى منالەكەيان نەماوھ، نايانەوئىت ھەموو ھىوايان لەدەست بەدەن، بەردەوام داوام لى دەكەن ھەركارى كە دەتوانم بۆ رزگارکردنى منالەكەيان ئەنجامى بەدەم»: «دەبى خوا خۆى رەحم بكات» ئاھىكى كرددو وتى: «بەلئى تەنيا ئەو دەتوانىت» قسەكەم گۆرپى و وتم: «چ شەويكى گەرمە، بەراست ئەو كەرسە پزىشكىانەى كە ناردبووم بۆتان، بەكارتان ھىنا؟» ھەلسا ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشاو وتى: «من بەكارم ھىنا، بەلام بەھرام نا»: «بۆچى؟ مەگەر بە دەردى ئىشەكەى ئەو نەدەھات؟»: «بەدەردى دەخوارد، بەلام دەلئى ديارىيە و دەيىت مېنىت» دلم دا لە دەريا و وتم بۆچى نايەت بۆ مائمان؟ رقى ھەلساوە؟»: «نا» پاشان نىگايى برپە چاومو مەسعود وتى: «تۆ ھىچ ئەترانى بەھرام تۆى خۆش دەوئىت؟ چونكە پاش رۆيشتى تۆ ئەوئىش زۆر لىرە نەمايەوھ و رۆيشت» بەنا باوھرى سەرم جوولاندو وتم: «نا، نەمدەزانى، لەكوئە دەبوايە بزانيايە، ئەو ھىچ كاتى ئىشىكى نەكرد كە من ھەستى پى بكەم»: «نەيدەويست خۆى بخوات و خويدان بشكىنىت، پاش رۆيشت بەم مەسەلەيم زانى، ئەو شەوھى كە رۆيشتى تا بەيانى گريا، كاتى چوومە ژوررەكەى، ماوھەك سەيرى كردم، پاشان وتى، سەعيد ئەبى مەخشى ھاورپىيەكى باش نىم «بۆچى وا وادەلئى» وتى: «چونكە بە پىچەوانەى ئەو باوھرى كە ھەمووتان بە منتان كرددبوو، حەزم لە خۆشەكەت كرد، بەخو قسەم ھەرگىز بە چاوى خراپ نىگام نەكردوھ، پرسىم بۆ زووتر نەتوت، زەردەخەنەيەكى كرددو وتى: «نەدەويست سەعيدە بەدەخت كەم، من خويىندكارىكى فەقىرم چۆن ئەمتوانى ئاواتەكانى بىنمە دى؟ ئەو

له گهڻ مندا به ختوهر ندهدبو)) چند ساعات له گهڻ په کدا قسه مان کرد، کاتې ويستم له ژوو که ی بچمه دهره و وتی: ((من له یاده دیده کهم، توش به لاین بده له یادی بکه یت)) قه بوولم کرد و ئیتر هر گیز قسه یه که له تۆ نه هاته کایه وه پرسیم: ((بوچی نه گه پرایه وه بۆسنه)) پیکه نی و وتی: ((هستی ده کرد له م شارددا شتیکی گرانبه های بزر کردبی دهبه ویت بیدوزیته وه- وتم چون ون بوویه که! خوژگا له وئ ده مردم)) دهستی خسته سرشام و وتی: ((همو شتیکی گوراوه نه و توی له یادی کردوه، هلبهت هیوادارم وایت، به لام دلنیا نیم، پیم باشه بیبرینه وه و باسی مه سه له یه کی تر بکه یین، ههست ناکه ی باشتر وایه بگه ریته وه سهر ئیشه که ت؟: ((ده توانی)) ا ده توانم بونا تاقیکردنه زیانی نییه من له گهڻ مه سعودا قسه ده که م و داوا له ریتاش ده که م که له گهڻ سه روکی موخته به ره که دا قسه بکات، سه باره ت به تۆ، ده بیت همو رابردوت له یادی بکه یت ده بی وایر که یته وه که ههر نه و سه عیده یت که بهر له رویشتن بۆ ئه لمانیا بویت، هلبهت جگه له ... قسه که یم پی بری و تم: ((ده زانم نه ته ویت چی بلیت له گهڻ نه وده که ته مه نم له همو وتان که متره، به راده ی پیویست ته جروبه م کوژدو ته وه، ده زانم به دوا ی هه وه س رویشتندا نه نجامیک جگه له به خت ره شی نییه سه عید وتی: ((هه زده که م نه وانه ی که وه که نه و روژانه ی تۆ بیرده که نه وه، له زمانی خو ته وه به سه ره ات بیستن، به گالته وه وتم: ((چونه که بهرنامه یه کی ته له فزیونی دروست بکه یین)) باشه پاشان له حالیکدا که گورانییه کی غه مگینی به ده نگی نرم ده و ته وه چوه دهر. به هه وئی مه سعود و ریتا گه پامه وه سهر ئیشه که م، به لیتندا رابردوم له یادی که م، به لام نه دبوو، چن روژیک له ده دست پیکردنی ئیشه که م تیبه رنه بوو بوو، که ته له فونم بۆ پرام کرد، خو شحالی خو ی دهر پی، به بونه ی بیستنی دهنگه وه و نه حوالی هه مووانی نه پرسی، چه زم کرد شتی له باره ی په رویزه وه بلیت، به لام نه یوت، به ناچار ی پرسیم، ((له نه لمانیا چ خه به ره)) له مه به ستم تی گه یش ت و وتی: ((حاشا مان له په رویز کردوه، به لام یه کی له هاوړ پیکانی به ئیمه ی وت که یه کیک له هاوشیوه کانی خو ی خواستوه)) ته له فونه که له ده ستما نه له رزی، به ههر شیوه یه که

بوو په روژبا ییم لپی کردو هیوا ی به ختوهر یم بۆ خواست، پاش ته واو بوونی پیوه ندیبه که، له خو مه وه ده ستم کرد به گریان له و کاته دا ژور که که سی لی نه بوو، کاتې مه سعود به کو مه لیک فایله وه هاته ژور، به بیینی چاوه فرمی ساوییه که م، تر ساو وتی: ((بوچی ده گریای)) ناچار وتم قسه م له گهڻ پیدرام کرد، وتی په رویز زنی هیناوه هه ناسه یه کی هه لکیشاو وتی: ((په رویز شایسته ی تۆ نه بوو، چه ز ده که ی ئیستاش له گهڻ نه و بژیت)) من دلنیا م نه م ماوه یه شم هه روا به فیرۆ داوه، به لام ناتوانم بلیم بۆ فخر ناکات. دوو سال له ته مه نم له گهڻ نه وده به سهر بردوه فایله کانی سهر میزه که ی کوژدوه و وتی تۆ ناوی نه وه ده نیی ژیان؟ به باوهر ی من ژیان نه بوو، کاره ساتیکی ناخوش بوو، وه که نو قوم بوویه کیت که له مه رگی چه می زرگاری بو ییت. به لپی قسه که ت چه، ئایا به راستی زرگارم بوو؟ زور خوار دنی چه بی سهر ئیشه و نارام به خش بوو بووه هو ی نیگه رانی دایکم، له روژی گه رانه وه هه میشه تام هه بوو، هه لبهت که س نه یده زانی، به لام خوار دنی ده واو دهر مان دایکمی دوو دل کردبوو، به لیتنم پیدا که بچم بۆ عه یاده که ی سه عید، بیری نه وه ی که له وانه یه به هرام بیینم وازی لی نه ده هینام کاتې له موخته بهر هاتمه دهره وه ته کسیم گرت و نزیک بینای پزیشکان دابه زیم، له چونه پیش ته تر سام نازانم چن ساعات له و دهور به ره: ((پیا سه م کرد، نه و نده م زانی سه عید و به هرام پیکه وه هاتنه دهره وه، من له لایه کی تری شه قامه که دا له ژیر په نجه ره ی تاریکی دوکانیک وه ستا بووم، به شیوه یه که نه وانه منیان نه ده بیینی کاتې بریارم دا نزیک بمه وه دره نگ بوو، له بهر نه وه ی نه وان خوا حافی زیان له یه که کردبوو و هه رکام به ره لایه که رویشتبون پیکه نینم ده هات به و ئیشه ی که کردبووم کاتې گه پامه وه مال سه عید سه رقالی روژنامه خو یندنه وه بوو، دایکم وتی مه گه ر به لیتن نه دابوو بچیت بۆ عه یاده؟ وتم رویشتم، به لام شهرم ده کرد بچمه ژورره وه سه عید سه ری بهر زکرده وه و وتی بلی بزاتم شهرمت له چی ده کرد نازانم ته گه ر ده کری له مال ه وه پشکنینم بویکه، به ده نگی بهر ز پیکه نی و وتی نا ده زانم دهرت چییه ناتوانم پشکنینت بۆ بکه م، ئیستا بلی کویت ئیش ده کات، وتم

ماوهیه که تا دهکەم، پرسى له کهیهوه؟ وتم لهو کاتهوه که گهرامهتهوه، بهبى باوهپرى پرسى تۆ لهوکاتهوه تا دهگریت، قسهکهیم برى وتم تاکەم زۆر نییه، تهنیا تۆزیکه، سهعید تین پتیهکهى هیناو دایه دهستم و بهتوورپهیهوه وتى بیخه ژیر زمانت، پاش چەند چرکه وهى گرتەوه و سهیریکی کردو بهگالته پى کردنهوه وتى بهئەمه دهلیتی تۆزیک؟ پاشان دهستیکرد به پشکنین، نازارم نهبوو، ئەمەش بووه هۆی نیگهراڤى، پاش پشکنین وتى دهپیت چەند نازمايش بکرییت و زیادى کرد که بهیانى دیتە دواما، ئەنجامى نازمايشهکان دلخۆشکەر بوون، بهلام من هەر تام دهکرد، لهسەر پيشنبارى سهعید دهبايه بچوممايه بۆلاى پزیشكى دهروونناسى کاتى کهويستم برۆم، وتم لهو پرواىه دای من شیت بوومه. پیکهنى وتى دورنیه، دکتۆر پرسبارى زۆرى لیکردم پاشان تاقیکردنهوهیهکی تری ئەنجام دا، دهبايه چاوهکاتم بهستايه و دهستهکاتم لهبرامبەر دهمووچاوم راگرتهيه و ریم کردايه، هیشتا دوو ههنگاو زۆرتەم نهنابوو که نهمتوانى نزيك بوو بکهوم که سهعید گرتى، پاش ئەنجامدانى تاقیکردنهوه، دکتۆر وتى که وهتەرى مېشکم لهرادهبهدهر جوولاهوه، نوسخهیهکی نووسى و هاتینه دهروه، لهماشینهکهدا هیشتا گېژبووم چاوم نوقاندتا بگهريمهوه حالهتى ناسايى سهعید وتى دهمهويت ئەمشهوه لهگهڵ خۆما بتبەم بۆ جینگهیه که تانیستا نهتیبینوه پرسیم کوی؟ وتى جیى پزیشکان جینگهیهکی زۆر نارام و بى دهنگه، لهوى نان دهخۆین، پاشان ئەو گۆرانیه غهگینهى دووبارهکردهوه وتم سوتینهره، بهسەر سورماويهوه سهیری کردم و پرسى چی؟ وتم ئەم گۆرانیه سهریکی جوولاندو وتى بههرام زۆر ههزى لهم گۆرانیهیه، من لهوهوه فیروومه، ههز دهکهى بیینی، نا لهو رۆژهى که گهراومهتهوه نههاتوه بۆ لام، مهگەر نهتوت منى لهبیرچۆتهوه کهواته یهکتر بینیمان بۆ ئەو بهس نازاره، منیش له نازاردانى خهلكى بیزارم، ئەمزانی که درۆ لهگهڵ خۆم و سهعید دهکەم پاش چەند سالى دوورى، بۆ دووباره بیینی دهسوتام، سهعید له نزيك رستۆرانیک ماشینهکهى وهستاندو دهستی خسته ژیر بالم و وتى ئەمشهوه لهگهڵ خانمىکی زۆر جوان دهچمه ژوورهوه که دهپیتە

هۆی بهخیلی ههمووان وتم تۆ ههركیز دهست له گالته ههلتاگرى، بهلام خۆشحالم که دهبینم وهکوو رابردو لهگهڵ مندا ربهحت قسه دهکهى ریسستۆران، بهراستی شونیکى بى دهنگ و نارام بوو بینای ریسستۆرانهکه لهدیوى دهروه له قهسر ئەچوو که بهچوار پهلهکان له شهقامهکه جیا بووبويهوه، له جياتى میزو کورسى قهنهفهى چهرمیان بهکارهینابوو، مۆسیقایهکی هینم دهبیست، پیکهوه چوین بۆسوچی هۆلهکه، پیاوی که پشتى له ئیمه بوو لهسەر یهکی لهقهنهفهکان دانیشتبوو سهعید راستهوه خۆ چوو بۆلاى ئەو، کاتى که نزيك بووبينهوه، مات بووم، کهسى که دهمیینی بههرام بوو، ههستم دهکرد چاوهپیمان بووه، لهبەر ئەوهى هیچ بهلايهوه سهیر نهبوو کهمنى بینى لهبهردهماندا وهستا، دهستی هینایه پيش وتى ئەم کاتهت باش خۆشحالم به بینیت، گېژبوو بووم، زمانم بهستراوو، هیشتا سهیرم دهکرد فەرمووی کردو پرسى دانانیشت؟ سهیریکی سهعیدم کرد، دهمويست لى پیرسم ئەمه چ فیلێکه بهکارت هیناوه، بهلام نهتهتوانى قسهبکهم ههولم دا بيمهوه سهرخۆم، دانیشتم و بهزۆر زهردهخهنهیهکم کرد، سهعید پرسى داواى خواردنت کردوه؟ بههرام وتى نا، نهمهزانی سهعیده خانم ههزى لهخواردنى ئیرانییه یان بیانی، یهکهمین تانهى بوو کهپاش گهراڤهوه لییدام، ویستم وهلامى زمان درپژیهکهى بدهمهوه که دهستی خۆى خسته پيش و درپژهى داو وتى ههمیشه لهمیشکما وینهیهکم لیدروست کردبوویت، که ئەو وینهیه بهتهواوى له ناو چوو، پرسیم چ وینهیهکت له من دروست کردبوو، ههندى ناوى خواردهوه وتى بیرم نهدهکردهوه تا ئەم رادهیه گۆراپیت، وتم چەند سال تیبهپروهوه، ئینسان دهگۆریت، پیکهنینیکى بى رهنگ لهسەر لیوی نیشت، زۆر نهگۆراوو تهنیا کهمى لاواز بوو بوو، بهلام ههروا چوار شانهبوو، چاوهکانى خۆشهویستییهکهى زووی تیدا نهدهبینرا. وهکو ئەو رۆژانهى که یهکهم جار هات بۆ مالمان ساردو سربوو، سهعید وتى له ههموو قسهیهک بهتامتر قسهى خواردنهکهیه، من سهبارەت به ههلبژاردنى خواردنهکه هیچم نهوت، به بیانوى دهست شت چووم بۆ (W.C)، له ئاوینهکهدا سهیری خۆم کرد، ناشیرین بووم یا جوان؟ زۆر گۆرابووم

شيومان لەبى دەنگيدا خوارد، پاشان سەعيد بەبىانوى تەلەفۆن كردن ئىمەى بەجىھىشت، بەھرام پىرسى بىستەم نەخۆشى، بەلام نىشانەى نەخۆشیت تىدا نابىنم، وتم بەتەماى لەبەرچاوت ببورئەمەو؟ پىكەنى و وتى بۆچى بوورانەو، مەگەر تووشى پەركەم بوويتە؟ وتم لەوانەى، جدى بووئەو و پىرسى راى دكتور سەبارەت بە نەخۆشییەكەت چى بوو؟ وەلامم داوہ شتىكى گىنگ نىبە، ھەندى دەرمانى نووسى وتى منىش ھىوادارم شتىكى گىنگ نەبىت، كاتى سەعيد ھات جانتاكەم ھەلگرت و ھەلئاسام ئەوانىش چاويان لە من كرد، ھەرسىكمان چوونە دەروە بەھرام خواحافىزى لى كردين و وتى سەركەوتووين لەناو سەيارەكەدا سەعيد بى دەنگ بوو، پىرسىم بۆچى وات كرد؟ مەبەستت لە ھىنانى من بۆ ئىرە چى بوو؟ خىرايىبەكەى كەم كرەو و وتى بەھرام دەيزانى كە من دەتەبەم بۆلای دكتور ھەزى كرد لە دەروەى مال بتىبىت، منىش وتم دەتوانم تۆ بىنم بۆ ئىرە، تەنيا ئەوئەندە، ئىتر لە ھاتن بۆ عەيادە ناترسى مەگەر نەتدەوت لەو دەترسى؟ نەموت دەترسم، وتم شەرم دەكەم، بەھەر شىوئەكە چ تر چ شەرمى ئىتر تەواوو، ئەو ھىچ نەگۆرپو، تەنيا كەمى زەعيف بوو، لەوانەى بە زاھىر نەگۆرپايت، بەلام رۆحى زۆر گۆرپو ھىچ كەسنىك جگە لەمن برى ئەم گۆرانە نازانىت، من قسەكەى تۆم بەدل نىبە، دەتەوى بللى توورە بوو، كەبوو، خوینسارد بوو، كەبوو، ئىتر چ شتىك لەوانە لەوداگۆراو، من نازانم تۆ لەمەبەستى من تى ناگەيت، بەئىلە رووتەر بۆت بللىم تۆ بەتەواوى پىنج مانگە گەراويتەو، راست وتم بەلى، باشە تا پىش ھاتنەوئەت دكتور ھەموو شەوئىكى جومعە لەگەل ئىمەدا بوو، لەگەل ئەو دا كە ھاوسىشمان نەبوو، بەلام سونەتى نەشكاندبوو، ھەرەك پىشوو لەسەر ھاتوو چۆى خۆى بەردەوام بوو، بەھاتنەوئەت تۆ، ھاتوو چۆى برى، ئەو گۆرانەى كە من باسى دەكەم ئەوئەى كە ئەو دەيوئەت ھەم لە تۆ رابكات، ئەمەشو ئەو رۆلى دەبىنى تۆ ھەست دەكەى كە ئەو سارد و توورە بوو، بەلام من لەپشتى ئەوماسكە بەزاھىر سارد و شپە شۆرشيكم دەبىنى، ئەو ئەمەشو لەگەل خوئیدا شەر دەكات چ شەوئىكى ناخۆش دەباتە سەر، بەخۆى دەلئت كەتاي ئىستاش

تۆى خۆش دەوئەت لەگەل ئەوئەدا كە گىنگىت پى نەداوہ تۆچى سەعيدە، گىمان رۆزنىك داواتى كرد، تاي رازى دەبى شووى پى بكەى، وتم ئەگەر بمتوانايە بچووئەتەوہ رابوودو لەوانەى رازى بوومايە، بەلام ئىستا نا، ئىستا پاش چەند سال ژيان لەگەل پىاوئىكى تر داو تەمكردى ھەموو خۆشییەكان و ماندوووون لەبى قەيدو بارى، بەكۆلئىك خەم و ھەسرەت گەراومەتەوہ ھەقم نىبە بىرى لى بكەمەو، ئەو پىاوئىكى باشە و ئىستا لە كۆمەلدا سەحىبى پلەيەكى بەرزە مافى ئەو لە نىو تەواوى كچەكاندا چاكرتىيان ھەلئىزىت، من لەبەرەمبەر ئەو ھىچ ئىمتىيازىكم نىبە تۆ من دەناسى، ناتوانم درۆ بللىم ناتوانم بللىم لەمەوئەتەو ئەوم بەناوى ھاوسەر ھەلئەبژارد، چونكە تۆ دەزانى من لەو تەمەندا و بەومەرجانە ئەوم نەدەويست ئىتر بۆچى خۆم بھەلئەتەنم، ئەگەر راستىت بوئەت، ئىستاش نازانم بەدواى چىدا دەگەرئەم، ھەست دەكەم لەم دنىادا بزر بوومە، رىگەى خۆم ناناسم بەدواى كەسنىك دەگەرئەم كە دەستم بگرت و لەم بىابانە ترسانكە دەرمەھىنى، ناتوانم بەخۆم درۆ بللىم ھەست دەكەم ئەوم خۆش دەوئەت، نىگای ساردى لە جىاتى ئەوئەى گرى خۆشەويستى لە مندا بكوژئەتەوہ زىادى دەكات، لەوانەى باوەر نەكەيت، لە ئەلمانىا ھەركات بىرى ئىوہم دەكرد، دەمووچاوى بەھرام دەھاتە پىش دىدەنىم ئەو نىگايەى كە پىش بەجىھىشتنى ئىران برىە چاوانم ھەرگىز لەيادى ناكەم پاش رۆيشتن گەيشتمە ئەو ئەنجامەى كە دەمتوانى لىرە بەختەوئەرى بەدەست بىنم، بەلام بەدەستى خۆم لەناوم برد، بەھەر شىوئەكە ئىستا عەقل و وىژدانم پىم دەلئىن، كە ھەقم نىبە ژيان و داھاتووى خراب بكەم ھەو كاتى ئەوم لەگەل پەرويزدا بەراورد دەكرد ئىنسانەكان چەندە فەرقيان ھەيە؟ يەك ئەسپرت دەكات و ئەوى دىكە رزگارەت دەكات، يەكى تووشى بەلات دەكات و ئەوى دىكە لەبەلا رزگارەت دەكات. شەرمەزاربووم لەوئەى كە ئەو دووانەم لەگەل يەكدا بەراورد دەكرد، جىاوازيان وەك رۆژ و شەبوو.

بهشی دووم

هاوین دهستیپیکردو منیش وهك ههمیشه دلّ تهنگتر، لهسهر كارهكهم بهردهوام بووم، ههموو پارهكهم لهبانك هینابووه دهرهوه و بۆ منالّهكان خهرجم دهکرد، گرنگیم به پاره نهدهدا، ههر ئەم پارهیه بوو به هۆی سههرگردانیم، دکتۆر حهب و دهرزی بۆ دهنووسیم، توورپه و بی عهمهل بوو بووم، به بچووکتیرین قسه دهسم دهکرد به گریان، بۆ ئەوهی له كهسانی دهوروبهرم رابكههم، خۆم له ژوررهكهمدا دیل دهکرد، لهوانیه دهست پیکردنی گهرما کاری کردیته ئهعسایم، دلّم حهزی له باران دهکرد، ههموو رۆژی له وشه پهنجهرهكهوه سهیری ژورره بچکۆلهكهی بههرامم دهکرد، چاوهری پهرجوویهکم دهکرد، ههر شهو پاش هاتنهوه بۆ مالهوه، راستهوخۆ تهچووم بۆلای پهنجهرهكه، ئەم ئیشه بوو بووه عادهت بۆم، ئەو شهوه زیاتر لهشهوانی دیکه مات و خهفتهبار بووم، كهس لهلام نهبوو، باوك و دایكهم چوووبون بۆ مالتی سارا، چوومه حهوش و لهخۆمهوه دهرگای ژوررهكهیم کردهوه لهسهر پیلهكانهكان دانیشتم، چاوم برییه تاریکی ناو ژوررهكهی تاریك بوو، تاریکیهك وهك رۆژگارم، بی دهنگ بوو، بی دهنگی كوشنده، دارهكان له حهسرهتی تۆزیک باران دهنوتان، ئاه خوايه یارمهتیم ده، بارانی رهجمهتت ببارینه سههما، من گهنج بووم و غافل، ئایا لیم توورپه بوویته؟ ئەو کاتهوه هاتهوه یادم تهزوی کارهبا نهما و ئەو شقارتهیهکی داگیرساند و ئارام وتی: «نهترسه، زۆر ناخایهتیت» لهیادمه ئەو کاتانهی که لهگهڵ دایکم لیک زیز دهبووین، خۆی دهخسته ناو دهمهقهرکهمان و ههولێ ددها من دوورکاتهوه، بۆچی نهمزانی منی خۆش دهویت؟ بۆچی نهمزانی؟ چی ئەبوو ئەگهر ئەو رۆژانه دووباره بونایهتهوه؟ بهدهنگی جهرهسی

دهرگاکه داچلهکام، دهرگاکهم کردهوه لهتاریکی شهودا ئەوم نهناسییهوه، بهلام کاتی سهلامی کرد، لهرزیک گیانی گرت، وهلامی سهلامهکهیم دایهوه و خۆم لادا تا بیته ژوررهوه پرسی: «کارهبا پراههوه؟» نا: «بۆچی لهتاریکیدا دانیشتیوی؟» «چاوهری بووم دهستی شقارتم بۆ داگیرسین» پیکهنی و گلۆپهکهی داگیرساند و وتی: «ئهمه رۆشنایی زۆرتره»، پاشان ئاهیکی ههلهکیشا و بهردهوام بوو: «ئهو رۆژانه رۆناکی شقارتهیهك مانای زۆری ههبوو، بهلام ئیستا رۆناکی ئەم گلۆپهش ئەو مانایه نییه» جانتا رهشهکهی لهسهر قادرمهکه داناو پرسی: «دایهوه بابه لهمالهوه نین؟»: «نا، رۆیشتون بۆ مالتی سارا»: «بۆچی تۆ نهچوویت؟»: «تاقهتی میوانیم نهبوو»: «دهکری پهرداخی ئاوم بدهیت» فهرمووم لی کرد بیته ژوررهوه، قهبولی نهکرد و لهسهر قادرمهکه دانیشتم و وتی: «تۆخۆت وتت ئیتر تاریکی و رۆناکی بۆت بی مانایه» بی دهنگ بوو و هیچی نهوت، شهربهتیکی ساردم بۆ هینا، له دهستی گرت و وتی: «ئهمه سهیر نییه كهسیك حهسوودی بهتاریکی ببات؟»: «مهگهر تۆ حهسوودی بهتاریکی دههیت» پهرداخهکهی دامهوه وتی: «دهتهویت قسهکهم شیبکهیهتهوه؟ کاتی دهلیم تاریکی، مهبهستم ئەو تاریکیه نییه ئینسانهکان بهدهستی خویان بۆ خویان دروست دهکهن بهلکو..» قسهکهیم بری وتم: «تۆ خۆت خهریکی قسهکته شی دهکهیتهوه» دووباره بی دهنگ بوو و هیچی نهوت، سوچی سهیارهکهی لهدهستیواو خوولاندوه و پرسی: «لهوی بیرت له منیش دهکردهوه؟ یان کاتت بۆ بیرکردنهوه نهبوو؟» له تهنیشتییهوه دانیشتم، ئیستا ههردوو کمان دهمانتوانی سهیری ژورره چۆل و تاریکهکه بکهین، کهبی دهنگی منی بینی، وتی: «زانیت چیم وت» بهلی دهبیته بلیم که بیرم له ههموتان دهکردهوه، ههر کاتی ههستم له دلتهنگی بکردایه گویم له شریته کوردیهکهی تۆ دهگرت: «لهمانا کهی تیدهگهیشتی»: «نا ههرتهوهنده که ئەمزانی ئیرانییهك ئەو گۆزانیه و تووه، بۆمن بهس بوو»: «بهلی، حقه به تۆیه، پیم خۆشه که شریتیك بۆته هۆی ئەوهی که ئیمه لهیاد نهکیت حهز دهکهی شریتیکی ترت بۆ بینم»: «ئهگهر کوردی نهبیته بهلی» بهشیوهیهکی گالته پیکهر وتی: «نهمدهزانی که

سه‌نفۆنی باخت پئی خۆشه یا ئەوهی که حەز لە گۆزانییه‌کانی هتوون و واشترۆیس و ..) دامه‌ناو قسه‌که‌یدا و وتم: ((مه‌به‌ستم سه‌مفۆنی نه‌بوو، ئەمه‌ دووهم جاره، تانه‌م لیّ ده‌دهیت)) هه‌لسا و به‌ ده‌ورما خولایه‌وه و به‌ توورپه‌یه‌کی ئاشکرا وتی: ((بۆته تانه ..؟ سه‌یرکه‌ چ که‌سیک باسی تانه‌ ده‌کات، من ده‌بیّ له‌ تۆ دلگیر بم، نه‌تۆ له‌ من، له‌ ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که‌ له‌ مائی ئیوه‌ ده‌ژیا‌م چه‌ند جار گالته‌ت پئی کردوم، له‌ بیرت چوه‌ که‌ چه‌ند جار، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ کوردم گالته‌ت پئی کردوم؟ هاهاها، پئی که‌نینی، له‌ناکاوی بئی ده‌نگ بوو وه‌کوو ئەوه‌ی شتی‌ک بی‌نیته‌وه‌ یاد و پرسی: ((پۆژی تاقیکردنه‌وت له‌یاده‌؟ کاتی که‌ مه‌شقی ریزمانان ده‌کرد، به‌ منت وت له‌هجه‌ت هه‌یه‌و من تی ناگه‌م و ناتوانم وه‌ک تۆ وشه‌کان بلیمه‌وه)) باوه‌رپکه‌ که‌ من نه‌مویستوه‌ گالته‌ت پئی بکه‌م، هه‌یج کاتی‌ک نه‌مویستوه‌، که‌سیک به‌بچووک دا‌بینم و هه‌رگیز وایشم نه‌کردوه‌ ئەگه‌ر تۆ وا تی گه‌یشتووی خه‌تای من نییه‌)) زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و جارێکی تر له‌سه‌ر قادرمه‌که‌ دانیش‌ت و پرسی: ((بۆچی گه‌راپته‌وه‌؟)): ((سه‌عید به‌تۆی نه‌وتوه‌؟)): ((نا، له‌به‌رئ‌وه‌ی لیم نه‌پرسیوه‌، ئەویش هه‌یچی نه‌وت)) ته‌نیا وتی سه‌عیده‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ ، ئەویش ته‌نیا به‌س ئەوه‌نده‌ له‌وی تیر بوو‌بوویت؟ ئیستا گه‌ره‌کته‌ بۆ کوی سه‌فه‌ر بکه‌یت؟ به‌دلنیا‌یه‌وه‌ ئەفریقا؟ له‌ خانمی محسنی بپرسه‌ له‌وانه‌یه‌ داواکاری‌کی ده‌ولمه‌ند ترت بۆ په‌یدابکات که‌ تۆبه‌ریت بۆ ئەفریقا ئەی سه‌فه‌ر بۆ ناسیا که‌ی ده‌ست پئی ده‌که‌یت؟ به‌دلنیا‌یی کاتی گه‌راپته‌وه‌ ..) کاتی بئی ده‌نگیمی بینی وتی: ((که‌م قسه‌ بوو‌یته‌ یان وه‌لامه‌یکت نییه‌)) به‌بئی ده‌نگی سه‌یرم کرد، ده‌ستی برده‌ ناو قژی و وتی: ((کاتی بیستم ده‌گه‌رپته‌وه‌ بپارم دا بیم بۆ پيشوازی‌ت، ته‌نانه‌ت رۆژی هاته‌نه‌وت گولیشم کپی به‌لام، کاتی که‌وته‌وه‌ یادم که‌ چه‌ندی به‌خۆش‌حالی‌یه‌وه‌ له‌ نیمه‌ دوور بوو‌یته‌وه‌، بپاربه‌که‌م گۆپی و به‌ لێنمدا هه‌رگیز نه‌تبینم له‌سه‌ر قسه‌ی خۆم مامه‌وه‌ تا ئەو کاته‌ی که‌ بیستم نه‌خۆشی، ئەو کاته‌بوو که‌ به‌لێنه‌که‌م شکاند)): ((له‌وه‌ی که‌له‌سه‌ر قسه‌ی خۆت نه‌ماوی، په‌شیمانی)): ((نازایم به‌راستی نازایم، زۆر هه‌ولم دا که‌ لیت تی بگه‌م، ئەو رۆژانه‌ که‌ له‌پال دیواره‌که‌دا ده‌وه‌ستای‌ت و به‌روناکی هه‌تاو خۆت گه‌رم ده‌کرده‌وه‌ ، به‌خۆم نه‌وت

چ کچی‌کی قانعی، به‌روناکی که‌م ره‌نگی هه‌تاو گه‌رم نه‌بیه‌وه‌، له‌پشتی شووشه‌ی ئەو ژووره‌ ده‌مبینی که‌ شنه‌ی به‌هه‌رت به‌چ خۆشیه‌که‌وه‌ هه‌لده‌مژی دیسان به‌خۆم نه‌وت، ئیستا که‌ ئەم هه‌وا پیسه‌ ئاوا هه‌لده‌مژیتن ئەی بۆ ئەو هه‌وا پاکه‌ی سنه‌ چی ده‌کات؟ به‌لام تۆ به‌ چوونت بۆ ئەو کۆمپانیا له‌ عنه‌تیه‌، هه‌موو ئاواته‌ جوانه‌کانی منت له‌ناو برد، تۆ چیت له‌ژیان ده‌وت؟ چ شتی‌کت که‌م بوو که‌ رازی بووی له‌ هه‌موو چاکه‌کان چاو پۆشی که‌یت و برۆی؟ ته‌نیا پیم بلیّ چیت که‌م بوو؟ ناخ ... من له‌گه‌ل تۆدا ده‌ژیا‌م، به‌لام هه‌رگیز تۆم نه‌ناسی، ئیستا گه‌راپته‌وه‌ و له‌ تاریکی‌دا به‌دوای رابردووی خۆتدا ده‌گه‌رپیی؟ ئەگه‌ر ئەو رۆژانه‌ بۆ تۆ گرنگ بوایه‌ به‌جیت نه‌ده‌هیشتی‌ن؟ من ساده‌ بووم و خۆش باوه‌ر، ئەو رۆژی که‌سه‌رت خسته‌ سه‌رم و داوای دیاری‌ت لیّ کردم، جوان له‌یاده‌ ده‌مویست هاواربکه‌م و بلیم گیانم به‌ ناوی دیاری قه‌بوول ده‌که‌یت؟ نازانیت چیت به‌من کرد، له‌ ته‌واوی ئەو ساتانه‌ی که‌ ته‌نیا بووم، ته‌نیا له‌گه‌ل ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ی که‌ له‌ تۆ بۆم ما‌بوونه‌وه‌ ده‌ژیا‌م، وتم: ((نه‌مه‌دزانی که‌ منت خۆش ده‌ویست، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ هه‌یج کات ده‌رت نه‌پرسیو)): ((به‌لیّ، ده‌رم نه‌پرسیو، له‌به‌رئ‌وه‌ی وه‌کو ئینسانه‌ عاشق پيشه‌کان نه‌بووم که‌ نامه‌ی عاشقانه‌ بنوسم و فری دیسه‌ ژووره‌که‌ت، خیانه‌ت بکه‌م له‌ باوه‌ری خیزانه‌که‌ت و له‌ کاتی گونجاو دا قسه‌ی عاشقانه‌ بچینم به‌ گویتدا، بۆچی، ده‌مه‌ت له‌ بیرچوه‌ که‌ من کوردیکم؟ به‌لام باشه‌، له‌وانه‌یه‌ به‌راستی له‌ خۆشه‌ویستی من به‌رامبه‌ر به‌خۆت بئی ئاگابوویت، بلیّ بزایم بۆچی رۆیشتی؟)) بئی ده‌نگ بوو و چاوهرپیی کرد، وتم: ((بۆ بینینی رۆناکی و فرین له‌و به‌رزاییه‌ی که‌ تانه‌و کاته‌ نهم دیبوو، دامه‌ شقه‌ی بال به‌ره‌و ناسمانی نازاد، بئی هه‌یج به‌رگریه‌ک، په‌ریز، ئەو هه‌واو بال و په‌ری خسته‌ به‌رده‌ستم، به‌لام نه‌ رۆناکیه‌کم دی و نه‌ له‌فرین تیگه‌یشتم جگه‌ له‌بالیکی شکاو که‌ بوو به‌ نسیبم، کاتی زانیم که‌ نه‌ ناویک بۆ خواردن هه‌یه‌ و نه‌ هه‌وایه‌ک بۆ هه‌ناسه‌دان، به‌دنیایه‌ک په‌شیمانی گه‌رامه‌وه‌)) به‌دوودلی‌یه‌وه‌ سه‌یری کردم، هه‌لسایه‌وه‌ و ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه‌ و ده‌ستی خسته‌ چوار چپوه‌که‌ی، سه‌یری ناو ژووره‌که‌ی کرد، جگه‌ له‌ ره‌شی و تاریکی هه‌یچی نه‌دی هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش که‌ پشتی له‌من بوو وتی:

«شەۋى بوۋكىيىت تەنيا خوا دەزانىت چە خالىكىم بوۋ، كاتى لەجلى سىپى بوۋكىيىدا، لە باۋەشى ئەۋ پىاۋەدا دەپەقسىت، مردنم بەچاۋى خۆم بىنى، حەزم دەكرد دەستتەم بگرتىتايە و لە نىۋا كۆمەلەكەدا بىمىزىتايە و بىمىزىتايە بۇ نىۋا شاخەكانى شارەكەم و ھەر لەۋى بىشاردىتايە ئەۋسا مەجبورم دەكردى منت خۆش بویت، بەلام ئەمزانى كە بەزۆر ناتوانم جىيەك لەدلئا بگەمەۋە سەبەرم كەرد و چاۋەپىم كەرد، دەنگىكى شاراۋە پىپى ئەۋتم سەبەركە، ئەۋ ئەگەپىتەۋە و گەپايتەۋە، كاتى ناۋى تۆيان دەھىنا، سەرتاپا دەبوۋمە گوۋ، دەمويست بزانم لەۋى چى ئەكەيت ئايا بەختەۋەرى؟ ئەۋ پۆست كارتە جوانانەى كە دەتناردەۋە و ئەۋ دىيارىيە رەنگا و رەنگانەت ھەموۋيان عەزايان دەدام، چەند ناۋى تۆم نوسى ۋەكو قوتابى سەرتايى» پاشان روۋى كەردە من و تى: «بەلام جارىكى تر عاشق بوۋم، ئەتزانى؟ نا، تۆ لەكوۋى تاكات لى بوۋ؟ لە ئاخىر قۇناغى زانكۆ بوۋم، كەسىك كە تازە ھاتىبوۋ، كاتى لە دەركاى زانكۆ ھاتە ژورەۋە ئەۋەندە لە تۆۋى دەكرد كەبى ئەۋەى تاكام لەخۆم بى چوۋم بۆلاى، لەگەل ئەۋدا ۋەك تۆ رەفتارم دەكرد، بەلام كاتى زانىم منى خۆش دەۋىت، لە بەرانپى ئەۋەندە راستگۆ بوۋم كە راستىيەكەم بۇ بەيان كەرد، ئەۋ بەباشى تىگەيشت كە خۆشويستىم تەنيا بەھۆى ئەۋەۋىيە كە لە تۆۋى دەكرد، خۆش ئەۋىست چۈنكە لەتۆۋى دەكرد، بەلام لەكۆتايىدا لەتۆ بوۋن ھىلاك بوۋ و بەشىت بانگى كەردم، دەستى لەمن ھەلگرت و رۆيشت، راستى دەۋت، چۈنكە بەراستى تا سنورى شىتى رۆيشتبومە پىش، خوا ئەزانىت، كە چۆن دواقۇناغىم تىپەركەرد، ئەگەر سەئىد ۋە ھەۋلەكانى ئەۋ نەبۋايە نەمدەتوانى دكتۇراكەم بگرم» پاشان ھەندى مەلزەمەى چاپكراۋى لە جانتاكەيدا دەرهىناۋ و داىە دەستىم و تى: «(من تەۋاۋى ئەۋ مەلزەمانەى كە بۆت تايپ كەردبوۋم، بەناۋى يادگارى ھەلم گرتبوۋ، ئىستا دەتوانى فېپى دەيت، وتم خۆزىا شەۋى بۆكىنىم منت بدزىايە)» پىنكەنىنىكى تالى كەردوۋ و تى: «(چە سوۋد، پىۋەندى خۆشەۋىستى من بۇ تۆ يەك لايەنەبوۋ، ھەر بەۋشپوۋە ئەۋت جىيەيشت و لە ئەلمانىا راتكەرد، رۆژىكىش منت جى دەھىشت)» جگەرەبەكى داگېرساندوۋ وتم: «(چەندە باش ئەبوۋ ئەگەر ئەگەپاينەۋە بۇ رابردوۋ)» سەرى جولاندوۋ

وتى: «(ھىچ شىتىك ناگۆرپىت، رۆژەكان ۋەك يەكن)» پىسىم: «(لەمن بىزارى؟)» سەيرى سەعاتەكەى كەرد و تى: «(ھەر جۆرە ھەستىكىم بەرامبەر تۆ بوۋىت لەناۋ چوۋە، ناتوانم بلىم ئىستا چە ھەستىكىم بەرامبەر تۆ ھەيە، بەلام ئەۋ شتەى كەلىى دلنىام ئەۋەيە، ئەگەر ۋەكو رابردوۋ خۆش بوىستىتايە، نەمدەتوانى و نە ئىجازەشەم بەخۆم دەدا كە لە رازى دەروۋنم بە تاكات كەمەۋە ئىستاش پەشىمانم، قسەكانم ۋەك ورتىنەيەك قەبوۋل كەۋ لە بىرى بەرەۋە)» ھەلساۋ وىستى پروات پىسىم: «(چاۋەپى نايىت تا سەئىد بىتەۋە؟)»: «(نا، سوپاس، دەبۋايە زوۋ بۆشتمايەتەۋە، داۋاى لىبوۋردن دەكەم، لەكاتتەم گرت)»: «(دوۋبارە سەر دەدەيتەۋە)» نىگاي پىسيە چاۋم و تى: «(ھەرگىز زىخىرەى ھاتو چۆم لەگەل مالىۋەتان نەپچىرپوۋە)» بە وتنى سەلام بگەيەنە، چوۋە دەرەۋە پاش رۆيشتى بىرم دەكردەۋە، گەيشتە ئەۋ ئەنجامەى كە نابى بچمە ژيانىيەۋە بۇ ھەردوۋكمان ھەموۋ شىتىك تەۋاۋ بوۋ بوۋ، لە تاۋ سەر ئىشە پەنام بىردە ناۋ جىگە كاتى تىن پىۋم خستە ژىر زمانم زانىم كە لەتادا دەسوتىم دەرمانەكانم خواردوۋ ھەۋلم دا بچەۋم، بەلام بىر كەردنەۋە لەۋەى كە دىسان دۆراۋم ئازارى دەدام، من بۇ ئەۋ مردبوۋم و ئەۋ دەبوۋىست من بەدۆراۋى بىنىت، كە بىنى تەۋاۋى ئەم سالانە چاۋەرىي گەپانەۋەى من بوۋ، كاتىك گرىپى دللى كەردەۋە كە من گەيشتبومە كۆتايى، چە باشىش سەركەۋت، ئايا ئەۋ ئىش و ئازارەى كە ئەۋ لەم سالانەدا كىشاۋىيەتى لەۋ ئىش و ئازارەى كە من كىشام و ئىستاش ئەيىكىشەم، زۆرتەر بوۋ؟ حەز دەكرد بچم بۇ مەشھەد، پاش رىككەۋتن لەگەل مەسعود بۇ گۆپىنى جەۋ لەگەل داىك و باۋكەم بەرەۋ مەشھەد بەرپى كەۋتەن، چۆن بەيلىم كە كاتى خۆم لەمەرقەد دا بىنى چۆن دەگريام بە شىۋەيەك كە دەۋرۋەرم كەۋتەۋونە گريان، دوعام كەرد تا رۆجى پەرىشان و دلپراۋكىيى دەروۋنم نارام بىت، نازانم چۆنە كە لەلاى مەرقەدى ئەم ئىمامە گەۋرەدا بەۋ رادەيە رۆج پاك دەبىت و جەستە نارام ئەگرىت، منىش تا ئەۋكاتەى لە مەشھەد بوۋم رۆج و جەستەم نارام بوۋ، بەلام لەۋىۋە كە ھەموۋ سەرتايەك، كۆتايىيەكى ھەيە، مانەۋەى ئىمەش كۆتايى پى ھات و گەپاينەۋە ھەستىم بە رەحەتى و سوكى دەكرد، ھىۋايەك دللى روناك كەردبوۋىيەۋە ھەستىم دەكرد دەبى

سەبركەم، ھەرچەندە قورسەش بېت ، كاتى گەراينەو ە زانيم بەھرام و سەعيد چوونە بۆ كوردستان، رابردو دووبارە دەبوو، لاپەرەكانى ژيان ئەگەرەنەو ە داو، ھەركە گەيشتەنە جى ھەمووان دەوريان داين مەسعود دەبوت: ((سەعيدە، سەفەرت پى كەوتو، ئىتيربى رەنگ نيت)) بەگالتەو ە وتم كەواتە گەرەم بۆ باش بوونەو ەى ھالى موو ەزەفەكە شىت بوو))، زۆرتەر بىنيرە بۆ سەفەر، ھەلبەت مۆلتە بۆ موچەى تەواو ەو))، مەسعود وتى: ((ئەگەر بزاتم موچەكەت لە منالەكاندا سەرف ناكەيت رازى دەم، بەلام بەداخەو، ئەم شىو ە خەرچەردنەى تۆ، وەرەسم دەكات، يەكەم مانگى ھاوين لە تەواو بووندابو، لەسەفەرەكەى سەعيد ۱۵ رۆژ تىپەرپو بو، دووبارە توورەو بى تاقەت بوو بووم، لە شوينى دەوامەكەم، ئەگەر مەسعود و ريتا ئاگايان لىم نەبوايە، ديار نەبوو چ شتى دەھاتە رىم، سەرئەنجام سەعيد بەتەنيايى گەرايەو، ھەر ئەو ئامۆزگاربيانەى رابردو، دووبارەبوو، دەلىت، دەبىت دەست لە ئازادرنى خۆم ھەلبەگرم و بە ھىچ شىو ەيەك بىر لەرابردو نەكەمەو ە تا بتوام تەندروستىم و دەدەست بەينمەو، بۆ من كە داھاتوويەك نەبوو، رابردو، بەلامى كەمەو ە دەيتوانى بەبىر ھىتانەو ەى بىرەو ەرييەكانم بىت ھەميشە بىرىك ەزابى دەدام و ئەويش ئەمەكە، ئەگەر لەگەل ئەو چارەنووسەى كە بۆمن دانرابو، شەرم بەكردايە ئىستا منىش بۆ خۆم مال و ژيانم ھەبوو، خوا ئەيزانى، لەوانەيە رۆژىك پەرويز لەكردەو ەى خۆى پەشيمان ئەبوو ە تۆيەى دەگرد، ئايا زوو بىريارم نەدابو؟ ئايا لەشەر ترسابووم؟ بۆچى كەسەك نايەويت لەگەل مندا سەبارەت بە رابردو قسە بكات، بۆ ئەوانى دىكە دەلبى ھىچ رووى نەداو، قسەو ە ھەلسوكەوتيان وەكو ئەو كاتەيە كە من لەمال بووم، تەنانەت شەوانەش كە لەگەل داىكەم تەنيام سەبارەت بەرابردو ھىچ پرسىارىكەم لى ناكات، تەنيا باسى داھاتوو دەكات، راي وايە كە ئەگەر رابردو بۆ من تال بوو، دەبىت لەيادى بەكەم ژيانى سارا بۆ داىكەم لە ژيانى من گرنگترە، كاتى سارا دەبينى دەلى بىر لە پىشنيارەكەى ھەمىد بكاتەو ە و ەلامى بەلى بداتەو، ھەسوودى بە سارا دەبەم، لەبەر ئەو ەى توانيويى بەبوونى منالەك سەرنجى پياويكى گەنج راکيشىت كە رۆژىك شوبراى بوو خىزانەكەى

ھەمىد بەرادەيەك ساراي خۆش دەويت كە ئىستاش دەيانەويت سارا بەناوى بووك لەناويان دا بىت، ئەگەر لەدوو رۆژ زياتر لاي ئىمە بىنيتتەو، دىنە بە دايدا و نازام بۆچى سارا سەبارەت بە پىشنيارەكەى ھەمىد، كە پياويكى تىگەيشتوو گەنجە و خاوەنى ئىشكى باشە، دوولە، ھۆى دوو دلئى چيە، من ئەو ەندە لە خەيالانى خۆمدا نوقم، كە كەمتر سەرنج لە دەوربەرم دەدەم، دەبىت لەگەل سارا قسە بەكەم، ئىمە ئەو كاتانەى كە بچووكتر بوو، زۆر ئاسان بۆ قسەكردن دانەنشتين و لەگەل يەكدا دەردە دلئان دەگرد، بەيانى بە پۆمەى يەك لەدواى يەك لەجى ھەلسام، نەخۆشى لەسەر نەخۆشى، شانسم بوو جومعە بوو و دەمتوانى ئىسراحت كەم، دەنگى پىكەنينى منالەكان منيان كىشايە ھەوش، بەچ چىژەو ە خۆشەو ەكەو ە بەدواى تۆپىكى باغە رادەكەن بى ئەو ەى ئاگام لى بىت چومە ناو گەمەكان، منالەم زۆر خۆش دەويت دىناى پاك و بى گوناھيان سەرنج راتەكىشى، بە ھاتنەو ە ژوورەو ەى سەعيد دەستم لە يارى ھەلگرتو لەبەرامبەر پرسىارەكەى كە پرسى: ((كەوتىتە بىرى منالەيەو ە؟)) تەنيا پۆمەيەكەم كەرتى: ((تۆ ھالىت باش نيە، بۆ ئىسراحت كە، تەواى منالەكانىش تووش دەكەيت، لەسەر قادرمەكە دانىشتم و سەيرى منالەكانم كەرد بابەك گەرەتر لەوانى دىكە دياربوو، زوو يارىەكەى گرتە دەست و دووبارە يارىكە دەستى پىكرد دووبارە وتم: ((سەيركە پەيمان شىو ەى چەند لەباوكى دەكات، ھەر كاتى سەيرى دەكەم مەجىد ئەبينم)) سەعيد وتى: ((شىو ەى ھەمىدش زۆر لە براكەى دەكات)) وتم: ((منالەكان چەند خۆشچالئ، ئەسلەن نازانن خەم و خەفەت چيە)) سەيرىكى كەردن جەختى خستەو ە سەر قسەكەم، ئەو تاييەتەندىەى منالە. تا كاتى نەچوونەتە قوتابخانە ئازاد، بەلام بە چوونيان بۆ قوتابخانە ئىھمالىيان تەواو دەبىت ھەست بەبەرسىارىتى دەكەن، ئىستا ھەلسە و بۆ ئىسراحت بەكە. ھەزم دەگرد زۆرتەر لەگەل سەعيد قسە بەكەم، ئەو بوو كەوتم: ((كەمىكى تر دادەنىشم پاشان دەرۆم، راستى سەعيد، دەزانى بەھرام چى بەمن وت؟)) سەعيد نىشانى دا كە گو ە دەگرى. منىش تەواو رووداوەكانم بەبى كەم و كورتى بۆ گىرايەو، دەستى گرت و وتى: ((من پىم وتبووى كە خۆشى

دهوييت ..)) نا ههله مهكه خووشي گهركه بوو، بهلام ئيستنا ئيترا نا)) دهستمي گوشي و وتي: ((من هيشتا عاشق نهبوومه، بهلام دهزامم مهحاله ئينسان شهولن عهشقي لهياد بكات، تو بهقسهي خوژ ههركيز عاشق نهبويت، بهو حالهشهوه ناتواني لهيادي بكهيت، كهواته چون بههرام دهتواني بهو عيلاقهيهي كه بهتوي بوو، لهيادت بكات ، موخته تي بدهري بهيله تو بناسي، شهو لهگهله خويدا شهردهكات، من دلنيام كه تو سهردهكهويت)) يهكه روي حوتهم به ههلامهت دهستپيكرد، كاتي له تاقهگه سهرفالي ئيش بووم، هاورپيكمه كارتيني خسته سهرميزهكهو لهحالهتنيكدا شادي لهدهمووچاوي شاپولي دهدا وتي: ((كارتني دهعهوتي شاييه، هيوادارم بييت)) بهخوشحالي باوهشم پياكرد و پيروزباييم ليكرد، ههموو فهزمانبهرهكاني تاقهگه بانگهش كردبوو، ريتا دانيشت لامهوه، وتي: ((سهعيده تو دييت)) سهريكي كارتني دهعهتهكه كردوو وتم: ((نازائم شايهد)) ريتا وتي: ((خوشحال دهيم شهگهري بييت ، چونكه لهوانهيه مهسعودنهتن شهگهريش هات چاكر شهگهري وانهبوو من لهگهله تودام)) وتم دوو روي موخته ههيه، شهگهري حالم باش بوو، ديم، شهو شهوه ههريسيكمان بو شايهكه چويين، كاتي چويينه ناو ههلهكه خهلكيكي زور له ههلهكهدا كوويوبونهوه، بووك و زاوا بو پيشوازيان هاتن، دهنگي موسيقياههكي نارام دهبيسترا، بههاتني هاورپيكاني ترمان، جهماعهتمان خوژ بوو، بو خوژمان جهويكي خوشمان دروست كردبوو، غافل له ميوانهكاني تر، جاريك براي بووك دهعهوتي كردم كه لهگهلهيدا برهقسم، كاتي قهبوولم نهكرد، ئيتر دووباره نهكردوه بهلام تا كوئايي شاههنگهكه، ههركات كه نيگام دهكهوته شهو، دهمبيني سهرنج دهوات، شهو كاتي چووم بنووم، تهواوي رووداوهكاني شهوي وهك پهردهي سينه ما لهبهري چاوم رهد بوو، من له ناوهو گروههيدا جوانترين زن بووم كه هاوسههري نهبوو، چهن رويك تيههريبوو، هاورپي تازهكهه پرسى: ((ايا حازرم دووباره شوو بكهمهوه وتم نا پرسى: ((بوچي)) پاشان ههولي دا رازيم بكات، ديسان قسهكاني خانم دووبارهبوويهوه، له چاكهكاني شووكردن و سيفهتهكاني براكهي وت، سهرهنجام وتم: ((خوا براكهت بو بيهلتن، بهلام من خهيايي شووكردم نييه)) گويي دايم

به بيستني وشهي شووكردن تيهبوو، پاش تهواو بووني تهلهفون پرسيار و وهلام دهستپيكرد، شهويش وهكو و ههموو دايككيك دهستپيكرد به ناموژگاري كردن، دهيوست قهبولي بكهه شهوندهي وت كه ناچار وتم: ((باشه بيري لي دهكهمهوه و پاشان وهلام دهدهمهوه، تهنيا دهمويست خوژ له ژير باري شهو ههموو نهسيحهته رزگار بكهه، بهلام نهمدهزاني بهو قسهي كه كردم باشترين زهمينهه بو ناخواتن خستهته بهر ديسان، پاش شهو تهلهفونه، ههريشهوي بابيتنيك بو قسهكردن ههبوو، مهسعود و سهعيد نارازي بوون و ژنهكان رازي، لهه بهينهدا، تهنيا كهسيك كه قسهيهكي بو وتن نهبوو من بووم، دادهنيشتم و سهيريانم دهكرد، وايرم دهكردهوه، وهك تهواوي رووداوه كوژن و لهياد چووهكانه، شهو مهسهلهش له بير دهچي، بهلام كاتي مامهه هاته ناو مهسهلهكه، ههستم بهجدي بووني كرد، كاتي بهتهنيا لهژورهكههدا دانيشتبووم، هاته لام و دهسيكرد به نسيحهت كردن، كاتي دلنيام كرد كه بهتهماي شووكردن نيم، سهري جوولاند و وتي: ((بوچي؟ روله تو هيشتا زور گهجي دهبيت شووبكهي، شهگهري ههست دهكهي بهراستي توي خوژ دهويت، قهبولي بكه)) پاشان لهحاليكدا كه نيگاي راستهوخوي برييه چاوم وتي: ((تا ئيستنا لهگهلهيدا قسهت كردوه؟)) نا شهوي شايي خوشكهكهي؟)) بو شهوي نهيهلم خراب بيركاتهوه وتم: ((مهسعود و ريتاش هاتبوون)) لهمهبهستم تي گهشتم و وتي: ((دهزامم تهنيا نهبوويت، بهلام ههز دهكهه بزائم بهلاتهوه چون كورپكه)) وتم: ((كاتي خهيايي شووكرتم نييه، پيوست بهوه ناكات بزائم چ كهسيكه)) لهژورهكه دهستي كرد به رويشتن، كهمي سهيري دهروبهري كرد و لهكوئاييدا وتي: ((بهلام دايكه شتيكي تر دهلنت، دهلي تو بهلنت پيداوه بيري لي بكهيتهوه و پاشان بريار بهديت)) وتم: ((برياري من شهيه)) پرسى: ((شوبههه پياوه ناكهيت يان بههيج كهس.)) لهحالي حازردا بههيج كهس)) كهبي هيوابوو بهجي هيشتم، بهخوم وت: ((ههلهكاني رابردووم دووباره ناكهمهوه)).

بەشى سېيەم

ماوھىيەكە دەستىم لە خۆم ھەلگرتووه، ئەمىرۆ پاش دووسال، ئەم دەفتەردەم لە عەنباركە لە نيوان دەفتەرە كۆنەكامدا دۆزىيەوه، كاتى ئاخىر دېرم خويىندەوه، پىكەنىم ھات، چونكە ئاكام لە تىپەربوونى كات نەبوو، نە ئەوھى كە خۆشىيەكان منايان غافل كرديت، نا تەنيا بەو ھۆيە كە رۆژەكان بۆمن ەك يەك وابوون، لەوانىيە ئەو شتەى كە بوو ھۆى ئەوھى دەست بۆ قەلەم بەرم، سەفەرى دكتور بۆ دەرەھى ولات بوو، جوان لە يادىمە كاتى لە مالىھە مەسەلەى كەردنى پىسپۆرى سەعيدو بەھرام ھاتە كايەوه، بەناپاوەرى سەيريام كەرد، ئەسلەن نەمدەتوانى باوھرىكەم كە كاتى ئەوان دەرۆن، من بەكۆلى خەم و خەفەت تەنيا دەمىنەوه دوايەمىن شەو بەھرام لە مالى ئىمەبوو، تانىوھى شەو ھەموومان بەخەبەريووين، ئەيان وت و پىدەكەنن، بەلام من لەناخەوھ دەگرىام، چ شەويك بوو ئەو شەو، دەيوست بزائيت چ حالتيك ھەيە، ئەو كە ھەمىشە پىاويكى ھىمن و خوينسارد بوو، لەگەل مەسعود گالتيە دەكرد و سەرى ئەخستە سەر ئەوانى دىكە، بۆ گالتيە وەرەقەيەكى دەرھىناو و ناوى ئەو ديارىيانەى لەسەر نووسى كە ئەوانى دىكە دەيانويست، بە عەجولبىيەكى سەيرەوھ لە منى پرسى: ((تۆ چيت دەويت؟)) يەكسەر بەگالتيە پىكردنەوه وتى: ((داواى لىبووردن دەكەم نەمزانى كە تۆ لە رەگەزى بيانى عەسلى، پاشان چاوەرپى وەلامى منى نەكرد و لەگەل باوكمدا كەوتە قسە. تاقەتى بىستنى تانە و تەشەرەكانىم نەبوو، لەژورەكە چومە دەرەوھ، پەنام بۆ حەوشە برد، نەمدەتوانى بىر لە بابەتيكى تايبەت بكەمەوھ ھەموو شتيك بە توندى لە مېشكەم راي دەكرد، تەنيا دەنگى كە لەگويمدا دەنگى دەدايەوھ، ئەو ئەروات و ھەرگىز

ناگەرپىتەوھ، بەيانى زوو خوا حافىزىم لە سەعيد كەردو وتم: ((حالم باش نييە و ناتوام بۆ مالتاوايى كەردن بىم بۆ فرۆكەخانە لىبووردنەكەمى قەبول كەرد)) كاتى ھەمووان چوون، گريام، رۆژلە داوى رۆژ خۆم بىتواناتر دەھاتە پىش چا، نازام چۆن تا ئىستا زىندووم، سەعيد نامە لە داوى نامە بۆ داىەو بابە دەنووسىت و لە كۆتايىشدا دەليت، سەلام بگەيەنە ھەمووان دەليى ئىستا ھەموو شتيكى لەبىرچۆتەوھ، ئەگەر دەيزانى من چى خەم دەكيشم ئەوھندە بى بەزەبى نەدەبوو، راستى لەيادىم چو بنووسم، جىم گۆرپوھ و ژورەكەى بەھرامىم داگىر كەردوھ دەبىت ھۆكەى بنووسم، بەلام پاشان.. لەبەرئەوھى كە داىكەم ھەندى شتوومەكى ترشياتى سەندەو و داوا لەمن دەكات يارمەتى بەم، ئەمىرۆ بەدەست پى كەردنى مانگى دووھى پايىز نامەيەكەم لە سەعيد پىنگەيشت، بەخۆشحالىيەكى زۆرەوھ كەردمەوھ و بەپەلە مەشغولى خويىندەوھى بووم، چاوەرپى ھەوالى لە بەھرام بوومە كاتى گەيشتە ئەم رستە كە ئەو كچىكى خزمىيانى لەوى پەيدا كەردوھ، دەستەكام بەئاشكرا دەلەرزىن، پاشاھى نامەكەش تەنيا وەسف دانەوھى ئەوان بوو، بىرم كەردەوھ كە چ ژن و پىاويكى گونجاو ئەبن، بەھرام دكتور و ژنەكەى مامان، ھەسوودىم دەبرد نامەكەم لول كەرد و فرىم داىە سەر زەوى، لە كۆمپانيا تەواوى ژورەكان شپەرەزن و بۆنى رەنگ ئەو ناوھى پركردوھ، مەسعود ھاتە لام و پرسى: ((سەعيدە خۆشحال بە، حەوتەيەك ئىجازە بە مووچەوھ، دەتەويت چى بكەيت؟)) ھىچ تەنيا ھەوانەوھ، نامەكەى سەعيدىش گەيشت: ((چى نووسىوھ؟)) حالى باشە و لە ئىشەكانىدا بەسەرکەوتوبى ئەرواتە پىش)) بۆچى تەنيا باسى سەعيد دەكەيت؟ مەگەر لەگەل بەھرامدا نييە.. ((بۆچى نا، لەگەل يەكتران، كاكى دكتورى تۆ يەكى لەكچە خزمەكانى لەوى پەيدا كەردوھ و لەگەل ئەودا سەرقالە: ((مەبەستت لە سەرقالى چىيە)) مەبەستىكەم نييە بوونى خزمىك لەشارىكى غەربىدا نييەتە: ((يەكەم، شار ناو ولات پاشانىش، بۆچى دەليى دكتورى من، مەگەر شتى روويداوه؟)) داواى لىبووردن دەكەم، مەبەستىكەم نەبوو)) پىكەنىيەكى بى رەنگ لەسەر لىوى نيشت بۆ ئەوھى بابەتى قسەكە بگۆرم، پرسىم: ((تۆ چى دەكەى)) وتى: ((من

مه‌جبورم که هەر رژۆژی بی‌مه‌وه بۆ کۆمپانیا و چاوه‌رتیی ئیشه‌کان بکه‌م، ئیستا نه‌گهر ئیشه‌کت نییه، ده‌توانی بچیته‌وه بۆ ماله‌وه سه‌لامیش بگه‌یه‌نه دایکم و له‌وانه‌یه شه‌و بی‌م بۆ شه‌وی)) له‌ده‌رگا که چوه‌ ده‌ره‌وه، له‌وه‌سته له‌رژۆکه‌ی که سه‌بارت به‌نامه‌که نیشانم دا‌بوو، شه‌رمه‌زار بووم، به‌لام بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی که ئه‌وان به‌یه‌که‌وه‌ن و من مه‌جبورم ته‌نیایی ته‌حه‌مول بکه‌م، عه‌زابی ده‌دام فیریان نه‌کردبووم له‌سه‌رخۆ ب‌م، شه‌مه نیشانه‌ی لاوازیم بوو که هه‌رکس نه‌یده‌توانی وه‌لامی قسه‌که‌ی له‌ ده‌مووچاومدا بخوینیتته‌وه، نه‌مه‌ده‌توانی حه‌زه‌کاتم له‌خه‌لگ بشارمه‌وه، چۆن بوو که به‌هه‌رام له‌ کاته‌دا به‌سهرمی نه‌زانیبوو، له‌وانه‌یه به‌وه هۆیه بی‌ت، که زۆر که‌م سه‌یری ده‌موو چاومی ده‌کرد، شیوه‌ی شه‌و کچه‌ چۆنه‌ که‌وای له‌ سه‌عید کردبوو وه‌سفی بکات؟ خانمی محسنی هاته‌ ژوره‌وه‌وه‌ پرسى ((هیشتا نه‌چوویتته‌وه؟)) ئیستا ده‌چم)) چاوه‌رێ بکه‌ پێکه‌وه ده‌رۆین)) پێکه‌وه له‌ کۆمپانیا هاتینه‌ ده‌ره‌وه، خانمی محسنی وتی شه‌گه‌ر کاتم هه‌یه له‌گه‌لیدا برۆم تاهه‌ندی شت بکړی منیش بۆ راکردن له‌ ته‌نیایی قه‌بوولم کرد و سواری سه‌یاره‌که‌ بووم، له‌شه‌قامی به‌هار، سه‌رمان له‌ چه‌نددوکانیدا، هه‌ندی شتی کړی، پاشان پێکه‌وه‌ چووین بۆ کافتریا و داوای قاوه‌مان کرد جگه‌ له‌ ئیمه‌ و دووانی تر که‌سی لێ نه‌بوو، پرسیم: ((له‌م حه‌وته بی‌ ئیشه‌یه، چی ده‌که‌یت؟)) ته‌واوی حه‌وته‌که‌ گرفتارم، شه‌م حه‌وته‌ پشوو کۆمپانیا به‌راستی به‌جێ بوو، ده‌توانم به‌خه‌یالی ر‌ه‌حەت خه‌ریکی ئیشه‌کاتم ب‌م، به‌راست سه‌عیده‌ تۆ ده‌زانی که خوشکه‌که‌م شووی کردوو، به‌داواکاره‌که‌ی تۆ؟)) پێم سه‌یر بوو، پێکه‌نی و وتی: ((مه‌به‌ستم برائى خانمی به‌حیاییه)) به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ وتم: ((باشه‌ پیرۆزه)) له‌حالی‌کدا که له‌ناو جانتاکه‌یدا ره‌سمیکی ده‌رده‌کرد وتی: ((کاتی تۆ پێشنیاری به‌هزادت لۆ شووکردن ره‌تکرده‌وه، خانمی به‌حیوی)) داوای لێ کردم کچیکی باشی پێ نیشان بده‌م، منیش خوشکه‌که‌ی خۆم نیشاندا، هاتن و بینیان و به‌دلایان بوو، له‌به‌رته‌وه‌ی که خوشکه‌که‌م خه‌ریکی خویندنه، ته‌نیا ماره‌یان بری و بۆ به‌هاری ئیمسال بریاری گواستنه‌وه‌یان داوه، وتم: ((هیوادارم به‌خته‌وه‌ر بی‌ت)) پاشان به‌گالته‌وه‌ زیادم کرد، چاکتر وایه‌ نووسینگه‌یه‌کی

هاوسه‌ر دۆزینه‌وه‌ بکه‌یتته‌وه‌ هه‌م چاکه‌ ده‌که‌یت و هه‌م ...)) دایه‌ ناو قسه‌که‌مان و وتی: ((ئیت بۆ هاوڕێکان واناکه‌م، شووکردنه‌که‌ی تۆ به‌راده‌ی پێویست بۆ من به‌شیمانی له‌دوا‌بوو، من هیشتا له‌تۆشه‌رم ده‌که‌م: ((نا تۆ بۆ شه‌رمه‌زار بی‌ت، چاره‌نووسی من و‌ابوو، من هه‌یچ گله‌یه‌کم له‌ تۆ نییه، به‌قسه‌ی پێشینان، شووکردن وه‌ک شوتی وایه، یاسوورو شیرینه‌ یان سپی و بی‌ تام خه‌تای تۆ نه‌بوو، که‌شتوتیه‌که‌ی من سپی بوو، ئیت ته‌واو بوو، تیگه‌یشت که له‌بیرم چۆته‌وه، تۆش له‌یادی که)) به‌لام شه‌و به‌ونیگایه‌ی که بریه‌ چاوم، تیگه‌یشت که له‌بیرم نه‌چوو، چاوه‌کانی که‌می کردوه‌ و پرسى: ((به‌جدی له‌بیرت چوو؟)) شه‌گه‌ر له‌یاد ده‌که‌م چی بکه‌م. شه‌و ژنی هیناوه‌ و منیش له‌ ته‌له‌که‌ رزگارم بووه‌ به‌قسه‌ی مه‌سعود ژیا‌نی هاوسه‌ری ئیمه، ته‌نیا کاره‌ساتیکی ناخۆش بوو، شه‌زانی شه‌گه‌ر به‌رده‌وام بوایه‌ چی به‌رژۆگارم شه‌هات؟ ته‌نانه‌ت ئیستاش که‌ بیری لێ ده‌که‌مه‌وه‌ مووچرکه‌ به‌گیانما دیت، شه‌و ژنی نه‌ده‌ویست، مه‌عشوقه‌ی ده‌ویست، هه‌لبه‌ت مه‌عشوقه‌شی زۆر بوو، به‌لام به‌قسه‌ی خۆی ده‌ویست ئیرانییه‌کیش له‌ خۆشیه‌کانی به‌شدار بکات، شه‌ویش چ خۆشیه‌ک جگ‌ له‌ بی‌ ئابرووی هه‌یچی تر نه‌بوو، کاتی که‌ جوان بیر ده‌که‌مه‌وه‌ ده‌گه‌مه‌ شه‌م شه‌نجامه‌ که‌ باشترین شیوه‌ی شووکردن، شووکردن به‌خزمه، یه‌کتری ده‌ناسن و به‌ شه‌خلاق‌یه‌ک ئاشنان، هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم شه‌و شووکردانه‌ نییه‌ که به‌زۆر بی‌ت، من و‌ابیر ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ بناغه‌ی ژیا‌نیکی باش ده‌بی‌ت له‌ سه‌ر گونجاندنی دوولا دروست بی‌ت، ناسینی دوولایه‌نه‌ی شه‌و دوو که‌سه‌ی که ده‌یان‌ه‌و‌یت پێکه‌وه‌ ژیا‌نیکی تازه‌ ده‌ست پێ بکه‌ن زۆر گرنگه، ده‌بی‌ت ره‌وشت و باوه‌ریان یه‌ک بی‌ت، به‌رای من شیوه‌ی کچ به‌ شوودان له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا هه‌له‌یه، کاتی که‌سی‌ک دیتته‌ داوای کچه‌که‌مان ته‌نیا ده‌پرسین شه‌هادی چیه‌، موچه‌ی زاوا چه‌نده، به‌لام هه‌رگیز سه‌بارت به‌ره‌وشت و باوه‌ری پرسیار ناکه‌ین)) له‌کافتریا هاتینه‌ ده‌ره‌وه‌ کاتی خوا‌حافیزی وتی: ((هیوادارم رابردووت بۆ دووباره‌ نه‌بی‌ته‌وه، له‌و رێگه‌ی که هه‌لتب‌ژاردوو سه‌رکه‌وتوو‌یت)) ده‌ستی به‌کمان گوشتی و له‌یه‌ک جیا‌بوینه‌وه.

بەشى چوارەم

لە كۆتايى زستاندا نامەيەكم لەلايەن سەعیدەوہ بۆ ھات كە نووسىيوى خولى پىسپۇريان بەسەكەوتويى تەواو كىردووە بۆ مانگى دووھى بەھار دەگەپنەوہ، نىشانەى كوي بەكارھيئابوو، من ھيوادار بووم كە بەھرامىش بگەپنەوہ خانووەكەمان سپاردبوو بە دەستى نىگار كيش و رۇژمان ئەژمارد، خانووەكە تەواو گۆرپابوو، من كە ژوررەكەى بەھرامم داگير كردبوو، زياتر لەوانى ديكە بۆ گۆرپىنى مالەكە ھەولم دەدا، ھەزم دەكرد رابردو لەگەل ھەموو ئەو شتانەى كە پيئەندى بەرپاردو ھەبوو، فرى بەدەم، ھەستىكى نوي لەگياندا دروست بوو بوو، ئيت تەم نەدەكرد، ھەرچەندە رۆژى ھاتەوھيان نزيكتر ئەبوو، دوو دلئى من زۆرتەر دەبوو، ھەولم دەدا خۆم تى بگەيىنم كە ئەويش وەك من، رابردو يادگارە تالەكانى لەياد كىردووە رۆژى گەيشتنى ئەوان لە خۆشيا تام كرد و نەمدەتوانى بچم بۆ فرۆكەخانە، لە مالەوہ چاوپرەم دەكرد، كات بە ھيواشى تىپەربوو، بەدەنگى وەستانى ھەر سەيارەيەك رادەچلەكيم، كاتيك دەنگى زەنگى ليدانى دەرگا ھات، نزيك بوو، لە خۆشيا دلەم بوەستيت، بە شەوقىكى زۆرەوہ، دەرگاگەم كىردووە و بەيىنى سەعیدم گرتە باوہش و دەم و چاويم ماچ كرد، قۆمى راکيشاو وتى: «خوشكى بچووكم ھىچ ئەزانى دلەم زياتر لە ھەمووان بۆ تۆ تەنگ بوو»: «منيش ھەرەھا خۆشچالەم كە گەپتەوہ» ئەندامانى خيزان يەك لەدواى يەك ھاتنە ژوررەوہ، بەلام بەھرام لە نيوياندا نەبوو، سەيرى كۆلانەكەم كرد، بەلام نىشانەيەكم لەو نەيىنى پرسيم ئەى دكتور كوا، دەستى كىردە ملەم و وتى ئەو چەند رۆژى تر ديتەوہ، «بۆچى؟»: «چونكە لە رىگەى زەمىنەوہ ديتەوہ»، «بۆچى تۆ لەرىگەى زەمىنەوہ نەھاتيتەوہ؟»: «چونكە دەمويست زووتر بتيىنم»، پاشان بەگالئەوہ وتى ئەگەر پيت ناخۆشە ئەگەپنەوہ، وتم ھيشتا نەگەيشتويى گالئە

كردنت گولئى كرد، وتنى زۆرى ھەبوو ھەمووان بەشەوقەوہ گوييان بۆ دەگرت، گەپانەوہى خۆم، لەگەل ئەودا قىياس دەكرد، يەكى سەربەرز و يەكى سەرشۆر، ھىچيان لەمن نەدەپرسى، بەلام داوايان لەو دەكرد، ھەموو شتتەك باس بكات، ئايا لەراستيدا من قسەيەكم بۆ وتن ھەبوو؟ من چىم كىردبوو كە بيانەويەت بىيىستن؟ ئەو لە عەمەليات كردن و پيئەندى ئەندام ئەيوت، ھەرچەندە ئەو زۆرتەر باسى دەكرد، من شەرمەزار تر دەبووم، ئەوان تا نيوەى شەو دانىشتن، بەلام من بەھۆى سەر ئيشەوہ زووتر پەنام بردە ژوررەكەم، خەوم لى نەدەكەوت، ھەمان شەوى رابردو ھات بۆ لام خۆم بىنى كە دۆراو و بى ھيوام، ھەسووديم بە ھەموويان دەبرد، ھەموو جگە لە من بەختەوہرن، تەنانت ساراش كە منالئىكى ھەتيوى ھەيە، ھەموو ئامانجىكيان ھەيە، بەلام من چىم ھەيە، بەياني كاتى چاوم كىردووە، سەعید لە ژورر سەرم بوو، لە ليوارى قەرەپلەكەم دانىشت و لە حالئىكدا دەستى خستە ناو چاوم وتى: «بەيانيەت باش، حالت چۆنە خوشكى بچووك؟»: «باشم»: «بەلام گەرمای گيانت شتتەكى تر دەلئت» گىرنگ نىيە، من و تا بەيەكترى خۆشك بووين»: «ھيشتا نەتوانبوە خۆت بسازيىنى» خۆم لەگەل چيادا بسازيىم. بەچارە رەشى. من لەگەل ئەودا دەمىكە سازاوم» پەنجەى ناوہ سەر ليوم و وتى مەبەستم ژيانە، نە چارە رەشى، ئىنسان كە دەبيت ھەليبزييت، بە بەختەوہرى بۆى يان بە چارە رەشى، من و تۆ، بەكىردەوہمان دەژين گەيشتن بە بەختەوہرى بەدەس خۆمانە، زۆرەي ئەو بەختەريانەى كە ئاشكران، وەك چارە رەشىن، بەپيچەوانەشەوہ راستە، چارە رەشەكان وەك بەختەوہريە، ئەگەر راي منت بويت، تۆ زۆريش بەختەوہرى، چونكە خوا ئەوہندە تۆى خۆش ويستوہ كە لەو گىژاوە رزگارى كىردويت، تۆ بەندەيەكى ناشوكرى، ھەركەسيك لەجىي تۆ بوايە، لەجياتى ئەوہى ئەژنۆى خەم بگريتە باوہش، سوپاسگوزار دەبوو، لە بەرانبەر ئەو چاكەى كە خوا لە حەقىا كىردويەتى، دەبيت لەرپاردو عيىرەت بگريت و بيكەيتە ئەزمون ئىستا ھەلسە و بلئى بۆچى بىر دەكەيتەوہ، بەخت رەشى. راستى چ ژوررئىكى جوانت دروست كىردووە لە جياتى ميواندارى كردن، ئايەتى بى ھيوايى دەخويىنى؟

له كوتی دنیادا بهم شیوه له گهل میواندا ههلسوكهوت دهكهن؟) وتم: ((تۆ بیّ دهعهوت هاتووی و منیش حازر نیم بۆ میوانداری)) وتی: ((تهوانی بهوشهیهکی پر له خۆشهویستی میوانداری بکهیت، بهلام قهیناکه، ئەم جارهیان دهتبهخشم، بهلام جارێکی تر که هاتم بۆ ژورهکته دهییت به روویهکی خۆشهوه لهگهلاما رووبهروو بیتهوه، پاشان دهستمی گرت و له ناو جی ههلساندم و وتی وهره با برۆین، قاوهتوون حازره، زۆرم برسیه)) وتم سهعید زۆر خۆشم نهوییت و خۆشحالم که لهلامایت))

منیش خۆشحالم که دهتوانم لهگهلا تۆدا پرههت قسه بکهم، چونکه بهوشیهوی که بیستومه تۆ لهگهلا کهسدا دهرده دل ناکهیت خۆت له ههمووان دوور دهگریت، ئیستا که شهواتام لاتا، ههز دهکهم جگه له برا، هاوپیشت ب)) کاتی خواردنی قاوهتوون وتووێژی جوان و جۆراوجۆرمان بوو و نازانم چی هاته پێش که وتم: ((ئهوه ژوورهی که تییدام به کرێ ئهدهم)) سهعید به سهر سورماویهوه سهیری دایکمی کرد و پرسى: ((دایه، دایه سهعیده چی دهلیت،؟ واته ..)) دایکم چوه ناو قسهکهی و وتی: ((راست دهلیت، لهبهشهوهی سهعیده ههچهنده مهعاش وهردهگری بۆ منالهکان سهرفی دهکات، من نارازی نیم که شهوه بۆ منالهکان شت بکریت، بهلام دهییت بیر له ژیان و داهاتووی خۆیشی بکاتهوه، بۆ شهوهی ری لهدهس بلاوی بگرم، بۆ شهوه ژوورهی که تییدایه کرێ وهردهگرم و بۆ خۆی لهبانکدا دهپهوتینم)) سهعید ههناسهیهکی پرههتی کیشاو وتی: ((ههگر وابییت قهیناکه، بهلام بۆ ساتینک خهیاڵم کرد ..)) دایکم وتی: ((وابیرت کردهوه که ئیمه کرێ له کچهکهمان دهسهن)) بهلی له راستیدا وامزانی که بوینهته شهورویایی شهوسا رووی کرده من و پرسى لهو ژوورهدا پرههتی: ((بهلی زۆریش، بهتاییهتی شهوانی جومعه که مالهکه پر دهییت له دهنکه دهنگ، کاتی ماندوو دهم دهچمه ژوورهکهم و دهراکه دهبهستم، ههچهنده منالهکان وازم لی نایهن، بهلام به شهویهکی گشتی، ژورویکی باشه)) له کوتایی ههفتهدا سهعید نیگهران دیاربوو، چاوهرپی بههرام بوو، تهنیا شهوه نیگهران نهبوو، بهلکو شهوه نیگهرانییه له ههموواندا بهدی دهکرا، سهرهنجام پاش پانزه رۆژ دواکهوتن گهیشت،

ههلبهت بیّ خهبر و لهناکاو بهدیارکهوت من تازه له تاقیگه گهرابوومهوهو خهریکی خۆیندنهوهی بیرنامهی دایکم بووم، که نووسیبووی بۆ بینینی هاوپییهکه لهگهلا باوکما چونه، دهخۆیندهوهو و هیشتا خۆم نهگۆریبوو که دهنگی زهنگ هات کاتی دهراکهکه کردهوه بههرامم بینى، له خۆشیدا قیژاندم، شهوه زهردهخهنهیهکی کردو هاته ژوورهوه، ههولم دا خۆم کۆنترۆل کهم، پرسیم: ((کهی هاتیت. شهوه جانناکانت کوا؟)) سهیریکی دهووبهری کرد و وتی: ((پینجی پاش نیوهرۆ گهیشتم و یهک راست چوممهوه بۆ مال)) ((شهوه بۆچی تهلهفۆن نهکرد، ههموو نیگهرانی تۆبوون، بهتاییهت سهعید که زۆر چاوهرپی بوو، شهوهمانهویست بۆ پیشوازیت بیین)) بهتانهوه وتی: ((بیگومان تۆ شههاتی وهک شهوه کاتهی که بۆ خوا حافیزی کردن هاتیت بهس بوو، ئیتر نامهویت بۆ پیشوازی کردن بتخهمه زهحهتهوه کهسیکی تر لهمال نییه)):

((نا، چونه بۆ بینینی هاوپییهکه، بهلام بیرنامهیهکیان داناوه که شهوه خهبرهتیکم له تۆ دهست کهوت پیمان بلیم، ئیستا بۆ لیره وهستاوی، فهرموو بچینه ژوورهوه، (تاریکیتهلاق داوه)) ((چۆن)) ((دهبینم ههموو گلۆپهکانت داگیرساندوه)) له ناکاو چاری کهوته ژوورهکهی پیشووی و به سهرسورماویهوه پرسى: ((هاوسیتان هیئاوه. ویستم کهمی نازاری بدهم، بۆ شهوه مهبهسته نیگهیهکی ژوورهکهم کرد و وتم: ((بهلی چهند مانگیکه)): ((پرسی تهنیایه؟)): ((بهلی تهنیایه)): ((قوتاییه؟)): ((نا فهرومانبهره)): ((شهوه بۆچی تۆ دهراکهت کردهوه؟)) نزیک بوو پیبکهتم، بهلام خۆم کۆنترۆل کرد و وتم: ((شهوهنده نیوانمان خۆشه که فهرق ناکات چ کهسیک دهراکهکه بکاتهوه، ههروهها من ئیتر کیژیکی ههژده سال نیم، مهگر دهتهوی هه لیره پرسیار و وهلامت تهواو بکهیت؟)) ماندوو دههاته بهرچاو، پالی دابویه دیوارهکه و کیشی خۆی به پا تهحهمول دهکرد، وتی: ((ماندوو نیم، دایک و باوکت کهی دینهوه، شتیکیان نهنووسیوه، بهلام ئیستا تهلهفۆن دهکهم و دهلیم کهتۆ هاتوویتهوه)): ((نا، وامهکه ناتهووی ری له بینینی هاوپییان بگرم)): ((بهلام شهوه بزانی ..)): ((من بۆیان روون دهکهمهوه تۆ نیگهران مهبه، شهوه من نههاتایه ئیوه تهنیا بوون؟)) له

مه‌بستی تی نه‌گه‌یشتم، به‌لام سه‌یرم کرد چاکتر وایه راستییه‌که‌ی بلیم، وتم: «(حه‌ز ده‌که‌ی هاوس‌ی تازه‌که‌مان بناسی. و پاشان بی‌ نه‌وه‌ی چاوه‌رپی وه‌لام بم لیواری قۆلی چاکه‌ته‌که‌یم گرت و له‌گه‌ل خۆمدا به‌ره‌و ژووره‌که‌م برد، ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و وتم: «(بی‌ ژووره‌وه، ئیستا دیت)) که‌می سه‌یری ده‌وربه‌ری کرد و ره‌سمی منی له‌سه‌ر دیواره‌که‌ بیننی نیگای که‌وته سه‌ر نیگام و پرسى گالته‌م پی‌ ده‌که‌ی، نا من کریچی ئیره‌م، من به‌تۆم نه‌وت که‌ کریچییه‌که‌مان ژنه یا پیاو، خۆت هه‌ستت کرد که‌ پیاویک لی‌ره‌ نه‌ژی، له‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که‌ دانیش‌ت و سه‌ری شو‌رکرد، دلیم شکاند بو، شه‌رمه‌زار بووم، وتم داوای لی‌بووردن ده‌که‌م ویستم گالته‌م بکه‌م، قه‌ره‌بووی قسه‌کانت بکه‌مه‌وه)) پی‌که‌نینیکی تالی کردو وتی ته‌نانه‌ت گالته‌کانت، من نازار ده‌دات: «(من نه‌ده‌ویست نازارت بده‌م، داوای لی‌بووردن ده‌که‌م)) بو هی‌نانی چای له‌ ژووره‌که‌ چوومه ده‌ره‌وه، کاتی پی‌اله‌ چایه‌که‌م نایه به‌رده‌ستی وتم: «(به‌داخه‌وه قاوه‌که‌ ته‌واو بووه)) وتی: «(تانه‌ش شه‌ده‌یت)) وتم: «(بوچی خراب وه‌ری ده‌گری.. له‌ بیرته کاتی تازه هاتبوومه‌وه وت نازانین من خواردنی ئیرانی شه‌خۆم یان خواردنی بیانی. ئایا شه‌و رۆژه به‌ رقه‌وه ده‌تویست تانه‌م لی‌ بده‌یت، که‌ ئیستا هه‌ست ده‌که‌ی منیش ..)) نه‌یه‌یشت درێژه به‌ قسه‌که‌م بده‌م وتی: «(من هه‌رگیز خۆم ون ناکه‌م، ده‌زانم کیم و خه‌لکی کویم و بوچی هه‌م، نه‌گه‌ر نییه‌تی قه‌ره‌بوو کردنت هه‌یه، داینی بو دوا‌یی، چونکه‌ من ..)) شه‌م جارهیان من قسه‌ییم پی‌ بری وتم: «(ده‌زانم ماندوویت، هه‌رچی بلیم تو قه‌بوولی ناکه‌یت، که‌واته چاکتره‌ بی‌ ده‌نگ بم)) ماوه‌یه‌که‌ به‌ بی‌ ده‌نگی تی‌په‌رپوو، شه‌و بی‌ ده‌نگییه‌که‌ی شکاند و پرسى: «(حالی خوشکه‌کان و مناله‌کان چۆنه))»: «(داتنایه سه‌عاتیکی تریش تی‌په‌ر بوا‌یه، شه‌وکاته‌ حالیات ده‌پرسى)) شه‌مان له‌م زمانه‌ی تو، یا گالته‌م پی‌ شه‌که‌یت، یا ره‌خنه‌م لی‌ ده‌گریت، چاکتر وایه برۆم و کاتی بی‌مه‌وه که‌ شه‌وانیش لی‌ره‌ بن)) له‌جی هه‌لسا. وتم ده‌ته‌وی وایر بکه‌نه‌وه کاریکم کردوه می‌وانه‌که‌ رابکات، دانیشه تا ته‌له‌فۆن بکه‌م، پاشان له‌گه‌ل شه‌واندا که‌ پی‌ت خۆشه‌ قسه‌ بکه‌)) هی‌چی نه‌وت و من چووم بۆلای ته‌له‌فۆنه‌که‌ و هاتنه‌وه‌ی شه‌وم به‌دایه‌ راکه‌یاند، شه‌ویش

له‌گه‌ل دایکما قسه‌ی کردو وتی: «(شه‌گه‌ر مۆله‌ت بده‌ی، سه‌عه‌یده بو خواردنی شی‌و ده‌به‌مه ده‌ره‌وه؟؟)) مکو‌رپوونی خۆی نیشان داو وتی: «(وه‌عه‌ده‌ی شی‌وودانی دا بو سبه‌ی شه‌و که‌ هه‌موو کو‌یینه‌وه)) کاتی وتوو‌ژیان ته‌واو بوو، وتم: «(هاوسو‌حه‌تیکی خراپت بو خۆت هه‌لبێژاردوه)) جانتاکه‌م هه‌لگرتو پی‌که‌وه له‌مال چوینه‌ ده‌ر، له‌ ماشینه‌که‌دا پرسى: «(شه‌گه‌ر بپرسم تاکه‌ت ماوه‌ یان نا، چ وه‌لامیکم ده‌ده‌یته‌وه؟ پی‌م پی‌ده‌که‌نیت یان شتی‌ک هاوتای قسه‌کانی پی‌شووم پی‌ شه‌ده‌یت؟)) وتم: «(نا چونکه‌ ده‌مه‌ویت هاو سوحه‌تیکی باش بم)) به‌ده‌نگی به‌رز پی‌که‌نی و وتی: «(شه‌گه‌ر وایه جاریکی تر دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه، حالت چۆنه؟ ئیستاش تا ده‌که‌ی))»: «(وه‌کو جارن نا، به‌لام هه‌ندی جار سۆراخه‌ شه‌گری «(به‌م شی‌وه‌ی که‌ من ده‌تبینم. زۆر به‌ده‌ماخی، له‌چاو دووسال پی‌ش ئیستا، هی‌چ نه‌گۆراویت شه‌مه‌ش نیشانه‌ی ساغ و سه‌لامه‌تیته‌))»: «(به‌زه‌ییم به‌ نه‌خۆشه‌کانت دیته‌وه، چوونکه‌ وا دیاره تو به‌ ده‌مووچاودا نه‌خۆشی شه‌ناسیته‌وه، خوا بکات هی‌چ کات ناچار نه‌بم بی‌م بۆلات، دیار نییه‌ چ چاره‌نووسی چاوه‌رپم بکات))»: «(منیش به‌لینت پی‌ شه‌ده‌م که‌ هه‌رگیز ده‌رمان کردنت نه‌گرمه شه‌ستۆ)) له‌ نزیکى ری‌ستۆرانی‌ک، که‌ بو یه‌که‌م جار یه‌کمان بینیبوو سه‌یاره‌که‌ی راگرت و وتی: «(بی‌گومان سه‌عه‌ید لی‌ره‌یه)) هه‌ندی چاومان گێرا، به‌لام شه‌ومان نه‌دی، هه‌ر له‌جی‌گه‌ی پی‌شوو دانیش‌تین، له‌ ژیر چاوه‌وه سه‌یری ده‌کردم، هه‌ستم به‌ قورسی نیگای ده‌کرد، کاتی خواردن له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ ریزکرا، به‌وتنی: «(فه‌رموو)) خۆی ده‌سی کرد به‌خواردن به‌ مه‌یلیکی زۆره‌وه ده‌بخوارد، به‌لام من هه‌زم لی‌ی نه‌بوو و ته‌نیا یاریم به‌که‌ل و په‌له‌کانی سه‌رمیز ده‌کرد، به‌هه‌رام زانی، پرسى: «(بوچی ناخۆیت))»: «(برسیم نییه‌))»: «(به‌لام به‌ پی‌چه‌وانه‌ی تووه، من هه‌م برسیمه، هه‌م پاش ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ خواردنی چی‌شتی ئیرانی که‌یف ده‌که‌م، بو شه‌وه‌ی هاو خۆراکیکی باش بیت تکایه‌ هاو‌رپی‌ه‌تی نان خواردنم بکه‌)) ناچار که‌می‌کم خوارد، به‌لام زووتر له‌و ده‌ستم هه‌لگرت، شه‌ویش خواردنه‌که‌ی ته‌واو کرد و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و پرسى: «(ده‌توانم پرسیارکت لی‌ بکه‌م. به‌لین شه‌ده‌ی راستیم پی‌ بلینت؟)) وتم: «(بپرسه و دلنیا به‌ که‌

راست دهیستی)):(«بۆچی ژووره کهی منت ههلبژارد؟»:(«له بهر نهوهی که ژیانیکی ساده و سه به خۆم ههیه، له هه مووان جیام، کاتی له دهنکه دهنگی نهوانی دیکه ماندوو دهیم، جییه کم ههیه که په نای بۆ بهرم»:(«به لām ته توانی ژووره کهی سه عید به کارینی له وانیه هه ئهه ئیشه هۆیه کی تاییه تی بوویت؟»:(«نا، ته نیا ژووری کم له ولای هه وه که وه دهویست که هه لمبژارد، مه گهر ده ته وی بگه ریته وه»:(زهرده خه نهیه کی کردو وتی: «ته گهر بشمویستایه، به بوونی تو په شیمان ده بوومه وه»:(«بۆچی بیر ته که یته وه که من ئارامیت تیک ته ده م؟»:(«بیر له خۆم ناکه مه وه، دل م بۆ دایک و باوکت ده سووتی که مه جیوورن هه موو روژیک گوی له ده مقره ی ئیوه بگرن، زۆر باش بو که پیش نهوهی ده مقره ی من و تو دهس پی بکات، له وی رویشتم»:(به وتنی هه م رسته هه لساو منیش هه لسا م، کاتی ریستورانتان جی هیشته، وتی: «چاکتر وایه بۆ هه زم کردنی خواردنه که، که می ری بکه ین»:(هه ردوو کمان له بی دهنگیدا ریمان ده کرد، ته نیا دهنگی هه نگا وه کافان له سه ر شه قامه که ده بیسترا، بۆ ساتیک وه ستاین و پاشان وه که سیک که شتیک هاتییته وه یادی، رووی کرده من و وتی: «تو وتت هه ر کاتی لهوانی تر ماندوو ده بیته، په نا ته به یته ژووره کهت، و ابو»:(به ئاماژه ی سه ر قسه کهیم دووپات کرده وه دریزه ی دا: «که واته بۆی هه یه له وتووژکردن له گه ل منیش ماندوو بیت، نایا ته وه نده راستگویی که بی دوودلی به خۆم بلئیت؟»:(«من له قسه کردن له گه ل تو دا ماندوو نا ب»:(«به راسته؟»:(هه م قسه یه ی به گالته پی کردنه وه، به بیان کرد و دریزه ی دا: «مه گهر جیاوازی من له گه ل نهوانی تر چیه؟ ته گهر له خیزانه کهی خۆت، که ته وه نده تو یان خۆش نه وی ماندوو ده بیت، چۆنه که به دلنیاییه وه ده لئیت له من ماندوو نابیت؟ له حالیکدا که هه میشه ده به هۆی دلگرائیت»:(دهویست قسه م پی ده رکات، دهویست ئیعتراف که م که ماوه یه کی زۆره چاوه ریتم بیبینم، به لām غرورم ئیجازه ی پی نه دام که ته مانه بیبنمه سه ر زمانم، چاوه ریپی وه لām بو، به لām من بی دهنگ بووم. خۆی که وته قسه و وتی: «تا ته و راده ی که من تو بناسم به و ئیعترافه ی که خۆت کردت من هه م پرسیا ره م کرد، هه رچه نده

گرنگ نییه، به لām هه ز ناکه م بۆ راکردن له قسه کردن له گه ل مندا، په نابهریت بۆ نهوانی تر، یان خۆت له ژووره که دا زیندانی بکهیت»:(به چ شتیک ئاماژه ی ده دا، مه بهستی له په نابردن بۆ نهوانی تر چی بوو؟ وتم: «من هه میشه هه ول م داوه که هاوسو حبه ت یا به لای که مه وه بیسه ریکی باش م، به لām بیر ناکه یته وه که هه ندی جار داوای یارمه تی کردن له نهوانی تر بۆ دوور خسته نه وه ی دلپهستی پیویست بیت؟»:(وتی: «به هه ر شیوه یه که من له و جۆره ئینسانانه م که هه ز ده که م هه ر ره خنه یه که راسته و خۆ به خۆم بلین، تو له م شیوه بیر کردنه وه دا عه بییک ئه یینی؟»:(«نا چونکه خۆشم وه ک تو بیر ده که مه وه»:(گریی خسته ناو چاوی، ویستی قسه یه که بکات، به لām په شیمان بو وه، ریگه که ی لار کرده وه به ره و لای ریستورانته که گه راپیه وه، کاتیک گه یشتینه نزیکی ریستورانته که، به وتنی تکایه ساتیک مۆله تم بده، دووباره چووه ناو ریستورانته که، پاش چهند خوله کی گه راپیه وه و وتی: «باوه ر ناکه م سه عید ته مشه و بیت بۆ ئیره، چاکتر وایه بگه ریینه وه»:(ده رگای ماشینه که ی کرده وه و من سه رکه وته ناوی، له بیده نگیدا بۆ ماله وه به ری که وتین، پاش برینی هه ندی ریگه، بۆ نهوه ی بیده نگی بشکیتم پرسیم: «به رای تو ته مه ریکا چۆن جیگه یه که بوو؟ کوی چاکتره؟ ئیره یان نه وی؟ نایا خۆشت رابوارد»:(«ئیمه بۆ رابواردن نه چوو بووین و ابزانم بی قهید و به ندی له گه ل روچی من و سه عیدا سازگار نییه، مه گهر له بیرت چووه من کوردم؟»:(پرسیم: «مه گهر ئینسان ده بیت کورد بیت تا له بی چهندو چوون بیزار بیت؟»:(«نا، مه بهستم ته مه بوو که ئیمه کورده کان پیره وی ده ستوری تاییه ت به خۆمانین، له هه ندی بابه تدا له گه ل نهوانی دیکه جیاوازی سه لیه مان هه یه، بۆ نمونه، کوردیک هه رگیز به هاوسه ره که ی ئیجازه نادات که ری بۆ دانیت، ژنی کورد گوی راپه لی هاوسه ری خۆیه تی و ته نانه ت به بی ئیزنی نه و له مالا ناچپته ده»:(وتم: «کۆمه لگه یه کی پیاو سالارن؟»:(«نه به م شیوه، ژن خۆی هه ز ده کات که گوی راپه لی میرده که ی بیت، پیاوایش نازادن به هه ر شیوه یه که هه ز ده که ن بژین؟ بی نهوه ی که هاوسه ره کانیا ن بوین ره خنه یان لی بگرن»:(«ته گهر به م شیوه بیت، من وا

بیرده که موهه که نهوان ژن ناهینن، به لکو کویله دا ئەمەرزینن)) پینکەنی و وتی: ((وابیرمە کهوه، تا نهوان نه ناسی ناتوانی ره خنه له شیوهی ژیانیان بگریت، من دەبیت رۆژیک دانیشم و له گەڵ تۆدا سەبارەت به ری و رەسمی خۆمان قسە بکەم، دلنیام رات دەگۆریت، چی بو قسە گەیشته کوردستان؟)) ((من پرسیم که ئایا له ئەمریکا ژیانەت خۆش بوو، تۆش مەسەله ی کورد بوونت هاوردە پێش، باوەرم نەدەکرد بگەریتتەوه)) ((بۆچی؟)) ((زۆرەمی گەنجەکان حەزیان له نازادییە و تا پا له سنوور ئەخەنە دەرەوه خۆیان لەبەر دەچیتتەوه)) ((سەبارەت به منیش وابیرت کردەوه؟)) ((نەبەم شیوه، وابیرم دەکردهوه که به بینینی ئامییری باش بۆ نەشتەرگەری، مانەوه له هاتنەوه به چاکتر دەزانی)) ((هەموو کەسێک وانیه، ئەوانە ی که هەست به بەرپرسیاری دەکەن ئەگەر پێنەوه، من و ئەوانە ی که وەک منن به پاره ی ئەم خەلکە دەرسمان خویندوه، نایبیت ئیجازە بدەین به خۆمان که رەنج و ماندوویتی ئەم خەلکە، بێگانە بیخوات)) ((ئەوانی تر وەکو تۆ تێ ناگەن)) ((بۆچی؟ سەرئەنجام ئەگەر پێنەوه، به تاییهتی ئەگەر دلێان لێرە بیت)) به بزێوی پرسیم: ((دلێ تۆ لێرە بوو؟)) ((من قەرزاری خەلک بووم، تەنیا ئەوەندە)) زەرەدەخەنە یه کی کرد، لیم تیگەیشتبوو، پرسى: ((تۆلەم ماوه یەدا چیت کرد)) ((هیچ چاوه ری بووم)) ((چاوه ری کی؟)) ((هیچ کەس، چاوه ری داها توو بووم)) ((بەلام داها توو چاوه ری بوونی ناویت، خۆی له خۆیه وه دیت، من وام زانی دەلێی چاوه ری دیداری ئیمه بوویت، هەمیشە حسیبە کام هەلە دەرەچیت، بەلام گرنگ نییه، ئەمیش لەسەر تهواوی هەلەکانی تر)) که گەیشتی نهوه مال بەهرام رووبەر ووی پیشوازی گەرمی ماله وه بوو، به شیوه یه که له باوهشی باوکمدا جیی خۆی کردبۆوه که دەتوت خەیاالی جیا بوونه وه ی نییه، مناله کان له سەرەتادا شەرمیان دەکرد، بەلام پاشان ئەوانیش چوونه ناو ئامییزی وه بی ئەوه ی من و ئەو بزاین، بۆ بەسەر بەرز ی گەرانه وه ی کردبوویان به جەژن، دەمووچاوی له خۆش حالیدا دەرەوشایه وه، سەعید پرسى: ((ئێوه بۆ کوی چوو بوون. ئیمه چند سەعاته چاوه ریین)) بههرام وهلامی دایه وه: ((بەدوا ی تۆ دەگەر این پاشان ناغان خواردو

گەر اینه وه)) سەعید پرسى: ((هەر ئەو جیگه هەمیشە یه که؟)) بههرام به ئاماژە ی سەر وهلامی بەلێی دایه وه، سەعید به داخه وه وتی: ((چۆن هەستم نەکرد که ئێوه بۆ ئەوی رۆیشتون، کاتی که باوکم ئاگاداری کردم وه که ها توی بۆ ماله وه، ها تمه وه و له گەڵ مەسعود و ئەوانی دیکه چاوه ری تان بووین، بههرام رووی کرده دایکم و وتی: ((وه عده ی میوانی بۆ ئەمشه و نه بوو)) باوکم وتی: ((ئیمه میوانان نەداوه، هەمووان دەیانویست بتبینن، نه یان توانی تا سبه ی شه و سه برکەن، خۆش حالن که به ساخ و سه لامه تی گەر اینه وه، ئەم چند رۆژه دوا که وتنه ی تۆ بۆ ئیمه زۆر ناخۆش بوو، به تاییهت، سەعید، دەتوت شتیکی بزر کرد وه، بۆچی تەله فۆنت نەکرد تا بێن بۆ پیشوازی ت؟)) ((نەمدەویست سەر قالتان بکەم)) باوکم ناو چاوی لۆچ کرد و وتی: ((ئەمە چ قسە یه که، مەگەر تۆ له گەڵ سەعید و مەسعود چ جیاوازیه کت هه یه؟ هەر چه نده من باوکت نیم، بەلام تۆم وەک مناله کانی خۆم خۆش دەویت؟)) سارا وتی: ((من دەزانم بۆچی دکتۆر پیمانی نهوت که ی دیتتەوه، دەویست دیارییه کاغان بشاریتتەوه به لام دکتۆر من به رامبه ی ئەو لیسته ی که نووسیت دیارییه کام وەرئەگرم)) بههرام وتی: ((شەرمه زارم مەکن، دیاری من له به رامبه ر ئێوه چ شتی نییه)) سیما وتی: ((بەلام ئیمه به دلمانه، که تا بۆ وەرگرتیان بێن؟)) ((هەر کاتی حەزتان کرد، بلین له خزمە تانا حازرم)) قسە کردن دەستی پی کردبوو و ریک وەک شهوی خوا حافیزی درێژه ی کیشا، به یانی رۆژی دوا یی، سەعید و بههرام هیشتا خه وتبوون که من چووم بۆ دهوام، دکتۆر بۆ هەمووان دیاری هینابوو جگه له من، کاتی دیارییه کانی له نیوان خیزانه که دا به ش دەکرد، دانیشتبووم و سه یریم ده کرد که سه ره گەیشته من، به دەنگی بهرز به شیوه یه که هەموو بییستن وتی: ((نەمتوانی بۆ سەعیده خان شتی که هەلبژیرم که نه بییت، هەر چه نده بۆ هیچ کام له ئێوهش نەمتوانی شتی بێنم که شایه نی ئێوه بیت، بەلام سەبارەت به سەعیده خان، به راستی شەرمه زارم)) سەعیدیش له گەڵ مندا نه بوو تا یارمه تیم بدات، وتم: ((سوپاس بۆ چاکه ی تۆ، هەر وه ها که من پیویستم به شتی که نییه، ئەگەریش بمبوا یه لیتم وەر نەدەگرتی پاشان له نیوان گێژاوی ئەوانی دیکه به نام

برده بەر ژوررەكەم، نازانم بۆچی دەیەوئیت نازارم بدات، ئایا بەراستی نەیدەزانى، یان دەیویست تۆلەى شەوى سەفەرەكەى بسەنئتەوہ؟ بەھاتنى ریتا دەستم لە بیرکردنەوہ ھەلگرت، وتى: «سەعیدە تۆ حالت باشە؟»: «چاکتر لە ئەمپەرم لەیادنییە»: «ئەى بۆچی لەگەل دکتۆردا وا قسەت کرد؟ ئایا دیارییەك بۆتۆ تا ئەم رادەییە گرنگ بوو كەوات کرد. ئەگەر تۆم نەناسیایە دەموت حەسوودی دەبەیت، بەلام دەزانم بابەتى دیارى لە ئارادا نییە، دلگراىت ھۆیەكى دیکەى ھەییە، بلئى چییە؟»: «بەلئى، حەق بە تۆیە، من منالانە ھەلسۆكەوتەم کرد، سەیری چاوەکانى دکتۆرت کرد؟ ئەو ئەیەوئیت من بشکینئى، ئەیەوئیت تۆلە بسەنئتەوہ، بەلام نازانم تۆلەى چی؟ ئایا بۆ ئەوہى ئەو شەوہ بۆ رەوانەکردنى نەچووم بۆ فرۆكەخانە؟ لە ئیشى تى ناگەم» ریتا وتى: «چاکتر وایە بگەریئیتەوہ بۆ ژوررەكەو بەرووی خۆتى نەھینئى» کاتى میوانەکان چوون، دایکم وتى: «سەعیدە ھەلسۆكەوتت وەك جارەن بوو، بۆچی بوختانى بۆ دەكەى؟ وتم: «قسەى بوختان لە ئارادا نییە» وتى: «خەيالەم دەکرد كە گەرە بوویتە، بەلام ھەلەم کرد» وتم: «تۆ ھەمیشە لەسەر بەھرامت کردۆتەوہ و من لەگەل تۆدا قسەییەكم نییە» سبەى ئەو رۆژە بەماندوویەكى نەناسراو چووم بۆ دەوام لەوئیش دیسان مەجبووربووم گوئى لە نەسیحەتەکانى مەسعود بگرم، پاش نیوەرۆش لە تاقیگە لە نەسیحەتەکانى ریتا سودم وەرگرت، ھیچكامیان لەقسەم تى نەدەگەیشتن، منیش بەزۆر بئیدەنگیم ھەلئێژارد، کاتى لە تاقیگە ھاتمە دەرەوہ، دکتۆرم بینى كە چاوەرپى بوو، خۆم لى كەرکرد، ئارام بەدواما ھات وتى: «لاسابى كچە خوئندكارەكان مەكەوہ، چاکتر وایە سوار بیت، کاتى لە لای دانیشتم، وتم: «ئەمە لەو كاتانە بوو، كە دەبوايە بۆ دورخستنەوہى دلئەنگى داواى یارمەتیم لەخەلك بگردايە»: «دەشتقیژاند»: «ئەگەر جارێكى تر دووبارە بئیتەوہ دەشتقیژئیم»: «وەرە بى قسەبەكەین بى ئەوہى بئیتە دەمقرە»: «بەلام من قسەییەكم نییە كە بەتۆى بلئیم»: «ھەمیشە قسە بۆ وتن ھەییە»: «كاتى ئیمە لەقسەى یەكتر تى ناگەین، چاکتر وایە بچینە پئشوازی بى دەنگییەوہ»: «بۆ لە یەكتر تیگەیشتن چاکتر وایە بئیدەنگى بشکینئین»: «ئەم ئیشە چ دەسكەوتیكى

ھەییە، ئیمە ھیچ كات پئكەوہ ناگوئجئین»: «تۆ بى ھیوا دئیتە بەرچاو»: «نا، بى ھیوانیم تاقەتى قسەکردنم نییە»: «ئیسستەش لەو كارەى كە كردم، دلگەریت»: «بەھیچ شئوہیەك، من تەنیا لە شئوہى قسەکردن دلگەرم، ھەندى كات بەرپەسى لەگەلئەما قسە دەكەیت، ھەندى كات خۆمانەیی» بەدەنگى بەرز پئكەنى و وتى: «بەراستی ناسینى تۆ قورسە» وتم: «من جارێك خۆم بە تۆناساند، تۆ چۆن دکتۆریكەت كە ناتوانى پارچەكانى كەسایەتییەك بچەیتە پال یەك؟»: «لەبەر ئەوہى بە تەواوى نەشكاوہ، ئەندامى كە باش بەیەكەوہ نەلكابى، دەبیت بە تەواوى بشكیت و پاشان چاك بگریئەوہ»: «بەلام من ریز لە پارچە پارچەى كە سايەتى دەگرم»: «منیش نامەوئیت ئەو پارچانە فرى بەدەم» بەلكو ئەمەوئیت بیانلكینم بەیەكەوہ، و بەمەیلی خۆم شئوہیان بەدەمى»: «من خۆم نانیمە بەردەستت كە نەشتەرگەرىم لەسەرکەیت»: «من نەشتەرگەرىم دەست پى کردوہ تۆ ئاگات لى نییە»: «خۆشحالەم كە زانیم چونكە لە ئیسستا بەدواوہ لە ھەلسۆكەوت كردن لەگەل تۆدا زیاتر خۆم دەپارئیم» دیسان پئكەنى و وتى: «دەییئین» ئەمجارەش كاتى گەیشتن كەس لەمال نەبوو، بۆ یەكەم جار لەوہى كە لەگەل ئەودا تەنیا بووم، ترسام، پرسیم، حەزت لە چای ھەییە؟: «ئەگەر زەھمەت نەبى، بەلئى» بۆ دروست كردنى چای چووم بۆ چئشتخانە، دەنگى گرتنى ژمارەى تەلەفۆن دەھات و پاشان دەنگى وتووئێژم بیست، بى ئەوہى بەوئیت سەرنج بۆ قسەكانى راکئشرا، زۆر خۆمانە قسەى دەکرد، بیستم كە ئەیوت: «من ئەمپەرم چووم بلیتت بۆ بگرم، بەلام تەواو بووبوو، بۆ بەیانى بلیتم گرت كاتژمئیر نۆ ماشینەكە دەكەوئیتە رى نانت خواردوہ؟» نازانم ئەو چ وەلامیكى دایەوہ كە دکتۆر وتى: «من ھئشتا نەمخواردوہ، ئەمشەو زوو بنوو، تا بەیانى ماندوو نەبیت، لەوانەییە بئیم بە دواتا و بچن بۆ نەقلیات» و پاش كەمى بى دەنگى درئۆہى پئداو وتى: «نا، زەھمەت نییە، پئوستت بەھیچ شتێك نییە؟... تا بەیانى خوا حافیز» پئوہندییەكە تەواو بوو، من بە سینى چای ھاتمە ژوررەوہ، لەسەر كاغەزێكى بچوك بیرەوہرى دەنووسى، پرسیم: «رئبوارت ھەییە»: «بەلئى»: «بئیگومان زۆر لئتەوہ نزیكە كە

ئەوئەندە خۇمانە قسەت دەکرد: «(بەلئى يەككىكە لە خزمان لەگەل ئەودا لە ئەمىرىكا گەپراينەو)) هاتەو يادىم كە سەعید لە يەككى لە نامەكانىدا ناوى كچىكى بىر بوبو، زۆر ترسام، پىرسىم: «(تۆ نەتوتىبوو كە هاوسەفەرت ھەبوو)) كەسى نەپىرسى و منىش بە پىيىستىم نەزانى كە قسەبەكم)) لە چاوەكانىدا بۆزىيەكەى رابردو دەبينرا، ويىستىم بە شىوئەيەك رەفتاركەم، كە ئەو ھەست بىكات بۆمن گىنگ نىيە، بەلام بەداخەو نەمتوانى پىاللە چايەكەى لەسەر مېزەكە داناو لە درىژەى قسەكانىدا وتى: «ستارە لەو كچانەيەكە لە ژيانىدا بەدواى رابواردنا ناروات، ئەو بۆ خزمەت كۆردن بەخەلك گەپراوئەتەو و دەپەويت لەسنە ئىش بىكات، بەيانى دەكەويتە رى:)) (مەبەستت ئەوئەيە كە منىش سەر بە ئىرە نىم و ئەبى بگەپىمەو؟)) (نا، بۆ پىياوان مەسەلەكە جىاوازە، ئافىرەتەكان چاكتە بۆ جىگەى ژيانى خۇيان بگەپىنەوئە ژيان لە جىيەكى قەرەبالخ وەك تاران، بۆ كچىكى تەنيا سەختە:)) «(بەلام لەگەل راي تۆدا نىم، ئەو سىانزە سال لە ئەمىرىكا ژياو و كىشەيەكى توش نەبوو كەواتە دەتوانى لە تارانىشدا بۆ، بەلام ئامانجى ئەو شىيىكى جىاواز لەمانەيە)) تىگەيشتن لەو كىشانەى كە خەلكى ھەيانە، بۆ تۆ كە تەمەنىك لەنازو نىعمەتدا بوويت، ئاسان نىيە، بەلام من و ستارە دەزانىن ھەژارى چىيە، ئىمە دەزانىن كە نەبوونى و پىداويستى سەرەكى لە دىھانتدا چ زەرەپىكى گەورە دىنىتە كايەو، من لە ھەولدام بۆ دروست كۆردنى دەرمانخانەيەكى پىش كەوتوو چونكە لە تاران بەرادەى پىيىست دكتور و پىداويستى پىشكى ھەيە، بەلئى ئەگەپىمەو بۆ ئەو جىگەى كە لىوئەى ھاتووم، منىش واپىر دەكەمەو كە سەعید لەگەل مندا بىت، ئەو لە نىكەوئە بارودۆخى ئەويى بىنيوئە)) وتم: «(جووتىكى باش دەبن، يەككىيان مامان و ئەوى دىكە جەراح، تۆ پىياويكى بەختەوئەرى:)) «(لەكويئە نەزانى كە ستارە مامانە؟)) «(چونكە سەعید لەيەككى لە نامەكانى ئىشارەتى بەم ئافىرەتە كۆردبوو، ھەلبەت ئەگەر بەھەلەدا نەچوويىتم ئەويش كچە)) ئامازەى رەزامەندى قسەكەمى بەسەر پراوئەشانى دركاند، ئەو، بەلام لە بارەى جووتىكى بەختەوئەرى، لە مەبەستت تى نەگەيشتم، ئەگەر لەلايەنى ئىشى دەلىيت،

بەلئى وايە ئىمە ئەتوانىن گروپىكى باش بىن)) وتم: «(بەلئى، مەبەستىم ئەوئە بو)) بۆ ئەوئەى نەكەومە بەرانئەرى پىرسىارەكانى تى سىنيەكەم گەپراوئە بۆ چىشتخانە، بە ھاتنەوئەى باوك و دايكەم، وتوويژى ئىمە پرا، ئەو تا ھاتنەوئەى سەعید لەگەل دايك و باوكم قسەى دەكرد، لە بارەى ئەو كىشانەى كە دەولەت بۆى دروست كۆردبوو، سەبارەت بەو ئىنسانە خىرخوازانەى كە حازر بوون يارمەتى بەدەن قسەى لەگەل سەعید سەبارەت بەو ئىشەى كە خىستىويە ئەستوى كۆردەو، پىرسى و ھەلامى وەرگرت، من تا ئەو شەوئە نەمتەزانى بەداوى چ ئامانجىكەوئەيە، تەنيا ئەمزانى لەيەككى لە باشترىن نەخۇشخانەكانى تاران نەشتەرگەرى دەكات و عەسرانە ئەپرا بۆ عەيادە، بەلام ئەو دەپويست بگەپىتەوئە لە ھەر نۆبەتىكدا كە ئەھات بۆ مالىمان من زۆرتر ئەوم دەناسى و خۆم زۆر لە بىر و بۆچوونەكانى دوور دەبينى، بىرى ئەو بۆ نەجاتى خەلك بوو، بەلام من لە بىرى خۆمدا بووم و ئەو ژيانەى كەتپىدا دۆرابووم، شەويك لە نىوان وت و ويژدا، قسە لە ئازادى ھاتە كايەوئە ھەرەكەسىك راي خۆى دەر دەپرى، ئەو بى دەنگ بوو و گوئى لە قسەكانى ئەوانى دىكە ئەگرت، بەلام كاتى كە قسەكانى من كە سەبارەت بە دىموكراسى لە كۆمەلگەى خۆر ئاوادا بوو كۆتايى پى ھات، زەردەخەنەيەكى كۆردو وتى: «(تۆ كام دىموكراسىيە باس دەكەى؟)) وشەكان خۇيان، لە خۇيانەوئە جوانن و پىيىستى بە ناساندن نىيە، بەلام لە پراكتىكدا دەمووچاويكى ئاشپىزىن دەدەن، كام كۆمەلە شك ئەبەيت كە تپىدا دىموكراسى بە تەواوى مانا پەپىرەو ئەكرىت؟)) سارا وتى: «(من لە سىياسەت زۆر نازانم بەلام ئىوئە حاشا لەو دەكەن كە لە كۆمەلگەى وەك ئەوروپا و ئەمىرىكا ئازادى بەماناى تايبەت ھەيە؟)) بەھرام وتى: «(بىگومان مەبەستمان لە ئازادى پىوئەندى ئازادانەى ژن و پىياو، چونكە لەوى جگە لەم مانايە، ئازادى مانايەكى نىيە، تۆ و خوشكەكەت سەعاتىكە دەربارەى ئازادى قسە دەكەن و تەنيا شىيەك كە لەوتو ويژەكەتان دەستىم كەوت دەمەيە كە ئىوئە ھەسرەتى شىيەك دەخۆن كە نەتەنھا سەر بەرزى نىيە، بەلكو دەپىتە ھۆى نەنگى كۆمەلگەى بەشەرى جگە لە تىكرائى بىرو لە ناوئەردى نەسلى گەنج شىيەكى

ترى بهدواوه نيبه، سهعيده خان خۇي چاكتۇر دەزانىت ئەۋى چۈنە)) وتم: ((من حاشا لهوه ناكهم كه فساد زياد لهحدده، بهلام تهنيا لهوى نيبه، له ههموو جىگايهك دا دهبيزىت مەبهستى من له نازادى، نازادى بهيانه، زۆريه گەنجەكانى ئىمه له دەرەۋى ولات مانەۋە چونكە لەۋى دەتوانن ئاسان راى خۇيان دەرپرېن، دەتوانن قسه بكن، رەخنە بگرن و راى خۇيان بۇچاك كوردنى كۆمەل بەيان بكن، له كۆتايىشدا برون بى ئەۋى كەسنىك موزاھميان بىت، ئايا ئەمە نازادى نيبه؟)) سەرى جولاند و به پىكەنپنەۋە وتى: ((ئايا تۆ له ئامارى زىندانە سىياسىيەكانى ئەۋ ولاتە بەناۋە پىشكەوتوانە دا، پەيرەۋى نازادى ئاگادارىت؟)) وتم: ((نا)) بههرام درىزەى دا: ((بەداخەۋە بۇ ئەۋى كە دەبينم تۆ هىشتا حەزت له ژيانى ئەوانە، له ژىركارىگەرى شوين و فەرەنگى ئەوانىت، بهلام دەبىت بۇ رونك كوردنەۋى بىرت بلىم كە له هىچ جىگەيەك مۆلەتى ئەمەت نادەنى كە قسەى حەق بلىت، ئەگەر دەبينى گەنجە ئىرانىكان لەۋى رەحەت رىپىۋان دەكەن، لەبەر ئەۋەيە زيان له بەرژەۋەندىيان نادەن و زۆرىش بەسۋودى خۇيانە، بهلام ئەگەر هەر ئەم كەسانە بيانەۋىت رەخنە له ئىشى حكومەت بگرن توۋشى گىچەلى دەبنەۋە، نە نازادى هەيە، نە يەكسانى، ئەگەر ببوايە رەش پىستەكان مافىكى شىۋەى مافى سىپى پىستەكانىيان ئەبۋ، ناۋچەيەك بەناۋ ھارم نەتەبۋ، تۆ هىشتا گەنجىت و له سىياسەتى زل هىزەكان غافلى، چەندە باش ئەبۋ ئەگەر به نىگايەكى باشتر و قوۋلتر سەيرى سەرچاۋەى نازادىت بگردايە، بۇ منۋنە، سەيركە چىيان بەسەر ولاتەكەمان هىناۋە !)) وتم: ((ئەگەر عەييەكانى دەبينى بۇچى ھەۋل بۆ له ناۋرديان نادەيت؟)) بههرام وتى: ((ھەرگىز دەستىك دەنگى نەبۋ، دەبىت چاۋەرپى رۆزىك بىن كە خەلك له خەۋ ھەلسن، ھەست دەكەم ئەۋ رۆزە زۆر دوور نيبه)) بابەتەكەمان درىزەى كىشا و ئەۋ له ھەر دەرفەتى سۋودى ۋەردەگرت، وايرى دەكردەۋە كە من هىشانە ھەر سەعيدەكەى چەند سال له مەۋپىشەم بەھەمان شىۋەى بىركردنەۋە و بەھەمان باۋەر، لەوانەيە حەق بەۋ بوۋىت و من هىشتا به تەۋاۋى نەگۇرابۋوم))

بەشى پىنجەم

رۆزىك له رۆزەكانى كۆتايى ۋەرزى بەھار، دكتۇر بۇ دۆزىنەۋى جىگەيەكى باش بۇ بىناى دەرمانغانە، ئاگرى حەسادەتى له گياندا زۆر دەكرد، بەھرام پاش سى حەۋتە بى خەبەرى گەرايەۋە و تەلەفۋنى بۇ تاقىگە كەرد، به بىستنى دەنگى، گيانم تازەبۋەۋە، كاتى وتى له مائەۋە دىت بەدواما، قەبۋل كەرد لەسەر سەعات ھات، ئەۋ رۆزە جلىكى جوانم لەبەردا بو، قۆزى خۆمە جوان كەردبو، كاتى يەكتەر بىنىمان نە تەنيا ۋەسفى جوانىمى نەكەرد، بەلكو ھەستەم كەرد كە نارەحەتەشە، چونكە تا چۈمە ناۋ ماشىنەكە، وتى: ((چەندە باش ئەبۋ، ناۋ نىشانى كچى ئىرانىيان بۇى ئەگەراندەۋە)) وتم: ((باۋەرناكەم كچى ئىرانى ناۋنىشانى خۇى لەدەست دابىت كە پىۋىستى به گەراندەۋەبىت)) به پىكەنپنەكى تالەۋە وتى: ((دىارە، سەيرى خۆت نەكردۋە)) وتم: ((كەۋاتە ھەلە لەمنە، بۇچى به شىۋەى كۆ تانە و تۈنە دەدەيت؟)) ((ھاۋشىۋەى تۆكەم نىن، بەلام ئىستا روم لەتۆيە)) ((ئەم جارە چ ھەلەيەك بوۋە كە هىشتا نەگەشىتۋىت رەخنە دەگرىت؟)) ((ۋاتە خۆت پىت نەزانىۋە؟)) كاتى بى دەنگىمى بىنى بەدەنگى بەرز پىكەنىۋ وتى: ((ۋابزانم كاتى راكردن له دەستى بەرتەنگى ھاتوۋە، ئەگەر نارەحەتەت بلى تا بىدەنگ بىم)) وتم: ((ماندوۋ نارەحەت نىم، بەلام پىم سەيرە بۇچى لەبىرى دكتۇرى، بەشى رەۋان بىزىت ھەلنەبىزاردۋە چونكە وتە بىزىكى باشت لىدەردەچۈ)) ((سوپاس بۇ رىنمايىت، بەلام گومانم لەۋەى كە ماندوۋىت راست دەرچۈ، كەۋاتە بى دەنگ دەم)) ((نا، تىكايە بەردەۋام بە تا ھۆكانت بۆ نەتوۋم بى دەنگ مەبە، ئىستا كە دەستت پى كەردۋە تەۋاۋى كە بۇچى بىر ئەكەيتەۋە كە من رەسەنايەتىم لەدەس داۋە؟)) ((ئەگەر رەخنەت لى دەگرم، بەۋ ھۆيە نيبە كە تانەت لى بەدم، تەنيا بەھۋى ئەۋەيە كە خۆشم دەۋىت، دەزانم خىزانەكەت

تا چەنى تۆيان خۇش دەۋىت، ھەر ئەم ئەوينە بىي وئىنەيە چاۋى ئەوانى لە ھەلەكانى تۆ بەستوۋە، من ۋەك ھاورپىيەكى كۆن، بىي شاردنەۋە، عەييەكان دەلئىم، ئەم وتە بە نرخەت بىستوۋە كە دەلئىت، ھاورپىي ئەو كەسەيە كە بتگرىنئىت؟) وتم: ((ئەگەر چاۋىك بۆ گريان ھەبئىت)) بە ھىۋاشى وتى: ((چاۋەكانت جوانە!)) بىستىم، بەلام بۆ ئەۋەى دووبارە بىلئىتەۋە پرسىم: ((چىت وت؟)): ((ھىچ لەگەل خۆمدا قسەم دەكرد كەتايە ئەو مۆلەتەم دەدەيتى؟ ھەز دەكەم كە تۆش واىت، ھەر چەندە كە تۆ بىي مۆلەت رەخنەم لى دەگرىت)) وتم: ((ھىشتا تەۋاوت نەكردوۋە كە چ ھەلەيەكم كرددوۋە، من ئامادەى بىستىم، بەلام ھەست دەكەم كە ئەمە تاخرىن جارە كە دەبىستىم)) وتى: ((كەۋاتە دەستى ھاورپىيەتەم رەت دەكەيتەۋە؟)): ((ئادەستى ھاۋكارى لە تۆ رەت ناكەمەۋە، بەلام پىم خۇش نىيە ۋەك منال لەگەل مندا ھەلسوكەوت بىكەيت، ئەگەر بتەۋىت رەخنە بىگرىت، ناچار دەم بىي ئەۋەى كە ئەۋىت لە تۆ...)): ((لە من پاكەيت؟)): ((بەلى، بزەنە كە خەتەى تۆ بوۋە)) پىكەنى و وتى: ((بەداخەۋە، وابىرم دەكردوۋە كە لەرەخنەى بەجى تۆرە نايىت، ئىستا كەۋايە ئىتر لەگەل يەكتردا قسەيەكمان نىيە)) وتم: ((كۆتايىيەكەى بلى و پاشان تەۋاۋى كە)) جگەرەيەكى داگىرساند و فەرموۋى لى كردم، وتم جگەرە ناكىشەم، خۇشحال بوۋ، من خۇشحالىم لەدەموۋچاۋىدا بىنى، وتى: ((لەمختەبەر كە ھاتىتە دەرەۋە، نەم ناسىتەۋە، ئەم جل و ئارايشى قۆ، ھىچ كاميان شايستەى تۆ نىن، ئەگەر رەخنەيەك ھەيە لە جل و ئارايشەكەتە، ئايا ئەمانە نىشانەى پىشكەوتن و ھاۋچەرخىتەيە؟)) وتم: ((بىرو باۋەرى تۆ كۆنە)) وشەى كۆنى چەند جار بە ھىۋاشى وتەۋە، منىش رەخنەم لى دەگرت: ((تۆ ھەز ئەكەيت ژن دىل و خانەنشىن بىكەيت، ئەۋەك ھەتار و مانگە شەۋ دەموۋچاۋى بىنن، زەمانە پىشكەوتوۋە، ئىستا ژن و پىۋا يەك مافى يەكسانيان ھەيە، ھەركەسىك نەتناسىت ھەست دەكات كە تازە لە پىشتى شاخ...)) قسەكەم خواردەۋە، بەلام ئەو وتى: ((بۆچى رستەكەت تەۋاۋ ناكەيت، دەتويست بلىت كە لە پىشتى شاخەۋە ھاتووم وانىيە؟)): ((مەبەستىكى تايىتەم نەبوۋ، داۋاى لىبووردن دەكەم)): ((بۆچى داۋاى لىبووردن! پىم ناخۇش نىيە كە

پىشتى شاخىم، بەعەكسەۋە، شانازى بەخۆمەۋە دەكەم، كە فەرھەنگى غەلەتى رۆژتاۋا، ئەيتوانىۋە لە كەنارى شاخەكانى كوردستام تىپەپرىنئىت، ئەگەر وابوايە ئەبۋە ھۆى سەر شۆپىم، ئىمە و باۋەرەكانمان پاك و دەس نەخواردوۋ ماۋىنەتەۋە، من خەفەت بۆ مالى ئىۋەى شارپىكان دەخۆم كە بىي ئەۋەى ئاگاتان لى بىت بوۋنەتە يارى دەستى خەلئىكى، ئەگەر شەرم و ھەيا لە كچى ئىرانى بسەنرئىتەۋە، چى بۆ دەمىنئىتەۋە؟ ئەگەر ناموس پەرەستى، كۆنەپەرستى بىت، بەلى من وام كۆنەپەرستم)) وتم: ((ناموس پەرستى لەگەل دىل كىردنى ژن جىۋازە، پىۋاۋىك ھەم دەتوانىت مۆلەت بە ھاۋسەرەكەى بدات كە لەمافەكانى ناۋ كۆمەل بەھرەمەند بىت و ھەم ناموس پەرست بىت)) توورە بوۋ و ماشىنەكەى لە لىۋارى شەقامىكدا پارگرت، و وتى: ((دىسان لە سوۋدى ناۋ كۆمەل قسە ئەكەيت، كام سوۋدانە؟ كام مافە؟)) لە دەلەۋە ھەقم پى دەدا، بەلام نەمدەۋىست وابىركاتەۋە كە قسەكانى كارى تى كردووم، دىرئەى دا: ((خانم، ھەمەكە گول، كاتى گولە كە بەچلەۋە بىت، بەلام بە لىكردنەۋەى لەچل بەرەۋ سىس بوۋن ئەۋاۋ و ئىتر جوان نىيە)): ((كەۋاتە ئەم ھەموو گولفرۇشانە، دىرکن فرۇشن، نەك گول فرۇش، ھەموو گولفرۇشەكان تابلۇكانى خۇيان بگۆرن و بنووسن دىرک و دال فرۇشى)) كەلەموستى خستە پىشت گوى و پرسى: ((پروەكى كە رەگى ھەيە زۆرتەر دەوام دەكات يان رەكەك كە بىي رەگە؟)): ((دىارە، ئەۋەى كە رەگى ھەيە،)): ((كەۋاتە ئىتر قسەيەك بۆ وتن نامىنى، تۆيان لەرەگ جىاكردۆتەۋە)): ((بۆچى من دەكەيتە منوۋنە و تەنبا باسى من ئەكەيت، ئايا شىۋەى روالەت دەبىتە ھۆ؟ ئەگەر روالەتى من واى لە تۆكردوۋە كە لەسەر كورسى قەزاۋەت دانىشى، دەبىت بلىم من لەگەل روالەتم شوىنى دەوامەكەشم وا دەكات كە من ئەم جلانە لەبەرەكەم)) قانع نەبوۋ و وتى: ((ئەسلەن بۆچى لەسەر دەوام كىردن سوۋرى؟ تۆ لە خۇشى تەۋاۋ دايت، پىتويستت بە ئىش كىردن لەدەرەۋەى مال نىيە)): ((دەمەۋىت سەرەخۇبى مالىم ھەبىت، من كەسى نىم كە بەھىۋاى باۋكم دانىشم، دەبىت بۆ خۆم ژيانىكى تازە دروست بىكەم)): ((ئەگەر رۆژى، لەداھاتوۋدا ھاۋسەرەكەت بە ئىش

کردنت راز نه بوو، ئايا حازريت دەس له ئيشکردن هه لگريت و ببیتته ژنی مالهوه؟):
 ((ته گهر بزاتم ژيانم بۆ دابین دهکات، دەست له ئيش کردن هه لگده گرم)) هه ناسه يه کي
 ره حه تی کيشاو وتی: ((که واته ئاواته خوازم که هاوسه ریک بدۆزیتته وه که به ئيش
 کردنت نارازی بیت و هه ز ده که م، باوه رکه م هه ر ئه و سه عیده يه يت که کاتی قسه کردن
 عاره قی شه رم له سه ر گۆناکانی نه نيشت، چ رۆژيک بوو، باش له يادمه رۆژيک کاتی له
 زانکۆ گه رامه وه، وه ک عاده ت له زه نگمدا و به سه رسورماويه وه بينيم که تۆ
 ده رگاکه ت کرده وه، به بينيم شه رم ت کرد و زوو سه رت شۆپر کرده وه دوور که وتیتته وه،
 ئه و رۆژه سووری ده مووچاوت منی جوولاند، به لām ئیستا که سيک ده بينم که له گه ل
 سه عیده ی ئه و رۆژه و ئیستا، زه ی تا ئاسمان فه رق ده کات)) و تم ئه و کاته سه عیده
 کچيک بوو و ئیستا بيوه ژنيک)) ليوی به دان گه ست و وتی: ((فه رق ناکات تۆ له حالي
 حازردا هاوسه رت نييه، به رای من ئیستاش ده بيت ساده بيت، وه ک رابردوو)): ((ئايا
 جلی ساده بکه مه به رم، ده گۆريم؟)) به دلنيايييه وه خانميکی جوان ده بيت که ريزت زياد
 ده کاتن هيمني تۆ خوئی ده بيتته سه ر به رزی.)) کاتی خوا حافیزی وتی: ((تۆ کچيکی
 باشيت، هيوادارم من به هاوړيی خۆت بزانيت و که می بیر له قسه کانم بکه يتته وه
 هه لبه ت ئه وه نده که بۆ خه وتن پيوستت به حه ب بيت)) ئه و شه وه له حاله تيکدا که
 بېرم له قسه و باوه رده کانی به هرام ده کرده وه خه وتم، بېرم نه کرده وه، چه نده به خته وه ر
 ده بووم ته گه ر بمتوانيايه خۆم به وشيوه ی که ئه و هه زده کات بسازينم.

به شی شه شهم

هه رگيز دنيا له گه ل مندا سازگار نه بووه، ژيانم به ناردنې چه ن چله گولي له لايه ن
 که سيکی نه ناسراوه وه، گۆرا، نازام له و ئيشه ی چ مه به ستیکی هه يه، ته نيا نه وه نده
 ده زاتم که رۆژيک عه سرانی کاتی که چووم بۆ تاقیگه، چه ند چله گولي سوور له سه ر
 ميژه که م بوو، ده وروبه ره کانم به شيويه کی تايه ت سه يريان ده کردم، سه باره ت
 گوله کان له ريتا پرسيارم کرد، به لām وتی: ((بی ئاگايه و وتی هه ستم کرد که دکتۆر
 ئه مانه ی بۆ نارديویت)) و تم: ((ئه و پياويکی رۆمانتيک نييه و هه ره وها ئه مشه و له
 مالمان ده عه وته، نا ئيشی ئه و نييه)): ((له وانه يه ئيشی دکتۆر فه رزين بيت؟ چونکه
 چه ند رۆژ له وه و پيش سه باره ت به تۆ پرسياری کرده بوو ده يويست بزانيت که ئايا
 حازريت دووباره شوو بکه يت، يان نا؟)): ((باشه تۆ چيت وت ؟)): ((چونکه دلنيا
 نه بووم و تم: ((نازامن له وانه يه بۆ ئه وه ی سه رنجت راکيشيت وای کرد بيت)) له نيوان
 گوله کان کارتیکي بچووک هه بوو که له سه ری ئه م رسته يه تايپ کرابوو: ((پيشکه ش
 به سه عیده، به ته وای هه ست و سۆزم)) نووسينه که م هه لگرت و بی ئه وه ی هه ز بکه م
 گوله کانم کرده ناو سه تلی شه خه له که وه هاوړيکه م گوله کانی هه لگرتته وه و وتی: ((بۆ
 واده که ی، خه تاي گوله کان چييه؟)) کارته که م هه لگرت و بی ئه وه ی بده م له ده رگای
 ژووره که ی دکتۆر، بی ئيجازه چومه ژووره وه کارته کم خسته سه ر ميژه که ی، سه يری
 کردم و پاش خویندنه وه ی کارته که وتی: ((تی ناگه م، ئه مه چييه؟)): ((منيش
 ده مويست ئه م پرسياره ت لی بکه م، ئه م کارته له به ينی چه ند چله گولي له سه ر
 ميژه که م بوو)): ((باشه ئه مه چ پيوه ندييه کی به مننه وه هه يه. بۆچی وا هه ست ده که ی
 که من نارديتم؟)): ((نازاتم، به لām چ که سيک جگه له تۆ ئه م ئيشه بکات؟)) پيکه نی و
 وتی: ((دلنيا به له لايه ن منه وه نه بووه، ته گه ر بمويستايه خۆم پيشه که شم ده کردی))

به سهر شوږپييه وه هاتمه دهره وه ، ريتا پرسى: ((دكتور چى وت؟)): ((هيچ نيمه هه له مان كرد، نيشى نهو نه بووه)): ((من وتم نارام به، له وانه يه نيشى براكه ي فروغ بيټ)): ((نا، مه حاله، چونكه نهو ژنى هيټناوه)) نه مانده توانى گومان له كه سيكي تر بكه ين، كاتى له تاقينگه هاتمه دهره وه، دنيا تاريك بوو بوو، چاوه رپي ته كسى بووم كه به نيسټوي ماشيني له بهر پامدا بى نه وهى ناگام لى بيټ خوم فرى داوه داوه به هرامم له سه ياره كدها بينى كه پيډه كهنى، دابه زى و سه لامى كرد، پرسى: ((ترساي؟)): ((نا، نه ترسام، به لام چاوه رپم نه ده كرد تو بيت)) كه وتينه رپى، پرسى: ((توره ديتته بهر چاو، شتى رويداوه؟ نه كا وه لامى نازمايشى نه خو شه كانه به هه له دايتته وه؟)): ((نا هه له يه ك روى نه داوه)) هه ناسه يه كم هه لكيشا كه بووه هوى نه وهى دريژه به پرسى ياره كانه بدات. پرسى: ((دلنيايت حالت باشه؟)): ((نازائم هه ستيكى تاييه تم هه يه، تروشى جزريك مغه وه شى و دل راوكى بوومه)): ((دهنگت ده له زويت بللى چى روى داوه؟)): ((ده كرئ باسى نه كه يت؟)): ((ته بى باسى چ شتيك نه كه م؟ نه حوالپرسى عه بى نيه، به لام ته گهر مه سه له يه ك روى داوه باشتر وايه بلنيت، چونكه هم ده بيتته هوى نارامى تو و هم من له نيگه رانى دهره دم)) به ناچار وتم: ((راستيه كه ي، نه مرؤ كه سيك گولى بو ناردووم كه نازائم كييه، له نيوان گوله كان، كارتىكى بچوك كه له سهرى تايپ كرابوو، پيشكه ش به سه عيده، به ته واوى هه ست و سوژم)): ((خوزگه م به خوت، به لاي كه موه كه سيك هه يه كه گولت بو بنيرئ))، ((گالته مه كه، چونكه به هيچ شيوه يه ك تاقه تيم نيه)) به جدييه وه وتى: ((هزت له چ گولتيكه)): ((گولتيكى تاييه تيم خوش ناويت هه موو گوله كان جوان)) ((باشه نهو چ گولتيكى بو ناردويت؟)): ((نور كيده)): ((تم، چند به سه ليقه يه، نهى چيت له گوله كان كرد؟)): ((فرپم داوه ناو سه تلى شه خه له كه وه)): ((بوچى وات كرد؟ ده زانى گولى نوركيد له چاو گوله كانه تر چنده گرانبه هايه)): ((به لى ده زائم به لام تا نه زائم كى ناردويه تى ناتو اتم قه بوولتى بكه م)): ((نيگه ران مه به سه ر نه نجام دينا سبت)): ((له وانه يه حق به تو بيټ، ريتاش راي وايه، به كه م جار هه ستمان كرد كه نيشى دكتور فهرزين

بيټ، به لام نهو دلنيايي كردين كه نهو گوله كانه نه ناردوه)): ((بوچى گومان له دكتور فهرزين كرد؟)): ((چونكه نهو دهراره ي من وتبووى نايا حازم و دوو باره شوبكه م يان نا بو نه مه ش پرسى ياره له گه ل ريتا كر دبوو، هه ستمان كرد بو سه رنج راکيشان گولى ناردوه)): ((باشه، ريتا چ وه لامى كى دابوو به دكتور؟)): ((چونكه له من دلنيا نه بوو، وه لامى كى ته واوى نه دابوو)) به دوو دلبييه و پرسى: ((ته گهر نه م پرسى ياره ي له خوت بگر دايه چيت پى دهوت؟)): ((به ته ماى شوو كردن نيم)): ((بوچى؟ مه گهر نهو دهوله مهنه نيه؟)): ((نازائم دهوله مهنه يان نا، دهوله مهنه ي نهو چ پيوهنديه كى به مهنه وه هه يه؟)) به كه مى تووره ييه وه وتى: ((مگهر تو هزت له دهوله مهنه ي نيه)) بى دنگ بووم و نهو به هيواشى وتى: ((بو وه لام ناده يتته وه؟ وتم: ((ته گهر هزم له سه روه ت بو وايه نيس تاش له گه ل په رويز ده زيام)): ((نهى له زيانندا به دواى چيدا ته گه ربيټ. چ نامانجيتك هه يه؟)): ((نازائم، ته نيا زانيومه كه سه روه ت به خته وه رى ناهينى)) به دهنگى به رز پيكنه نى و وتى: ((چ قسه يه كى فهيله سووفانه يه قسه كه ت نيس ت كاتى دهره ي سه ره تايى ديتته وه يادم، زانست باشتره يا سه روه ت. بيگومان تو ش دهنوسى علم، به لام له راسيتدا پيچه وانه ي ته مه ت سه لماند و كه وتيته دواى سه روه ت، نيس ت نه لى سه روه ت به خته وه رى نايه نيتن، به لام به لى نيت پى نه دم كه ديسان به پيچه وانه ي قسه كه ت كار ده كه يت)): ((به لام ته مجاره يان پروام به قسه كه م هه يه)): ((كه واته تو حازرى كه زيانتيكى ساكارت هه بيت و له زيروزيو چاو پوشي بكه يت؟ من باوه رنا كه م)): ((مه گهر نه م نيشه م نه كرد)) بى دنگ بوو پاش چند چرکه زياترى وت: ((زه مانه راستى قسه كانه ته سه لى نيت، بللى بزائم ته مشه وه هم مووان له مالى نيوه؟)): ((به لى هه لبه ت و ابزائم)) شهوى دهنامانى خيزان به هراميان وه ك نكينيك له نيوان خو يان دانابوو، نه و يش خو ش حال ببوو، رازى بوو له گه ل نه وان باخقى، نهو هاوړپيانه ي، له گه ل نه ودا هاوړپير و باوړ بوون، له نيوان گروهه كياندا، ته نيا كه سيك له ياد چو بوو، نه و يش من بووم، له كو تاييدا، كاتى خوم ته نيا بين، زوره كه م جى هيشت و په نام برد بو جينگه كه م، له گه ل خومدا شه رم ده كرد، به خوم

ئەوت كە چۆن دەتوانى بەردەوام بىت، ئەو لە تۆ تى ناگات، ئەو ھىشتا لە خەيالى خۇيدا ھەست ئەكا تۆ كچىكى بەرزەفېرى و خوازىارى سەرۋەتى، چۆن دەتوانى بىسەلمىنى كە گۆراويت. ئاھ، خوايە، يارمەتىم بەن تاكەى دەبىت باجى رابردو و بچىژم؟ بە ھاتنە ژورۋەدى سارا فرمىسكە كام سېبە، لە پالما دانىشت و پرسى: «چى رووى داۋە سەئىدە؟ بۇچى دەگرى؟ ديسان لەگەل دكتوردا...»: «ناسارا، ھىچ نەبوۋە، تەنيا دلم تەنگە؟»: «لەچى و لەكى؟»: «بابەت چ شتىك و چ كەسەك نىبە، تەنيا دلم تەنگە و دەمەۋىت تەنيا بم»، دەستى گرت و وتى: «سەئىدە، كاتى دكتور چو تۆ فرمىسكت رژاند، ھەرچەندە بە نەينى بو، بەلام چاۋە سوورەكانت نەينىتى ئاشكرا دەگرد، ئىستاش كە گەراۋەتەۋە ديسان ئەگرى؟ ھەلسە و ئەو بىرە منالانە لە مېشكت دەركە»: «تۆ لە كۆيۋە دەزانى كە بىر كەندەۋەى من منالانەيە؟ من ھىچم بە تۆ نەوتوۋە»: «بۇيە دەلېم منالانەيە؟ لەبەرئەۋەى تۆ دەگرىت، ئەگەر بۆ رابردو فرمىسك ئەرپىژى، تىپەربوۋە و دەبىت لە يادى بكەيت، ئەگەر بۆ ئەو داھاتوۋەى كە ھىشتا نەھاتوۋە دەگرى، دەبىت بزانى كە ھىچ كەس ئاگاي لە داھاتوۋە نىبە، ئىستاش لەخۆت تالا كەردوۋە، ژيان ئەۋە نايەنىت كە خەفەتى لى بچۆت، سەيرى من بكە، ئەگەر ئەمزانى دەرانى خۆشى و بەختەۋەرىم ئەۋەندە كە مە ھەرگىز چرەكەيەكم لە دەست نەئەدەدا، بەلام بەداخوۋە كە نەمزانى و ئىستاش دەزانم كە بەھسەرت خواردن، بەختەۋەرى لە دەست چوم ناگەرئەۋە، دەژىم و بەداھاتوۋە ھىوادارم»، «تۆ داھاتوۋەى تۆ روۋنە بە لە دەستدانى مەجىد، خوا پىاۋىكى ۋەك ھەمىدى ھىناۋە سەر رىت، پىاۋىك كە باش و مېھربانە، ئەگەر من لە جىي تۆ بوۋمايە ساتىك بۆ بەسەبردنى ژيان لەگەل ئەۋدا دوو دلم نەدەگرد، ھەمىد ئەتوانىت باۋكىكى باش بىت بۆ پەيمان و ھاۋسەرىكى ۋەفادار بى بۆتۆ، بۇچى بىر پار نادەيت؟» دەستى گوشى و وتى: «تۆ زەمانەت دەكەى لە كۆتايىدا رەفتارى لەگەل پەيمان ناگۆرپىت؟»: «بەلېنت پى دەدەم، چونكە ئەو زىياتر لە تۆئاگاي لەيادگارى براكەيەتى، ھەست دەكەم يەكىك لە ھۆيانەى كە دەۋىت بتخوازىت، مەسەلەى پەيمان بىت ئەو نايەوت يەكىكى تر لە

جىگەى باۋكى پەيمان دانىشىت، بىلەن پەيمان دەست بە ژيانىكى پىر لە بەختەۋەرى بكات يا باشترە بلىم، مۆلەتى بەدەرى تامى باۋك بچىژىت» ھەلسا و بە دىژىيى ژورۋەكە دەستىكرد بە پىاسە كەردن: «دەمەۋىت قەبولى كەم، بەلام دەترسم شەۋانە توۋشى مۆتەكە دەم، خەۋ ئەبىنم كە ھەمىد، پەيمانى لەمال دەركردوۋە، من بۆ گەرانەۋەى دەپارىمەۋە، كاتى بە پەشۋاۋى و بە ترسەۋە ھەلئەسم، خواشۋكر دەكەم، كەشوم نەكردوۋە»: «تۆ خەۋ دەبىنى، بەلام راستى شتىكى جىاۋازە، ھەمىد پەيمانى لەگىانى خۆى خۆشتر دەۋىت، خوشكم، ھەست دەكەم تۆش پىۋىستت بە دكتورىكى دەرووناسە، دەتەۋى كارتت لە دكتور بۆ ۋەرىگرم؟» ھەردوۋەكىمان پىكەنن و ئەو وتى: «نا سوپاس، سەرئەنجام بە شىۋەيەك لەگەل مەسەلەكەدا رىك دەكەۋىن، بەلام باشتر وايە بگەرپىتەۋە بۆ ژورۋەكە، تۆ بۆ دەمو چاۋت بشۆرە زۆر ناشىرىن بوۋىتە» كاتى چوۋىنەنار كۆمەلەكە بەھرام چاۋى تىپىم و پاشان روۋى ھەلگەرانەۋەۋە كاتى لە خواردى شىۋ روۋبەروۋى دانىشتم ھەستىكى نادىار لەبى كەلك بوۋنى ژيانم ھەبوۋ، تەنيا گەمەم بە خواردەكە دەكردە كەسى جگە لەۋ ئاگاي لى نەبوۋ پرسى: «تۆ حالت باشە؟»: «بەلى»: «ئەى بۇچى ھىچ ناخۆيت؟» لە جىاتى من باۋكم ۋەلامى داۋە: «بى گومان خالى باش نىبە، سەئىدە كاتى تاي لى دى ئىشتىھاي نامىنى»، «تۆ نا باۋكە خالىم باشە، تەنيا برسىم نىبە» بەھرام بەگالئەۋە وتى: «لەۋانەيە ئىستەش لەبىرى گولەكان دابىت؟» قسەكەى ئەۋ واى كرد رىتا پىكەنەت. مەسعود پەرداخى ئاۋى بۆ خۆى تىكرد و پرسى: «بابەتى گولەكان چىبە؟ بلى تا ئىمەش بزانىن» لە نىگاي رام كەردو رووم كەردە رىتاۋ ئەۋىش ۋەك ئەۋانى دىكە چاۋەپى بوۋ تا مەسەلەكە بگىرپەۋە، كاتى بۇيانم وت، سىما بە گالئەۋە وتى: «ناردنى چەند چل گول خراب نىبە، خۇزگا كەسىكىش بۆ من گولى دەنارد»، سەئىد قسەكەى بىرى و وتى: «لەگالئەۋە دەرچىت، دەبىت بزانىن ئەۋ كەسەى كە گولى ناردوۋە كىبەو و چ مەبەستىكى ھەيە»، رىتا وتى: «سەر ئەنجام من و سەئىد مەسەلەكە چار دەكەين» بەيانى ئەۋ رۆژە ناردنى گول دوۋبارەبوۋىەۋە، رىتا خزمەتكارى تاقىگەكەى بانگ

کردو سه بارهت بهو كه سهى كه گولته كانى ناردبوو پرسىارى كرد ټو و تى: ((پياوټكى زور بهر پيژ و شكو گولته كانى به من دا و پيى وت: ((له سهر ميژه كهى سه عيده خان داينى)) پرسيم: ((شيوى چون بو؟)) ((له راستيدا سه عيده خان، زور جوان و زوريش به ټه دهب بو، و ابرام زوريش دهولته مهنده، چونكه بو دانانى سه به تهيه گول له سهر ميژه كهت، ١٠٠ تمهنى دهست خوښانهى دامى)) پرسيم: ((شيوى چونه. ټه سمه ره يان سپى، قزى چ رهنكه، بالاي بهرزه يا كورل. تكا ده كه م جوان بير كره وه و پاشان وهلام بدهر وه)) ناچارى داويه كاو ليوه كانى كو كره وه و به شيويه كه كه بللى بير ده كاته وه، دهستى له گيرفانى سه درييه كهى دهره پنا و تى: ((زور ديقه تم نه دا، و ابرام سپى بو، قزه كه يشى قاوه يى، نه رهش بو)) پرسيم: ((خوى ناساند)) وهلامى دايه وه: ((نا خانم، ته نيا ټه وه نده ده زانم پياوټكى زور باش بو)) وتم: ((روالته، باشى و خرابى كه سيك ده رناخت)) نه متوانى زانبارى زورتر به دهست بينم چونكه پير پيژنيك بو كه زهينى زور باشى نه بو، بهلام به هر شيويه كه، ټو نيشانانهى كه دابوى له گول هيچ كام لهو كه سانهى كه ټه مناسين نه ده گونجا، ټو شه وه كاتى كه خوښم بو خه و ټاماده ده كرد، دهنگى زهنگى ته له فون بهر زبوويه وه، وهلام دايه وه، دهنگيكي پياوټه ناوى منى هينا پرسيم: ((جه نابت؟ ه وتى: ((من ناسيت؟)) ((به داخه و نا، بهلام دهنگت بوم ناشنايه)) كه واته بير بكه وه تا بيته وه يادت)) ((ټه گهر پياوټتى بكه يت و خوټ بناسينيت، من له زه جمه تى بير كرنه وه نه جات ټه ديت)) ريك هه ټو سه عيدهت كه بووى هه موو شتيكت ټاسان و ټاماده ده وټ توژيك بير بكه وه: ((ټه گهر پرسى اريكت لى بكه م وهلام ده ديتته وه؟)) ((هه لټه ت، هه رشتيك حمز ده كهى بپر سه)) ((نايا تو ټو كه سه يت كه گولته كان ټه نيريت؟)) ((بو كه سيك كه خوټى گولته نادرنى گولتى بو چييه، بهلام گومانه كهت راسته، من ټو كه سم نايا له هه لټو زانم، سه بارهت به گولته كان رازيت. چونكه نه مده زانى چ گوليكت خوښ ده وټ، به سه ليقهى خوښ هه لمبارد)) ((تانه تناسم، نه ته نيا جوړى گول، بهلكو خودى گولته كهش گرنگ نييه، بهلام ده بيت بلټم بو سه تللى شه خه لته كه، گوليكي گرانه)) به سهر

سورماويه وه وتى: ((واته تو...)) ((به لى من گولته كانى تو ده خه مه سه تللى شه خه لته كه وه، ټه گهر دو باره بيته وه، ديسان ده يخه مه سه تللى شه خه لته كه وه، مه گهر ټه وهى كه خوټت بناسينيت و وبلټيت مه به ستت چييه)) ((سه بارهت به گولته كان نازاديت به هه ر شيويه كه كه حمزه كهى هه لسوكه وت بكه يت، بهلام بو ناسينى من، ده بيت داواى يارمه تى له بير و هوشت بكه يت)) ((له راستيدا ته له فون كردنى تو كار بگه رى باش له سهر ميښكم دانانيت، ټه گهر به راستى من ده ناسيت و منت خوښ ده وټ هه ول بده كه نيتر ته له فون نه كه يت)) ((ټه گهر حه قيقه ت وايه كه ده يلټيت، به لټين ټه دم نيتر ته له فون نه كه م، بهلام بزانه له هه ر كوى بيت، له ژير سه رنجى مندائيت روژيك كه روژ به ده سه ته وه بينم، دلټيا ده م كه حمز ده كه يت ته له فونت بو بكه م، خوښ حال ده م ټه گهر بزانم منت هاتو ته وه ياد و منت ناسيوه ته وه كه واته تا ټو روژه خوات له گول)) سى روژى تريش تيپه ر بو، هه موو روژيك گولته كان به شى تاق بگه رى ټه پازانده وه، بهلام خوټى هه روا نه ناسراو بو، سهر له به يانى روژى پينج شه مه، كاتى چووم بو كوميانيا، كه ده رگاي ژووره كه م كروه، گولتى روژى زور جوانم له سهر ميژى نيشه كه م بينى، له مه سعودم پرسى: ((ليره ش هه ر گول؟)) پيكه نى و تى: ((بهلام ټو كه سهى كه ټم گولته نى ناردوه ناسراوه، ټم به يان بيه دكتور، پيش رو بيشتنى بو نه خوښخانه، ټم گولته نى هاورد)) ((نه مټه زانى دكتور له م نيشانه ټه زانيت)) تووره بيه كهى شارده وه و تى: ((تو به شيويه كه قسه ده كهى كه ټه گهر كه سيك به هرام نه ناسيت، هه ست ده كات كه پياوټكى ره زيله، ته سجيله كهت له بير چوه؟ سه عيده تو زو سوزى ټه وانى تر له ياد ده كهى زور به په له ش قه زاوه ت ده كه يت، سوز و خوښه ويستى ده بيت له دلته وه بيت چ به گولته وه، چ بى گول، ټو له ته واوى ټو كه سانهى كه نيمه ده يناسين، نينسانتر و به سوزتره)) هه ستم كرد به ټه نقه ست له پلهى ټو بهر زده كاته وه، له م نيشه مه به ستيكى تايه تى هه يه، ټه وه ندهى وت كه ده ستم كرد به پيكه نين، وتم: ((نه مده ويست تانه له دكتور بدهم)) ټارام بو و پرسى: ((نيستاش بيرت لاي ټو كه سه يه كه گولت بو ده نيترى؟)) ((له راستيدا ناتوانم بيرى لى

نه که مه‌وه، تا نه‌زایم کییه و چ مه‌به‌ستیکی هه‌یه، خه‌یالم ره‌حمت نابیت): «(باشه، دوا‌ی ته‌وه چی؟ کاتی ته‌وت ناسی، ته‌ته‌وی چی بکه‌یت؟): «(کاتی ته‌و بناسم، داوا‌ی لی ده‌کم که شتر ته‌م نیشه دو‌باره نه‌کاته‌وه): «(نایا دوا‌ی ته‌وه، کو‌تایی پی‌ دیت؟): «(به‌لی، هه‌لبه‌ت هیوادارم) هه‌ناسه‌یه کی ره‌حمتی کیشا و وتی: «(ته‌گه‌ر رای منت بویت ته‌مه ده‌رده‌سه‌ریه‌کی تازه‌یه، ناگات له‌ خو‌ت بیت تا‌وه‌کو تووشی هه‌له‌ی تر نه‌بیت) ته‌و روژه کاتی به‌جی هیشتنی کو‌مپانیا، گو‌له‌کانی به‌هرامم هه‌لگرت و چه‌سپیکم به‌ ده‌وریدا پی‌چاند، له‌ تاقیگه‌ خستمه‌ ناو گو‌لدانیک و له‌سه‌ر میزه‌که‌م دام نا، هیشتا ده‌ستم به‌ نیش نه‌کردبو که خزمه‌تکاره‌که‌ به‌ چه‌پکه‌یه‌ک گو‌لی روژ هاته ژوره‌وه و دایه‌ ده‌ستم ، به‌په‌له‌ رام کرده‌ ده‌روه، به‌لام که‌سم نه‌بینی، کچه‌کان ده‌سیان کرده‌ پی‌که‌نین و وتیان: «(به‌ه به‌ه! تیستا بوونه‌ته‌ دوو نه‌فه‌ر، خواشانس بدات تا‌وها ده‌یدات) نه‌مده‌توانی نیش بکه‌م، هه‌ردوو چه‌پکه‌ گو‌له‌که‌ له‌به‌رامبه‌رم بوون، هه‌ر کامیان به‌ شیوه‌یه‌ک سه‌ره‌نجیمان راده‌کیشا، یه‌کیکیان له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه بوو که‌به‌قه‌د خو‌م خو‌شم ته‌ویست، ته‌وی دیکه‌ له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه بوو که‌ نه‌مده‌ناسی و ده‌وله‌مند بوو و ده‌ست بلاو، له‌مه‌ی که‌ ته‌و دووانه‌م له‌گه‌ل یه‌کدا قیاس ده‌کرد، شه‌رمه‌زار بووم، نابی ته‌وه ته‌و بو من گرنگ بیت، چ ده‌وله‌مه‌ند چ هه‌زار، هه‌ر که‌سیک و هه‌ر شتیک بیت، نابی بی‌ری لی بکه‌مه‌وه، کاتی جی هیشتنی تاقیگه‌، به‌هرامم بینی که‌ چاره‌پریمه‌، ته‌واوی گو‌له‌کامم به‌ده‌سته‌ته‌وه بوو، کاتی سوار بووم پرسی: «(توش گو‌لت سه‌ندوه‌وه؟) بی‌ ده‌نگ بووم هوی بی‌ ده‌نگیمی پرسی، باس‌م کرد و تم که‌ ته‌و کارتیکی بچو‌کی له‌ نیو گو‌له‌کاندا داناوه‌ که‌ له‌سه‌ری نووسیوه: «(خوشحالم له‌وه‌ی که‌ من ده‌ناسیت، داوا‌ی لی‌بووردن ده‌کم که‌ دره‌نگ زانیم هه‌زت له‌ گو‌لی روژه): «(مه‌گه‌ر ده‌وت ناسیوه‌وه): «(نا، به‌لام وایر ده‌کاته‌وه که‌ ته‌وم ناسیوه، چونکه‌ وتوویه‌تی هه‌ر کاتی که‌ ته‌وم ناسی، گو‌لی روژ بگره‌ ده‌ستمه‌وه، گو‌له‌کانی تو بوونه‌ هوی ته‌وه‌ی که‌ ته‌و و ابزانی‌ت که‌من ته‌وم ناسیوه‌) به‌هرامم به‌ پی‌که‌نینه‌وه وتی: «(که‌واته‌ من مه‌سه‌رفی ته‌وم که‌م کردو‌ته‌وه، ده‌بیت له‌م باب‌ه‌ته‌وه مه‌منونم بیت،

چونکه‌ نیت‌ر مه‌ج‌بوور نییه‌ گو‌لی تو‌رکیده‌ بکریت): «(بوچی تو‌ چاوت له‌و نه‌کرد؟: «(ده‌موو‌چاوی سوور بو‌یه‌وه و وتی: «(گو‌لی تو‌رکیده‌ت پی‌ باشتره‌؟) وه‌ک ته‌وه بوو که‌تانه‌م لی‌ دابی، چونکه‌ چاره‌ریی وه‌لامی منی نه‌کرد و یه‌کسه‌ره‌ پرسی: «(گو‌له‌کانی من کامه‌یه‌؟) ناسینی گو‌له‌کانی ته‌و له‌ نیوان هه‌موو گو‌له‌کاندا، قورس بوو، به‌لام به‌و چه‌سپه‌ی که‌ به‌ ده‌وری گو‌له‌کاندا پی‌چابووم نیشاره‌تم کرد و تم «(ته‌مانه‌یه‌) له‌ ده‌سمی سه‌ند و فری‌ی دایه‌ ده‌روه، نیشی‌کی منالانه‌بوو، پرسیم: «(بوچی وات کرد): «(ته‌م گو‌لانه‌ بو تو‌ نرخ‌ی زو‌تره‌) «(منی تا‌ نزیک مالمان گه‌یاند و بی‌ خوا حافی‌زی رو‌یشت، له‌ماله‌وه هه‌موو چاره‌ری بوون، کاتی تم ته‌و نایه‌ت، چاره‌کانیان برپی‌ه ده‌موو چاوم، هویان پرسی و تم: «(له‌گه‌ل یه‌کدا بووه ده‌مقره‌مان ، دایکم قسه‌ی له‌ده‌م وه‌رگرتمه‌وه و وتی: «(تو‌ ناته‌وی عاقل‌ بیت؟ تاکه‌ی وه‌ک منال‌ هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌یت؟) مه‌سه‌ودیش له‌ دوا‌ی قسه‌که‌ی دایکم وتی: «(ده‌رده‌سه‌ر ده‌ستی‌بیکرد، من ده‌زایم ته‌واوی بیر و هوشی سه‌عیده‌ لای ته‌و پی‌اوه‌ نه‌ناسری‌وه یه‌و نه‌ سیحه‌ته‌کانی من کاری تی‌ ناکات) پاشان رووی کرده‌ من و وتی: «(ده‌بیت بریار بده‌یت و هه‌موومان له‌سه‌ر گه‌ردانی رزگار بکه‌ی، تو‌ خوشکی منیت، به‌لام نیی‌جازه‌ت پی‌ ناده‌م یاری به‌ چاره‌نوسی به‌هرامم بکه‌یت، ته‌و له‌ هه‌ستی ژنه‌کان و فیله‌کانیان بی‌ ناگایه‌، یاری به‌ دل‌ی پاکی ته‌و مه‌که‌) و تم: «(من مه‌به‌ستی فریودانی که‌سم نییه‌، باوه‌ریکه‌ن) بو ته‌وه‌ی که‌س نه‌ره‌نجینم، تا‌کو‌تایی شه‌و بی‌ ده‌نگ بووم، تانه‌کانیامم به‌گریان کری.

بهشی حوتهم

رۆژانی جومعه ههمیشه بۆ من وهرس هینه، به تایبتهتی عهسرانه که ههست دهکهی دنیا خهم دایگرتوو، ئەو رۆژه جومعه، بۆ راکردن لهدهست خهم و تهنیایی به ریتا و خوشکهکام پيشنيارم کرد که منالەکان بههین بۆ پارکی نزیک مالمان، ناو پارکه که قهرهبالغ بوو به زهحمەت جینگهیهکمان بۆ دانیشتن پەیدا کرد، منالەکان لهسەر چیمه نه که یارییان دهکرد، دوو قازی جوان لهسەر ئاوی ناو حهوزه که مهلهیان دهکرد، منالەکان دهوری حهوزه که یان گرتبوو و پیره میترده کانیس لهسەر کورسی دهوری حهوزه که دانیشتبوون، به سیمام وت: «سهیرکه پیره میتردهکان، ههموویان کۆبوونهتهوه» وتی: «لهوانهیه بهیادی منالیان له بینینی قازەکان که یفسازن، چهنده جیاوازی ههیه له نیوان منالەکان و ئەمان، یهکی له سهرهتای ریی ژیان و ئەوی تر له کۆتایی ریگه، بهدهستی منالەکانهوه کۆلاره و بهدهستی پیره میترده کانیس گۆپال، ئاه... له کۆتایی ریگه بوون زۆر ناخۆشه، بهتایبتهتی مرۆڤ که تهنیا و بێ کەس بیته» سارا وتی: «تهنانهت ئەگەر که سیکیش هه بیته، فەرق ناکات، ئەگەر بهچاوی بهزهبهوه سهیری ئینسان کهن، هەر ئەوه باشتر که که سیکێ نه بیته، بهلای که مهوه غرووری له ناو نهچوه، به خۆشحالییهوه له کۆمه لگه ی ئیمه دا هیشتا ئینسانی به سالانچو ریژیکی تایبتهتی ههیه و نهسلێ گهنج سوود له ئەزموون و رایان وهردهگرن» منالیک بهراکه راک خۆی گه یانده پیره میتردیک و له باوهشیدا جیی گرت، پاشان له گویدا شتیکی وت که پیره میترده که ی له جی هه لساند، بهچاو کهوته شوینیان، پیره میترده که له دووکانیک دۆلدرمهیه کی بۆ کری و بۆ دهست خۆشی کردن دهمووچاروی بابه گه وره ی ماچ کرد، سارا قسه که ی بۆ تهلهفۆن کیشا و پرسى: «تۆ هیشتا ئەو کهسه ی که گۆله کانت بۆ دهنیری نه ناسیوه؟ تۆ ده لئیت دهنگی بۆت ناشنایه، چۆن ئەو

نايهتهوه یادت؟» وتم: «نازائم، سهیر ئەوهیه که ئەو ده لئیت چهن سال له گه ل مندا بووه، به لām ههرچهنده بیر ده که مهوه نایهتهوه یادم» ریتا وتی: «لهوانهیه له گه ل ئەو دا پیوهندی تهلهفۆنیت هه بووی؟ ده بیته بیرت له سهر رابردوو کۆیکه یتهوه و ئەو له رابردوو دا پهیدا بکهیت؟» «بیرم له رابردوی خۆم کردهوه شتی که وهک بریسکهیه که له یادم تیپه پربوو، له ناکاو دا هاوارم کرد، ئاه، ئیستا هاتهوه یادم، هه لسام، وه ستام، سیما دهستی گرت، به خۆشحالییهوه کورسییه که ی نزیک ئیمه که سی له سهر نه ما بوو، سارا وتی: «دانیشه و بلێ ئەو که سه کیشه» وتم: «ئیهو نایانسن، له ئەلمان یه کمان ناسی» ریتا پرسى: «ژنی ههیه؟» «ئهو کاته ژنی نه بوو، من و ئەو له پارکی کدا یه کمان ناسی، له راده به دهر باش و میهره بان و شهرمن بوو، نازانی چهنده یارمه تی منی دا، ههمیشه هه ولێ ده دا رابهرم بیته، من له خه تهره کان دوورکاتهوه، له کۆتایی مانه وه م له ئەلمان بۆ به رده وام بوونی ژیا نی من و په رویز هه ولێ زۆری دا، پیدرامیش ده یناسیته، به لām نازائم بۆچی ده یه ویت به نه یینی می پیتهوه، ئەگەر له من ره نجاییت، حه قیته، نه ده بوا یه ئەوم له یاد بکرده، له مه ودا گۆله کانی فری ناده م» سیما وتی: «خۆشحالم که له کۆتاییدا هاتهوه یادته، به لām کیشه هه روا به رده وامه، بزائم ئیستا ده ته و ی بیینیته؟» «به لێ، هه لبهت که ده مه ویت» «کیشه لیرایه، تۆ هه رگیز ناییت ئەو ببینیت، ئەو کاته بۆ تۆ هاویری بوو که سیکت نه بووه، ئایا ئیستاش، به بوونی دکتۆر، هه ست به ته نیایی ئەکه یته؟ ئەو واده زانیته هیشتا شووت نه کردوو به پیچه وانه ی ئەوه وه گۆلی بۆت نه ده نارد، ئەو یه که م هه نگاری ناوه بۆ ئەوه ی سه رنجت راکیشیت، سه عیده تۆ ده بیته تاگات له خۆت بیته، کی ده لئیت هیشتا ساده و بێ ریایه؟ با وه رم وایه دووباره تا قی ئەکریتته وه هه ندی بربکه وه رۆژانی سه ختی تۆ کۆتایی پی هاتوو، ئیمه له وه ده ترسین که تووشی هه له یه کی تر بیته» به دوا ی قسه که ی سیما، سارا و ریتاش ده ستیان کرد به ئامۆژگاری کردن، به لām بێ ئەوه ی مه ویت بیرم له توره ج ده کرده وه، ئەو شه وه، پاش ئەوه ی ته واوی ئەندامانی خیزان ئامۆژگاری خویان کرد، چوومه جینگه، به لām تا

بهیانی چاوم نهوقاند، بهره بهیانی روژی شه مه، که می زووتر له مال چوممه دهره وه، سهیری دهره بهرم ده کرد به لکو له سوچینکدا بیبینم، به لام بی ناکام بوو، عه سر دکتور هات به دوامدا و له گه ل یه کدا به ره و مال به ری که وتین سهیری شه قام و دهره بهریم ده کرد، به هرام پرسى: «به دوای شتیك یان که سیک ته گه پیتت؟» «به پیکه نینه وه و تم: «ناخری نینه ری گوله کام ناسی» و تی: «به راسته؟ باشه، کییه» «له ئەلمان ناسیم» سهیری کردم و تی: «بیگومان له هاورپیکانی میوانییه» قسه که ی خنجیری دا له دلتم، بهر قه وه و تم: «نه خیر، به عه کسه وه زوریش جدی و دهرس خوین بوو، هه رگیز نه هاته شه و جوره شوینانه، له زور لایه نه وه له تو ده کات؟» «مه بهستی له م نیشه منالانه چییه؟» «هیشتا نازانم، چونکه نه مدیوه» «چون زانیت که شه وه گوله کانت بو دهنیری؟» «به قسه یه که له لایه ن ریتاوه گه راینه وه بو رابردوو، بووه هوی شه وه بیته وه یادم، ته واری نیشانه کان له گه ل شه ودا ده گونجیت: «له خه یالتایه که بیبینیت» شه رسته یه ی به تور په ییه وه به یان کرد، به شیوه یه که ترسام، وه کو شه و منالانه ی که تووشی خه تایه که بووین، سه رم شو رکرد، بی دهنگی می کرده هوی رازیوونم و پرسى: «بو وه لام ناده یته وه بوچی شه و ناغای گولی روز یان ئورکیده نایه ت بو بینیت؟ دیداری هاورپی کردن خو عیبی نییه، موزاحیمه تیک دروست ناکات» به ناشکرا گالته ی پی ده کردم، و تم: «تکایه بیپره وه، ناوی شه و (توره ج) ه و کهس حقی نییه به م شیوه یه سه باره ت به و قه زاوه ت بکات» پیکه نینیکی تووره ی کرد و تی: «به لی، حه ق به تویه، هیچ پیوه ندییه کی به منه وه نییه، به لام حه ز ده که م بزائم سه ره ی کاکى گول میخه که ی دیت؟» «میخه که؟» «به لی، بوچی پیت سهیره؟ له وانه یه به م زووانه یه کیتی تر له هاورپیکانت به گولی میخه که وه بگات، شه وسلا شه توانیت گولفروشییه که بکه یته وه» ئیتر تانه کانی جیتی هه لگرتن نه بوو، به تور په ییه وه و تم: «تو به هه له له من تیده گه ی تکایه بوه سته، شه مه ویت دابه زم» گویی پی نه دام، جار یکی تر دوو باره م کرده وه و تم: «شه گه ر نه وه ستیت دهرگا که ده که مه وه و خو م فری شه ده مه خواره وه» هه ره شه که م کارى لی نه کرد، نه وه ستا، به لام خیرایی ماشینه که ی که م

کرده وه و وتی: «خوکوشتن تاخرین چاره یه، تازه له سه رتای نیشه که دای، هه ر کاتی له هه مو هاورپیکانت ماندوو یویت، خوت بکوژه، له بارى ویتسدا، خواز یارت هه یه، مه گه ر روژیک تاره زووت نه بوو بتدزم، شه مرؤ ده تگه یینمه تاره زووه که ت» «من تاره زووی وام نه بووه، شه گه ر بوویتی شم، ئیتستا نیمه» «منیش په ریز نیم بیه لم یاری به ژیانم بکه ییت، را کردن له مانه وه ت پی باشترییت» «به لی، جیاوازی تو و په ریز زوره، به پیچه وانه ی تو وه، زور تیکه یشتوو به شه ده ب بو» . سه رنجه توره کانی شه بووه هوی شه وه ی که نه توانم کوتایی به قسه کام بیتم: «شه ی بوچی پیاویک، هه م تیکه یشتوو و باش و هه م به شه ده ب بوو جیت هیشت؟ ده له مه ندیت شه ویست هه یبوو، حه زت له نازادی ده کرد، پی دای، پیاویکی تیکه یشتوو شه ویست، که بوو، ئیتر چیت شه ویست ها ... تیکه یشتم، له وانه یه گولی بو ت نه کپییت، بوچوونه که م راسته؟ به لام گیانم، شه ویش گرنه نه بوو، چونکه هاورپیکانت جه وری شه و یان ده کیشا، دلتم پر بوو بوو، نه مه ده توانی قسه بکه م، له نکاودا ئیستوی گرت، ماشینه که به دهنگیکی ترسناکه وه وه ستا، دهرگا که ی کرده وه و به هه مان تور په ییه وه و تی: «پیاسه ده که یین» بالمی گرت و دایه زاندم، شه ترسام، شه گه ر ده مقره که مان گه وره تر ده بووه وه، شه گه ر له و شه وه تاریکه دا منی ده کوشت، کهس نه یده زانی به ترسه وه له پالیدا هه نگاوم شه نا سه رمام بوو، بو شه وه ی گالته م پی بکات و تی: «شه هه وایه؟» جگه ره یه کی داگیرساند و من له بلتسه ی چه خماخه که ده مووچاوی تور په ییم بینى، له دهنگی له رزینی ددانه کام وه ستا، ده ستمی گرت و وتی: «خانم گیان، به راستی له رزت لی هاتووه» زور له سه یاره که دور نه که وتبووینه وه به په له گه رایه وه و چاکه ته که ی هاورد و خستیه سه ر شانم، پالم دا به داریکه وه و له به رامبه رم وه ستا و تی: «بوچی وای لی دیت؟ و ابزانم من و تو هه رگیز ناگونجین، کاتی دوورم لیت به رگه ی دووریت ناگرم، کاتیک ته تبینم لیت دور ده که ومه وه» ساتیک بی دهنه گ بوو و پاشان دریزه ی دا: «نه ده بوایه به لیته که م بشکاندایه، له و حالته دا هه م تو ده حه وایته وه هه م من، به لام ئیتساش درهنه گ نییه، من له خه یالمد، له گه ل یادی تو دا به خته وهرم، جاریک پیتم و تی که شه

سەئىدەى خەيالىم نىت، ئىستا زۆرتىر پىروام بە قسەكەم هينا ، تۆ بىروباوەرى منت بەدل نىيە، تەنەت شىوہى بەيانکردنى ھەستەم لەگەل ئەوانى تر جىاوازە، وشە و زاواوہىەك بەكاردىنم، كە تىگەيشتنى بۆتۆ قورسە بەقسەى تۆ من فەنانىكم، بەھەر حال ئىتر بەسە، راستگۆيانە و برايانە پىت ئەلىم: ((ئەگر ئەو پىاوەت خۆش دەوئىت يارى بەھەستى مەكە لەگەلئىدا بۆى، لەبىرى خۆتى بەرەوہ ،كە رۆژتىك، خۆئىندكارىك لە مالىتان دلئى پىت دۆراندوہە ھىواى بەختەوہرەيت بۆ دەخاوم)) پىكەوہ بۆ لای ماشىنەكە بە رىكەوتىن ھەناسەيەكى قولئى ھەلگىشاو وتى: ((رۆژتىك وتت ھەركەسىك سەر بە جىگەيەكە و دەئىت بگەرپىتەوہ بۆ ئەوئى، من قسەكەت قەبول دەكەم و بۆ جىگەى خۆم ئەگەرپىمەوہ لە كوردستان ئىشى زۆرم ھەيە كە دەئىت تەواوى بكەم)) كاتئى لە ماشىنەكە دابەزىم، لە يادىم چوہ چاكەتەكەى بدەمەوہ، بەوتنى: ((بۆ ھەمىشە خواحافىز بە جىئى ھىشتەم بە چاكەتىك بەسەر شانەوہ، لە بەرامبەر چاوەكانى داىكم چوومە ژوورەوہ، بەخۆم وت ئەمەى ديارى پى داوم، داىكم بە نىگەرانىيەوہ پىرسى: ((ئەمە چ شان و شەوگەتىكە؟ بۆچى چاكەتت خستۆتە سەر شانت؟ ئەى دكتور كوا؟)): ((لەرزىم گرتبوو، ئەمەش چاكەتى دكتورە، خۆئىشى رۆئىشت و ئىتر ناىبىمنەوہ)) بەسەر سوپماوى و بى باوہرپىيەوہ پىرسى: ((دىسان دەمەقەرتان بوو؟)): ((نا، بەلكو ھەردووكمان گەيشتىنە ئەم ئاكامە كە بۆ يەكتر دروست نەكراوين، و جوتىكى گونجاو نىن، بەھرام منى ناوئىت، ئەو بەدواى سەئىدەى رابردوو ئەگەرپىت ، ئەو سەئىدەى كە جلى سادەى لەبەر دەكرد، و خۆى نە ئەپازاندەوہ ئەو كچەى كە بەھرام خۆشى ئەويست ساحىبى شەرم و ھەيائى كچانە بوو، من ئەوہم نىيە، ئىستا چىتر، تەكا دەكەم، ئىتر پىرسىار مەكە، ھەموو شتىك كۆتايى پى ھات، بەم ئاسانىە)) پاشان ژوورەكەم بەجى ھىشت و تازە توانىم ئەو بوغزەى كە لە قورگمدا بوو، بە فرمىسك رشتن بىرپىژم)) كەوتەوہ يادىم كە وتى: ((ئاخرىن چارە خۆكۆزىيە!)) ئايا من نەگەيشتبوومە كۆتايى خەت؟ سەبىرى شووشەى حەبەكەم كەرد كە لەسەر مېزى لای قەرەوئىلەكەم بوو، كاتئى ھىوايەك بۆ ژيان نىيە، ژيان بەسەربردن

چىيە؟ شووشەى حەبەكەم لە نىوان پەنجەكاندا كوشى و خۆم رازى كەرد كە بەخواردنى ئەوانە دەچمە خەويكەوہ كە ھەرگىز ھەلئسانى نىيە، بەلام وىژدانم منى لەم ئىشە راگرت و پىئى وتم كە خۆكوشتن گوناھى گەورەيە، لەگەل خۆمدا شەرم دەكرد كە سەئىد ھاتە ژوورەوہ و شووشەى حەبەكەى لە دەستىدا بىنى ھاوارى: ((چى دەكەى؟ مەگەر شىت بوويت؟)) حەبەكانى لەدەستىم وەرگرت و وتى: ((ھىچ شتىك و ھىچ كەسىك ئەوئەندە بەھاي نىيە كە بەخاترى خۆت بكوزئى خۆ منال نىت، دەئىت بزانى ھەر كىشەيەك چارە و رىگە ھەلئىكى ھەيە، ئەگەر بىرپار بوايە ئىنسان لە بەرامبەرى ناخۆشىيەكان، نەيتوانىايە دەوام بىئىت و خۆى بكوزئىت، دنيا بەھاي نەبوو كەسىك كە تۆى رەنجاندوہ، پىاوتىكە فىداكار كە سالىھەا بە خاترى تۆ چاوى لە خۆشىيەكان بەستوہ، چاوەرپى تۆ دانىشتوہ، ئەو چاكتر لە ھەموومان تۆى ناسى، ئەيزانى كە پەروىز ناتوانىت تۆ بەختەوہر بكات، لە ماوہى دەزگىرانىت چىند جار بە منى وت ھەلئىسوكەوتى پەروىز، جىئى گومانە، سەئىدەش لىئى ئەترسى، بەلام ئىمە، ھىچ كامان ھەستمان بە ترسى تۆ نەكرد و وتان ئەوہ ترسى پىش شووكردنە، ئەگەر ئو رۆژانە بە ئىمەت بوتايە كە پەروىز چۆن بىر دەكاتەوہ، لە ژيانىدا بەدواى چ ئامانجىكە، بەدلنىيەوہ شووكرنت رووى نەدەدا، بەلام بەھرام ئىمانى بە قسەكەى بوو و ئارامى گرت، دەيزانى كە دەگەرپىتەوہ، رۆژى كە پىم وت سەئىدە ئەگەرپىتەوہ، تەنبا وتى: ((دەمزانى)) پىرسىارىكى تى نەكرد، خوشكم ، تىگەيشتن لە خەلكى و رىزگرتن لە باوہرپان، جۆرىك لە پەرسىتە، سووربوون لەسەر درىژەدانى ھەلئەيەك نىشانەى لاوازى و بى بىروايىيە، ئەگەر بزانى ئەو ئىشەى كە ئىكەيت ھەلئەيە، لەسەر ئەنجامدانى سووربىت، خۆت فرىوداوە، دەتەوئى چى بسەلمىتت؟ ئايا قسەت يەك قسەيە و ھىچ كەس جگە لەتۆ باشتر لەمەسەلەكە تى ناكات؟ من نازام ھۆى نەگونجانتان چىيە؟ ئەگەر حەز دەكەيت بىلئىت، من ئامادەى بىستىم)) دانىشتىم و ھەموو ئەو شتانەى كە رووى دابو گىرامەوہ، لە تەواوى ئەو كاتەدا كە دەمگىرايەوہ بى دەنگ بوو و گوئى دەگرت كاتئى قسەكام تەواو بوو، ھەلئىستايەوہ و لە حالئىكدا كە ھەنگاوى دەنا

بیری ده کردهوه، پاشان به پیکه نینه وه گهراوه لام و وتی: ((سه عیده من جگه له وهی براتم، هاوړیتشم، دهمه ویت وهك هاوړیتیهك بابه تیکت پی بلیم، نه گهر له یادت بیت له یه کی له نامه کاغدا ناوی کچیکم هینا بوو که خزمی دکتوره، خیزانه کهی هز دهکن به هرام نه و کچه بخوازیت، کاتی له کوردستان بووین، چنه د جار نه مسه له یه وترا، به لام به هرام همیشه له بهرام بهر نیسراری نه وان نه یوت، من کاتی ژن دهینم که بزاتم هاوسه رکه م خو شمی ده ویت، بهم شیوهی که هم، ته نیا به خاتری خوم، نه بو نه وهی که دکتورم، نه مه ویت هاوسه رکه م منی بو بیر و باوهرم خوش بویت، حازر بیت له گه ل مند بو هه رکوییه که ده چم، ته نانه ت بو دورترین گونده کانی ئیران بیت، من ده بیت نه و که سه بدوزمه وه، نه لیړه، به لکو له تاران، دلنیا بن که نه و کاته زور دور نییه، کاتی به هرام قسه ی ده کرد من له قولایی چاوه کانی دا ده مخوینده وه که مبه سستی له و کچه تویت، به لئی سه عیده، نه مه راستییه که یه، تو نه م ئیعترافت له زمانی هاوړیتیه که بیست، نه برایه که ده یه ویت بو خوشکه که ی هاوسه ریک بدوزیته وه، نه وه جگه له دکتوری، دوو سال سه باره ت به نه وهی که چ نه نگیزیه که ده بیته هوی کوی گه نجان بو دهره وهی ولات توئیتنه وه و خویندنه وهی کردوه و چنه د جار له نیوان قسه کانی دا له منی پرسیهو چ نه نگیزیه که وای له سه عیده کرد که له ئیران دهریچیت، من وه لامینم نه بوو که بیده می، له نه مریکا له گه ل خویندکاره کان قسه ی ده کرد و رازیانی ده کرد بگه رپنه وه، کاتی ته نیا نه بووین ده یوت: ((خوزگه نه م قسانه م پیش رویشتنی سه عیده، به ویش بوتایه، ده زاتم که سه عیده هیچ شتیک له خیزانه که ی ناشاریته وه به لام به دلنیا نییه وه، قسه ی بو وتن هه بوو که نه ییده توانی به ئیوه بلیت، نیستاش نه و شتانه ی که سه عیده به ئیوه و تووه، نه و شتانه نین که به من ده لیت)) نیستا ئیوه، هه ردووکتان لیړه و به لای که مه وه هه موو روژتیک یه کتری ده بینن، به هرام نه یه ویت هه موو گو شه کانی روچی تو بناسیت نه و سووره له سه ر نه وهی که ژیانیک ی پاک و دوور له چاو جه لال بو تو ناماده کات، کچ یا ژنیک له ژیر کاریگه ری فره هنگی روژتاوایی خوش ناویت، نه گهر تو دهره نجینیت، نیه ت و بیرتکی

خرابی نییه، مؤله تی بده ری، تا به ته وای تو بناسیت، سه یرم له وه دیت، که تو چنه د جار، ره خنه ت له شیوه ی جل و بهرگ پو شینی نه ورو پاییه کان گرتوه، به لام خوت ده خیه شوین پی نه وان، نه م هه لسوکه و ته ت نه گونجایی قسه و ره فتارت دهره خه ن و دکتوری سه رگه ردان کردوه، نه گهر به وهی که ده لیت باوهری ته واوت هه یه، کاری پی بکه، نه گهر من له جیتی تو بوو مایه، نه ده منالاند، نه ده گریام، به لکو هه ول م ده دا عه یبه کانی خوم بناسم و بو چاره سه رکردنیان هه ول بده م، هه ول م ده دا که هه نگاوه کام له گه ل نه و پیاوهی که خوشم ده ویت بکه مه یه. و ایزاتم زور قسه م کرد، نیستا هه یکت نه ده می هه ول بده بخه وی)) په رداخی ناو و هه یکی دامی و شو شه ی هه به کانی خسته گیرفانی چوه دهره وه، تا ماوه یه که هه ول م دا بخه وم، به لام نه متوانی له راده به دهره حزم له جگه ره کیشان بوو، له گه ران به وای جگه رده دا جه ستم کرده گیرفانی، چاکه ته که ی دکتور، جگه له جگه ره، ده فته ریکی بیرنامه ی بچووکیشم په یدا کرد، که له لیوا ره که یدا نوو سرا بوو: ((نه مرۆ له گه یشتن دلنیا بووم)) له لیوا ره که ی تریدا نه م رستم که وته به رچاو: ((هه رگیز پیوه ندی پیوه ناکه م)) و ژماره یه کی ته له فونی ره ش کرد بووه، بیرم کرده وه که نه م ژماره ژماره ی چ دامو یکه، که ده بیت چاوه ری بیت تا پیوه ندی پیوه کن، ده فته ره که م داخست و به یری جوړاو جوړه وه خه وم لی که وت، روژی دواپی دیسان تام هاتی به شیوه یه که نه مده توانی ری بکه م، سه عید دوو جار ته له فونی بو مال هوه کرد بوو و حال می پرسبوو، به لام له لایه ن نه و هیچ، نایا به راستی له ژیانم چو بوویه دهره وه؟ نایا منی له یاد کرد بوو.

بهشی ههشتهم

له نزیکی تاقیگه که، زۆر چاوه پوانم نه کرد، توره جم بینى، ئەوم له بیر چووبوویه وه، چاوه پیمى ده کرد، به چلی گولێ رۆزه وه، کاتی له بهرامبهری وه ستام، له خۆشیا قیژاندم، دهستییه کترمان به گهرمی گوشى، حالمى پرسى و وتى بۆچى رۆژى پيشتر غایب بووم و نه چوممه بۆ تاقیگه، وتم كه ميک ناساخ بووم، پرسى: «(تایا من بوممه ته هوى ناره حه تیت؟)» «(تۆش بى خه تا نه بوویت، به لām ئیتر ته واو بوو، ده بینیت كه ئیستا ساخ و سهلامهت له بهرده متا وه ستاوم)» «(سه عیده، تۆ ههچ نه گۆراویت، جوان بوویت و جوانتر بووى)» «(سوپاس، به لām بهو شیوهى كه تۆ ده لیبیت نییه، چونکه ته بیعه ته ن پیر بوومه)» دهستى گوشى و وتى: «(نا، نا، ئەم قسه دووباره مه که وه)» «(تۆ کهى گه راپته وه)» «(نزیکهى مانگى له مه و پيش)» «(ئهى بۆچى زووتر بۆ بینیم نه هاتى و بۆچى خۆت بهو شیوه ناساند)» «(بۆخۆم سهیر بوو، ویستم بزاتم خانمیک، که ئەوهنده بۆ من جیى ریز نهوازیشه، زه جمه ته که منى له بیر نه چوویته وه)» «(خۆ ده زانى که من له چ بارودۆخیکى رۆحیدا ئەلئامم به جى هیشته، من ده بوايه رابردووم له یاد بکرادیه)» قسه که مى برى و وتى: «(ده بوايه هاوړیکانیشته له یاد بکرادیه؟)» «(من جگه له تۆ هاوړییه کی ترم نه بوو، هه موو هاوړیى ئەو بوون، من ده بزاتم که په رویز ژنى هیناوه، تایا به خته وه و رازییه؟)» «(پاش رۆیشتنى تۆ مالم بۆ جییه کی تر گواسته وه، به لām و بزاتم به خته وه ره، چونکه هاوسه ره کهى وه ک خۆیه تى له بهرپوه بردنى کلۆپه که، یارمه تى په رویز ده دات)» دلّم ته نگ بوو، ئاواتم ده خواست بلیت ئەو ناره حه ته و زه جر ئە کیشیت، توره ج پرسى: «(حه ز ده کهى شتى بچۆین؟)» سهیرى سه عاته کهم کردو وتم: «(له گه ل ئە وه دا که ئە که ومه دره نگ، به لām حازرم)» سواری ماشینه کهى بووین و ریگه ی: «(ته جریش)» مان گرته بهر «(سه عیده

باسى خۆت بکه، له وکاته وه که گه راپته وه چیت کردو وه؟)» «(ههچ ته نیا وه ک رابردو ده وام ده کهم)» «(بۆچى شووت نه کردو وه؟)» له شووى یه کهم عبیره تم وهرگرت)» توره ج پیکه نى و وتى: «(که واته به ته مانیت دووباره شوو بکه یته وه؟ ئاوا زوو ده ست له شه ر هه لگرت؟)» «(تکایه تۆ ئامۆژگاریم مه که، به راده ی پپوست نه سیحه ت کهر له ده ورو به رمدا هه یه، که هه ر کاتۆمێرێک و چرکه یه ک نه سیحه تم ده کهن)» به سه رسورماوییه وه وتى: «(به لām من نه مویت نه سیحه ت بکه م، بۆچى تووره بویت، و بزاتم زۆر گۆراویت)» وتم: «(تۆ ته نیا که سیک نیت که زانیوته من گۆراوم، چهنده ها جار ئەم رسته یه م بیستوه، من تووره م و ماندوو له بیستنى قسه، له نه سیحه ت، له وهى که بیانه ویت به هه ر شیوه یه ک که بووه له من شتیکی تر دروست بکه ن، یه کی له مندا به دواى سه عیده یه ک ئە گه رى که هیشتا شووى نه کردو وه، له ئیران نه رۆیشته وه، تۆ به دواى سه عیده یه ک ئە گه رى که له ئە لمانیا ده تناسى، من ئیستا چیم؟ ده بیته بزاتن ئەو میره ئیتر نییه، تایا دیسان حازریت له گه ل مندا قسه بکه یته؟)» «(بۆ پيشوازی کردن له هاوړییه ک ریگه یه کی باشت هه لئه بژاردو وه، به هه ر شیوه یه ک نه ته نیا حازرم له گه ل تۆدا ببه هاوکه لām، به لکو زۆریش هه ز ده که م که له گه ل تۆدا ببه هاوه نگاوه)» چووین بۆ کافتریایه ک، داواى دۆلدرمه ی کرد، بى ده نگ بوو، ریک وه ک جارن که بى ده نگ داده نیشته و ئیجازه ی ده دا تا من داخه کاتم برێتم هه ستیکی سه یرم به رامبه رى هه بوو، له توندی خۆم شه رمه زار بووم، وتم: «(ببووره بده ست خۆم نییه، من گۆراوم، به لām تۆ وه ک خۆت ماوى، بزاتم ژنت هیناوه؟)» «(نا، هاتووم ژن بینم)» «(خۆزگه به خۆت هه میشه له ژیا ئاتا ئامانجیکت بووه، به بهرنامه به ره و پيش ته چیت، باشه، ئەو کچه به خته وه ره کییه؟ له خزمانه؟)» زه رده خه نه یه کی کرد و وتى: «(هیشتا که سم هه لئه بژاردو وه، ده مه ویت ژن بینم، به لām هیشتا هه نگاوم نه ناوه)» «(هیوادرم هاوسه ریکى باش هه لبێریت، پیم خۆشه بزاتم، هه ز ده کهى چۆن هاوسه ریک هه لبێرێ؟ هه لبه ت ئە گه ر...))» «(نا، وامه لى خۆشحالم من و ژیا ئام بۆت گرنگه، ده بیته بلیم به دواى کچیکدا ئە گه ریم که بتوانیت دایکیکی

نمونه‌ی و هاوسه‌ریکی ته‌واو بیټ، من له خیزانیکی تا راده‌یه‌ک مه‌زه‌به‌بی گه‌وره بوومه، هه‌ز ده‌که‌م هاوسه‌ره‌که‌م به‌دین و خواناس بیټ، له که‌سیک که نان به نرخه رۆژ ده‌خوات بیزارم، هاوسه‌ره‌که‌م ده‌بیټ باه‌تی مال و منالاً بیټ، ته‌گه‌ر به قسه‌که‌م پی ناکه‌نیت، ده‌بیټ زیادی که‌م، به هیچ شیوه‌یه‌ک به هاوسه‌ره‌که‌م مؤلّه‌ت ناده‌م له دهره‌وه‌ی مالّه‌وه ئیش بکات): (بوچی، بیر ده‌که‌یته‌وه هاوسه‌رکه‌ت بی ره‌وشت ده‌بیټ؟): (نا، نا، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ژن ده‌بیټ داوینپاکی خۆی له هه‌ر جیگه‌یه‌کدا که هیه‌هه‌ی به‌پارێزیت، چ له مالّه‌وه، چ له دهره‌وه‌ی مالّه‌وه، ئامانجی من ته‌مه‌یه که ته‌واوی کاتی بۆ من و منالّه‌کاتم بیټ، هه‌ز ناکه‌م کاتی ماندوو له ئیشی رۆژانه ته‌گه‌رمه‌وه، جیگه‌ی به‌چۆلی بیبم، هه‌رکه‌سیک باوه‌ریکی هه‌یه، باوه‌ری منیش باش یا خراب ته‌مه‌یه): له کافتریا هاتینه دهره‌وه، پیاسه‌مان کرد، ته‌مجاره‌یان من بی هنگ بووم و ته‌و قسه‌ی ده‌کرد، پرسى: (تۆ وتت هه‌موو رۆژیک نه‌سیحه‌ت ده‌که‌ن، نه‌سیحه‌ته‌کانیان کارت تى ده‌که‌ن؟ ته‌گه‌ر بۆ چارکردنى نه‌یایى، پيشنیازيان کردوه که شوو بکه‌یت، بوچی قه‌بوولئ ناکه‌یت، به‌بوونی هاوسه‌ر بۆشایی ژيانت پر ده‌بیټه‌وه، تۆ ژنیکی ته‌واو باشیتن ده‌توانیت هه‌ر پیاویک له‌م نيعمه‌ته‌ بی به‌شکه‌یت؟ ته‌گه‌ر که‌سیک خۆشه‌ ده‌ویت و ته‌ویش تۆی خۆش ده‌ویت، خۆت دوامه‌خه، زوو ده‌ست به‌کاربه‌ مه‌به‌ستم له‌ بینیت هه‌ر ده‌مه‌بوو که ده‌مویست بزاتم ژنیك که‌ه‌زی ده‌کرد به‌پاکی بمینیته‌وه و به‌خاتری ته‌وه ده‌ستی له‌ هه‌موو خۆشیه‌ک کیشاو گه‌رايه‌وه، چۆنه و چۆن ده‌ژی، هیواداربووم ککای که ده‌تببم، منالیک له‌باوه‌شتدا بیټ): (له‌بیرت چوه ئیره ئیرانه‌وه ته‌و روپانییه، ته‌گه‌ر می‌ردم بوايه هه‌رگیز نه‌مده‌توانی بتببم، ته‌نانه‌ت ئیستاش، بۆ ته‌م یه‌که‌تر بینینه، ده‌بیټ باری تانه به‌گیان بکیشم): که‌میک بی ده‌نگ بوو وتی: (تووشی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره بووم، ته‌بوايه کاتی ئامارّه‌ت به‌ نه‌خۆشیه‌که‌ت کرد تیگه‌یشتمایه، سه‌عیده به‌داخه‌وه لیپوردنیکی قه‌رزاری مالّه‌وه‌تاتم، ته‌گه‌ر ئیستاش شایه‌نی هاوړپیه‌تم ته‌م ژماره‌ ته‌له‌فۆنه‌ بگه‌ر و هه‌ر کاتیک پیوستت به‌ یارمه‌تی بوو، ته‌له‌فۆن بکه، و دلنیا به، که زوو خۆم

ده‌گه‌یه‌م): وتم: (دلنیام که ده‌توانم پشت به‌ هاوړپیه‌تیت به‌بستم، چونکه ته‌مه‌ت سه‌ماندوه): وی: (له‌وانه‌یه ته‌مه‌ دوایه‌مین جاربیټ که یه‌که‌تر ته‌بینن، به‌لام هه‌ز ده‌که‌م کاتی شوت کرد منیش بانگه‌یشت بکه‌ین هه‌له‌به‌ت به‌ ئیژنی می‌رده‌که‌ت): ته‌م رسته‌ی به‌ پیکه‌نینه‌وه وت، وتم: (ده‌بیټ بگه‌ربینه‌وه) به‌ره و لای ماشینه‌که به‌ری که‌وتین کاتی گه‌یشتمه‌ تاکیگه‌ کۆتایی ده‌وام بوو، ریټا به‌سه‌ر سوږماوییه‌وه پرسى: (ئیستا دیټ؟): (بۆ ئیش نه‌هاتووم، هاتم پیت بلیم ته‌وم بینى): له لامه‌وه دانیشت و چاره‌ری کۆتایی قسه‌که‌م بوو، هه‌موو رووداوه‌کاتم بۆ گه‌رايه‌وه پاشان ته‌و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشاو وتی: (الحمدلله، به‌ خیر کۆتایی پی هات): وتم: (بینیت، هه‌مووتان هه‌له‌تان ده‌کردوه سه‌بارت به‌و قه‌زاوه‌تیکی راستان نه‌کرد): ریټا نزیکى می‌رده‌کی بوو، له‌حالی‌کدا فایل‌ه‌کانی سه‌ر می‌رده‌کی ریک ده‌کرد وتی: (له‌وانه‌یه ته‌و یه‌کی له‌ که‌مترین ئینسانه‌کان بیټ، که ته‌نیا مه‌به‌ستی هاوکاریکردنى خه‌لکییه، به‌لام هه‌میشه‌ وانیه‌ و ئینسان ده‌بیټ ئاگای له‌ خۆی بیټ): کاتی بینى به‌ته‌نیا ده‌چمه‌وه بۆ مال پرسى: (به‌ته‌نیا ده‌رۆیت؟): (به‌له‌ی): (مه‌گه‌ر دکتۆر نایه‌ت، به‌دواتا؟): (نا له‌گه‌ل ته‌ودا قه‌سم نییه): له‌ جیگه‌ی خۆیدا وه‌ستاوتی: (قسه‌ت نییه، بوچی؟): (گرنگ نییه، هه‌ردوو کمان گه‌یشتیینه ته‌م ته‌نجامه‌ که چاکتر وایه یه‌که‌تر له‌یاد بکه‌ین): هه‌ولم دا ته‌و گه‌ریانه‌ی که قورگمی گرتبوو، بشارمه‌وه، هه‌ولم ری له‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی فرمیسه‌که‌کاتم بگرم، پاشان وتم: (هه‌موو شتیك ته‌واو بوو، ئیتر بۆ ته‌و من مردوویه‌کم): ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شاتم و وتی: (من دلنیام پاش چهن رۆژی تر ئاشتان ده‌بیټه‌وه، هه‌ز ده‌که‌ی ته‌مشه‌و بیټی بۆ مال ئیمه‌؟): (نا، سوپاس، ده‌رۆمه‌وه بۆ مالی خۆمان) خواحافیزیمان له‌یه‌که‌تر کرد و جیا‌بووینه‌وه،

بهشی نۆپەم

ژيان مه تهليكي ئالۆزه كه حه لكردي پيويستي به كاته، كاتيگ ههست ده كه ي له گه ل به خته وريدا زۆر به ينت نيبه، سي به ري گومان و دوو دلي لسهر ههستت، ده نيشيت و ده ريباي هيمني رۆحت تووشى تۆفان ده كات، بۆ من و به هرام، به يه ك گه يشت كۆتايي به خته و ده ري بوو، به لām كاي لاي يه كين، ديوي گومان له دلماندا دروست ده بيت، به هرام به گومانه وه سه يري ئه و شته ده كات، كه به سه رمدا هاتوه، من به دوو دلي له پوچي عه شقى ئه و نسه بت به خۆم، هه ردوو كمان له هه وليكي باشداين بۆ له ناو بردنى ته واوي عه شقمان بۆ يه كتر، ئه نجامى بۆ دكتور، كي شه له ته با و ته نيا بۆ من په ريشانى، خۆم وه ك گه لايه كي پاييزى دا بوو به ده سي تۆفانه وه، نه مده تواني پريار بده م، ده مويست دكتور له ياد بكه م، به لām بى سوود بوو، ده مويست بير له رابردوو نه كه مه وه، به لām هه ميشه له بيريدا بووم، هه ولّم ددها به سه ر په ريشانيمدا زال بى و ئاگر له ناخا بكورينمه وه، به لām بليسه ي ئاگره كه م زيار هه لايساند، مي شكم زۆر مادنو بوو بوو، هه ر ساتيگ چاوه ري رو داويك ده كرد، ئه وانى ديكه له هه لسو كه وتيان له گه ل مندا ئيحتياتيان ده كرد، كاتي كار له ئيحتيات كردن تپيه پرى كرد، كه وتنه گه ران به دواي ريگه چاره يه ك و ده سيان كرد به پرس و را كردن ، ئه و شه وه ي جومعه له گه ل شه وانى تر دا جياواز بوو، له ژوره كه م دانيشت بووم و به زا هير كتي م ئه خو ينده وه، به لām كتي ب بيانو يه ك زياتر نه بوو، له نيگاي نيگه رانى ئه وانى تر خۆم ده شارده وه، ته نيابيم وه ك فريشته يه ك له با وه ش ده گرت ده نكي منالانه ي (سه هر) كه ده ييرسى: ((پوره منت خۆش ناويت؟)) منى له دنيا ي خۆم ها ورده ده ره وه، له وه لامي دا وتم: ((بۆچي هه ست ده كه ي خۆشم ناوييت؟ وه ره با وه شم تۆ خۆشه ويستي منى)) ده ست بچووكى هي نا به قژما و وتى: ((با به ده ليّ

پوره تاقه تي منالى نيبه)): ((نا، ئازيزه كه م، با به هه لي كر دو وه من هه ميشه تاقه تي منالّم هه يه ئيستا حه ز ده كه ي چى بكه م)): ((حه ز ده كه م بيى بۆ لاي هه موومان، من ده مه ويّت له گه ل تۆدا شيو بخۆم)) ده ستى بچووكى خسته ناو ده ستم و له گه ل يه كدا به روو ژوره كه ي تر به ريّ كه وتين، به چوونه ژوره وه ي ئيمه له نا كا هه موو بىّ ده نك بوون، به بيىنى به هرام كه له به ينى سه عيد و مه سعود دانيشت بوو، مووچر كه به گيانا هات، مه گه ر نه يوت بوو هه رگيز نايه ت بۆ مالمانن ئه ي بۆچي ئيستا ليره يه؟ نا كر ي بو ترى قسه ي پيا و يه ك كه لامة. چونكه پيچه وانه ي سه لمي ترا، ئه گه ر به ته نيا بوايه پي م ده وت، به لām چ سوود بيگومان ده يوت به خاترى من نه هاتوه، راستيشى ده وت، مه گه ر نا ئه وه ي كه كاتي من ليره نه بووم، هاتووچۆي ئه م ماله ي ده كرد، كه واته قسه كه م بىّ سوود بوو، ته نانه ت حاليشى نه پرسيم، ته نيا سه لامى كرد و ئيتر هيچ، بيىنيم چا كتر وا يه لاي سيما دانيشم، تا له نيگاي ئه و له ده ماندا يم، نازا نم بۆچي تا چوومه ژوره وه هه موو بىّ ده نك بوون، ئايا ريم له قسه يان گرتبوو؟ ئه گه ر بۆ خۆش حالي سه هر نه بوايه، نه ده هاتم، به هرام شه وي له ژوره كه ي سه عيد به سه ر برد، گلۆپي ژوره كه يان تا ني وه ي شه و دا گير سا بوو، به يانى به ده نكي سه هر چاوم كر ده وه، ئه وم له هه ولّ دان بۆ هاتنه سه ر قه ره وتيله كه بيىنى، به و بووكه شووشه ي كه له با وه شي دا بوو، هه ولّه كه ي بىّ سوود بوو، به رزم كر ده وه له لاي خۆمدا خه واندم بووكه كه م له به ينى خۆم و ئه و دا دانا و له گه ل يه كدا ياريمان ده كرد، ريتا هاته ژوره وه، به بيىنى ئيمه له و حالته دا پيى كه نى و وتى: ((سه هر تۆي زۆر خۆش ده ويّت)): ((مني ش سه هر م خۆش ده ويّت)) سه هر ده ستى كر ده ملم و پرسى: ((بووكه كيشتم خۆش ده وي؟)): ((به ليّ، هه ردوو كتانم خۆش ده ويّت)) ريتا سه هر ي به رز كر ده وه و وتى: ((بىّ پرۆين تا پوره خۆي بگۆريت، و بيت بۆ لاي ئيمه)) پيش له وه ي كه له ده رگا كه بجي ته ده ره وه پرسيم: ((سه عات چه نه؟)): ((نزى كي ۱۰ چا كتر وا يه هه لسى)) له ده رگا كه چو وه ده ره وه كاتي چوومه ژوره وه، مه سعود وتى: ((به ه، به ه، چ عه جه ب، سه عيده خان له خه و هه لسا!)) وتم: ((رۆژي جومعه ده بيت

ئیسراحت بکړیت، جگه لهوه نه گهر من له ناوتاندا نه، هم مووتان ناسوودن)) بى
 ټوهدى خۆم به ویت سهیرى به هرامم کرد، ټوهدى بۆ کاتىكى کهم سهیرى کردم، دایکم
 پرسى: ((سه عیده، قاوه توون ده خۆى؟)): ((نا، دایکه، برسیم، نییه، تا نیوه روانه، سه بر
 ده کهم)) لای په نجه ره که دا وه ستام، ههستم کرد پیوستم به ههواى تازه، گوله کانى
 باخچه که به هۆى کارىگهرى هه تاوه وه بى قهرار بوون، ته نانهت سیبه رى داره کانىش
 نهیده توانى بۆیان بېته که پرېک، منالیم هاته وه یاد، ټوهدى که باوکم هه ر له م
 هه وشه دا، به داکوتینى بزمارىک له سه ر دیواره که بۆ من و سارا جوولانىیى دروست
 ده کرد، سهیرى دیواره کهم کرد، بهو هیوايهی که بزماره که بیمنه وه، به لآم ټم
 یادگارىیى ده ورانى منالى له دیواره که هینا بووه بۆیه ده وه، چه ده باش ده بوو ټه گهر
 هه موو رووداوه کانى رابردوم بنوسیا سییه، ئیستا به خویندنه وه یان بیره وه ریه کاتم
 ټه هاته پیش چاوه ټه گهر له ټه وره وه ده ست ده کهم به نووسین له وانیه له پیریدا به
 خویندنه وه یان سه رگه رم بم، هه لبت ټه گهر عه مهن رى بدات، ده بېت بزاتم، ده توانم
 ده فه ترىک بدۆزمه وه که شیاو بیت، خۆم گه یانده ژور کهم و له نیوان ده فه ره کاتم،
 ده فه ترىکم دۆزیبه وه که شیاو بوو، به بیستنى ټه ته فه ی که له ده رگا درا، رووم کرده
 ده رگا که و به هرامم بینى، هاته ژور وه و ده رگا که له دواى خۆى داخست، له مه ی
 که له به رچاوى ټه وانى دیکه به ته نیا هاته ژور کهم، سه رم سورما، جگه ره یه کى
 داگیرساند، له سه ر لیواى په نجه ره که دانیش و وتى: ((هاتوم له گه لټ قسه بکه م)):
 ((به لآم باوکم و دایکم ...)) قسه که ی برین به وانم و تووه، ده مه ویت له گه لټ تۆدا به
 تاییه تى قسه بکه م، بلئى بزاتم من هۆى ناره حه تى تۆم؟)): ((نا، بۆچى وایر ده که یته وه؟
 نه تۆو نه ټه وانى تر، هیچ کامتان نه بوونه ته هۆى ناره حه تىم، جگه له وه، کى وتویه تى
 من ناره حه تىم؟)): ((کى وتویه تى؟ جیبى پیکه نینه، سهیرى خۆت بکه، پیوست به وتن
 ناکات، هه ر که سیک بتبینى، تى ده گا که خه مبار و نه خۆشیت، ټه گهر ناتوانیت به
 ټه وانى تر بلئیت راستگۆیان به هرامه من بلئى من وهک دکتۆرىک، به لئین ټه ده م، که
 قسه کانت ته نیا لای خۆم مینئته وه، ټایا مه سه له یه ک، که تاهم راده رۆح و لاشه ی تۆ

نازار ده دات، پیوه ندی به کاک ... نازاتم ناوی چیه، ټایا پیوه ندی به ټه وه هیه؟):
 ((نا، من خه ریکم تاوانى هه له کاتم ټه ده مه وه، پیوه ندی به هیچ که سه وه نییه،
 دلئیا به)): ((که سیک تاوان ده داته وه که کارىکى خرابى کردیت، جگه له مه، بۆ
 گه وره ترین گوناح هه دیکیان دیارى کرده، تۆ ریکه ی خۆ نازار دانت گرتۆته به ر،
 به هه رحال، هه ست ناکه ی ئیتر به س بېت و به قسه ی خۆت، باجى هه موو تاوانه که ت
 دایته وه؟ سه عیده، بیله جارىکى تر لیت پرسم، ټایا پى پیاویک له
 مه سه له که دایه؟)) سه یرم کرد، نه متوانى چى بلیم؟ ټایا به راستى باوه رى کردبوو، که
 له یادم کرده؟ بۆچى گوناحى خۆى ده خاته مل خه لکى؟ ټه گهر ئیعتراضى منى ده ویت،
 ده بېت بزانت که من هه رگیز به ده برینى عه شق، غروروم ناشکینم بیله، باوا
 بسیرکاته وه که پیاویکى تر له نارادایه، بى ده نگیم بووه هۆى ټه وه ی که دلئیا بیت
 نه ئینیه کم هیه، جگه ره یه کى تری داگیرساند، هه لساو به تووره ییه وه وتى: ((بۆچى
 قسه ناکه ی تى؟ چى روویداوه که وات لى هاتوه؟؟ ټه گهر ناترسى قسه بکه، وه ټه گهر
 لاوازیت و زات ناکه ی بیله به ریکه ی هیپنۆتیزم ره گه ی ناره حه تیت بدۆزمه وه،
 ره فتارى منالانه ت بۆته هۆى ټه وه که هه موو نیگه رانت بن، تۆ ژیان ت له هه مووان
 تال کرده وه، ټه گهر هه ز ده که ی ده ور به ر کانت ره حه ت پى بکه ن، درتۆ به م ره فتاره ت
 بده، به لآم بزانه ټه مه کۆتایی خۆ خوازییه، که ئینسان بۆ رازى کردنى خۆى،
 ده ور به ر که ی ناره حه ت ده کات، ټه گهر دوینیکه دلئسۆزىان بۆته هه بوو، به دنیا ییه وه
 له به یانییه وه ره حه ت پى ده که ن)) به نه ده ی به رز قسه ی ده کرد، به شیوه یه ک که له
 په نجه ره ی به رامبه رمان سه یریان ده کردین، وتم: ((سه یرمان ده که نن به هه مان توور ییه و
 وتى: ((بیله سه یر بکه ن، مه گهر ناتته ویت زۆر تر گرنگیت پى بدن؟ ئیستا وه ستاون
 سه یرت ده که ن، له دلته وه به حالت داخ ده خۆن، باوه رم وایه که ته نانه ت شیاوى
 دلئسۆزیش نیت)) ده ستى برده نیو قژى و له ژور وه که چوه ده ره وه، چه ن خوله ک
 تپیه رپوو، من گپژو سه ر لى شیواو دانیشتم مه سه وود و یرم له قسه کانى ټه و
 ده کرده وه، سیما و ریتا هاته نه ژور وه، ریتا به لآمه وه دانیششو نیگارى میه ره بانى

برييه ده مووچاوم ، ناهيكي هه لکيشا و وتي: «من ههست ده کم، که تو بهسه دوريانیکدا گيرت خواردوه، نازانی کام ريگه راست و کام ريگه چه ورئژه، ئيجازه بده يارمه تیت بدهين، ئيمه هه موومان تو مان خوش ده ویت، وتم: «تا ئيرهش بو هه مووتانم نارمه تيم دروست کرده، کيشه من پيوه ندى به خومه وه هه يه و ده بيت خوم چاره ي بکه م» سيما وتي: «کيشه هه ريگه له ئيمه پيوه ندى به وانى دیکه شه وه هه يه، ئيمه هه موومان يه کين کين کاتي تو خوش حال بيت، منيش خوش حالم، ريتا و نه وانى دیکه شه هه وه ها، خوت له ئيمه جيامه که ره وه، دلنيا به رۆژى که تو له چنگى بى هيوايى رزگار ت بيت، رۆژيکه که خوشى و به خته وه درى روى کرد بيته هه موومان، جوان سه يرى ده ور به رت که، ههست ده کم هه ئو نزيکيه ي که له نيوان ئيمه دا هه يه، له که متر له خيزانیک پيدا ده بيت، قه درى هه خوشه ويستيه بزانه و له گه ل ئيمه دا ره حه ت قسه بکه» وتم: «من هه چ ناشارمه وه، هه رشتيک که ده بيت بيلم هه مووتان نه يزانن، به دکتوريشم وت که خه ريکم باجى هه لى رابردو و نه ده مه وه، له و رۆژه وه که گه رامه ته وه ن هه ويگ خه وى نارام نه بو، به رده وام توشى عه زابى ويژدان بوومه، ئايا گوناح له منبو که نه متوانى ژيانى هاوسه ريم به سه ره رى به رمه ريوه يان هه لى په رويز بو؟ ئايا گوناحى من بو که نه مزانى که به هرام منى خوش ده ویت»، من نه توانم له م مالدا به خته وه درى به ده ست بينم، يا خه تاي هه بو که ئاشکراى نه کرد؟ ئايا به ده ست هينانى نه زمونيتک به م تاللو نؤشبنه، به ناوى تاوان به س نيه، ئايا ده بيت باجى قورستر بده مه وه؟ چه نده گران؟ ده بيت چى بسه ليتم و به کى؟ ئيوه نه لين دردى من، دردى هه مووتانه، هه له ده که ن هه چ کامتان ههست به دردى من ناکه ن، کام يه که له ئيوه به ته واوى نه زانيت بوچى ته لاقم سه نند؟ رابردوى من نه وه نده به لاتانه وه عه يب بو که ته نانه ت شهرمتان ده کرد ناوى بينن، له گه ل مندا وه ک مناليتک هه لسوکه وت ده که ن، ته نيا بو نه سيحه ت کردن نازان، بللى بزائم سيما، ئايا به راستى تو نه زانيت من له وى چؤن نه ژيام؟ بى گومان نازانيت، ته نيا شتيک که نه يزانى ته مه يه که په رويز پياوى ژن و و ژيان نه بو،

ته نيا نه مه، ئايا نه فه ريگ له ئيوه نه وه نده زه هه تى به خؤى دا تا شه ويگ لام دانيشيت و و سه باره ت به رابردو و پرسيارم لى بکات؟ نا، نه مه مؤرى بى ده ننگيمه که يه که به يه که تان داوتانه له ليوتان، نه م بيده ننگيه، نه م نيگا پر پرسيارانه تان، هه موويان نازارم نه دن، باسى توره ج ده که ن، پيش داوه رى ده که ن و له و ديوتک دروست ده که ن، له حاليکدا که نازان ته نيا که سيک که له نه لمان ده ستمى گرت و يارمه تى دام، هه ر نه م مرؤفه بو، له ناو کومه ل بوون و ته نيا بوون زؤر ناخوشه، بيه لن له گه ل خومدا بم و له گه ل ته نيا يمدا بسازيم، هه مووتانم خوش ده ویت، هه مووتانم هه يه، به لام له کؤدا ته نيام، ئيستا به هه ر شيه يه که که هه ز ده که ن، له باره ي منه وه قه زاوه ت بکه ن، نازان به شيتم بزائن، يان من شياوى به زه يى بزائن، دکتورى ئيوه وا ده زانى من فيره پيش خواردنه وه بوومه، له وان هه حه ق به نه و بيت، نه گه ر بزائم نه وانى دیکه ناتوان بووم ته حه مول بکه ن، ده رؤم بو جينگه يه که که مه جبوور نه بن خه فه تم لى بخؤن» دل پريکه م به فرميسکيکى سوپر که نه چوه ده مه وه، خالى ده کرد سيماش ده ستمى کرد به گريان وتي: «كى و توويه تى ته حه مولى تو مان نيه؟ ده بيت چن جار بلیم که ئيمه هه موومان تو مان خوش ده ویت، نه گه ر سه باره ت به رابردو و پرسيارمان لى نه کردوويت، به و هؤيه نيه که ژيانى تو بو ئيمه گرنه نه بوويت، به لکو به خاتر نه وه بووه که نه مانده ويست رؤحى ناسکت بره نجينين، ليوه کافان به ست تا تو بيره وه رييه تاله کانت له ياد بکه ي» پاش و توويژه که ي نه و رۆژه ره فتارى ماله وه گؤرا، شه ويگ کاتي که ده مويست بچه مه وه ژووره که م و ئيسراحه ت بکه م، باوکم ده سى نايه سه ر شام و وتي: «دانيشه که ميک له گه ل يه کدا قسه بکه ين» مه سعوديش له وى بو، ريتا له گه ل سه حه ر چو بو يه وه بو مالى دا يکى، وتم: «سه باره ت به چى؟» باوکم وتي: «باسى توره جان بو بکه»: «نه تانه ویت، سه باره ت به نه و چى بزائن؟»: «هه موو شتيک، نه مه ي له کو و چؤن نه وت ناسى، نه و چى له تو نه وى»: «نه و له نه لمان خو يندکار بو، ئيمه له پارکيکدا يه کمان ناسى، من ته نيا بووم، نه ويش ته نيا بو، بوونى ئيرانيه که له شو ينيکى نا تاشنا و بيگانه، نيعمه تيکى گه وره يه، بولاي يه کتر چو وين،

ھەردووکمان سەبارەت بە خۆمان قەسەمان کرد، بەوم وت کہ شوم کردووه، مێردەکەم
 ساحیبی کلۆپی شەوانەییە، بە بیستنی پیشەیی پەرویز، سەری سوپما و بە ناباوەرپی
 پرسى: ((کە ئایا پێش ئەوەی شوی پێ بەکەم، دەمزانى پیشەیی ئەو چیبە، کاتى بێ
 ئاگایى خۆم پێ وت و زیادم کرد کہ مائەو شەمانى فریو داوه، خۆی لەبەرەمبەرى
 ژيانم ھەستى بە بەرپرسیارى کرد، خۆی لە من و پەرویز نزیك و نزیكتر کردووه، بە
 شێوەیەك کہ مالى گواستەووه بۆ شوقەییەك بەرامبەر مالى ئیمە، لە نزیكەو شێوەی
 ژيانمى بىنى، ئەو یارو یاوەرم بوو، کاتى مێوانەکانى پەرویز دەگەشتنە ئەو پەرى بێ
 شەرمى، دەستى دەگرت و لەمال دەیردەمە دەرووه، لەگەڵ یەكدا پیاوەمان دەکرد،
 ئەو بەمنى ئەوت کہ چۆن لەبەرەمبەر پەرویز و داوا ناپەوانى بوەستم، کاتى
 دەگەرەمەووه بۆ مال کہ مێوانەکان بە ھۆی زیادەپەروییەو ھەرکام لە سوچیکدا خەویان
 لیکەوتبوو، نازانم ئەگەر تورەج نەبواوە چ چارەنووسىك چارەپەرى دەکردم ئیستاش کہ
 گەرپاوەتەو، ھەز دەکات بزانیك کہ سەرچاوەی خۆ راگرى و نەترسیبەکەى ئەو
 بوو، چۆن ئەژێ، ژيانى من تارادەبەك ئاکامى ھەولەکانى ئەو، چارەپەرى نەدەکرد کہ
 ببینیت من ھیشتا بە تەنیا دەژیم، باوکە ھەز دەکەم ئیو ش ئەو ببینن و باوەر بە
 قەسەکانم بکەن، ئیو دەبیت ئەو ببینن تا پیتان بلیت کہ من تەنانت ھەنگاویکیشم
 بەرەو کەوتن و ریسوا بوون نەناوہ...)) مەسعود سەرمى کردە باوہشى و وتى: ((ئیمە
 بپروامان بە تۆ قەسەکانت ھەییە، پیتستان بە شایەت نییە، بەلام لێردە خالیک ھەییە،
 ھەردووکتان ئێرانین و ھەردووکتان دەبیت بزانی کہ پێوەندى کۆمەلایەتى ئیمە لەگەڵ
 ئەلماندا جیاواژە تورەج لە ئەلمان بۆ تۆ رزگارکەریك بوو، بەلام لێرە فەرق دەکات،
 چونکہ بتەوئى و نەتەوئیت، ناوى ھاویرپى کور گرافتە بۆ خۆی، ئەم مەسەلە بەلای
 خێزانە ئێرانییەکان شیاوى قەبوول کردن نییە، بەخاترى ئەو چاکەى کہ لەبەرەمبەر تۆ
 کردوویەتى، تا ئەو رۆژەى کہ دەمرین خۆمان بە قەرزدارى ئەو دەزانین و
 سوپاسگوزارى ئەوین، بەلام دەبیت، ئەم پەيوەندییە نەمیتیت، ئیمە سەبارەت بەدانى
 ژوور بە بەھرام ھەلەمان کرد، بەبوونى کچیکى گەنج لەمەلەووه، نەدەبواوە ئەومان

بەھینایە بۆ لای خۆمان، چونکہ ئیمکانى روودانى ھەموو جۆرە پێشھاتیک ھەبوو،
 بەلام بە خۆشییەو، لەگەڵ ئەویدا کہ بەھرام تۆی خۆش ئەویست، لێوکانى بەست و
 ھیچی نەوت، کاتى دیتەووە یادمان کہ سى سالى تەواو ناپەختى کیشاوە، شەرمەزار
 دەبین، ئیمە لەبەرەمبەر چارەکانى ئەو، تۆمان مارەپەرى و ئەو تەھەمولى کرد، بەلام
 ئیستا ئیجازە بەتۆ نادەین کہ یارى بەھەستى پاکی ئەو بکەیت، ئەو تۆی خۆش
 دەوئیت، بە ژيانى تۆ ئارەزوومەندە، نابیت پیاویکی تر بێتە ئەم مەلەووه)) وتم: ((من
 دەکەنە قوربانى ئەو؟)) ((نا، ھەلە تى مەگە، تۆ ناکەینە قوربانى کەس، چونکہ
 ئەزانین تۆش دکتۆرت خۆش دەوئیت، نابیت لەرووى ھەقناسى لەبەرەمبەر (تورەج)دا
 دیسان یارى بە چارەنووسى دکتۆر بکەیت، ئیستا بۆ ئەو بەتەواى دلنیابین لە خۆت
 دەپرسین و دەمانەوئیت بى ھیچ پەردەپۆشییەك وەلام بدەیتەو، ئایا بەراستى بەھرامت
 خۆش دەوئیت؟)) سەرم شۆر کردووه و بى دەنگ بووم: ((بیرم کردووه کاتى کہ ئەو منى
 ناوئیت، عەشقى من چ بەھایەكى ھەییە)) مەسعود وتى: ((شەرم مەکە و بى پەردە بە
 ئیمە بلێ، خۆشت دەوئیت؟)) ((بەلێ)) ((باشە لە کەبەو و چ کاتیک؟)) ((بەتەواوى
 نازانم، بەلام لەوکاتەو کہ تەسجیلەکەى داپیتم، زانیم بە خاترى من لە تەنیا
 سەرگەرمى چاوپۆشى کردووه، ئیتەر بۆم گەنگ بوو، ھەستم کرد کہ ئەگەر رۆژیک
 نەببینم، دلەم بۆی تەنگ دەبیت، ئەوکاتە ناوى ئەو ھەستەى کہ بۆ ئەوم بووم نەزانى،
 بەلام کاتى لە فرۆکەخانە فرمیسکم لە چاوەکانیدا بىنى، منیش گریام و زانیم کہ
 خۆشم دەوئیت، بەلام ھەستەکەم لە خۆمدا سەركوت کرد، چونکہ ھاوسەرم بوو و
 دەبواوە لەگەڵ ئەودا بژیامایە، لەوانەییە باوہرنەکەن، ئەگەر نیگای بەھرام لەو دوو
 رۆژەى ناخردا و قەسەکان و نەسیحەتەکانى تورەج نەبواوە، نازانم چۆن ژنیك بووم،
 نیگارى ئەو ھەمیشە وەك سیبەریك بەدوامەو بوو و ئاگای لیم بوو، بەھەر حال و تەنى
 ئەم قسانە بى سوودە، چونکہ ئیمە گەشتووینە ئەم نەجمە کہ گونجان لە نیوانماندا
 نییە و ناتوانین لەگەڵ یەكدا بژین، ھەول دەدەم لەیادی بکەم، ئیجازە بەدەن سەبارەت
 بەو قەسە نەکەین)) باوکم تا ئەو کاتە بى دەنگ بوو پرسى: ((کەواتە ھۆی بى دەنگى و

پەشپىۋى تۆ ئەمەيە؟» فرمىسكى كە لەسەر گۆنام دەھاتە خوار سېمەۋە وتم: «خەتاي ئەۋ نىيە، بەۋ شىۋەي كە خۇتان وتتان ئەۋ چەند سال ئازارى چىشتوۋە، ئىستىا حەقىتى كە ژيانىكى نوئى ھەلبۇتۇرى، من ئىتر بۇ ئەۋ سەئىدەكەي پىشۋونىم، ۋە ئەۋىش ئىتر ئەۋ پىاۋە نىيە كە رۇژىك خۇشم دەۋىست، ئىمە ھەردوۋكمان دەمانەۋىت سەر لەنوئى دەست پى بەكەينەۋە، ھەلبەت بۇ ئەۋ ئاسانترە، چونكە لىرە ناژىي ۋ دەۋرات بۇ كوردستان، بەلام من لە ھەر سوچىكى ئەم مالى ئەۋ دەبىنم، ئەگەر ئىجازەتان بىدایە من لەم مالى ئەۋرۇشتم» باۋكم پرسى: «كەي بەتۆۋى وت دەۋىۋىت بروت بۇ كوردستان؟»: «ئەۋ شەۋەي كە بەچاكەتەكەي ئەۋ ھاتمەۋە بۇ مال» كەمى لە جىيى خۇى جوۋلا و تى: «باۋەر ناكەم بگەرپىتەۋە، چونكە ئەگەر دەۋىۋىست تا ئىستىا چوۋبوۋ و ئىتر نەدەھاتەۋە بۇ لامان تەنانەت ئەم بەيانىيە سەبارەت بەحالى تۆ لەگەل مندە قسەي كە، دەۋىۋىت كە سەفەرىك بۇ تۆ پىۋىستە، بەراستى ئەۋ نىگەرانى تۆيە، ئەگەر بۇ ئەۋ گرنىگ نەبوۋىتايە دىسۆزى بۆت نەدەكرد لەگەل ھەموو ئەم قسانەدا، من لەگەل تۆدام و باۋەرۋەم وايە كە دكتور دەبىت خۇى رىگەي ژيانى ھەلبۇتۇرىت، ئىمە حەقمان نىيە سەبارەت بە ژيانى بىرپار بەدەين ئەگەر ئەم مالى ناپەھەتت دەكات ئەتوانى بۇ ماۋەيەك بچىت بۇ مالى مەسعود ، تا من بىفرۇشم بەلام بىرى ئەۋەي كەخۆت بە تەنبا بۆت لەسەرت دەركە» پايىز بەتەۋاى جوانى و گەۋرەيىۋە گەيشت، گولەكانى ناۋ باخچە ئىستىا لە گولدانان، نىشانەيەك لەگەلئى سەۋزى سەردارەكان نەماۋە، دوو مانىگ دەبىت كە ئەۋم نەبىنىۋە، بەلام بى قەرارتەم لەۋكاتەي كە سى سال دوۋرىم تەھەمول كەردبوۋ، دەزائم لە تارانەۋ ھەموو رۇژىك دەۋرات بۇ عەيادەكەي، بەلام نە دىت و نە تەلەفۇن دەكات، تەنبا (سەئىد) ە كە سەلامى دەگەيەننە دايەك و باۋكم، دىدارى بۇ من ۋەك نارەزوۋى لى ھاتوۋە، ھەۋا بۇنى باران دەدا، دلم لە ئاسمانى ھەۋرىي پايىز تەنگ بوۋ بو، بە دايەك وت بۇ پىاسەكەردن دەچمە دەۋرەۋە و لە دەرگاگە چوۋمە دەۋرەۋە. بى ئامانچ سەرم دەكرد بە دوكانەكاندا و سەيرى شتەكەم دەكرد، چەند جار وىستەم تەلەفۇن بەكەم بۇ تورەج و داۋاى لى بەكەم لە

شۋىنىك يەكتر بىنن، حەزم دەكرد لەگەل يەككىدا قسە بەكەين، بەلام پەشيمان بوۋمەۋە، لەسەر چوار رايەك رەت ئەبوۋم كە چاۋم كەوت بە كىۋسكىكى تەلەفۇن، لە جانتاكەمدا بەداۋى پارەي ۋردە دا گەرپامو پاشان ژمارەكەم گرت، دەنگى مەسعودم بىست وتم: «منم سەئىدە» بە خۇشحالىيەۋە پرسى: «چۆنى؟ چۆن بوۋ كە تەلەفۇن كەرد؟ لەمالەۋە تەلەفۇن دەكەي؟»: «حالىم باشە، نا لە دەۋرەۋە تەلەفۇن دەكەم، بۇ پىاسە ھاتوۋمەتە دەۋرەۋە، حەزم كەرد تەلەفۇن بۇ بەكەم»: «كارىكى باشت كەرد، بى بۇ عەيادە، تا تۆ بەگەيت، ئىشى منىش تەۋاۋ دەبىت، لەگەل يەكدا ئەۋرۇنە دەۋرەۋە شىۋ دەخۇين»: «نا، سوپاس، پىسارىكەم ھەيە؟» باشە، پىرسە: «ھىشتا دكتور لە عەيادەيە»: «بەلى، بۇچى، دەتتەۋىت لەگەلئىدا قسە بەكەيت؟» نا، دەۋىۋىست ناۋنىشانى مالىكەي لە تۆ بسەنم» بەدەنگى بەرز پىكەنى و تى: «كەۋاتە يەكەم ھەنگاۋ تۆ نات» وتم: «نايا ھەلە دەكەم»: «نا، بەھىچ شىۋەيەك، جارىك ئەۋ ھاتە پىش و ئىستىا نۆبەتى تۆيە، من ناۋنىشانى مالىكەيت دەدەمى و ابرانم تا سەعاتىكى تر لەمال بىت، ھەلبەت ئەگەر مەۋعەدى نەبىت»: «بەھەر حال من ئەۋرۇم، بەلام تۆ ھىچ بە دكتور مەلى، نامەۋىت بزانىت» دىسان پىكەنى و تى: «باشە، لەلايەن مەنەۋە بى خەم بە، بەلام ۋرىا بە» وتم تۆش تەلەفۇن بەكە بۇ دايەك با نىگەران نەبىت»: «زۆر باشە، ئىستىا بنوۋسە!» پاشان ناۋنىشانى سەر تەلەفۇنەكەم رەش كەدەۋە، تا مالىكەي رىگەيەكى زۆر بوۋ، بەلام فورسەتى پىۋىستەم ھەبوۋ، كەمىكى تر پىاسەم كەرد، سەرمای پايىز تا مۇخى ئىسقانى دەتەزان، پاش ھەندى پىاسەكەردن، بە تەكسىيەك خۆم گەياندە نىكى مالىان، دوو دل بوۋم، كەمىك ۋەستام و بىرم كەدەۋە، چۆن بىرى دەكەدەۋە؟ چۆن لە ئىشەكەي من تىنەگەيشت؟ دوكانەكان دانە دانە داخران، دەباۋە بىرپارم بىدایە، باران، نم نم، دەبارى لە رۇژنامە فرۇشپىيەك، رۇژنامەيەك سەند ، بەراۋردم كەرد كە دەبىت ھاتبىتەۋە كاتى لەبەردەمى شوقەكەي ۋەستام گلۇپىك داگىرسابوۋ كە رۇشنايەكەي دەھاتە دەۋرەۋە، دەستەم بىرە نىك زەنگەكە، بەلام دىسان دوۋدل بوۋم، ئەگەر مىۋانى ھەبىت، چ بىانۋويەك بىنمەۋە؟

چۆن شەرحى كەم؟ دەمويست پەشىمان بېمەۋە و بگەرېمەۋە، بەلام بارانەكە زۆر بو، بەناچار زەنگم لېدا، چەن خۆلەك كېك تېپەپرېبو، تا دەرگاگە كراپەۋە خۆى بو، ھېشتا چاكەت و پانتۆلەكە لەبەرىدا بو، بە بېنىنم سەرى سورما، نېگامان تېكەلى يەك بو، سەلامم كرد و ئەو ھەر لەو حالەدا كە توشى گېزى و سەرسورماى بو بو، وەلامى سەلامەكەى داۋە، پاشان دەرگاگەى بەتەۋاۋى كەردەۋە و من چوومە ژورەۋە، بەدەست فەرموى لى كردم، دانىشتەم جانتاكەم خستە سەرىپام، بە پېۋە سەرى دەكردم، ھەولمدا پېكەنم، بەلام لە ژىر نېگاي ئەو توانايى پېكەنېم نەبو، پرسى: «(حالت باشە؟) سەرم بەرزكردەۋە و وتم: «(باشم): «(لەكوى بوويت؟): «(لەشەقام): «(چۆن ئېرەت دۆزبېۋە؟): «(قورس نەبو، بەداۋاي دلدا بەرى كەتم و گەيشتمە ئېرە) پېكەنى و تى: «(دلئايەت راست ھاتوويت): «(بەلى، راست ھاتووم) لە دەرگاگەى چوۋە دەرەۋەۋە و پاشان بە ھەندى مېۋەجاتەۋە گەراپەۋە، لەبەرامبەرم دانىشت، شوقەيەكى جوانى ھەبو، پرسىم: «(تازە ھاتوويتەۋە؟): «(بەلى، چەن خولەك پېش ئەۋەى كە تۆ لە زەنگ بدەيت) نەمدەتوانى لە نېگاي بھوئېمەۋە، كە بە بېنىنم خۆشحالە يان نا، پرسى: «(بۆچى ھاتوۋى بۆ ئېرە؟): «(نازائم): «(ھاتوۋى بزانى ژنىك لەم مالەدا ھەيە؟): «(نا ھەروا ھاتم): «(بى ئامانچ ھاتى؟): «(نەخۆشى تازەت ناۋىت؟) ھەلساۋ لەبەرامبەرم ۋەستاۋ نارام وتى: «(بەلام ئېرە عىبادە نېيە؟): «(دكتورەكان نەخۆشى تايبەت لەمالەۋە ئەبېن)، بەلام وىزىتى من بۆ تۆ بە گران تەۋاۋ دەبېت): «(ئاي شكاندى غورورى ژنىك بەناۋى وىزىت قەبول ناكەيت؟): «(نا، ئېمە شكاۋەكان لەپال يەك دا دەنېن و دەيانكەينە ئەسل، «(داۋام لى مەكە كە شكاۋەكان قەبول بكم): «(بەلام چاۋەپى رۆژىكى وات دەكرد، خۆت وت لەبېرت چوۋە ئىستا من لېرەم): «(لەبەرامبەرى، چىت دەۋىت؟): «(ھېچ): «(ھېچ بۆچى؟ بەلاى كەمەۋە نالېت رەچەتەيەك): «(چونكە ئەۋەم ناۋىت): «(ئەگەر ناتتەۋىت بۆچى ھاتى؟ بۆچى ئەم وىزىتە گرانە دادەنېى؟): «(قەيناكە، بۆ كەسېك كە ھەموو شتى خۆى داۋە، يەكېك زىياتر، فەرق ناكات، ھاتم تا تېنىم): «(دەتەۋى چى بېنى؟ ئەگەر

ھاتوۋى من بېنى، دەبېت بلىم كە زىندووم و ھەناسە دەدەم، بەلام ئەگەر ھاتوۋىە سەرى مەرگى ئارەزوۋەكەم بكەيت، دەبېت بلىم كە سەركەوتېت، ئەو رۆژە، تۆ و ئەوم پېكەۋە بېنى، چەندە لە يەك دېن، بە چ چىژىكەۋە دۆلدەرمەتان نۆش دەكرد، پاشان پىاسەى سەر پردەكە، چ ماشىنىكى جوانىشى ھەيە، يەكەم جار كە ھاتى ھەستەم كرد كارتى دەعوەتت بۆ ھېناۋم، كە بېم بۆ ئاھەنگەكەت، بۆچى دەوت نەھىناۋە؟ بېنگومان بېرت دەكردەۋە كە تەعاروفى شارستانىەك لەپەلى تۆدا نېيە، بۆچى ئەو رۆژە ھاتمە ژورەكەت سەبارەت بەۋ قسەت بۆ نەكردم؟ تۆ چەندە خۆراگى؟ تازە بەۋ پەرى نەترسىيەۋە وتت كە قسەيەكت بۆ وتن نېيە، ئىستا ھاتوۋىت و دەلئىت كە نەخۆشى، باۋەر بەكام قسەت بكم؟ ئەۋەيان يان ئەۋەيان؟ نەكا لەۋپش ماندوۋ بوويت و واژت لى ھېناۋە؟ بۆچى ئەۋەندە زوۋ بەلاى كەمەۋە سى سال سەبەرت دەكرد) ئارام دانىشتىۋوم و سەرىپم دەكرد، بى دەنگېم بۆ ئەۋ جې تەحەمول نەبو، بەدەنگى بەرز وتى: «(ئەى بۆچى قسە ناكەيت؟) بۆچى مەزلومانە لەسەر خۆت ناكەيتەۋە، لەۋانەشە لەرزت كرديت؟) وتم: «(دەلئىت، ئېمە شوئېنەكەمان گۆرپەتەۋە، تۆ نەخۆشىت و منىش دكتور، دەبېت ئارام م تا نەخۆشەكەم ۋەزى خۆى باس بكات، و من رەچەتەى بۆ بنووسم) قزى سەر ناۋچاۋانى برە داۋە و تى: «(بەلى، حەق بەتۆيە) دانىشت و چاۋى تېرېم، پاشان سەرى خۆى بۆ ئاسمان بەرزكردەۋە، ھەناسەيەكى قوللى ھەلكېشاۋ وتى: «(بەلى من لە بېرم چوۋە كە كامان نەخۆشىن، تۆ بۆ دەرمان ھاتى، خۆ من نەھاتووم بۆ مالى تۆ؟) وتم: «(ھەمىشە يەك لايەنە دەرۋىت بۆ لاى قازى و رازىش دەگەرئېتەۋە) لەلاى پەنجەرەكە ۋەستام و پەردەكەم لادا، چاۋم بېيە بارىنى بارانەكە، ھاتە لام و ئەۋىش سەرى بارانەكەى دەكرد، وتم: «(حەز دەكەم پىاسە بكم): «(لەژىر ئەم بارانە؟): «(بەلى) پاشان بى ئەۋەى چاۋەپى ئەۋ بكم لەدەرگاگە چوومە دەرەۋە، بەدواما ھات و لەپال يەكدا بەرى كەۋتېن باران ھەموو جەلكامانى تەركرد سەرم بەرەۋ ئاسمان بەرزكردەۋە و چاۋم نوقاند دلۆپەكانى باران دەموۋچاۋمى دەشوست، وتى: «(سەرمات دەبى): «(تۆ ھەيت): «(بەلام من بەدەردى

تۆ ناخۆم» دەستی کردە قۆلماو تا کۆتایی شەقامەکه چووین، رینگەکه می گۆری و وتی: «ئەگەر کەسێک ئێمە لەم حالەدا ببینی هەست دەکات شیت بووینە، بێ بگەرپێنەوه» بەتەوای تەر بوو چاکەتەکهی داکنەد و خستییه سەرشانم و وتی: «ئەگەر نەخۆش کەوتیت چ وەلامێک بە مالهەوتان بدەمەوه؟» وتم: «بەهێلە بارانەکه رۆحم بشۆریت، بیهلە ماندوویی ژیان لە لەشم دەربکات» وتی: «تۆ هیشتا مندالی» دەنگی هەنگاوهکانی لەگەڵ دەنگی باراندا تیکەڵ دەبوو، کاتی گەراینەوه بۆ شووقەکه وتی: «تۆ سبەی نەخۆش دەکەویت و من مەجبوروم رەچەتەت بۆ بنوسم» پاشان خاویلیهکی بۆ هینام و وتی: «قۆت وشک بکەوه» چو بۆ چیشتهخانه، خاویلیهکه نایه سەر دەمووچاوم و چاوم نوقاند، من لە مائی ئەودا لەلای ئەودا بووم، پاش ماوهیهک خاویلیهکهی لەسەر دەمووچاوم لادا و وتی: «هەندی ئای گەرم بۆ، ئێمە ئیشیکی منالانەمان کرد» پەنجەم خستە سەرلیوی و وتم: «هیچ مەلێ، تەنیا گۆی لە دەنگی باران بگر» قومێک ئای گەرمم خوارد و جگەرەیهکم داگیرساند، پرسی: «دەست کردەوه بە جگەرکێشان؟» ویستم بلێم هۆی ئەوه تۆیت، بەلام بێ دەنگ بووم، چوو ژوررهکهی و بلوسیکی بۆ هینام و وتی: «پرۆ جلهکەت بگۆر» پام خستە ژورری نووستنی، بلوسهکهم داکنەد و هەلم خست، تاوشک بیتەوه، بلوسهکهی ئەو بۆ من هەم گەورەبوو، هەم درێژ کاتی منی بینی پیکهنی و وتی: «رێک وەك...» قسهکهیم بری و وتم: «وەك داخۆلی سەر بیستانم؟» دووباره سهیری ئاوینهکهم کرد، له راستیدا بلوسهکهی ئەو بۆ من، تهنورهیهکی کول بوو، دەستم له قۆلهکانیدا ون بوو، وتی: «ئەمشەو لهیاد ناکەم»: «بۆچی؟ لهبەر ئەوهی شیوهم پیکهنینیه؟»: «نا، لهبەرئەوهی یهکهم نەخۆشیت که بۆ ئەوهی بگهیتە دەرمان، دکتۆرهکەت کردە هاوههنگاوی خۆت، دەبوايه تۆ گویت له قسهی من بگرتایه، ئەك من گویم له قسهی تۆ بگرتایه» وتم: «ئێمە هەردوو کمان نەخۆشین و دەبیت بچین بۆلای دکتۆریکی تر»: «ئەویش وەك خۆمان شیت کەین؟ نا، ئەوهندهی که منت شیت کردووه بەسه، ئیستا تا ئاوهکه سارد نەبۆتەوه بیخۆ»: «هەزم لێ نییه، شیرین نییه»: «ببوره، لهبیرم

چوو شەکری تیکەم» رۆشیت تا شەکر ببیت، منیش فرسهتیک دەسکەوت، تا جارێکی تر سهیری دەورووبهرم کهم، چەن تابلۆیهک له دیمەنی رۆژئاوای کویستان دیوارهکانی رازاندبۆوه، هەموو جینگهیهک رێک و پێک بوو، چاکەتەکهی لای بلوسهکم ئاویزان کرد، هات و لەلاما دانیشیت پەردەاخهکهی پر کرد له شەکر، وتم: «ئەوهنده شەکری تێ مەکه، قەلەو دەم»: «شەکر بۆ تۆ زەرەری نییه، ئەگەر کهمیکیش قەلەو بیت، جسمت جوانیهکهی هەر ئەمینیت» پەرداخهکهی دایه دەستم، وتم: «ئەو شەوه مەجبوربووم دەست که مە گیرفانتا»: «کام شەو؟»: «ئەوشەوهی که لەرز و تام گرت»: «له گیرفانی مندا بهدوای دەرمان ئەگرایت؟»: «نا، جگەرەم ئەویست»: «دۆزیتەوه؟»: «بەلێ، تەنیا دوو دانە تێدا بوو، شتیکی تریشم دۆزییهوه»: «بە دلتیاییهوه پاره نەبوو»: «نا، پاره نەبوو، دەفتەریکی بیرنامه بوو»: «چاکەتەکهت نەگراندەوه، بەلای کهمەوه دەفتەرهکەت، بهاوردایهوه» نەمدەتوانی، چونکه بۆ من دوو مەتەلێ تیا بوو» پیکهنی و وتی: «کهواته دەفتەری مەتەل بووه و من ئاگام لێ نەبوو، باشه ئەو دوو مەتەلێ چیه؟»: «یهکهم ئەوهی که لهبەردەم ژماره تەلهفۆنی ئێمەدا نووسیوتە...» قسهکهمی بری و وتی: «تۆ نازانی؟»: «بۆچی، دەزانم، میژووی گەرانهوهی منت نووسیوه، بەلام نازانم بۆچی نووسیوتە، ئاسووده بووم»: «دەبیت ئەمەش بزانی، پاش چاوه‌روانییهکی زۆر، نەدەبوايه بنووسیايه ئاسووده‌بووم؟ مەتەلێ دووهم کامهیه؟»: «لهبەردەم ژماره تەلهفۆنیکی تر دا نووسیوتە، هەرگیز پیوهندی پیوه ناکەم، ئیره کوپیه و ئەو کەسه کپیه؟» زەرەدەخەنەیهکی کرد و وتی: «بۆچی، هەست دەکهی ئەوه ژماره‌ی کهسیکی تاییهته، لهوانهیه ژماره‌ی کۆمپانیایهک، یان...» وتم: «بێگومان ژماره‌ی کهسیکی تاییهته، چونکه ئەگەر غهیری ئەمه بوايه پیویستی به نووسین نەدەکرد» وتی: «دەکرێ باسه تییکی تر بکهیت؟» پرسیم: «ناره‌حت بووی؟» هەندی بێ دەنگ بوو، پاشان له جیتی خۆی هەلسا و چوو ژوررهکهی، کاتی گەرایهوه جلهکانی گۆرپیوو قۆی شانە کردبوو، زانیم نایه‌وێت لهو بارهوه قسه‌بکات، پرسیم: «سه‌عات چەندە؟»: «دەته‌وی برۆی؟»:

((به لئی)): ((چاوه پری بکه بارانه که بوه سستیته وه)): ((نه که ومه درهنگ)): ((تائیتستاش درهنگ بووه، چهن خولهک درهنگر برۆیت فهرق ناکات، له وانیه چاوه پری ته له فونئی که سیکی ۰۰)) و تم: ((چاوه پری ته له فونئی نیم)) ههر له و کاته دا دهنگی زهنگی ته له فونئی هات، و ئه و نیگایه کی ماناداری کردم، پیش ئه وهی وه لأم بداته وه، و تم: ((دیسان جیگه ی ئیمه له گه ل یه کدا گۆرا، تۆ چاوه پری ته له فونئی که سینک بوویت، نه من)) وه لأمی دایه وه و سه لام و ئه حوالپرسی کرد، زانیم له گه ل دایکدا قسه ده کات، به هرام وتی: ((له بهر ئه وهی باران ده باریت، چاوه پری بووین بارانه که بوه سستیته وه)) که میکی تر له گه ل یه ک قسه بیان کرد، رۆژنامه کهی که کریبووم، کردم وه و لاپه ره کانیم هه لدا یه وه، له لاپه ری ناوه راستیدا، وینه یه کی زۆر جوان له پاییز چاپ کرابوو، پاش ته وا بوونی پیوه ندییه که، پرسی: ((بۆ شیو ده مینیتته وه؟)) و تم: ((نا، ده چمه وه بۆ ما)) ئیشاره تی کرد به جله کاتم و وتی: ((به م قه یافه وه؟)) پاشان بی ئه وهی چاوه پری وه لأمی من بییت، چوه چیشتخانه. وه کو ئه و کاته ی له مالی ئیمه ئه ژیا، پاکه تیکی سارد که ره وهی ده رهاورد و خه ریکی حازر کردنی شیو بوو، ههر به و شیوه ی که خه ریک بوو، وتی: ((باشه غوربه ت له ماوه یه کدا وا له ئینسان ده کات پشت به خۆی به سستیت)) له لای ده رگای چیشتخانه که وه ستابووم، و سه یری ئه وم ده کرد: ((هیچ بیرم له وه نه کرد بۆ یه وه که مه جبووریم رۆژی چیشتنی دهستی تۆ بخۆم)) به زه رده خه نه وه وتی ئیستاش مه جبوور نیت، و تم: ((سوپاس بۆ خولق کردنت)) ئه و بی هیچ قسه یه ک درێژه ی به ئیشی خۆیدا، و تم: ((به له یارمه تیت بده م)) رووی کرده من و وتی: ((بیرده که یته وه ئه و کاته من چیشتنی دهستی تۆ ده خۆم؟)) و تم: ((مه جبوور نیت)) به په له وتی: ((ته نیا شتی که له تۆدا نه گۆراوه حازر وه لآمدانه وته)) و تم: ((له م باره یه وه لیک چوومان هه یه، ئیستا بی حسابین)): ((خۆزگه و ابویه)): ((من وه کو تۆ نیم، کاتی ته لیم بی حساب یه عنی به راستی ته وا بوو، به لأم تۆ به پیچه وانیه من وه له ههر فرسه تی که بۆ هاوردنه پیشی رابردوو که لک و ده رده گری)) دهنگی ئه و گۆشته ی که له تاوه که دا سوور کرابوو، له گه ل دهنگی ئه و تیکه ل بوو، به هیواشی شتیکی وت که

نه مبیست، و تم: ((به دهنگی بهرز قسه بکه، دهنگت نابیستم)) گازه که ی کز کردوو وتی: ((تۆ هیچ کات دهنگی منت نه بیستوه)): ((تۆچی، ده بیستیت؟)) وه لأمی نه دایه وه، سه ری کرد بۆ یه ناو سارد که ره وه که و به داوی شتی کدا ئه گه را، وتی: ((ئه گه ره ده ته وی یارمه تیم بدهیت، میزه که حازر که، قابه کان له ناو که وانته ری به رامبه ر دایه)) بۆ هاوردنی قابه کان چومه ناو چیشتخانه که، وتی: ((زۆر هه ز ده کم شه ویک هه مووتان ده عوه ت بکه م)) به گالته وه و تم: ((بی گومان چیشتکه ر خۆتی)) وتی: ((کچی، تۆ هیشتا چیشتنی دهستی منت نه خواردوه، بۆچی ئه وه نده ره خنه ئه گری؟)) پرسیم: ((باشه، ده ته وی که ی ئه م ئیشه بکهیت؟)): ((فهرق ناکات، ته نیا ده بیته سه باره ت به ئاماده کردنی خواردنه کان بیرکه مه وه)): ((له وانیه من و دایکم یارمه تیت بده ین)): ((نا، دایکت نا، چونکه هه ز ده کم کاتی دیت بۆ ئیره، هه موو شتی که ریک و حازر بیته)) به گالته وه و تم: ((خۆ ناته وه ی هه موو ئه رکه کان بده یته سه ر من؟)): ((مه گه ر حازری یارمه تیم بدهیت؟)): ((ئه گه ره ده عوه تم کهیت، به لئی)) به سه رسامی وتی: ((که واته یه که م میوان تۆیت)) کاتی شه و له سه ر جوړی خواردنه که ن ریک که وتین، هه سستیکی باشم هه بوو، له گه ل ئه ودا بووم، بی هیچ دل ئیشانی که قسه مان ده کرد، کاتی خۆم بۆچی هیشتنی شوقه که حازر ده کرد، کللیکی پی دام و وتی: ((پیوستت به مه ده بیته، به لأم هه ر کاتی که ویستت بیته ن ژووره وه، جه ره سیک لی بده و که می سه برکه)) هه ردوو کمان پیکه نین، و تم: ((به م شیوه یه، بۆ دیداری دکتور پیوستی به کاتی پینشو نییه)) له حالیکدا که ده رگا که ی بۆم ده کرده وه به شه یتانیه وه وتی: ((نه کا دیداری ئه مشه وی ئیمه له وه پیش دیاری کرابوو)) هه ردوو کمان سوور بووین، پرسیم: ((له باره ی من وه چۆن بیر ده که یته وه؟)): ((له چ لایه نی که وه؟)): ((بۆ ئه وهی که هاتم بۆ ئیره)): ((مه گه ر نه خۆش نه بوویت؟ هاتنی نه خۆش بۆ لای دکتور چ هۆیه کی هه یه، جگه له نه خۆشی؟)) و تم: ((هه ست ده کم حاله م باشه)) که واته زۆر تر بۆ بینیم بی تاحالت ته واو باش بیته وه)): ((ده ترسم به هاتنم بیزارت که م)) سه یریکی کردم و وتی: ((نیگه رانی من مه به)) قسه که ی گۆری و پرسی: ((که ی ناوی خۆرا که کاتم بۆ دینی؟))

وتم: ((تۆ ته نیا پاره‌کە‌ی بده، باقی ئیشه‌کان له ئه‌ستۆ‌ی من))؛ ((پاره‌ی حازرت ده‌وێت یان چه‌ك بنووسم؟))؛ ((حازری‌ت باشتر خه‌رجی ده‌که‌م)) له لایه‌ن منه‌وه هه‌موویان ده‌عوته ده‌که‌یت؟))؛ ((به‌ئێ))؛ ((وا‌یزانم هه‌موو شتی‌ک ری‌ک و پینکه له ئیستاهه بۆ پینج شه‌مه، رۆژ ده‌ژمی‌رم، به‌یانی پێوه‌ندیت پێوه ده‌که‌م)) نزیکی ده‌رگای ماله‌وه سه‌یاره‌کە‌ی وه‌ستاند و وتی: ((له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دره‌نگه سه‌رتان قال ناکه‌م)) شه‌وشادی وت و رۆیشت، له‌ته‌وای درێژی هه‌وته‌دا چاوپێی رۆژی میوانی بووم، له‌گه‌ڵ دایکه‌دا هه‌موو شته‌کانم حازرکرد، له‌هه‌ر پێوه‌ندییه‌کی ته‌له‌فۆنیدا دل‌نیام ده‌کرده‌وه که هه‌موو شتی‌ک ری‌که، خۆرتا‌وای چوار شه‌مه، هه‌ندی له‌و شتانه‌ی که حازرم کردبوون بردم بۆ مالیان، کاتی چوومه ژوره‌وه، هه‌موو جی‌گه‌یه‌ک ری‌ک و پینک بوو، له‌سه‌ر وه‌ره‌قه‌یه‌ک بیرنامه‌یه‌که‌م، بۆ نووسی: ((تکایه ده‌س درێژی نه‌که‌یته سه‌رخۆراکی ساردکه‌ره‌وه‌که)) وه چه‌سپاندمه سه‌لاج‌ه‌که‌وه و چوومه ده‌ره‌وه، رۆژی پینج شه‌مه له چیشته‌خانه‌که و له ژێر بیرنامه‌کە‌ی مندا نووسیوی، ((ده‌ست درێژی نه‌کرد، ته‌نیا تۆژی‌کم لێ خوارد)) خه‌ریکی چیشته‌ لێنان بووم، کاتی ئیشم ته‌وا‌بوو، بانگی نیوه‌ر‌بوو، ده‌م‌زانی نیوه‌ر‌وانه له ده‌ره‌وه ده‌خوات، چووم بۆ گه‌راما و خۆم شت، خه‌ریکی خۆگۆرین بووم که ده‌نگی جه‌ره‌سی ده‌رگا هات، به‌ه‌رام بوو، به‌ په‌له خۆم گۆرێ و هاتمه ده‌ره‌وه کاتی منی له‌به‌ردمی خۆیدا بینی ئاهێکی هه‌لکیشا و وتی: ((چه‌نی چاوه‌رپێ ئه‌م ساته بووم)) و تم: ((چاوه‌رپیم نه‌ده‌کرد بۆ نیوه‌ر‌ۆ بیته‌وه بۆ مال)) دانیشته و چاوی برییه گۆلی فه‌رشه‌که، پاشان له حالیکدا که هه‌ولتی ده‌دا له‌رزی ده‌نگی نه‌یه‌لیت، وتی: ((هاتم بزائم پینووستت به هیچ نییه))؛ ((نا، هه‌موو شتی‌ک هه‌یه، له کوپه‌ زانیت که من لی‌ره‌م؟)) ته‌م‌جاره هه‌لسا و له‌به‌رامبه‌رما وه‌ستا، وتی: ((ته‌له‌فۆنم کرد بۆ دایکت، وتی نه‌چۆته کۆمپانیا و لی‌ره‌یت، له‌مه‌ی که بوومه هۆی زه‌حه‌مت دا‌وای لێ‌بووردن ده‌که‌م)) ، و تم: ((بۆ من مواحه‌متی‌کی نه‌بوو)) پرسێ ((هیچت خواردووه؟))؛ ((نا، ئیشم لی‌ره ته‌وا‌بووه، ته‌جمه‌وه بۆ مال))؛ ((بۆنی چیشته‌ ئه‌م ناوه‌ی پرکردووه، ئه‌وسا تۆ ده‌ته‌وی بجیته‌وه بۆ مال؟))؛ ((به‌لام ئه‌م چیشته‌انه بۆ

شوه)) پینکه‌نی و له‌حالیکدا که به‌ره‌و چیشته‌خانه ده‌چوو، وتی: ((من باوه‌ر ناکه‌م ته‌گه‌ر هه‌ندی‌کی لێ که‌م بیته‌وه، قه‌یدی بکات)) چووم بۆ چیشته‌خانه‌که و تم: ((نا، وامه‌که))؛ ((بۆچی، ده‌مه‌وێت به‌که‌م که‌س بم، له چیشته‌که‌ت بخۆم، ده‌بیته بزائم که من باشتر چیشته‌ لێ ده‌نیم، یا تۆ)) که‌واته چاکتر وایه تا شه‌و ئارام بگری)) ده‌ستمی گرت و، له‌گازه‌کە‌ی دوور کرده‌وه: ((تاشه‌و زۆری ماوه و منیش زۆرم برسپیه)) سه‌ری قابله‌مه‌کانی لادا‌و سه‌یری ناویانی کرد، پاشان بی ته‌وه‌ی ده‌ستیان لێ بدات، سه‌ریانی نایه‌وه پرسیم: ((بۆچی نه‌تخوارد؟ هه‌زت لێ نه‌بوو؟)) رووی کرده لای من و له به‌ردما وه‌ستا و به‌ده‌نگی‌کی به‌رز وتی: ((له چیشته‌خانه برۆ ده‌ره‌وه)) داچله‌کیم و پرسیم: ((بۆچی؟)) ئه‌و کاغه‌زی که چه‌سپاندمه‌وه ده‌رگای سه‌لاج‌ه‌که‌وه، لێی کرده‌وه و خستییه ناو سه‌تلی زبله‌که‌وه و وتی: ((تۆ من وه‌سوده سه‌ ده‌که‌یت نامه‌وی تووشی هه‌له‌م)) یه‌کسه‌ره له چیشته‌خانه‌که چوه ده‌ره‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشته سه‌ری له نیوان ده‌سته‌کانیدا گرت و چاوی نوقاند، پالما بۆیه چوارچی‌وه‌ی ده‌رگای چیشته‌خانه‌که و تم: ((باشتر وایه من بجمه‌وه)) سه‌ری به‌رزکرده‌وه و وتی: ((نا، من ده‌رۆم له ده‌ره‌وه خواردن ده‌هینم)) له ده‌رگا‌که چوه ده‌ره‌وه، خۆشم بۆ ساتی‌ک له یادم کردبوو که له مالی ته‌ودام و ته‌وی مالی من نییه، له‌وی و له‌و شوقه بچووه‌که‌دا هه‌ستم به‌سه‌ربه‌خۆیی و خاوه‌ن مالیی ده‌کرد، ته‌ویم خۆش ده‌ویست و خۆم به‌ هۆی نزی‌ک بوون له‌وه‌وه، به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانی له پشته‌ی په‌نجه‌رکه وه‌ستام و سه‌یری هه‌تاوم ده‌کرد که سه‌ری شوسته‌کە‌ی داپۆش‌ببوو، به‌خۆم وت: ((مه‌گه‌ر تۆ ونبووی ئه‌و نیت؟ ئیستاکه‌ گه‌را‌ویته‌وه نایته‌ هه‌ست بکات که تۆ ئه‌و ونبووه نیت، به‌خۆم وت، ئی‌مه یه‌کمان خۆشه ده‌وێت و نایته هیچ شتی‌ک بیته‌ به‌ره‌ستی عه‌شقی ئی‌مه، ده‌بیته دل‌نیابین که ژیان بی من بۆ ئه‌و بی مانایه، پاشان پینکانیم و وتی: ((چی ده‌که‌ی سه‌عیده؟ خۆت ده‌سه‌پینیت به‌سه‌ریا، له زه‌رفه‌کە‌ی ده‌رکرد و خستییه سه‌ر می‌زه‌که ویستم یاره‌مه‌تی بده‌م، به‌لام ترسام دووباره له چیشته‌خانه بکاته ده‌ره‌وه، خۆی هه‌موو شتی‌کی حازر کرد و منی بۆ خواردن ده‌عوته کرد، کاتی خواردن و تم: ((سویاس و

چاگه ته كه تم هاورددهو)):(«به ته مای گه رانه و هیان نه بویت؟»:(«ههست ده كه م یادگار یه كه به سه، بۆچی ئەو شتوومه كانه ی كه بۆم نارد بویت به كار ت نه هیناوه.»:(«وتی: «یادگاری ده بیته هه لگه گه ریت»:(به لآم من ته سجیله كه ی تۆم به كار هینا»:(«ئەو دیارییه ی كه من دام به تۆ فەرق ده كات» ناو چاری سوور بووبویه وه و به نه بره یه كه ی تووره ییه وه درێژه ی به قسه كانیدا، هه رچه نده دیارییه کی به به هانه بوو، به لآم عه شق و سۆزی تیدا بوو، شتیك كه دیارییه كانی تۆ تیدا نه بوو»:(«به چیدا ده زانیته خالی له سۆزبوو»:(«ئه گه ر سۆزیکت بۆ من هه بویه به جیت نه ده هیشتم»:(«سه ره تای ده مقه ره ده ستیپێكرد»:(«نا، ئەسلەن به ته مای ده مقه رنیم، به تاییه تی ئەمپۆ كه بۆ هانتی زۆر چاوه رپی بووم، بۆ كۆكرده وه ی قابه كان هه لسا، منیش یارمه تیم دا، وتم: «چای حازره، هه زت لیه تی؟»:(«ئه گه ر بۆ شه و نییه، به لئ»:(«نا ره حه ت بووی كه نه مه یشت ده ست به دی له چیشه كان؟» زۆر به خوینسار دییه وه وتی: «نا، نا ره حه ت نه بووم، هه ست ده كه یته كه هیزت زۆر تر له من بوو كه ده لیت نه مه یشت؟»(پیکه نیم و وتم: «به لئ، چونكه به هه ر حال بینه ت سه ر نه كه وتیت» ده ستیكی خسته سه ر ناوقه دی و به ده سته كه ی تری پیا له ی خالی سه ر كه وانته ره كه ی هه لگه رت و به شیوه یه ك خۆی نیشاندا كه ئەیه ویت پیا له كه به زه بری په نجه كانی بشكینیت، و وتی: «ئیسنا چی؟» قیژاندم وتم: «باش نییه پشتت به رگه ی ناگرئ، زۆر باشه، تۆ به هیزتری، ئیسنا سه نگه كه دانئ» قه بوولئ كرد، چونكه قاره مانی سه ر كه وتوو پیا له كه ی له سه ر میزه كه دانا هه ردوو ده سته ده سته دوا ی پیا له كه، له حالێكدا سه یری چاوه كافی ده كرد وتی: «كه ی ئەم مۆته كه یه كۆتایی پی دیت؟»(«هه ر كاتی تۆ بته ویت»:(«تۆ له وه لآم دانه ودا ده ست به ده ست ده كه یته»:(«نا، ده ست به ده ست ناكه م، ئەمه ویت خۆت، من بناسی، به و شیوه كه هه م و به و شیوه ی كه ده مبینی»:(«به لآم دلئ من له گه ل ئەوه دا كه ئەیه نیم په كێك نییه»:(«كه واته یه كێکیان هه لبژیره، هه ر كامیان كه له راستی نزیکتره»:(«وتی: «هه ر كاتی لیت دوورم، نیگه رانتم، به لآم كاتی ده تبینم، رابردوو، وه ك مۆته كه یه كی ترسناك دیته به رچاوم، ته نانه ت له یادم

ده چیت نه حوالت بپرسم، سه عیده، تۆ نازانیت چیت به سه ر رۆح و جه سته ما هیناوه، مردوویه كت له من دروست كردوه كه ده جوولیته وه، قسه ده كه م، نیش ده كه م، به پرواله ت پیده كه نم، به لآم خوا ده زانیته له ناخه وه ده گریم، تۆ بكوژی منیت و من بكوژی خۆم خۆش»:(«قسه كه ی ته واو نه كرد وتم: «به هه رام بۆچی قسه كه ت ته واو ناكه یته؟»:(«بچ سوودێکی هه یه، من هیشتا به دوا ی تۆدا ده گه ریم»:(«به لآم من له لای تۆدا وه ستاوم، من نابینی؟»:(«بۆنا، تۆ ئەواته بینه ی كه هاتمه ژووره وه، تاوێك له مه وپیش تۆم بینی، به لآم زۆر زوو ئەو سه عیده له پیش چاوم نه ما، ئیسنا تۆ ئەیه نیم، سه عیده یه ك كه.»(پیا له كه ی له ده ستم گرت و چای تی كرد وتم: «ئهمپۆ به جوړیكی تر قسه ئەكه یته، بۆچی قسه كه ت ته واو ناكه یته»:(«چونكه نامه ویت ئەم رۆژه خۆشه خراپ بكه م»:(«ئیسنا رۆژی منت به قسه كانه ت خراپ كردوه، منیش ئەمپۆ به یانی، كاتی هاتم بۆ ئیره، بیرم ده كردوه كه رۆژیكی خۆشم ده بیته، به لآم به داخه وه، ئەگه ر به بینه ی من رابردوو تۆ زیندوو ده بیته وه، بۆچی چارم ناكه یته؟ منیش كاتی له گه ل تۆدام رابردوو دیته وه یادم، به لآم به پیچه وانه ی تۆوه، (تا م له بیر ده چیته وه، به لآم له ته نیایی.»(«قسه كه می بری وتی: «كه واته زۆر تر بۆ بینه م بی»:(«نا، من خۆپه رست نیم كه بۆ نارامی خۆم یه كێکی تر نازارده م»(پیا له ی داوه ده ستم و وتی: «بۆ من نیگه ران مه به، من هه موو شتیك باش ته حه مول ده كه م، له وانیه ئەگه ر زۆر تر یه ك بینه م، هه ردو كمان تیمار بین، كاتی مۆته كه ته واو ده بیته كه دلنیا م، تۆ له من راناكه یته»:(«ئه وسا سه یری سه عاته ی كرد، به په له چایه كه ی خوارد و پرسى: «دلنیا یی هیه ت پیویست نییه؟»:(«به لئ، ته نیا شیرینیم نه كردبوو، كه ئەویش ده كرم»(نا، تۆ زه حه مت مه كیشه، خۆم ده یكرم، به رای من باشتروایه لیره بجه ویته وه نه چیته وه بۆمال، دلنیا به كه س وه رست ناكات»(كاتی له ده رگا كه چووه ده ره وه وتی: «خوا ئیمه له یاد ناكات»(بیرم كردوه ئیت چی له من ده ویت؟ ده بیته چی بكه م تا باوه رم پی بكات، ئیواره میوانه كان هاتن، میوانداریم گرتویه ئەستۆوه، ریتا سه ری هینا یه لای گویم و وتی: «(نه موت زوو ناشت ده بنه وه.»:(«تۆم»:(«دوو

مانگ كه مه؟): ((بههرحال تهواو بوو، هيوادارم هميشه له ناشتی و خوښيدا بن))
 زور هيوادار مهبه)) سوعيد و بههرام دهرهنگتر هاتن، بههرام پاكهتی كينك و چهپكهيه
 گولتي روزي بهدهستهوه بوو، به بينيني هممووان لهو جيگهيهدا، خوښحال بوو كه له
 دوايي يهك دووباره ي دهكردهوه، به خيږيږين، بهخيږ بيږن، چند جار دهموچاوي
 باوكمي ماچ كرد، و سوپاسي داوكمي كرد بهخاتري نهو زهمهتانه ي كه كيشاويهتي
 له نيوان گولهكاندا چند چليني جياكردهوهو به ههركام له خانغهكان چليني
 پيشكش كردن نهواني تري روو لهمن گرتوو وتي: ((بو تو)) هممويان پيكهږين و
 سيما ناوچاوي دا بهيهكدا كام وتي: ((نه مه راست نيبه. بهههركام له ټيمه گوليكت
 دار به سوعيده چن گول؟)) بو نهوي گولهكان بكه مه ناو گولدانهكهوه چوم بو
 چيستخانه به دواما هاته ژوروهوه، پرسيم: ((گولدانهكه له كوييه؟)) بهدست نيشارهتي
 كرد بو تاكيك و نارام پرسى: ((نيسراحتت كرد؟)): ((بهو قسانه ي كه كردت، مهگهر
 دهتوانم نيسراحت كه؟)): ((مه بهستينم نه بوو، بي له يادي كه، تاهست كه م
 نه مشه و بهكيكه له خوښترين شهوه كاني ژيانم، به لږين دده ي؟)) وتم: ((به لږي، نيسستا تا
 مه جبور نه بوومه بتهكه مه دهرهوه، خوت بر؟)) وتي: ((به سهر چاو، فهرمان ي نيوه
 به جيبه)) چوه دهرهوه، خانغهكان بو يارمه تي هاتن و من فرسه تيكم دهست كهوت تا
 له گهل سارا قسه بكه م، وتم: ((تو هيشتا دوو دل ي؟)) وتي: ((نازانم)) ريتا وتي: ((تو
 باشتريږ ژوه كاني لاويت له دهست دده ي كاتي همموو شتيك به سوودي تو يه، نثير
 گومان مانايه كي نيبه، مهيلي خوته، تو ده بيت بريار بده ي)) سهيري ميوانه كام كرد،
 حميد، په يمان لاي په نجهر كه بهرز كړد بويهوه تا بتوانيت سهيري شوسته كان بكات،
 چوم بو لاي و به گالتهوه پرسيم: ((نيوه كه ي ده تانه وپت شايه كه بكه ين؟)) له
 قسه كه ي من سوور بويهوه وتي: ((من حازرم، به لام خو، ...)) قسه كه يم بري و وتم:
 ((نه ويش حازره، به لام ده ترسيټ)): ((له چي؟)): ((هست دهكات نه گهر شوو بكات، راي
 ماله و هتان سه بارهت بهو ده گورپټ)): ((به لام ماله و همان داوايان لي كړدوو، راي بيت
 به پيشنياره كه م، هممويان رازين و پيوستي به نيگه راني نيبه)) وتم: ((ترسي

دووه مې نهو پيوه ندي به تووه ههيه؟)) پرسى: ((پيوه ندي به منوه ههيه)): ((به لږي نهو
 وا بير دهكاتوهه نه گهر ببيت ههوسه رت، هه لسوكهوتت له گهل په يمان ده گورپټ)) به
 ناباوهرپيهوه سهيري كردم و وتي: ((بوچي ده بيت واير بكاتوهه، من نهوه نده په يمانم
 خوښ ده وپت كه هه رگيز باوه ر ناكم، نه گهر ر ژويك ببه ساحيبي منالنيك به قه د
 په يمان خوښم بوپت، نيمه همموومان په يمان و سارامان خوښ ده وپت، وايزانم
 هممووتان نه مه ده زانن)) وتم: ((نيمه ش ده زانين، به لام تو حازريت به لږين بده ي به سارا
 كه نه گهر له نهو بوپته ساحيب منالنيك، سوز و خوښه وپستيت بو په يمان كه م
 نه كات.؟)) فرميسكيك له چاويدا دره وشاويهوه، بو نهوي له مني بشارپتهوه سهيري
 خوارهوي كرد، وتم: ((له گهل سارا قسه بكه و له دوو دل ي دره بيهينه)) وتي: ((ناتوانم،
 تو نه م نهركه ده گريته نه ستوو پتي بل ي حازرم بو نيسپاتي قسه كه م، ههر چوره
 زهمانه تيكي بوپت، دهيدم، په يمانم له باوه شي داگرت و وتم: ((بوچي نه مشه و نه م
 مه سه له تهواو ناكه يت؟)) پاشان بي نهوي چاوه رپي و له لامي نهوه وه بم، رووم
 كرده نهواني ديكه و وتم: ((تكايه چن خوله ك)) هممويان چاويان برييه نيمه م،
 حميد له تهنشت مه سعود دانشت و وتي: ((له وان هيه نه مشه و نيره بو وتني نهو
 بابته ي كه ده مه وپت بيليم، كاتيكي باش نه بيت، به لام سوعيده خان هه ندي شتي
 وت كه پيموايه، مه سه له كه به نيجازه ي دكتور، ليره به يان كه م)) به فهرموويه كه
 بههرام وتي، حميد جاريكي تر رهنكي سوور بووه وه و سهيري مني كړدو وتي:
 ((نيوه ماله و همان به باشي دناسن وه له راده ي سوزي نيمه به رامبه ر په يمان و سارا
 ناگادارن، په يمان نيوه ي بووني منه، نهو يادگاري كه سيكه، كه نير له نيو نيمه دا
 نيبه، مه جيد له ناخرين ساته كاني ژبانيدا، ههوسه رو مناله كه ي به من سپارد، وتي
 سارا رازي كه، كه ببيت ههوسه رت من له گهل نهودا به خته وهر بووم و ده زانم كه بو
 توښ ههوسه رپكي باش ده بيت، مناله كه ي منيش به منالي خوت بزانه، له حه قيا
 باوكايه تي بكه، نيسستا من نه تهنيا به خاتري داواي برا كه م، به لكو به خاتري نهوي
 خوښم همموو سيفه ته باشه كاني ههوسه رپتي له سارا دا ده بينم، بو قه بوول ي داوا كه م،

پىء دائه گرم و من له به پرامبهر همموتان به لئين نه دم كه نه گهر داوا كه م قه بول كات، هاوسه ريكى باش بم، له لايه ن ماله وهش حازر به قه بولئ ههر جور به لئينيكم، نه گهر به لئينى زمانى ئيمه تان قه بولئ نيبه، من حازرم به لئينى نووسراو بدم)) باوكم وتى: ((ئيمه باوه رمان به توو ماوه له وه تان هه يه، به لئينى زمانى تۆ له ههر نوسراويك گرنگتره به لام ده بيت سارا بريار بدات، ها! سارا رازيت؟)) ئيمه بئ دهنگى و زهرده خه نهى سهر ليويان به نيشانهى رازى بوون دانا، هه موومان چه پله مان ليئا و پيرؤزباييمان لييان كرد، باوكم رووى كرده به هرام و وتى: ((دكتور گيان قسمه ت وابوو كه نه مشه و له مالى تودا، هه والئ به شودانى سارا بيستين، هيوادارم توش به تاوات بگه يت، ئيستا مناله كان كيك بينن، ده مان شيرين بكه ن)) هه لسام و سارام ماچ كرد، و پيرؤزباييم لئ كرد هوانى ديكه ش نه نيشه يان كرد، كيكه كه مان به ناوى ده زگيرانى نه وانوه برى و خوارد، قسه كان رهنگيكي ترى گرته خو، زيان ده مووچاوى جوانى خوئ نيشان دهدا، هيمنييه كه له ده مووچاوى سارا ده ركه وتبوو، خوشحالى حه ميد، كارى له هه مووان كردبوو، چهن جوانه سهره تاي عه شقيكي پاك ميوانييه كى باش بوو، به هرام لاي ده رگاكه وه ستابوو ميوانه كانى به رئ ده كرد، هه ستم كرد كه ماندوه له وانويه ماندوو بوويت كاتئ خوا حافيزى دووباره پيرؤز باييم له سارا كردو و هيواى به خته وه ريم بو خواست، ده زمانى كه به خته وه ر ده بن، كوئايى حه وتهى دووايى سه عيد ناگادارى كردينه وه كه به هرام له كوردستانه وه، ميوانى بو هاتوه، باوك و دايكيشى هاتبوون، بويه روژى پينج شه م نه ماننتوانى بييينن، روژى هه ينى دايك و باوكى حه ميد بو بينينى باوك و دايكم هاتن، قهرارى ماره برينمان بويه كئ له جه رنه ئايينييه كاندا شه وى شه م كاتئ ماندوو له دوام هاتمه وه بو مال، له پشتى ده رگاكه دهنگى وتووئى سه عيد و دايكم بيست بوچى نه ونده زوو گه رابوييه وه؟ گويم گرت، نه وه ديهوت، زور خراب ده وره يان داوه، ده لئين تاوه لامى به كسهرى لئ نه بيستن ناگه رپينه وه بو كوردستان)) مات بوئم هه ستم كرد خه ريكم ده بووريمه وه، پالم دا به ديواره كه وه، دهنگى دايكم بيست كه ده پيرسى:

((كييان بوى هه لئباردوه؟)) سه عيد وتى: ((دلئيانيم، به لام هه ست ده كه م (ستاره) يان هه لئبارديت، نه وه له نه مه ريكا ده رسى خوئندوه و كچى به كى له گه وره كانى كوردستانه، له گه ل به هراميشدا خزم)) دايكم پرسى: ((راى دكتور، خوئ چيبه؟)) سه عيد وه لامى دايه وه: ((به هرام وه لامىكي ته وارى نه داوه ته وه، من نيگه رانى سه عيده م، نه گهر نه م جار هه ش بدوئى، نازاتم چ چاره نووسيك چاوه رپئ ده كات)) دايكم وتى: ((ده بيت بزايين به هرام كاميان هه لئه بوئيت، به س نه ونده نه زانين كه ئيمه ناتوانين هيچ بلين)) به فرسه تم زانى، به كو خه يه كه هاتنه وهى خو م راگه ياند، كاتئ چومه ژووره وه نه وان قسه كه يان برى، نه يانده ويست من له بابته كه ناگادرم، منيش به رووى خو م نه هينا، به لام نه وه تا به يانى بيم ده كرده وه نه مده زانى دكتور كامان هه لئه بوئيت، من يا نه وه، كاتئ كه خو ر ناسمانى روون ده كرده وه، گه يشتمه نه م نه نجامه ي كه شانسى برده وه م نيبه وه ده بيت له گه مه كه بيمه ده روه، چاوه كامم له بئ خويدا ده كزايه وه و سهرم ئيشى ده كرد، كاتئ له سهر ميئى نان خواردن حازر بووم، سه عيد به حالئى زانى و پرسى: ((حالت باشه)) وتم نا، سهرم ئيش ده كات)) ((چاكو وايه له ماله وه ئيسراحه ت بكه يت)) ((ناكرو چونكه نه مپرو ئيشم زوره، شتيكى گرنگ نيبه، چاك ده بيت)) نه زمانى به داوى سهر ئيشه، تاش ديت، بوچى ته له فون ناكات بوچى به وان ناليت كه هاوسه رى داهاتوى خوئ هه لئباردوه؟ ئايا شهرم ده كات بلت هاوسه رى داهاتوى بيته رنيكه؟ بوچى دوودله؟ بوچى بريار نادات؟ ئايا ده يه ويت هه له كانى من دووباره كاته وه؟ ده بئ به هه ستى خوئ چى ده كات چهن جار ده ستم بوئاي ته له فونه كه چوو، ده مويست له گه لئا قسه بكه م، به لام ناييت خو م به سهر يا بسه پينيم ده بيت نازادانه بريار بدات، چهن حه وته يه كه به سهر ما تيپه ر بوو! هه موو ساتيك چاوه رپئ ته له فون يان په ياميك له لايه ن نه وه وه بووم، به لام نه ته له فونيك و نه په ياميك، به هوئ نه خوئى و بئ خه به رى، له تيپه رپوونى كات غافل بووم، به لام كاتئ به لئو موسيبت، ههر ساتيك به لاهويه، وه كو ساليك وايه، من له دريئايى نه ويه كه حه وته، تيپه رپوونى ساله كامم بينى روژه كاتئ حه وته بو من، جاده يه كه بو بئ

کۆتایی، منیش هەر رۆژه به مەبەستی گەیشتن به کۆتایی رۆ، لەو رینگەدا ئەرۆیشتەم، بۆچی لە نێوان هەموو خەڵکدا، کۆلە باری من خالییە لە رۆشنایی ژیان؟ ئەو چ تەمەنیکی، کە جگە لە حەسرەت و پەشیمانی، هیچ دەست هاتتیکم نەبوو؟ من چیم؟ رینگا بەلەدیك، بێ چرا و بێ نامانج، ئایا کەسیك دەنگی هەنگاوه ماندووه کاتم ئەبیسیت؟ گەیشتمە کۆتایی، بەلام لە کۆتایی سەرگەردانیم، گەیشتمە ئەو مائەهی کە تێیدا لەدایک بووم، لەویدا تازادیم گۆرییەوه، بەدیلی، رام کرد و ئیستا بەدوای تازادی خۆم، هەر شەوهی بە گۆشەکانیدا دەچمەوه و هیچ نادۆزمەوه، کاتێ چوومه ژوورەوه، ژمارەیه پیللوی نااشناو دەنگی بیگانە سەرغی راکیشام، ترسام نارام لە دەرگای دەرەوه هاتمەوه لە دەرگایەکی تر کە بۆحەوش دەرگایەوه، چوومه ژوورەوه، بێ دەنگ چوومه ژوورەوه کە خۆم، کاتێ گلۆپکەم داگیرساند، بەهرام و مەسعودم لە پشت پەنجەری بەرامبەرەوه بینی بەسەر سەلامم کرد، ئەویش بە جوولانەوهی سەر وەلامی دامەوه، بەو زەرەدەخەنەهی کە لەسەر لێوی بوو، هیوادار بووم، ئایا بەهرام، ئەو کەسەیه کە رینگە بە من نیشان دەدات؟ خۆم گۆری و لە ئاوینەکەدا سەیری خۆم کرد، بە خۆم وت: «تۆ ئەمشەو خێزانی ئەو دەبینیت، هەولت بە سەر خۆتدا زال بیت، نایبت ئەوان نیکەرانێ لە دەمووچاوتدا بچویننەوه، هەر جۆرە قسەیه کرا، تۆ دەبیت لەسەر خۆبیت، چوومه ژوورەوه، گومانەکەم راست بوو، لە نێوانیاندا خوشکەکەیم زووتر ناسییهوه، بەهرام منی پێیان ناساند و دایک و خوشکەکەیم ماچ کردو لەسەر قەنەفەیه کە دانیشتم و جارێکی تر سەیری ئەندامانی خێزانەکەیم کرد، دایکی سیمایەکی جوانی بوو، بە چاوو برۆیه کی رهش و دەمووچاویکی کال، دکتۆر زۆرتر لە دایکی دەچوو، تا باوکی، بەپێچەوانەهی دایکی کە بالا بەرزبوو، باوکی بالای کورت بوو، خوشکەکەهی بە شێوهیه کە قسەهی لەگەڵ مندا دەکرد، دەتوت چەن سائە من دەناسیت، هەر کاتیک نیکام لەگەڵ نیکای دکتۆر یەکیان دەگرت پیکەنینیکی پر مانا لەسەر لێوه کانی دەنیشتم، قسەکردنەکیان کە بە هۆی هاتنی من پچرابوو، دووبارە دەستپێکردەوه، زانیم قسەکان لە بارەهی ژن هێنان و دروست کردنی خێزان

بووه، دایکی بەهرام فارسی و کوردی بە شێوهیه کی شیرین تیکەل کردبوو قسەهی پێ دەکرد، تەواو سەرسامی قسەکردنی بووم، خۆشەختانە رووی قسەیان لە دایک و باوکم بوون، خوشکەکەهی دکتۆر هیچ نەگۆرابوو، ریک وەك چەن سال پێش، گەنج و گالته چی، هاوسەرکەهی بەگرانی تەواوی وتەهی ئەوانی دیکەهی دووپات دەکردەوه، داویان لەباوکم دەکرد، کە لەگەڵ دکتۆردا قسە بکات و داوای لێ بکات وەلامیکی باش بداتەوه. سەیری بەهرامی کردو وتی: «راسته من بەهرام و مەسعودم زۆر خۆش دەوێت، بەلام مەسەلەهی ژن هێنان بابەتیک نیه کە زوو لەبارەیهوه بریار بدییت، دکتۆر پیاویکی خۆیندەوار و بە تەجرەبەیه، باشر لەمن ئەزانیت کە دەبیت خێزان پیک بینییت، ئەزانیت هەر شتیک کاتیک دایکی کرۆی هەیه، کە ئەگەر لە کاتی خۆی تێپەرکات، ئەسائەتی خۆی لە دەست دەدات، لاوەکان دەبیت زوو ژن بینن و شووبکەن، تا لەواتای ژیان بگەن.» پاشان لەحالیکی کە سەری خۆی دەجوڵاند وتی: «بەداخەوه کە گەنجی زوو تەواو دەبیت» بەهرام کە تا ئەو کاتە بێ دەنگ بوو وتی: «من دژی ژن هێنان نیم، بەلام بۆ چەند هۆیه کە هەست دەکەم کە لەحالی حازردا ئامادهی پێویستم بۆ ژن هێنان نیه، دەبیت فرسەتی پێویستم بۆ بێرکردنەوه هەبیت» باوکی پرسی: «ئەم هەموو سائە بەس نەبوو کە دیسان داوای فرسەت دەکەیت؟ تێمە سەبرمان تەواو بوو، دەمانەوێت تا لە تارانین ئییشه کە یەکسەر بکەین و بە خەیاڵی رەحەت بگەڕێینەوه، خۆشکەکەشت ناتوانیت زۆر لێرە بێنێ، باوەرمان وایه تۆ بەراوهی پێویست فرسەتت هەبووه، بلێ بزاتم تۆ چ عەیبیک لە ستاره دا دەبینیت؟» پاشان رووی کردە دایکم و وتی: «تۆ لێی پێرسه، خۆینەوارنیه، کە هیه، جوان نیه، کە هیه، من کە هیچ عەیبیک تێدا نابینم» بەهرام وتی: «بەندەکانی خوا هەموویان بێ عەین، ستارهش بێ عەیبه، ئەو هەموو ئەو باشانەهی کە وتت هەیهتی، ئەسلەن بابەت لەسەر جوانی و ناشرینی نیه، تەنیا من ..» ئەمجارەیان دایکی وتی: «بۆ! بێ گومان دەتەوێت بلێی کە دەتەوی بێرکەیتەوه و تێمەش دیسان دەبیت سەبرکەین نا، ئیتر نا، من تەنیا تۆم هیه و نامەوێت

حەسرەتی شایبەكەت لە خۆمدا بۆ گۆزبەرم)) بەھرام كە توورە بوو، وتی: ((دایە بەسە خوا تەمەنی درێژ بدات بە ھەمووتان، ئیتر ئەم قەسە بە دووبارە مەكەو، ئەی بێ ئەوێ خۆم ھەزكەم و تەنیا بە خاتر دڵی ئێو ژن بەیئەم، ئەگەر ئەوەتان دەوێت، من قەسە بەكەم نییە، بۆن و ھەر كەسیكەتان پێ خۆشە ھەلبۆزێرن و رۆژەكە یاری بكەن دلتیان دەبەیتەم، بەلام لە بیرتان نەچیت كە لەوێو، ئێو ھاتوون بۆ میوانی یا ئەوێ كە...)) زاواكەیان ھاتە وەلام و وتی: ((ئیمە میوان نیین و وابزانم ئاغا ی تاران ی برای ئیمە یە و ئیمە بۆ مائی برای خۆمان ھاتوین)) باوكم جەختی لەسەر قەسەكانیان كردهو و وتی: ((واپە)) بەھرام وتی: ((تكا دەكەم باسی شتیکی تر بكەن، دلتیان ھەر ژن دینم)) سەعید بۆ سازكردنی خواردن چوو بۆیە دەرەو، كاتی گەراپەو ھەر ئارام لە گویمە وتی: ((یارمەتی دایكەم بەدە تا شیوێ كە لی بئێ)) ھەلسام و خەریکی پارانەوێ میژەكە بووم، دكتوریش بۆ یارمەتیم ھات، وتی: ((كەوتنە زەھمەتەو)) و تم: ((نا، وامەلێ خۆشحالم لەگەڵ خیزانەكەت ئاشنا بووم)) ئارام پرسى: ((نیگەران نیت))، ((نا، بۆچی دەبیت نیگەران بۆم؟)) ((ھیچ تەنیا پرسیارم كرد))، ((لەلایەت منەو خەیاڵت رەھەت بێت، تۆ دەبیت بریارێکی بەكلاكەرەو بەدەیت))، ((سەیركە ژیان چۆن یاریمان پێ دەكات، وەكوو ئەوێ كە ھەموو شتیك گەراپیتەو بۆ داو))، ((ھەلبەت بەو جیاوازییە ی كە ئەجارە دەبیت تۆ ھەلبۆزێرت ئەم جارە ژیان تۆ تاقی دەكاتەو، نەك من)) پێكەنی و وتی: ((لەوانە یە كاتی بۆ حساب بوون گەیشتبیت)) بەجاری دلم رووخا، بەھرام درێژە ی دا، ((بەلێن ئەدە ی ئەگەر بۆ حساب بوون رقم لی نەگری؟)) ھەولم دا زەرەخەنە یەك بكەم، بەلام نەمتوانی، و تم: ((من بوغزو كینە لە دل ناگرم، جارێكیتیش وتووم)) و تى: ((دەزانم، دەمویست دلتیانم ئەگەر دەعوەتت كەم، دیت))، ((نازانم))، ((بەلام من بۆ شایبەكە ی تۆ ھاتم، ئەگەر بەراستی كینە ی من لە دلتیانە، دەبیت كاتی دەعوەتم كردی بێت)) و تم: ((كەواتە بریارت داو، بۆچی بە ئەوانی دیکە نالییت؟))، ((ویستم تۆ یەكەم كەس بێت كە لە بریارەكە ی من ئاگادار بێتەو)) پاشان ھەموویانی دەعوەت كرد بۆ سەر میژەكە، خوشكەكە ی سەیری ئیمە ی

دەكرد، كاتی لەسەر میژەكە لە تەنیشتیبەو دانیشتم، پرسى: ((دەزانیت بەھرام ھەز ی لە كیئە؟)) سەری بە تەواوی لە دەمووچاوم نزیك كردهوویەو، ھەستم بە ھەناسە ی گەرمی لەسەر دەمووچاوم دەكرد، و تم: ((نا، بەداخوێ نازانم)) ئاھیکی ھەلكیشاو وتی: ((زۆر خراب بوو، سەفەرەكە ی بەھرام بۆ ئاكام بوو، ئیمە دەگەرتیبەو بۆ ئەوێ ئیشیکمان كردبیت)) و تم: ((بۆ هیوا نەبن، ھەر ژن دینیت))، ((دەزانم، بەلام ئیمە ھەز ناكەین كەسیك ھەلبۆزێرت كە نەیناسین، ھەز دەكەین ھاوسەرەكە ی لە خزمان بێت، خۆت باشتر شارەزای رەوشتی كچی ئەم دەرووبەر زەمانەیت، ھەر رۆژو بە شیوێكە و رۆژی شتیك دەلێن)) و تم: ((واتە كچەكانمان بە ھەلبەت دەزانیت؟)) زەرەخەنە یەكی ھاتە سەر لیوی و وتی: ((ھەلبەت مەبەستم ھەموویان نییە، مەبەستم ئەو كچانە یە كە نازانن چیان لە ژیان دەوێت، تەنیا بێر لە ئیستا دەكەنەو داھاتوو بەلایانەو گەنگ نییە)) و تم: ((ھیوادارم ئەو كچە ی كە دكتور ھەلیدەبۆزێرت، بەدلی ئێو بێت)) خۆم بە خواردنەو خەریك كرد، چۆن ئیجازە ی بە خۆی دەدا بەم شیوێ قەسە بكات؟ چۆن ئیجازە ی بەخۆی دەدا كە بەكچ بلیت ھەلبەت سیفەت؟ ھەرچەندە بە (تۆ) نەوتبوو بەلام لە ئاوازی دەنگیدا دیار بوو كە تەنیا بە خاتری ئیحترام بەتاك و تەبوی، پاش خواردنی شیو چاییم بۆیان برد، دایکی پیاڵەكە ی لە دەستم گرت و وتی: ((سپی بەخت بیت كچم)) دلم تەنگ بوو، دەزانم، مەبەستیکی خرابی نەبوو، بەلام ئایا من دەمتوانی سپی بەخت بۆم؟ بەھرام بەزمانی بۆ زمانی بەمنی وتبوو كاتی تۆلە سەندنەو، واتە ئەو ھاوسەرێکی تر ھەلدەبۆزێرت، تا لەگەڵ مندا بۆ حساب بێت، كەواتە بەختی نامیئیتەو كە سپی بێت، كاتی خوا حافیزی، دایکی بەھرام وتی: ((تاسی رۆژی تر لە تارانن)) تكای كرد، دیسان لەگەڵ بەھرام قەسە بكەین و داوا ی لی بكەین كە وەلامیكی سەرەكی بداتەو، دەیوت ئەگەر ھۆیەكی قانع كەری ھەبیت، حازرن تا ھەركاتیك ئەو بیوێت سەبركەن، ئەگەر بزائن، چاودەپێ كچیكە، وازی لی دینن، دایكە بەلێنی دا كە لەگەڵ دكتوردا قەسە بكات و ئەوان رۆشنتن، بەیانی ھیشتا لەمال نەچوو بوومە دەرەو كە تەلەفۆن

جهره‌سی لی دا، دایکم تله‌فونه‌کە‌ی هه‌لگرت، له وتووێژە‌کە‌ی زانیم که خوشکە‌کە‌ی به‌هرامه، به‌روواله‌ت به‌خاتری ده‌س خۆشی له‌ میوانیبه‌کە‌ی دویشه‌و تله‌فونی کرد بوو، ده‌مویست جانتاکە‌م هه‌لگرم و بچمه‌ ده‌روه که دایکم به‌ خۆشییە‌وه‌ وتی: «راست ده‌لییی؟ باشه‌ پیرۆزه» له‌ جیگه‌ی خۆمدا داکوترا، سه‌رم برده‌ ناو جانتاکە‌م وانیشاندا که به‌دوای شتی‌کدا نه‌گه‌ریم دایکم پرسی: «که‌ی به‌ ئیوه‌ی وت؟» نازانم چ وه‌لامینکی بیست که درێژه‌ی دا: «خۆش‌حالم که توانیتان رازی که‌ن، خه‌یالی ئیمه‌ش په‌رحه‌ت بوو، چونکه‌ به‌راستی نه‌مانده‌زانی چۆن رازی بکه‌ین، له‌لایه‌ن ئیمه‌وه‌ پیرۆزیایی له‌هه‌مووان بکه‌» پاشان خواحافیزی کرد، پرسیم: «چی بووه‌؟» وتی: «هیشتا نه‌چوویت؟»: «ئیسنا نه‌پۆم، نه‌توت چی رویداوه‌؟»: «وابزانم دکتۆر رازی بووه‌، کچه‌که‌ بخوازیت، خوشکە‌کە‌ی وتی دویشه‌و، پاش نه‌وه‌ی له‌ مال ئیمه‌ چوونه‌وه‌، دکتۆر له‌گه‌لیاندا قسه‌ی کردووه‌ و تاخری قه‌بوولی کرده‌وه‌، کچه‌که‌ بخوازیت» وتم: «پیرۆزه» له‌ ده‌رگا که هاتمه‌ ده‌روه، کاتی گه‌یشتمه‌ شه‌قامه‌که‌، رامکرد، له‌چی رامده‌کرد نازانم، ته‌نیا رامده‌کرد، رییواره‌کان به‌سه‌ر سوپاموییه‌وه‌ سه‌یریان ده‌کردم، خۆم خسته‌ ناو شه‌قامی‌کی چۆله‌وه‌ و ده‌ستم دایه‌ پرهمی گریان، ئیسنا له‌گه‌ل یه‌کدا پاک له‌ پاک بوو بووین، نه‌چوم بۆ کۆمپانیا، له‌ شه‌قامه‌کان ده‌رۆیشتم و بیرم ده‌کرده‌وه‌، ئیسنا ده‌بوايه‌ چیم بکرده‌یه‌؟ نه‌گه‌ر بۆ شاییه‌کە‌ی ده‌عه‌وه‌م بکات چی بکه‌م؟ چۆن توانی به‌ ته‌واوی پێوه‌ندی به‌ من، که‌سی‌کی تر هه‌ل‌بێژیت؟ ئایا نه‌وه‌ له‌م هه‌موو کاته‌دا ته‌مسیلی ده‌کرد ئایا ده‌یویست من بۆ داوی عه‌شقی خۆی راکیشیت و کاتی دلتیابوو که‌ باله‌کانم به‌ستراوه‌ و له‌داوی عه‌شقی نه‌وه‌ ئه‌سه‌رم، به‌من و به‌ عه‌شقی من پێکه‌نیت و تۆله‌ به‌سینته‌وه‌؟ ئایا تا نه‌م راده‌ بوغز له‌سک و تۆله‌ سینته‌؟ که‌واته‌ لیبووردن بۆ نه‌وه‌ مانایه‌کی نییه‌؟ نازانم چهن سه‌عات له‌ شه‌قامه‌کان ریم کرد، به‌لام کاتی به‌ هۆی ماندوواییه‌وه‌ خۆم خسته‌ سه‌ر کورسییه‌کی ناو پارکینک، ده‌نگی بانگ هات، کانی فرمی‌سک وشک بوو بوو، توانای فرمی‌سک رزاندم نه‌بوو، چهنده‌ بێ عه‌قل و خۆش باوه‌رپووم من، چۆن خۆم رازی کردبوو که‌ خۆشی ده‌وێت و من ته‌نیا

هیوای ژبانی نه‌وم، به‌لام مه‌گه‌ر نه‌وه‌ رۆژه‌ کاتی له‌ هه‌مامی ماله‌کە‌ی هاتمه‌ ده‌روه به‌مینی نه‌وت که‌ ده‌میکه‌ چاوه‌ڕێی بینینی دیمه‌نکی وابووه‌؟ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ نه‌بوو که‌ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و وتی که‌ی نه‌م مۆته‌که‌یه‌ ته‌واو ده‌بی‌ت؟ ئایا نه‌وه‌ هه‌موو نیگا پر له‌سۆز و خۆشه‌ویستییه‌ فریبوو، نه‌گه‌ر په‌رویز منی به‌پاره‌ فریودا، به‌هرام به‌ نیگای گه‌رم و میه‌ره‌بانی دلنی به‌ دیل گرت و یاری به‌ژیانم کرد، گوناحی نه‌وه‌ زۆر گه‌وره‌تره‌ له‌ گوناحی په‌رویز من له‌ هه‌ردووکیان گوناحبارتر، که‌ ریم به‌ نه‌م و نه‌ودا یاری به‌ ژیانم بکه‌ن، هه‌لسام و له‌ پارک چومه‌ ده‌روه، ته‌کسیم گرت و چووم بۆ مائی سارا، هیچ هیوام نه‌بوو که‌ نه‌وه‌ ببینم، به‌لام نه‌وه‌ له‌ ماله‌وه‌ بوو، به‌ بینیم سه‌ری سوپما و پرسی: «چی روی داوه‌ سه‌عیده‌؟ بۆچی رهنگت په‌ریوه‌؟»: «گرنگ نییه‌» له‌وکاته‌دا په‌یمان هاته‌ پێش و خۆی فریاده‌ باوه‌شمه‌وه‌ وتی: «پوره‌ سه‌عیده‌، من باوکم هه‌یه‌، مامه‌ حه‌مید باوکی منه‌، زۆر باشه‌ پوره‌، مه‌گه‌ر نا؟» وتم: «به‌لێ، نازیم، زۆر باشه‌» سارا نه‌وه‌ی له‌ باوه‌شم داگرت و وتی: «په‌یمان، پوره‌ سه‌عیده‌ ماندوو، تۆ برۆ بۆ ژوره‌کە‌ی خۆت دیاری بکه‌ تا بانگت ده‌که‌م» وتی: «من نه‌پۆم بۆ لای باوه‌ گه‌وره‌» و له‌ قالد‌رمه‌کان چوه‌ سه‌ره‌وه‌، له‌ به‌ینی ریدا دووباره‌ وه‌ستا و به‌ده‌نگی به‌رز پرسی: «پوره‌ سه‌عیده‌، نیوه‌روانه‌ لای ئیمه‌ نه‌مینیته‌وه‌؟» وتم: «به‌لێ، نه‌گه‌ر تۆ بته‌وی نه‌مینمه‌وه‌»: «من هه‌ز ده‌که‌م»: «که‌واته‌ به‌خاتری تۆ نه‌مینمه‌وه‌» په‌یمان رۆیشتم و سارا له‌ به‌رامبه‌رم دانیشتم و وتی: «سه‌عیده‌، پیم بلی من، تۆ له‌ خۆم چاکتر ده‌ناسم، ده‌بی‌ت شتی روی دابی‌ت که‌ به‌م شیوه‌ رهنگت په‌ریوه‌» وتم: «ته‌واوو، به‌راستی ته‌واوو»: «چی ته‌واوو، دیسان له‌گه‌ل دکتۆر بووه‌ ده‌مق‌ره‌تان؟»: «نا، نه‌مجاره‌ له‌یه‌ک جیا‌بووینه‌وه‌ هه‌ردووکه‌مان زۆریش باش بووین» پاشان ته‌واوی رووداوه‌کانی نه‌وه‌ شه‌وه‌م گێڕایه‌وه‌، کاتی بێ ده‌نگ بووم، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشاو وتی: «نازانم چی بلیم، مه‌حاله‌ دکتۆر وابکات، تۆ هه‌له‌ ناکه‌یت؟»: «نا، نه‌مجاره‌ ئیتر هه‌له‌ ناکه‌م، ئاه‌ سارا، من زۆر چاره‌ ره‌شم» سه‌رمی گرت به‌وه‌شی وتی: «وامه‌لێ، ته‌نیا شه‌یتان چاره‌ ره‌شه‌، که‌ خوا له‌ خۆی دوورکرده‌وه‌وه‌، تۆ هیشتا خوات

هەيە، منیش لە دواى مەجید هەستەم دەکرد، کە خوا چارە رەشتى لە من خەلق نەکردو، ژنیك کە پاش حەوتەى ھاوسەرەكەى، منالەكەى لە داىك دەبیت، نازانى من چىم كيشا، بەلام خوا بە تەنیا جىي نەهيشتم و یارمەتى دام تا بە زىندوووى بىنم و بژىم، خۆشەويستى پەيمانى بە شىوہىەك خستە دلپانەوہ كە حازر نەدەبوون ساتىك جىي بەيلن، دلّت بە نورى خوا روون كەرەوہ و بە بەرژوہەندى ئەو رازى بە)) بە قسەكانى سارا مشەھەد ھاتەوہ يادم بۆچى كاتى رووانى بەخت رەشى، مشەھەد دەھاتەوہ يادم؟ پاش خواردى نىوہروانە كە ھەردووكمان تەنیا ياريمان پى کردبوو، سارا تەلەفۆنى كرد بۆ داىكم، دەبويست مەسەلەكە لە زمانى داىكم بىستىت و بيشلىت كە من لاى ئەوم، كاتى پىوہندىيەكە تەواو بوو، بەخەمەوہ وتى: ((حەق بەتۆيە، ئىستا دەتەوئى چى بكەيت؟)) وتم: ((ناتوام ھىچ كارى بكەم، ئەو برىارى خۆى داوہ و دەيەوئىت لەگەل كچىكدا كە شاينىت بژى، مەگەر من ئەو ئىشەم كرد كە دلّم ويستى نايت عەيب لەو بگرم، خەتاكار منم كە دەمويست لە ژيانى رۆلچىكم بىت)):(ھەز دەكەيت چەن رۆژىك بچىن بۆسەفەر؟ تەنیا من و تۆ و پەيمان): ((نا ھىچ كوئىم خۆش ناويت، نامەوئىت بىر كاتەوہ كە رام كردوہ، ئەچم بۆ شايبەكەى و پاشان سەفەر دەكەم، بەلام لەحالى حازردا بۆ ھىچ جىگەيەك ناچم، ئەگەر مەسىحى بوومايە دنىام تەرك دەكرد و كەنارم دەگرت، بەلام لە دىنى ئىمەدا جايز نىيە، كەواتە مەجبورم ديسان لە نىو خەلكدا بژىم وەك ئەو كاتانەى كە لە ئەلمانىا گەرامەوہ، بەلام ئەمجارە بى خۆشويستنى دكتور)) سارا وتى: ((دەبىت سەبر بكەيت، لەوانەيە كاغەز بە سوودى تۆ ھەلدريتەوہ، لە قومارى ژياندا ھەمىشە دۆراندى نىيە، كاغەزى سەركەو تووش ھەيە)) خىزانى حەمىد بۆ بىنىم، بۆ قاتى خواروہ ھاتن، لەلاى ئەوان و بەسۆزى ئەوان سەعاتەكام فرامۆش كرد، كاتى خەو لەگەل سارا لەسەر جىگەيەك نووستىن و بەيادى دەورانى خۆشى رابردوو تا نىوہەكانى شەو قسەمان كردو پاشان خەومان لى كەوت، بەيانى سەعات نۆ لە خەو ھەلسام و وتم: ((كەوتە درەنگ)) سارا پىكەنى و وتى: ((نىگەرەن مەبە،

مەسعود ئىجازەى بۆ وەرگرتوى، دەمەوئىت تا تەواو بوونى مەسەلەكەى بەھرام تۆ لاى خۆم بىنلمەوہ)) پرسىم: ((ئەى ئىشەكەم دەبىتە چى؟)) دەستى خستە سەر شام و وتى: ((وتم نىگەرەن مەبە، مەسعود كارەكانى رىك كردوہ، بۆ تاقىگەش رىتا بىرىكى لى دەكاتەوہ)) پرسىم: ((تەلەفۆنت بۆ ئەوان كردوہ؟)):(من نا، مەسعود تەلەفۆنى كرد، چونكە نىگەرەنى حالى تۆ بوو و وتى پىت بلیم، ھىچ خەمى ئىشەكانت نەبىت، ئىستا خوشكى بچووك نىگەرەنى، چەن رۆژىك مىوانى من بە، ھەرچەندە حەزم دەكرد، بە شىوہىەكى تر ببوويتايە مىوام، بەلام قەيناكە، ئەوئەندەى كە لىرەيت خوا شوكر دەكەم)):(تۆ زۆر مېھرەبانىت و من ھىواى بەختەورەيت بۆ دەخوام)):(ئىستا قاوہتوون دەخۆيت؟)) وتم: ((بەرنامەى تۆشم تىك دا، مەگەر ناچى بۆ دائىرە؟)) كەمى سوور ھەلگەراو وتى: ((حەمىد تكاى كردوہ كە ئىتر نەچم بۆ دائىرە، ئەو حەزناكات لە دەرەوہى مال ئىش كەم)):(ئىشىكى باش دەكەيت، بەبوونى حەمىد ئىتر پىويست بە ئىش كردن نىيە)):(زۆرتر حەز دەكات من لەلاى پەيمان بىم بە تەنیا جىي نەيەلم، لەگەل ئەوہدا كە زۆرەى كات لە قاتى سەرەوہىە، بەلام حەمىد دەيەوئىت من پەرورەدى بگرمە ئەستو)):(منیش راى حەمىد بەدلە، منال پىويستى بە سۆز و خۆشەويستى داىك ھەيە، تۆ باشترى ئىشت كردوہ)):(من ھەموو شتىك قەرزارى تۆم، ئەگەر تۆ نەبوويتايە ئىستاش لە شك و گوماندا بووم، خۆزگا بمتوانىايە ئىشىكم بۆ بكرديتايە)) وتم: ((خۆشحالم كە بوومە ھۆى ئەوہى كە دوو ئىنسانى باش بەيەك بگەن، بەلام بۆ من كەس ناتوانىت كارى بكات، مەسەلەى من و بەھرام ئىتر تەواو بوو، ئىمە لەگەل خۆتان بەراورد مەكە)) وتى لەگەل مندا دىيت تا كەمى شتى پىويست بكرم)) وەلامى بەلیم داوہ، پاش سەعاتىك، ھەرسىكمان لەمال چووينە دەرەوہ و لە سۆپەر ماركىتىكى نزيك مالىان پىداويستىيەكانان كرى، كاتى گەراينەوہ سارا يەكراست چوو بۆ چىشتخانەكە، وتم: ((ئىستاش باوہرەم وايە كە ژنى ئىرانى نىوہى تەمەنى لە چىشتخانە بەسەر دەبات)) سارا زەردەخەنەيەكى كردو وتى: ((من باوہرەم وايە بۆ

ژنيك هيچ خوښهك بهرتر نيبه له وهی كه خواردنې دروست بكات كه هاوسره كهی
 هزی لیبه تی، خوا عه فوی كات، مه جید، كاتی چیشتی ده خوارد و وه سفی ده كرد،
 هم مو ماندو ویتتی شو روژهم له یاد ده چوو)) به یاد هیئانه وهی رابردوو و سفی
 دهمو چاری دا به یه كدا، وتم: ((ئیستا ده بیټ بو پیاوړیكي تر خواردن دروست
 بكهیت، پیاوړیك كه وهك مه جید نیبه و له ویش كه متر نیبه)) زرده خه نه یه کی تالی
 كرد و تی: ((به لئ، حق به تویه)) پرسیم: ((بو زستان، هیچ بو په یان ناچینیت؟))
 ئیشاره ی كرده كه وانه ركه و وتی: ((با، بلوسیکي ناته واوم هیه، به لام كاتم نیبه
 ته واوی بكه م)) دهرگای كه وانه ركه م كرده وه و چینه كه م هاورده دهره وه، پرسیم:
 ((ته گهر من بیچیم خراب نایټ؟)) ((نا، چونكه تازه دهستم كرووه به چینی
 قو له كهی)) خو م به چینه وه خهريك كرد، به لام ته واوی بیرم لای به هرام و شو
 كچه ی كه خو شی ده ویست، بیگومان شه مرؤ داوا ی ده كات، به لام نا، چن بئ عه قلم
 شو له تاران نیبه، له وانه یه بو شو شت بكریت و به ناوی دیاری بیبات، بیگومان
 ئالتونیشی بو دهر كړیت، چنده هز ده كه م بزاتم دكتور چ نه لقه یه کی بو
 هله ته بزیت، سارا لام دانیش و پرسى: ((بیر له چی ده كه یته وه؟)) ((هز ده كه م
 بزاتم دكتور چ نه لقه یه ك هله ته بزیت)) ده می داپچراند و وتی: ((مه گهر به لیتت
 نه دا كه له یادى بكهیت؟)) ((به رای تو ده توانم؟)) سه ری شوړ كروو و بئ دهنگ
 بوو، عه سر دایك ته له فونی كروو له حال می پرسى، وتی باوكم ده لیتت نایا هز
 ده كه م بو سه فه ریكي كورت پرؤم یانا؟ ساراش پیشنیاری كرد، به لام قه بوولم نه كرد،
 شتی رووی نه داوه كه به ویت له تاران ركه م)) دایك به میلو دیبه کی بئ باوه ریبه وه
 وتی راست ده لیتی باوه ركه م نارحه ت نیت؟)) ((به لئ، بوچی نا؟ من له یادى
 ده كه م، ئیوهش له یادى كه ن)) هه ر به و ناوازه بئ باوه ریبه وه وتی: ((هیوادارم به و
 قسه ی كه نه یلیتت كار بكهیت)) شو خیزانه كه ی حمید منیان بو شیو ده عوه ت
 كرد، حمید هه ولئ ده دا به باشتین شیوه میوانداری بكات، كاتی میوه ی بو
 دانام، نارام وتم: ((تا شو روژه شه ونده ی نه ماوه)) سوور هه لگه راو وتی: ((ده زیتم

دایت)) پاشان پیکه نی و په یمانی خسته سه ر نه ژنوی، تانیوه ی شو پیکه وه بووین،
 شه وان هیچ پرسیاریکیان سه باره ت به وهی كه بوچی له مالى شه وان ما بوومه وه
 نه كرد، كاتی خه و سارا وتی: ((ئیسته ش ناتوانم باوه ركه م كه به هرام عه شق و سوزی
 بو تو له ده ست دایټ چون ده بیټ؟ شو هه وته یه کی ريك له وه لام دانوه، به
 خیزانه كه ی، خزی گیل ده كرد، به لام پاش رویشتن له مالى ئیمه یه كسه ر رای
 بگوریت، تو هیچت پئ نه وتوه؟ قسه یه ك كه بوو بیته هزی بئ هیوا ی شو؟ جوان
 بیر كره وه، بزانه شتیكت نه كرده وه كه له توبئ هیوا بوو بیټ؟)) ((نا، دلنیام،
 چونكه به باشی ده زانیت، خو شم ده ویت شو شه وه بارانیبه، كاتی چوم بو مالى،
 پیم وت غورورم، كه ته نیا سه رمایه ی ژیاغه له به رییدا وردوخاشم كرد، ده زانیت
 كه درؤم نه وتوه، سارا، شه وه به سه ر هیئام كه من به سه ر شه م هیئا، چن سال
 سه بری كرد بو تو له سه ندنه وه و ناخریش گه یشته نامانجی خو ی، خو ی به منی وت
 كاتی تو له سه ندنه وه یه، نامه ویت هیوادارم، كه ده گه ریته وه، ده بیټ له یادى كه م،
 به لام ئیوه نایه لئ)) له زوری گریاندا سه رم تونكرد له پشتینه كه م، سارا وتی:
 ((داوا ی لیبور دن ده كه م، نه مویست نارحه ت كه م، به لئین ده دم دو باره ی
 نه كه مه وه)) به یانی به ماچه كانی په یان چاوم كرده وه، بیرم كرده وه چاكتر وایه بجمه
 بو مال، جلم كرده به رم و ناماده ی چوونه دهره وه بووم كه سارا له پلیكانه كان هاته
 خواره وه و پرسى: ((بو كوی ده چیت؟)) وتم: ((میوانی ئیتر به سه، دهرومه وه بو
 مال)) خو ی گه یانده من و له حال كدا كه دلئ پر بوو وتی: ((ده زاتم بوچی
 ده ته ویت برؤی، دوینی شو نارحه ت م كړدی)) هه رچی بیانوم هیئایه وه قبولئ نه كرد
 و وتی كه نایه لیتت پرؤم، جانتا و پئلا وه كه می هه لگرت و خستیه ناو تاكه كه وه و
 دهرگا كه ی قوفل كرد، وتی: ((تا مه سه له كه ی دكتور ته واو نه بیټ نایه لم برؤیت،
 ئیستا پرؤ جله كانه بگوره)) خو ی خه ریكي ئیش بوو، عه سر سارا بو ئیشيك چو
 بو به قاتی سه ره وه، خه ریكي چین بووم، دهنگی زهنگی دهرگا هات، دهرگا كه م
 كرده وه و له بینینی كه سی كه له پشتی دهرگا كه بوو، مات بووم، دكتور له

بەردەمی مندا ۋە ستابوو، زمام ۋە ستابوو، تەنیا سەیریم دەکرد، پرسى: «ئىجازە ھەيە بىمە ژوررە ۋە؟» خۆم لادا ۋە ئەو ھاتە ژوررە ۋە، سەیرى دەوررە ۋە کرد و پرسى: «تەنبايت؟» بەسەختى توانىم بلىم: «نا» پرسى: «ئەى سارا لە كۆيىھ؟»: «چۆتە سەرە ۋە» بى ئەۋەى ئىجازە بگريت دانىشت و پرسى: «بۆچى ناچيت دەوام بگەيت؟»: «چەن رۆژ ئىجازەم كەردوۋە»: «نەخۆشيت؟»: «نا، حالم باشە، تەنیا دەمويست ئىسراحت بگەم، تۆ بۆ لىرەى؟ ۋام ئەزانى ئىستا لە كوردستانى»: «ھىشتا نەچومە»: «ھاتوويت خواحافىزى بگەيت؟»: «نا، ھاتووم بۆ لاي نەخۆش ھەندى جار دكتۆرەكان، نەخۆشە تايىبەتەكان لە مائەۋە ئەبىنن»: «بەلام لىرە كەسىك نەخۆش نىيە»: «بەراست؟ ھەستم دەکرد تۆ نەخۆشى» سارا و پەيمان لە پەلكان ھاتنەخوارە ۋە، بە بىنىنى دكتۆر پىكەن لەسەر لىويان نىشت، سارا وتى: «دكتۆر بە خىر بىيت، كەى ھاتىت كەمن نەمزانى؟» زەرەخەنەيەكى كەرد و وتى: «ئىستا گەيشتەم، سەئىدە خان دەرگاگەى كەردوۋە، پىاۋىكى بەختەۋەرم چۈنكە ھەمىشە زەھمەتى كەردنەۋەى دەرگا سەئىدە خان دەبىكىشىت» سارا چوو بو بۆ چىشتخانە و قسەكانى ئاخىرى دكتۆرى نەبىست، وتم: «شانسى باش بۆ تۆ، بى شانسى بۆ منە»: «بۆچى؟ پىت ناخۆش بوو دەرگاگەت كەردوۋە؟»: «نا، بەلام دەترسم مەجبور بىم شەرحى كەم كە بۆچى دەرگاگەم كەردوۋە» پىكەنى و پەيمانى كەردە باۋەش، پەيمان وتى: «مامە دكتۆر، بىرم دەكردى» پەيمانى ماچ كەرد و وتى: «منىش دلم بۆ تۆ و نەفەرىكى تر تەنگ بوو بو ئىستا بلى بزاتم، پورە سەئىدە، دوينى شەو ددانى ئىشى دەكرد؟ زۆر گىيا!» قىژاندم و وتم: «پەيمان! من كەى گىياوم» پەيمان خۆى لە باۋەشى دكتۆردا شاردەۋە و وتم: «ئىشىكى باش نىيە كە لە منال دەپرسى» وتى: «حەق بەتۆيە، بەلام ھەندى جار نەخۆش ناتوانىت ھۆى نەخۆشى خۆى بلىت ئىمە لە ھاورپىكەى دەپرسىن» سارا ھاتە ژوررە ۋە و چاى دانا، پاشان پرسى: «چۆن بوو كە ھاتى بۆ ئىرە؟»: «وتيان دوو رۆژە سەئىدە ناچىت بۆ دەوام، وتم لەوانەيە نەخۆش بىت» وتم: «حالى تۆ باشترە لە من» نىگايەكى قورسى

كەردم، بەلام ۋە لامى نەدايەۋە، سارا وتى: «ويستى ئەمپرۆ بروتەۋە، بەلام من نەمەيشت» چىنكەم ھەلگرت و خەرىك بووم، سارا وتى: «بەراست لە يادم چوو بلىم، ئىنشائەللا پىرۆزىت»: «چ سوود؟» سارا پرسى: «ماناى چى؟» پىرۆزىبايى لە من دەكەيت، بى ئەۋەى كە بوك ئاگاي لى بىت ئەوم بە ھاوسەرى ھەلبۇزاردوۋە»: «بەھەر حال درەنگ يا زوو دەزانىت، فەرموو تا چايەكە سارد نەبۆتەۋە»: «دەمويست لەگەل سەئىدە قسە بگەم، بەلام ۋابزاتم لە كاتىكى باش دا نەھاتووم، چۈنكە خەرىكى چىنە» سارا چىنەكەى لە دەستم سەندو وتى: «خەتاي منە، من كاتى پىويست بۆ تەۋاۋ كەردنى بىلوسەكەى پەيمان نىيە، ئىستا سەئىدە دەيەۋىت ئەو چاكەيە بكات و تەۋاۋى كات» وتى: «بۆيە دەلىم موزاھىم بوومە»: «نا، ئەم قسەيە مەكە، تۆ ھەمىشە بۆ ئىمە ئازىز بوويت و ھەيت، دىدارى ئازىز ھەرسات و ھەر سەعاتىك بىت، نە تەنیا موزاھىت نىيە، بەلكو دەبىتە ھۆى خۆشحالى»: «ئەمە قسەى تۆيە، بەراى تۆ سەئىدە خانىش ئەم باۋەرى ھەيە؟» وتم: «تۆ نەھاتوويتە مالى من كە راي من دەپرسى» لە ساراي پرسى: «ئايا سەئىدە ددان ئىشەى ھەيە؟» سارا سەرى سورما، سەيرى منى كەرد و چۈنكە لە نىگام شتىكى دەست نەكەوت وتى: «نازاتم، بۆچى؟»: «پەيمان دەلىت كە پوروى دان ئىشەى ھەيە و ئەگرى، ئەمەۋىت بزاتم ھۆى گىيانى سەئىدە بەراستى ددان ئىشەيە يان كىشەيەكى ترە؟» بەئاشكرا دەمىنى كە سارا لەسەر دوورپانى گىرى خواردوۋە وتم: «من ددان ئىشەم بوو، مەگەر تۆ پزىشكى ددانى؟» سارا ھەناسەيەكى ھەلگىشا، پىالەخالىيەكەى ھەلگرت و چوو بۆ چىشتخانە، وتم: «باش لىكۆلىنەۋە دەكەيت، نۆبەتى من كەى دىت؟» وتى: «دەبىت سەرەتاكەى بگريت تا بگەيتە ئەنجام»: «دەتەۋىت بگەيتە كام ئەنجام؟ لەخۆم بىرسە تاۋەلام بدەمەۋە، بەلام لەنەۋانى دىكە مەپرسە»: «بۆچى ھاتوۋى بۆ ئىرە؟»: «مەگەر بۆ مىۋانى چوون ھۆى دەۋىت؟» درۆزنىكى باش نىت، چۈنكە من ھەموو شتىك لە نىگات دەخوئىمەۋە، ئىستاش خەرىكى درۆ دەكەى»: «من درۆم نەوت، چۈنكە ھۆيەكى نىيە درۆ بلىم»:

«ھەمىشە ھۆ ھەيە، ۋەكو ئەو رۆژەي كە ھاتمە ژوررەكەت بۇ ئەۋەي قسەت لەگەل بکەم و تۆش مەسەلەي بىنىنى تورەجت لەمن شارەدەۋە، لە بىرتە چەن جار لىم پىسىت، كە ئايا مەسەلەيەك ھەيە كە نەتوتىيەت و پىسىم ئايا شتىك لە من ناشارىتەۋە، تۆش وتت قسەيەكت بۇ وتن نىيە، مەگەر ئەو رۆژە تۆ درۆت بەمن نەوت؟» وتم: «من مەسەلەكەي تورەجم بەمالەۋە وتبوو و پىويست نەبوو بەتۆش بلىم، بەلام ئەگەر بتپىسىيە بۇ تۆشم دەوت، ھىچ نەيىيەكم نىيە كە بمەويت لەكەسى بشارمەۋە» پىسى: «ئىستا بۆچى لىرەيت؟»: «ئاتانم ئەمەت پى بلىم، ئىسرايش مەكە چۈنكە ۋەلامىكى قانع كەرت پى نادەم» جگەرەيەكى داگىرساند و وتى: «خۆ حازر كە من ئەتبەمەۋە»: «نامەۋى لىرە پرۆم» بە توورەيىيەۋە وتى: «كارى مەكە بەم جالانەۋە بتبەم» وتم: «بەويستى خۆم ھاتووم و بەويستى خۆشم ئەپرۆمەۋە، بىرمەكەۋە ئىختىيارى خۆم دەدەمە دەستەۋە» ھەلساۋ وتى: «ئەمەۋىت بتبەم بۇ لاي پىشىكى ددان»: «پىويست ناكات، چۈنكە ئىتر ئائىشىت»: «نەموت درۆ دەكەي؟ كەي ئەتوانم ئەم عادەتە ناشىرىنەت لى دوركەمەۋە؟» سارا ۋەستابوو گويى لە قسەكانى ئىمە دەگرت، ئەمجارەيان ئەو بۇ يارمەتىم ھات و وتى: «دكتۆر، ئارام بە، من لەجىتى سەعیدە ۋەلام ئەدەمەۋە، ئەو ھات بۇ ئىرە تا بتوانىت بىركاتەۋە و بىرپار بدات، ئىۋە دوانن يارىيەكتان دەس پى كردوۋە كە كۆتايىيەكى خۆشى نىيە، بۆچى بوونەتە سوۋانى رۆحى يەكتر؟ ئەگەر تۆ دەتەۋىت كچىكى تر مارەكەيت، چىت لە سەعیدە دەۋىت؟ ئايا چاۋەپىيەت بلىت و پىكەنىت؟ تۆ بەجىت ھىشتوۋە ئەتەۋى ژن بىنىت، بەيئە ئەۋىش تۆ فەرامۆش بكات و بۇ داھاتوۋى بەرنامە دارپىتت» بەھرام وتى: «يەك پىسىار لە سەعیدە دەكەم، پاشان دەرۆم» روۋى كرده من و پىسى: «تۆ دەتوانىت من لە ياد كەيت؟ ئەمەۋىت بەخەيالى ئاسوودە لە تۆ جيا بمەۋە، ئايا ئازارت نادەم؟» وتم: «كەۋاتە غەزابى وىژدان تۆي ھاوردوۋە بۇ ئىرە؟ دلىبابە ئازار نابىنم، ئىستا بەخەيالى رەحەت برۆ ژن بىنە، بەقسەي خۆت ئىمە پاك لەپاك بوۋىن، ئىستا برۆ، ئىتر نامەۋىت بتبىنم، ژوررەكەم

جى ھىشت، كە دەنگى دەرگاكة ھات دلىبابووم كە رۆيشتوۋە لە جياتى من سارا دەگريا، وتى: «سەعیدە دكتۆر دەگريا» وتم: «بۆ خۆي دەگريا، نە بۆ من، لەسەر دوورپانىك ۋەستابوو، نە ئەيتوانى داۋاي خىزانەكەي رەفز بكاتەۋە، نە دەيتوانى بەوان بلىت بىۋەژنىكى خۆش دەۋىت، باش دەيناسم، ئەبوايە بەۋ شىۋە لەگەلىا قسەم بگردايە تا دلىبابىت لە يادى دەكەم، ئىستا دەتوانىت ئاسان بگەرپىتەۋە بۇ سنە، بە تىپەرپوۋنى كات لە من و غەشقى من جگە لە بىرەۋەرييەكى ونبوو، شتىكى لەياد نامىنىت»

بەشى دەيەم

هەوا زۆر گەرمە، باوکم دەيەيەت من و دايەم بەرەت بۆ لەيلاخ، دەمەيەكە، دەوام ناکەم و خانەنشەن بوومە، سارا و حەمەيد شايان کردووە، سەعەيدىش ژنى هەيئاو، هاوسەرەكەى كچىكى باشە، ئەو پزىشكى منالانە، من و سەعەيد وەك جارەن بەنيەمان خۆشە، دەزام كە بەهرا م بۆ هەميشە گەراو تەو بۆ كوردستان و لە سنە عەيادەيەكەى كەردۆتەو، لە نەخۆشخانەش سەرۆكى بەشى جەراحيە، ئيتەر زانيارى تىرى دەريارەى نازام، چونكە بۆ ژن هەيئاو كەى كەسى دەعوەت نەكرد، تەنانەت سەعەيدىش، خۆيشى نەهات بۆ ناھەنگەكەى سەعەيد، لەگەل ئەو دەدا كە سەعەيد دەعوەتەى كەردبوو، ئەوان تەنيا جارجارەك بە تەلەفۆن پەيەنديان هەبوو، جانتاى سەفەرمان بەستبوو چاوەرەى بووين تا سەعەيد بىت و ئيمە بگەيەنەتە نەقليات، دايەم كەمى نىگەرەن دياربوو، پرسيم: ((دایە بۆچى نىگەرەنى؟)) وتى: ((دەترسم، سەعەيد كەوتە درەنگ)) ((ترسى تۆ بەخاترى سەفەرە، نىگەرەن مەبە، ئىستە دىت)) واش بوو، پاشا ساتىك گەيشت، داواى لىبووردنى كرد و وتى: ((داواى لىبووردن دەكەم كە كەوتە درەنگ، هەيشتا كاتمان بەدەستەو، سەعەيد، دەتوانى پەرداخى ئاوم بۆ بىنى؟)) بۆ هاوردنى ئاوم هاتە دەروە، بىنىم كە سەعەيد دايەمى برە سوچىكەو و ئارام لەگەلدا قسەى دەكرد، دايەم خۆى خستە سەر قەنەفەيەك و بە نالەيەك لە سنگيوە پرسى: ((مەحاله، كى ئەوەى بە تۆ وتوو؟)) ترسام بە پەرداخى ئاومە هاتە ژوورەو و پرسيم: ((چى رووى داو؟)) سەعەيد خۆى لەو دەلام دانەو دەورخستەو و وتى: ((هەيچ نىبە، چاكتر وايە تا نەكەوتووينەتە درەنگ، بگەوينە رى)) دايەم نەيەتەتوانى بچوئەتەو، وتى: ((من ناتوام برۆم ئەگەر دەكرى بليتەكان بەدەرەو)) وتم: ((بۆچى نالەين چى روويداوه؟)) سەعەيد لە تەنيشت دايەم دانىشت و وتى: ((بەهرا م چەن رۆژە بزر بوو و كەس

خەبەرى لى نىبە، نەچووە بۆ نەخۆشخانە، نە چووە بۆ عەيادە، ئەمەز باوكى پەيوەندى پەيوەكردم، دەيويست بزائيت ئايا من خەبەريەكم لىي هەيە يان نا)) وتم: ((لەوانەيە لەگەل هاوسەرەكەى چوويەت بۆ سەفەر)) سەعەيد وتى: ((منيش ئەووم وت بەلام باوكى بە سەرسورماويەو وتى بەهرا م هەيشتا ژنى نەهەيئاو، باسى كام هاوسەر دەكەيت)) وتم: ((مەگەر ئەو نەگەرەيەو بۆ سنە، كە ژن بىنيەت؟)) تەنانەت بە خاترى ژن هەيئاو عەيادەكەى لە تاران داخست)) پەيوەتە بەخەمەو وتى: ((ئيمە دەمانويست ئەو لەلامان بىت، ئەومان هەيئا تا بتوانين رازى كەين ژن بىنيەت، نەمان دەزانى كە دلئى بەكسيەكى تر بەستوو، كاتى زانيمان كە ئەو وتى بەخاترى ئيمە هەموو شتەيكى خۆى لەدەست داو، بەلام رازى بەژن هەيئاو نايەت، هەستمان دەكرد پەشيمان دەبيتەو، بەلام تا ئىستە لەسەر قسەى خۆى وەستاو، لە سەرەتاي هاوينەو توروو بىانوورگبوو، ناتوام لە پشت تەلەفۆنەو لەگەلتا قسە بكەم، بەلام تكات لى دەكەم ئەگەر زانيارىيەكتان لە بارەيەو بەدەس هەيئا، پىمان بلين، پاش تەلەفۆنەكەى بۆ هەر جىگەيەك رىي تى بچى نىشانەيەك لەو بدۆزمەو سەرمدا، بەلام هەيچ دەست نەكەوت، دواكەوتنىش بەو هۆيەو بوو)) وتم: ((لەوانەيە لە سنە بىت؟)) ((نا، باوەرناكەم چونكە ئەوان هەموو جىگەيەك گەراون)) پرسيم: ((سەرت لەمالەكەشيدا؟)) ((بەهرا م ئەو شوقەى بەكرى گرتبوو، باوەرناكەم ئىستەش بەدەس ئەووە بىت)) ((لەوانەيە ئىستاش كرىچى ئەو مالە بىت)) واتە لەو كاتەو، ((ساحيب مال كرىي خۆى دەويت و بەلایەو گرنگ نىبە، كە مالەكە چۆل بىت چاكتر وايە كە سەريەكيش لەوى بەدى؟)) دايەم وتى: ((بەراى من باشتر وايە تەلەفۆن كەيت و بزانى كەس جواب دەداتەو؟)) سەعەيد قەبوئى كرد و ژمارەى مالى ئەوى لى دا، بەلام كەس وەلامى نەدایەو، يا كەس لەمالەو نەبوو يا شوقەكە چۆل بوو، وتم: ((ئەگەر لەتاران بىت بۆ بىنينت دىت)) سەعەيد وتى: ((ئەو ئەزانى من ژنم هەيئاو و ئيتەر ليرە نازيم)) دايەم وتى: ((تەلەفۆنىشى بۆ مەسعود نەكردو، ئەگينا ئەو پىي ئەوتين)) سەعەيد وتى: ((نىگەرەنم، دەترسم بەلایەكى بەسەر خۆيدا هەيئا بىت، دايەكە بەراست ناچن بۆ

سەفەر؟): «نا، چۆن ئەتوانم بى ئىشەنچى خەبەرئىكەم لە بەھرام بىت بۆم، ئەوم وەك منالى خۆم خۆش دەوئیت و دەزائم ئىستا دايكى چ حالئىكى ھەيە، سەعید، ديسان بگەرئى، لەوانەيە بیدۆزىتەو، ئەگەر پىئەندى بە ئىمەوہ کرد یا ھات بۆ ئیرە ئاگادارت دەكەينەو، تۆش مەھىللە ئیمە بى خەبەر بىن» سەعید روئىشت و منیش ھەلسام تا جانتاكان بگەمەو، دايكم وتى: «دەستكارى جانتاكان مەكە، لەوانەيە تا بەيانی ھەوالئىكمان لە دكتور دەست بگەوئیت و ئىمەش برۆين» قسەكانى سەعید ئاگرى لە گيانم بەردا، خەياللم دەکرد ژنى ھىناوہ و بەختەوہرە، بۆچى ھاتووچۆى ئىمەى نەدەکرد؟) بۆچى بۆ شايىھەكەى سەعید كە ئەوئەندە بۆ ئازىزبوو، نەھات؟ ئىستا لە كوئىيە و چى دەكات؟ ئەگەر لە تارانە، لەوانەيە بۆ كوى چووئیت؟ جارئىكى تر ژمارەكەم گرت، بەلام كەس وەلامى نەدایەو، ئەگرىام نەمدەتوانى ھىچ بگەم، دايكم وتى: «نىگەران مەبە، سەعید ئەبیدۆزىتەو، بەھرام ئەوئەندە سادە نىيە ئىشى بى عەقلانە بكات، بىنگومان لە جىيەكە كە تەلەفۆنى لى نىيە، دايك و باوكى وا دەزانن بزر بوو، بەلام منال نىيە، دلئيا بە ھىچ رووى نەداو، من دللم رووناكە، مەگرى ئەوئى نەخۆش كەوئیت؟ تازە خەرىك بووى لەيادت دەکرد، ديسان دەستى پى کردەو» وتم: «ھەرگىز ئەوم لە ياد نەکردوہ ئاخ دايە، يارمەتيم دە دەبىت بیدۆزمەو» وتى: «بەلام كاتى نازائم لە كوئىيە، چۆن يارمەتيت بەدم؟) وتم: «منیش دەگەرئيم، لەوانەيە، بیدۆزمەو» سەرى بە خەمەوہ جوولانەوہ و ھىچى نەوت، خۆم گۆرى و جانتاكەم ھەلگرت و لە مال چوومەدەرەو، دەبوايە بۆ كوى برۆيشتمايە؟ تەكسىم گرت و ناو نىشانى مالى ئەوم پى دا، كاتى چوومە بەردەم مالىھەكەى وەستام و سەيرم كرد، لەو شەوہ بارائيدا رووناكى گلۆپىك ھىوادارى كردم، بەلام ئىستا ھەموو شوئىئىنك تارىك بوو، دام لە زەنگەكەو وەستام، چاودرئى بووم دەرگاكەم بۆ بكتاھەو، ديسان چاودرئى بووم، بەلام بى فايدە بوو، بى ھىوا بووم، ويستم بگەرئيمەو، كە ھاتە مئشكما پرسىارى لە ھاروسىكان بگەم، بەلام لە كاميان؟ بەباشم زانى لە خزمەتكارەكە بپرسم، خزمەتكارەكە خەرىكى گول ئاودان بوو بەوتنى داواى

لپووردن دەكەم مامە، پرسىارىكەم ھەيە، سەيرى كردم و وتى: «فەرموو»:
 «دەمەوئیت لە بارەى ئەو پىاوەى كە لەم شوقەدا ئەژى پرسىار بگەم» بە پىكەنىنەوہ وتى: «مەبەستت ئاقاى دكتورە؟) بە خۆشحالئىيەوہ وتم: «بەلئى، مەبەستم ئەوہ، ئەزانى لە كوئىيە؟) «خانم گيان، دكتور چووبوو بۆ سەفەر، لە زووہوہ نەم ديوہ، بەلام چەن رۆژ لەمەو پىش بىنيم، لەگەل يەكدا قسەمان كرد، خوا تەمەن درئىزى كات، ئەگەر ئەو ئەوشەوہ فريامان نەكەوتايە، كورەكەم لەدەست دابوو» دەستى كرد بە تارىفكردنى ئەوہى كە چۆن لە ناكاو حالئى كورەكەى تىكچوہ و ئەوان داواى يارمەتيان لە بەھرام کردەو، ئەمزانى كە ئەگەر قسەكەى نەبم تابهيانی باسى نەخۆشى منالەكە دەكات، پرسيم: «ئەمپۆ نەتبىنى؟) وتى: «ئەمپۆ نا، دەزانى خانم گيان دكتورەكان بۆ خويان نين، بۆ خەلكن، ھەر جىيەك نەخۆشى لى بىت ئەوانيش لەوئىن»:(بەلئى حەق بەتۆيە) سوپاسم وت و جارئىكى تر چووم بۆ لای شوقەكە، ئەم جارە لە جەرەسەم نەدا، بەو كلىلەى كەلام بوو دەرگاكەم کردەوہ و گلۆپەكەم داگرساند، بەكەمى نىگەرانييەوہ پام خستە ژوورەوہ جانتاى جلەكەى و جانتاكەى دەستيم بىنى، مالىھەكە تۆز داپىئوشى بوو، ھەوا زۆر قورس بوو، بى دەنگ چوومە نزيك ژوورى نووستنى، ترس ھەموو گيانمى گرتبوو، چاوم نوقاندو دەرگاى ژوورەكەم کردەوہ، بەئارامى چاوم کردەوہ، نا، ھىچ جەنازەيەك لەسەر قەرەوئىلەكە نەبوو، جارئىكى تر جوان سەيرم كردو دلئىابووم، سەيرى حەمامەكەيشم كردو پاشان سەرم دا لە چىشتخانەكە، ھىچ خەبەرى نەبوو، ھەموو پەنجەرەكانم کردەوہ تا ھەوايە بىتە ژوورەوہ، رەنگى خەم بەدەرگاو دىوارى مالىھەكە ديار بوو، رۆژئىك ئیرە چەن پاك بوو، بەلام ئىستا، تەناتە نەدەتوانى ھەناسە بەدەيت، چووم بۆ لای تەلەفۆنەكە و پىئەندىم كرد بەمالەوہ، ھەموو قسەكانى خزمەتكارەكەم وتەوہ پاشان زيادم كرد تا ھاتنەوہى بەھرام لیرە دەمىنمەوہ، تەپلەكەكە ژمارەيەكى زۆر بنە جگەرەى تيدا بوو، خالىم كرد و چاودرئى، دانىشتم، ئايا دىتەوہ بۆ ما؟ كەى دىتەوہ؟ ئەگەر درەنگ بىتەوہ چى؟ ئىستە لە كوئىيە؟ سەيرى سەعاتەكەم كرد، دەى دەويست بۆ ھەشت، ھەلسام و

ژووره كهم ريك ده كرد، دهتوت سهيرى مؤرخانه ده كهم، له بهرامبهرى تابلوى كويستاندا وه ستام، بريم كرده وه، كاتى له تاران بوو بهيادى كوردستان بوو، كاتى چوو بؤ كوردستان، بهيادى تاران له كوى نارام ده گرى؟ به پهنجه تۆزى سهر شوشه ي قاپه كهم سړپيه وه، وتم ئيستا كه چاوه پيم، چاكتز وايه ئيشى بكهم، پارچه يه كم دۆزيبه وه و خهريكى سړپينه وه بووم، كاتى ئيشم ته واو بوو، ريك سهعات نؤ بوو، ته له فۆن جه ره سى ليذا دايكم بوو، پرسى: ((نه هات؟)): ((نا)): ((تؤ بگه پيوه، له وانه يه نه مشه وه نه يه ته وه، به ته نيا چى ده كه يت و چۆن ده گه پيسته وه؟)): ((نا، سهعاتى كى تر نه مينمه وه، نه گهر نه هات نه گه پيمه وه، ته له فۆن بؤ سهعيد كردوه؟)): ((به لى دهرانىت تؤ له وييت، قه رار واو، كه نه گهر به هرام هاته وه تؤ ته له فۆن بؤ ئيمه بكه يت و منيش به و رابگه ييم)) وتم: ((جانتاى جله كانى ليژه يه، له ههر كوى بيت ده گه پيسته وه)): ((به هرحال، سهعات له ياد نه كه يت، ئاگات له خۆشت بيت و زووتر بگه پيوه)) خوا حافظى كرد، به شه كه تى له سهر قه نه فه كه دانيشتم، بايه كى فينك ده هاته ژووره وه، جانتا كه لاي دهستم بوو، توشى دلّه راوكى بووم كه بيكه مه وه، به لام خۆم گرت، نه گهر نه وه شه وه بؤ جگه ره دهستم كرده گيرفانى چا كه ته كه ي، ئيستا چى؟ نه م ئيشه بى مانايى پشكنينه و من مؤله تى كارى وام نيبه، بى تاقهت بوو بووم سهعاتى كى تريش تپه ربوو، هه والى كى نه بوو، ده بوايه بگه رامايه ته وه و به يانى زوو پيش نه وه لى مال بچيته دهره وه بهاتمايه ته وه، هه لسام و جانتا كه هه لگرت، گلۆپه كانم كووژانده وه، له دهرگاى شوقه كه هاتمه دهره وه، ويستم دهرگا كه قوفل كهم، كه دهنكى نه و منى له جى خۆم داكوتى گه رامه وه نه وم له پشت سهرى خۆمه وه بيى، سه لامم كرد نارام وه لامى دامه وه وتى: ((ليژه چى ده كه يت؟)) دهرگاى شوقه كهم كرده وه و چوومه ژووره وه و نه ويش به دواما هات گلۆپه كهم داگيرساند، خوايه گيان چهنده لاواز بوو بوو! جارنى كى تر پرسيا ره كه ي خۆى دووباره كرده وه: ((ليژه چى ده كه يت؟)) وتم: ((هاتم بيره وه ريبه كان نوى كه مه وه، تؤ ليژه چى ده كه يت؟)): ((ئيره مالى منه)): ((به لام جيت هيشتبوو)): ((مه جبوور بووم)) له سهر قه نه فه يه ك دانيشتم،

هه رگيز نه وم به و حاله ته وه نه ديپوو، ريشى هاتبوو و جله كانى نارىك بوو، جگه ره يه كى داگيرساند سهرى خۆى برده دواوه، چاوى نوقاند و پرسى: ((تؤ كه ي هاتى؟)): ((ده ميكه)): ((بؤ نوپكرده وه ي بيره وه ي هاتى؟)): ((نا، بؤ دوزينه وه ي تؤ هاتم)): ((بؤ دوزينه وه ي من، كه س نازانيت من ليژه م)): ((به لام من دهمزانى بوچى به خيزانه كه تت نه وت كه ده گه پيسته وه بؤ تاران نه وان به خاترى تؤ هه موو جييه كيان خستوته ژير پا؟)): ((ئيتر شتىك له من نه ماوه كه بيانه وييت، هه موو بووم دا به وان، به لام نه يانتوانى رۆم داگير كه ن)) نه وان تۆيان خۆش ده وييت، تؤ كورپى نه وانى، بؤ تؤ زه جمه تيان كيشاوه، ئيستا حه قبانه له به ره مه مى زه جمه ته كانيان كه لك و هه رگن)): ((له م ماويه دا كه له يه ك دوور بووين تؤ بؤ خولى ره وشتابازى ده رويشتى)) وتم: ((ماندوويتو ده بيت شتىك بخۆى، من نه رۆم له وانه يه شتىك ده ست كه وييت)): ((نا، دره نكه، سهعيد چۆنه؟)): ((باشه، نه ويش به دواى تؤدا ده گه ريت، چاكتز وايه ته له فۆن بكهم و هه موويان له نيگه رانى دهر كه م)): ((له ته نيشى دانيشتم و هاتم ژماره ي مالّه وه بگرم، نه به يشت و وتى: ((ئيستا نا، داينى بؤ دوايى)): ((بوچى نايه ليت ته له فۆن كه م)): ((كاتى ته له فۆن كه يت هه موويان ديئن، من شه رمييان لى ده كه م)): ((تؤ ئيشى كت نه كردوه كه شه رمه زار بيت، ئيمه ئيستا تۆمان خۆش ده وييت، و ريزت لى ده گرين، له گه ل نه ودا كه گويت به بانگه يشتنه كه ي سه عيد نه داوه، نه و له تؤ ناره حه ت نيبه و ئيستا ش تؤ به باشترين هاوړپى خۆى نه زانيت)): ((ده زانم نه و ميهره بانه، به لام من هاوړپيه كى باش نه بووم، ده بيت خۆم له گه ليذا قسه بكهم و نه م ئيشه ش ده كه م، ته نيا مؤله ت بده كه مى ئيسراحته بكهم)): ((ههر جوړى هه ز ده كه يت)) سوپاسى كردو جگه ره يه كى داگيرساند و وتم: ((هه ز ده كه ي قسه بكه يت؟)): ((نازانم)): ((دهر كرنى دهره و خه فته له بارى خه م كه م ده كاته وه، بوچى ژنت نه هيئا؟ تؤ به مه به ستى ژن هيئان رويشتى و ئيمه هه موومان.)): ((ده زانم كه واتان زانپوه ژم هيئاوه، به لام له خۆتان نه پرسى كه بؤچى ده عوه تتانم نه كردوه؟)): ((وامانزانى به خاترى من، نه وانى تريشت ده عوه ت نه كردوه؟)): ((به ليت دامى كه بيى بؤ شايبه كه م)): ((وتم نه گهر

دەعوەتم كەيت، دېم، ھەر چەن زۆر قورس بوو، بەلام ئەھاتم چۆن بوو كەژنت نەھینا؟) زەر دەخەنەيەكى كرددو وتى: ((چاوەكانى تۆ نەيەشت)):(چاوەكانى من؟)) ئارام وتى: ((من بەخاترى تۆ لەگەل خىزانەكەم كردهم دەمقەر، بەلام گرنگ نىبە، ھەموو شتىك تەواو بوو)):(تۆ چىت بەوان وت؟): ((وتم، ھەموو شتىكم وت و ئەوان...)):(ئەوان نارازى بوون، وانىبە؟) وتى: ((ئەوان دژى تۆ نىن، ئەوھى كەوھك ئىمە نىت و وھك ئىمە ناژىت نىگەرەنن لە تۆ دەترسن، واتە لە تەواوى كچە شارىبەكان ئەترسن)) وتم: ((خۆم دەزانم، چونكە ئەو شەوھە تا رادەيەك خىزانەكەم ناسى، باشە، پاشان چىت كردد؟): ((چىم كردد؟ ھىچ پىيانم وت، ئەگەر منىان دەوئىت، دەبىت تۆيشىيان بوئىت، كەوتومەتە ناو تەلەوھە، دەبىت لەنىوان تۆ و خىزانەكەم يەكىكىيان ھەلبژىرم و ھەلمبژارد و لىرەم، تۆ ھەز دەكەى. ئەگەر بزاتم بەراستى تۆ پىت خۆشە، بۆم گرنگ نىبە كە خىزانەكەم حاشام لى بكن، وابىرەمەكەوھ كە من ئەم بىرپارەم بە پەلە داوھ، چەن مانگە بىر دەكەمەوھ سەبرم زۆر بوو، بەلام ئىتر تەواوبوھ، ئەو رۆژە لەمالى سارا زانىم ئىتر تاقەتم نىبە، ئەو رۆژە كاتى پەيمان وتى كە تۆ بە بىانوى ددان ئىشەوھ گىراوى، بىنىم كە ئىتر ناتوانم تەھمول كەم، دەمويست دەستت بگرم و ھاواركەم كە، من ھاوسەرەكەم دەوئىوھتەوھ، بەلام تۆ چىت بەمن كردد؟ من بى ھىوا گەرەمەوھ بۆ مال، وتم كە دەرۆمەوھ بۆ كوردستان و لەوى لە فرسەتدا رازىيان دەكەم، دەترسام شەرى ئىمە لىرە نىگەرەنت بكات، ھەمويانم برد، بەلام نەگەبىشمە ئەنجام، وايانەزانى تۆ لەياد دەكەم، بزەنە چىيان لە من دروست كردهوھ)) وتم: ((من شايانى ئەوھ نىم كە تۆ بەخاترم لە خىزانەكەت چاوبوئى، چاكتر وابوو لەوى بىمايتايەتەوھ، لەگەل ئەو كچەى كە بۆتىيان ھەلبژاردوھ، ژيانت بىرەدایەتە سەر، من لە خۆم نابورم، بوونى من بۆتە ھوى تىكچوونى پىوھندىتان، ئاھ، بەھرام تۆ منىت تووشى ئازارى وىژدان كرددوھ، ئەگەر لەگەل تۆدا بىم ئازار ئەچىژم، ئەگەر دوور لە تۆ بىم ھەر ئازار دەچىژم، لەھەر حالىكدا بەختەوھەر نام، ھەز ناكەم پاكەمە مالىكەوھ، كە ئەوانى دىكە

ھەست كەن، داگىرم كرددوھ من جارىكى تر لە كەندال پەرىمەوھ، داوام لى مەكە جارىكى تر بەخاترى تۆ خۆم ھەمە ناو چالەوھ، لەوانەيە چارەنوسى ئىمە وايە كە لەيەك دوور بىن، ھەر چەند كە دلى ئىمە لای يەكن، بەلام رىمان لە يەك جىايە، تۆ لە ژيانتا بەداوى ئامانجىكى پىرۆزەوھ ملت نا، مەھىلە عەشقى من بىتتە رىگرىك لە رىي ئامانجەكەت، لەگەل ئەواندا بۆى تۆ لە تاران و لەلای من بەختەوھ نىت تۆ ئەناسم تۆ منالى ئەوئىت، لە يادتە كە جارى بەمنىت وت فەرامۆش بكەم كە رۆژى كورپىكى شارستانى عاشقم بوو؟ ئىستا من ئەم قەسەيە بە تۆ ئەلئىم، بگەرپۆھ و لە يادى كە، كە رۆژىك كچىكى شارى لە تاران عاشقت بوو، تەلەفۆن دەكەم بۆ خىزانەكەت و دەلئىم تۆ دەگەرپىتەوھ ئەگەر بەراستى منىت خۆش دەوئىت، دەبىت بگەرپىتەوھ، من خۆشم وىستىت و خۆشم دەوئىت، بەلام من و عەشقى من لەيادكە، دەزانم گرەن، بەلام تۆ پىاوى، بەھىزى دەتوانى ھەموو شتىك سەر لە نوى دەست پى بگەيت، بەلئىم بەدەرى كە خۆراگر بىت، من ئەم قەيافەى تۆم خۆش ناوئىت، ئەو بەھرامەى كە من ئەمناسى وەك شاخ خۆراگر و وەك سەھۆل سارد بوو، ئەم شەوق و سۆزەى تۆم خۆش ناوئىت، ھەز دەكەم ھەر كاتى كە ناوى تۆ دىتە پىش، فرمىسكى گەرم بەدەموچاوما بىتتە خوار، دەستى گرت و خستىبە سەر دەم و چاوى، وتى: ((تۆش حاشام لى دەكەيت؟ قەيناكە، دەگەرپىمەوھ، نە بەخاترى ئەوان و نە بۆلای ئەوان، دەگەرپىمەوھ چونكە تۆ داوام لى دەكەيت)) ھەلسام و بى قەسەيەكى تر لەوى ھاتمە دەر، كاتى گەبىشمە مال لەگەل داكىمدا قسەم كردد، فرمىسكەكانى ئەوئىش نەيتوانى دلئم ئارام كات، بەيانى زۆر زوو تەلەفۆنم كردد بۆ سەعید مەسەلەكەم پى وت، وتى: ((بۆ بىنىي بەھرام دەچىت و پاشان تەلەفۆنم بۆ دەكات، لە ژياندا لەتەواوى ئەو شتانەى كە ھەمبوو، تەنيا ئەوم ھەلبژاردبوو، ئىستا بەخاترى من ھەرچى كەس و كارىتى لەدەستى دەدا، ئەو خاكى خۆى خۆش ئەوئىست، نىوھى بوونى ئەو لە من دابوو نىوھەكى ترىشى لە ئەوى لە نىوان خەلكەكەى، پىاويك دەبىت كامل بىت تا زىندو بىت و بۆى، من ئەوم بە نىوھى

بوونیهوه رهوانه کردبوو، کاتی باوکی تهلهفونی کرد وتم: «بههرامم رازی کردوه بگه پیتتهوه» نهمتوانی خۆم بگرم و له حالیکدا که دهگریام وتم: «ئاگات لینی بیت و هاوسه ریکی بۆ ههلبژێرن که ئهوی له دلوه خۆش بویت» دهلێن خوا ههر موسیبهتی دروست دهکات تاقتی تهحهمولیسی دهداتی بهندهی خۆی، من خۆم گهیشتبوو مه ئهم حهقیقهته، چهن جار ههستم کردبوو، که ئیتر ناتوانم بژیم، بهلام ژيام تهمشه و دیسان له گهله خیزانه کهمم، تهگهر ئهم خیزانه میهره بانهم نهبوايه چیم بکردایه؟ ههرکام لهوان دره گایهک له نوور و هیوا بهرووم دهکه نهوه و ئاسمانی تاریکی ژيام به تهستییه سۆزی خۆیان روون دهکه نهوه، له نیو دهسته گهرم و میهره بانه کهیان شتیک ههیه، که سههۆلی بووم دهتاوینیتتهوه، دهبیته خۆم به بهخته وهر بزاتم، که دهزام دهبیته روژانه ئهم وشانه بهخۆم بلیم: «من بهخته وهرم» پزیشکی دهروونناس باوهری وایه، که دهبیته ههر روژ بهیانی له بهردهم ئاوینه دا بوهستم و بهخۆم بلیم: «من ژيام خۆش دهویت، ئه مرۆ روژیکه باشه» کاتی له سههر قهره و پله کهم راده کشیم، ئه وه بهو سه دریه سپیه وه بهلامه وه داده نیشت و دهپرسی: «ئه مرۆ حالت چۆنه؟ منیش ته لیم وه کو رابردوو، که می ناچه وانی گرژ دهکا و تهلی: «نا، تۆ ئه مرۆ باشتری، جاری پیتشو شوقی نیگات خه مبار بوو، بهلام ته مرۆ له چاوه کانتدا رووناکیو خۆشی دهبینم، ئیستا له گهله من دووباره ی بکه ره وه و بلی، ئه مرۆ روژیکه جوانه، من له ههر روژیک زیاتر خۆش حالتم، هیچ خهفتهی له دلما نییه» من له گهله تهودا دهیلیمه وه، ههنگاوه کام له سههر سهنگه رشی شهقامه که دهژمییم، یهک، دوو، سی، ...، یهک، دوو، سی و ههروا ژماردن بهردهوام دهبیته تا ناخر، ئیستا به باشی دهزام به ههنگاوی دووهم تهگمه بهردهم ماله کهی، پینج پله و پاشان چونه ژووره وه پاشان له ژووره کهدا له سههر قادرمه ی دووهم دههستم، دیسان پیلای نا ئاشنا، دیسان گه رانه وه بۆ کۆلان و چونه ناو حهوش بی هیچ دهنگه دهنگیک، ئهم جاره کی دهبینم؟ گلۆپه کهم داگیرساند، بهلام کس له پشت په نجه ره ی بهرام به ره وه نه بوو، چهنده خۆشه خه یالم که ههست دهکه م

ئهو دهبینم، توانای چونه ژووره وه و بینینی میوانه کام نه بوو، سههر دهکه م تا برۆن، دهنگیکه ژنانه وتی: «ئیحازه ههیه؟ سهیرم کرد، له جوار چیه ی ده رگا که خوشکه کهی دکتۆرم بینی، هاته ژووره وه و به سه لامیکه گهرم منی کرده باوهش، سهری خسته سهر شام و گریا، به گریانه وه دهیوت: «سه عیده، ده بیته تۆ بههرام ئیمه ببورن، ئیمه ههله بووین، ئه سه عیده، به موقه ده سات سویندت دهدهم که ئیمه نه مانه زانی که ئیه تا ئهم راده یه یه کتیرتان خۆش دهویت» سهری له سههر شام لابر و چاوی تیپریم و پرسی: «تۆ ئه مانبوری» وتم: «ئهو ئیشه ی ئیه کردتان، بۆمن جیی تیگه یشت بوو، هیچ کینه یهک له ئیه له دلما نییه» ماچی کردم و وتی: «ئهو روژه ی که تۆ به باوکت وت بههرام ته سپیتمه ئیه، ئاگاتان لینی بیت، هاوسه ریکی باشی بۆ ههلبژێرن، ئیمه ته له خه وه لساند، با راستییه کت پی بلیم، دایکم حهوت کوری بوو که هه موویان مردن، بههرامیان به نهر و نیاز له خوا سهند و گه وره یان کرد، ههستمان ده کرد، ته گهر کچیکی شاری بخوازیت، نایه لیت بههرام بگه رپیتته وه بۆ لای خیزانه کهی و ئیمه له دهستی ئه دههین، بهلام قسه کهی توو و ئهو ئیشه ی که بۆ گه رانه وه ی ئه و کردت، ئیمه ی له خه وه لساند، لیبوورده یی و فیداکاری تۆ، بووه هۆی سههر شوژی ئیمه، هه موومان هاتووین تا له زمانی خۆت بیبستین که ئیمه ته به خشیوه» پرسیم: «ئیستا ئه وه له کوپیه؟ حالی باشه؟» زه رده خه نه یهک له سههر لیوی نیشته وتی: «ئهویش له گهله ئیمه دا هاتوه»: «بهلی حالی باشه، ته گهر تۆ ببینیت باشتریش ده بیته، له گهله مندا بی و به هه مووان بلی ئیمه ته به خشیوه» له گهله تهودا چومه ژووره وه دایکی منی کرده باوهش و له حالیکدا که دهستی به سهرما ته هیئا، وتی: «تۆ بووکی جوانی منیت، به لێن دهدهم قه درت بزاتم» ده موو چاوی هه موویان له فرمی سک ته ر بوو، له رووی سوپاسه وه سه ریکی باوکیم کرد، شالیکه رهنگینی خسته سههر شام و وتی: «تۆ بووکی من و کچی منی» بههاتنه ژووره وه ی ئه ندامانی تری خیزان، کesh و هه وایه کی پر له شادی و بهخته وهرییان دروست کرد، زاواکه یان وتی:

«ئەگەر ئىجازە بەن شايى ئەم دوو گەنجە ھەر چى زوو رىك بىخەين، لە راستىدا ئىمە بەخاترى دىكتور سەرگەردان بووينە، ئەگەر دەكرىت تا ئىمە نەگەراوينەتەو ھە ئاھەنگى ماره برىنيان بۆ ساز بىكەين و بۆ شايىەكەش ھەر كاتى كە خۆتان ديارىتان كرد، ھەموويان رازى بوونى خۆيان راگەياندا، سارا سەرى خۆى نزيك كردهو و پرسى: «چ ھەستىكت ھەيە؟» وتم: «ھەست دەكەم خەو دەبىنم» دەستى گرت و وتى: «نا، خەو نابىنى، ھەقىقەتە» قسەى دىكتورەكەم ھاتەو ھەياد، كە دەپوت بەخۆت بلى بەختەو ھەرى، بەلام من ئەمشەو بەراستى بەختەو ھەرم، ھەفلەى ماره برىن ئەو ھەندە بەپەلە سازكرا كە دەتوت، دەترسان شتىكى ناخۆش روويدات، كاتى دەفتەرەكەمان ئىمزا كرد ھەموويان ھەناسەيەكى رەختيان ھەلكىشا، بەھرام لە گوئىما وتى: «دەبىت دووبارە بەجىت بىلم» پرسىم: «بۆ؟»: «چونكە دەمەويت عەيادەكەم نەقل بىكەم بۆ تاران»: «تۆ نايەيت بۆ تاران، بەلكو من دىم بۆ سەنە، دەمەويت لە ھالىكدا كە ھاوسەرەكەم ژياو، بژىم، ئىمە لەوى بەختەو ھەرتىن، بەلام بەلىنم بەدەرى كە لە شوقە بچووكەكەى تۆدا شايىەكەمان سازكەين» سەرمى خستە سەرشانى و وتى: «بەلىن ئەدەم، تۆ ژيانت بۆ من كامل كرد» ئىمە لە پايىزى ئەو سالە، لە شوقە بچووكەكە شايىەكەمان كرد و پاشان چووين بۆ كوردستان، من لىرە ھەموو شتىكەم ھەيە، لە سۆزى خىزانەكەى بەھرام بەھرەمەندم كاتى ئەو لە نەخۆشخانە جەراھى دەكات، من لە مالىو ھە چاوپرېم، بەلام پاش نيوەروان لە عەيادەكەى لەگەل ئەودام، چونكە جگە لەو ھەى كە ھاوسەرىم سكرتېرىشىم، دەنگى دەگاتە گوئىم: «نەخۆشى دووايى» چوومە ژوررەو وتم: «دىكتور نەخۆشىكى تر جگە لە من نىيە، ئايا نەخۆشى تايىبەتەش قەبوول دەكەيت؟» بەدەنگى بەرز پىكەنى و وتى: «تۆ تەنيا نەخۆشىكى كە ھەز دەكەم ھەمىشە بىبىنم، چونكە تۆ ژيان دەبەخشىتە دىكتورەكەت، دەزانى ئەمىرۆ چىم كرد؟» ھەلسا لەبەرەمبەرم ھەستا و وتى: «تەلەفۆم بۆ سەعيد كرد وتم شوقە بچووكەكەمان بۆ بىكرىت»: «ئىمە بەكارى نايەنن»: «بۆ، بەكارى دىنين، كاتى بۆ سەفەر دەچىن بۆ تاران لەمالى»

خۆمان ئەژىن، باشە خانم دىكتور حازرى لىرە برۆين يا مەجبورم ئەكەيت دەرت كەم؟): «بىم ناخۆش نىيە دەرم بىكەيت، بەلام دەبىت بزانى كە خەبەرەك لە شىو نىيە» گۆپەكانى كوژاندەو ھە ژىر بالى گرت و ئارام چىپانى بە گوئىما و وتى: «لەبىرت چو ھە دەزانم چىشت لى نىم؟» وتم: «كەواتە دەبىت پەلەكەم، ئەگىنا مەجبور دەم چىشتى دەستى تۆ بچۆم» عەيادەكەمان داخست و بەرەو مال كەوتىنە رى.

بۆچۈننىڭ سەبارەت بەم رۆمانە و ۋەرگىرانه كەي

لەو باۋەرەدام لە جىھانى رۆماننوسىدا ھەر لە دۋاي (جىمس جۆيس) ۋە تەۋژمى پەيداۋون تا فۋويەكى توند لە چەمكى رىيالىستى بكن، لەۋدەچى (گەرانهۋە بەرەو بەختەۋەرى) ئەو پۈۈشكەيە نەبى كە بەفۋوي رىبازە ئەدەبىيەكانى پاش رىيالىستى، لەمەدارى خۆيىندەۋە دەپەرپىنرېت.

لەناو خوينەرانى كورد زماندا: «ئەوانەي لى دەرىچىت كە سىجرى ئەنتەرنىت و تەلفاز و قىدىۋ و سەتەلايت بە شىۋاۋى چىژى خويندەۋەي لى ۋەرگرتۈنەتەۋە، ئەۋە كەسانىكى زۆر ھەن تا ئەمپۆش بەھەلدانەۋەي لاپەرەكانى ئەم جۆرە رۆمانانە تامەزۆن،

ئىۋە بىخەنە پىش چاۋتان، ھەر بالئدە و جوانىيەكى خۆي ھەيە، پەرى تاۋوس لە ھەمو سەردەمەكاندا قەشەنگە، رۆمانىكىش كە خاتو ۋەھىمە دەنيوسى و رەنگدانەۋەي سەردەمىكى ژيانى مرقاىەتتەيە، خوينەرى خۆي ھەر دەمىنى و لەۋەش ناپرسن ئەم بابەتە سەر بە چ رىبازىكى ئەدەبىيە، بەلكو دەپرسن، ناي ئەم دەقە تۈانيۋىەتى چىنىكى بە ھىز لە نيوان ناست و بەشە جىاۋازەكانى كارەكتەرەكانى تىيدا خولقاون دروست بكات..؟

فەزاي كۆمەلەيەتى و دەروونى كارەكتەرەكانى بەرجەستە كروون...؟ فەھىمە خانم لەم رۆمانەيدا چ رەھەندىكى فەلسەفى بۆ خۆشەويستى و بوون و مرقۇ دادەپىژى...؟ بەم تەكنىكە سادەيەي گىرانهۋە تا چەند بابەتى گىرانهۋەكەي لۇژىكانە خستۆتە روو..؟

لەۋەلامى ئەو پىسارانە دا ھىلى جىاۋازى نيوان رۆمانى دۆينى و ئەمپۆ خۆ بەديار دەخەن، ئەۋەتا رۆمانى تازە زياتر لە چىنىنى دىمەنەكاندايە، يان لەۋەدايە گىرەۋە و بە زمانى مەنەلۇژ يان بكەرى ناديار دەناخقى گىرانهۋەكانىش ناستىكى

رېژەبى ۋەردەگرن، روونتر ئەمپۆ رۆمان ھاوشانە بە فەرمانىكى بۆز و جىۋەبى و كۆتايى تىدا نىبە و نايەت، زياتر خۆ دۋاندنىكە، چەن جۈلەرېكى سايكۆلۇژيانەي پىر لە مەنەلۇژە و لە پشت دەمامكە مېتۇلۇژى و رەمزە جۆر بەجۆرەكانەۋە دەجۈلئىتەۋە، كەچى دەقى: «گەرانهۋە بەرە و بەختەۋەرى» ياداشتىكە بە دەمامكى رۆمانەۋە، ئەم حوكمە نادەم تا بەو جۆرە خوينەران لىكى بدەنەۋە گۋايە پىتكەتەي كارەكتەرەكانى ناو رۆمانەكە سەد دەر سەد ئىنتىمايان بۆ واقىعى رۆژانە كرىپت، بەلكو واقىع تەنبا مافىكە كە بووندا رۆمانوس بە كەسپىتتەيەكانى بەخىشپە، ئەمە تا رۆمانوس كىژى بەناۋى سەعبەدە خانم بە پەيژەيەكەۋە دادەگرىتتە ناو رۆمانەكە و بەشىكى زاتى خۆي لەگەلدا بۆ لاي ئىنجانە و گولالەي رۆحى دەقەكە دادەبەزىنى، تا لەگەل خوينەراندە لە دىمەنى گولە ژاكاۋەكانى روۋداۋىكى رابردوۋ برون،

ھەندى لە ۋازەكانى ناو گىرانهۋەكان پىۋەندىيان بە پەرۋەردە و مەرجهعەبىەتى خودى ژيانى رۆماننوسەۋەيە، كاتى روربەروۋى خويندەۋەي رۆمانىكى كۆمەلەيەتى نىمچە رەخنەئامىز دەبىنەۋە ئەۋەمان ۋەبەر چاۋ دەكەۋىت كە بونياتى واقىعى نووسىن تىيدا زالە بەسەر نووسىنى واقىعى بى رتۈۋشدا..

«فەھمە رەھىمى» لەم رۆمانەشيدا ھەرەكە دوو رۆمانى: «پەنجەرە» و: «تاۋانى عەشق» بەكامىراي زەينى خۆي قوللایى ناخى كارەكتەرەكانى بە چەند گرتەيەكى فۆتۇگرافى بۆ سەر ناستى زەينى خوينەر دەگۋاژىتەۋە، بەلام جل و بەرگى مەئولوفىەتى شتەكان لە خوۋمدا ھەلدەكىشپت، دلنىام ئەم فانتازيا سادەيەي ژيانى ناو رۆمانەكەيە بەشىك لە پالەۋانەكانى ناو رۆمان كە كوردن، خاتو: «پەرىناز مەمەد» ھاندابى بۆ زمانى كوردى ۋەرىگىرېت، گەرچى رۆمانەكە كارىگەرى ئەدەب و كولتورى ئىسلامى و فارسى پىۋە ديارە، بەلام ۋەك وتم ھەندى لە كارەكتەر و كەش و ھەۋا و دىمەنەكان بۆن و بەرامى كولتورۇ ژيانى كوردەۋارى خالىس دەدەن»